

2024/1624

19.6.2024

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2024/1624

ze dne 31. května 2024

o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropské centrální banky ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽²⁾,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849 ⁽⁴⁾ představuje hlavní právní nástroj pro předcházení využívání finančního systému Unie k praní peněz a financování terorismu. Uvedená směrnice stanoví komplexní právní rámec, který směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/843 ⁽⁵⁾ dále posílila o řešení nově vznikajících rizik praní peněz a financování terorismu a zvýšení transparentnosti ohledně skutečných majitelů. Bez ohledu na úspěchy tohoto právního rámce zkušenosti ukázaly, že by měla být zavedena další vylepšení s cílem přiměřeně zmírnit rizika praní peněz a financování terorismu a účinně odhalovat trestné pokusy o zneužití finančního systému Unie k trestné činnosti.
- (2) Hlavní výzvou, která byla identifikována v souvislosti s uplatňováním ustanovení směrnice (EU) 2015/849, jimiž se stanoví povinnosti pro povinné osoby, je absence přímé použitelnosti pravidel obsažených v těchto ustanoveních a roztržičnost přístupu mezi členskými státy. Ačkoli tato pravidla existují a vyvíjejí se po dobu tří desetiletí, jsou stále prováděna způsobem, který není plně v souladu s požadavky integrovaného vnitřního trhu. Je tedy k dosažení požadované jednotnosti jejich uplatňování nezbytné, aby pravidla týkající se záležitostí v současné době pokrytých směrnicí (EU) 2015/849, která by mohla být dotčenými povinnými osobami přímo použitelná, byla stanovena v **tomto** nařízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 210, 25.5.2022, s. 5.

⁽²⁾ Úř. věst. C 152, 6.4.2022, s. 89.

⁽³⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 24. dubna 2024 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 30. května 2024.

⁽⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849 ze dne 20. května 2015 o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES a směrnice Komise 2006/70/ES (Úř. věst. L 141, 5.6.2015, s. 73).

⁽⁵⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/843 ze dne 30. května 2018, kterou se mění směrnice (EU) 2015/849 o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu a směrnice 2009/138/ES a 2013/36/EU (Úř. věst. L 156, 19.6.2018, s. 43).

- (3) Tento nový nástroj je součástí komplexního balíčku zaměřeného na posílení rámce Unie pro boj proti praní peněz a financování terorismu. Toto nařízení, směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1640 ⁽⁶⁾, nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/1113 ⁽⁷⁾ a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1620 ⁽⁸⁾ dohromady vytvoří právní rámec upravující požadavky v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu, které podporují institucionální rámec Unie pro boj proti praní peněz a financování terorismu, včetně zřízení Orgánu pro boj proti praní peněz a financování terorismu (dále jen „AMLA“).
- (4) Praní peněz a financování terorismu se často uskutečňuje v mezinárodním kontextu. Účinky opatření přijatých na úrovni Unie by bez mezinárodní koordinace a spolupráce byly velmi omezené. Opatření přijatá v této oblasti Unii by proto měla být slučitelná s opatřeními přijatými na mezinárodní úrovni a přinejmenším stejně přísná. Opatření Unie by měla i nadále brát v úvahu zejména doporučení Finančního akčního výboru a nástroje dalších mezinárodních orgánů činných v boji proti praní peněz a financování terorismu. V zájmu posílení účinného boje proti praní peněz a financování terorismu by měly být příslušné právní akty Unie tam, kde je to vhodné, sladěny s mezinárodními standardy pro boj proti praní peněz a financování terorismu a šíření zbraní hromadného ničení, které v únoru 2012 přijal Finanční akční výbor (dále jen „revidovaná doporučení Finančního akčního výboru“), a jejich následnými změnami.
- (5) Od přijetí směrnice (EU) 2015/849 přispěl nedávný vývoj v rámci trestního práva Unie k posílení předcházení praní peněz, souvisejícím predikativním trestným činům a financování terorismu a boje proti nim. Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1673 ⁽⁹⁾ vedla ke společné definici trestné činnosti praní peněz a souvisejících predikativních trestných činů. Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1371 ⁽¹⁰⁾ definovala finanční trestné činy poškozující nebo ohrožující finanční zájem Unie, které by měly být rovněž považovány za predikativní trestné činy praní peněz. Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/541 ⁽¹¹⁾ dosáhla společného chápání trestného činu financování terorismu. Jelikož tyto pojmy jsou nyní v trestním právu Unie objasněny, není již v unijních pravidlech boje proti praní peněz a financování terorismu nezbytné stanovit definice pro praní peněz, související predikativní trestné činy nebo financování terorismu. Místo toho by měl být rámec Unie pro boj proti praní peněz a financování terorismu plně v souladu s trestněprávním rámcem Unie.
- (6) Harmonizace v příslušných oblastech trestního práva umožňuje, aby byl na úrovni Unie zaujat striktní a soudržný přístup k předcházení praní peněz a souvisejícím predikativním trestným činům, včetně korupce, a k boji proti nim. Tento přístup zároveň zajišťuje, aby členské státy, které přijaly širší definici trestné činnosti, jež představuje predikativní trestné činy pro praní peněz, mohly tento přístup uplatňovat i nadále. V souladu se směrnicí (EU) 2018/1673 by proto za trestnou činnost měla být pro účely uvedené směrnice a tohoto nařízení považována jakákoli protiprávní účast na spáchání predikativního trestného činu praní peněz, která je trestná podle vnitrostátního práva.
- (7) Technologie se neustále vyvíjí a nabízí soukromému sektoru příležitosti k vývoji nových produktů a systémů pro výměnu finančních prostředků nebo hodnoty. I když se jedná o pozitivní jev, může vést ke vzniku nových rizik praní peněz a financování terorismu, protože pachatelům trestných činů se neustále daří hledat způsoby, jak zneužít zranitelná místa a skrývat a přesouvat finanční prostředky získané nezákonným způsobem po celém světě. Poskytovatelé služeb souvisejících s kryptoaktivy a platformy skupinového financování jsou vystaveny zneužívání nových kanálů pro pohyb peněz získaných nezákonným způsobem a mají dobré předpoklady tyto pohyby detekovat a snižovat rizika. Oblast působnosti právních předpisů Unie by proto měla být rozšířena tak, aby

⁽⁶⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1640 ze dne 31. května 2024 o mechanismech, které mají členské státy zavést za účelem předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu, o změně směrnice (EU) 2019/1937 a o změně a zrušení směrnice (EU) 2015/849 (Úř. věst. L, 2024/1640, 19.6.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1640/oj>).

⁽⁷⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/1113 ze dne 31. května 2023 o informacích doprovázejících převody peněžních prostředků a některých kryptoaktiv a o změně směrnice (EU) 2015/849 (Úř. věst. L 150, 9.6.2023, s. 1).

⁽⁸⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1620 ze dne 31. května 2024, kterým se zřizuje Orgán pro boj proti praní peněz a financování terorismu a mění nařízení (EU) č. 1093/2010, (EU) č. 1094/2010 a (EU) č. 1095/2010 (Úř. věst. L, 2024/1620, 19.6.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1620/oj>).

⁽⁹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1673 ze dne 23. října 2018 o boji vedeném trestněprávní cestou proti praní peněz (Úř. věst. L 284, 12.11.2018, s. 22).

⁽¹⁰⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1371 ze dne 5. července 2017 o boji vedeném trestněprávní cestou proti podvodům poškozujícím nebo ohrožujícím finanční zájmy Unie (Úř. věst. L 198, 28.7.2017, s. 29).

⁽¹¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/541 ze dne 15. března 2017 o boji proti terorismu, kterou se nahrazuje rámcové rozhodnutí Rady 2002/475/SVV a mění rozhodnutí Rady 2005/671/SVV (Úř. věst. L 88, 31.3.2017, s. 6).

v souladu s nedávným vývojem standardů Finančního akčního výboru ve vztahu ke kryptoaktivům tyto subjekty zahrnovala. Pokrok v oblasti inovací, jako je rozvoj metaverza, zároveň poskytuje nové možnosti pro páchání trestných činů a legalizaci jejich výnosů. Je tudíž důležité zachovat obezřetnost vůči rizikům spojeným s poskytováním inovativních produktů nebo služeb, ať už na unijní či vnitrostátní úrovni, nebo na úrovni povinných osob.

- (8) Instituce a osoby, na které se toto nařízení vztahuje, hrají klíčovou úlohu strážců přístupu k finančnímu systému Unie, a proto by měly přijmout veškerá nezbytná opatření k provedení požadavků tohoto nařízení s cílem zabránit pachatelům trestných činů v praní výnosů ze svých nezákonných činností nebo ve financování terorismu. Rovněž by měla být zavedena opatření ke zmírnění jakéhokoli rizika neuplatňování nebo vyhýbání se cíleným finančním sankcím.
- (9) Definice zprostředkovatele pojištění podle směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/97⁽¹²⁾ zahrnuje širokou škálu fyzických nebo právnických osob, které přistupují k činnosti distribuce pojištění nebo tuto činnost vykonávají. Někteří zprostředkovatelé pojištění zahájí distribuci pojištění tak, že za ně nesou plnou odpovědnost pojišťovny nebo zprostředkovatelé pojištění, podle jejichž politik a postupů vykonávají činnost. Pokud tito zprostředkovatelé nevybírají pojistné ani nenakládají s částkami určenými pro klienta, pojistníka či příjemce plnění z pojistné smlouvy, nemohou provádět smysluplnou hloubkovou kontrolu nebo odhalovat a oznamovat podezřelé transakce. Vzhledem k této omezené úloze a ke skutečnosti, že plně uplatňování požadavků v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu zajišťují pojišťovny nebo zprostředkovatelé, v rámci jejichž odpovědnosti zprostředkovatelé poskytují služby, by zprostředkovatelé, kteří nenakládají s peněžními prostředky ve smyslu čl. 4 bodu 25 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2366⁽¹³⁾, pro účely tohoto nařízení neměli být považováni za povinné osoby.
- (10) Holdingové společnosti, které vykonávají smíšené činnosti a jejichž alespoň jedna dceřiná společnost je povinnou osobou, by měly být samy zahrnuty do oblasti působnosti tohoto nařízení jako povinné osoby. V zájmu zajištění jednotného dohledu ze strany finančních orgánů dozoru by se v případě, že dceřiné společnosti holdingové společnosti se smíšenou činností zahrnují alespoň jednu úvěrovou nebo finanční instituci, měla za finanční instituci považovat i sama holdingová společnost.
- (11) Finanční transakce mohou také probíhat ve stejné skupině jako způsob správy skupinových financí. Takové transakce však nesměřují vůči klientům a nevyžadují použití opatření proti praní peněz a financování terorismu. V zájmu zajištění právní jistoty je nutné uvést, že toto nařízení se nevztahuje na finanční činnosti nebo jiné finanční služby, které jsou členy skupiny poskytovány jiným členům stejné skupiny.
- (12) Nezávislé právnícké profese by tomuto nařízení měly podléhat, jestliže se podílejí na finančních nebo podnikových transakcích, včetně poskytování daňového poradenství, neboť existuje riziko, že služby poskytované těmito příslušníky právníckých profesí mohou být zneužity k praní výnosů z trestné činnosti nebo k financování terorismu. Měly by však existovat výjimky z povinnosti oznamovat informace získané před zahájením soudního řízení, v jeho průběhu či po jeho skončení nebo v průběhu zjišťování právního postavení klienta, jelikož se na tyto informace vztahuje povinnost mlčenlivosti. Právní poradenství by mělo i nadále podléhat profesní mlčenlivosti, s výjimkou případů, kdy se příslušník právnícké profese podílí na praní peněz či financování terorismu, právní poradenství je poskytováno za účelem praní peněz či financování terorismu nebo si je příslušník právnícké profese vědom toho, že klient vyhledal právní poradenství za účelem praní peněz či financování terorismu. Toto povědomí i tento účel mohou být vyvozeny z objektivních skutkových okolností. Vzhledem k tomu, že o právní poradenství lze žádat již ve fázi páchání trestné činnosti, z níž plynou výnosy, je důležité, aby případy vyloučené z povinnosti mlčenlivosti zahrnovaly i situace, kdy je právní poradenství poskytováno v souvislosti s predikativními trestnými činy. Právní poradenství vyžádané v souvislosti s probíhajícím soudním řízením by nemělo být považováno za právní poradenství pro účely praní peněz nebo financování terorismu.
- (13) Aby bylo zajištěno dodržování práv zaručených Listinou základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“), neměly by oznamovací povinnosti podléhat informace, které získají auditori, externí účetní a daňoví poradci, kteří jsou v některých členských státech oprávněni obhajovat nebo zastupovat klienta v soudním řízení nebo zjišťovat právní postavení klienta, při plnění těchto úkolů. Stejně výjimky, které se vztahují na notáře a právníky, by se však měly

⁽¹²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/97 ze dne 20. ledna 2016 o distribuci pojištění (Úř. věst. L 26, 2.2.2016, s. 19).

⁽¹³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2366 ze dne 25. listopadu 2015 o platebních službách na vnitřním trhu, kterou se mění směrnice 2002/65/ES, 2009/110/ES a 2013/36/EU a nařízení (EU) č. 1093/2010 a zrušuje směrnice 2007/64/ES (Úř. věst. L 337, 23.12.2015, s. 35).

vztahovat i na právní odborníky, pokud vykonávají právo na obhajobu nebo zjišťující právní postavení klienta.

- (14) Směrnice (EU) 2018/843 byla prvním právním nástrojem, který řešil rizika praní peněz a financování terorismu, jež v Unii souvisí s kryptoaktivy. Rozšířila oblast působnosti rámce pro boj proti praní peněz a financování terorismu na dva typy poskytovatelů služeb souvisejících s kryptoaktivy: poskytovatele směnárenských služeb mezi virtuálními měnami a měnami s nuceným oběhem a správce virtuálních peněženek. Vzhledem k rychlému technologickému vývoji a pokroku ve standardech Finančního akčního výboru je nutné tento přístup revidovat. Prvního kroku k dokončení a aktualizaci právního rámce Unie bylo dosaženo nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/1114⁽¹⁴⁾, které stanoví požadavky na poskytovatele služeb souvisejících s kryptoaktivy, kteří chtějí požádat o povolení poskytovat své služby na vnitřním trhu. Nařízením byla rovněž zavedena definice kryptoaktiv a poskytovatelů služeb souvisejících s kryptoaktivy, zahrnující širší škálu činností. Kromě toho rozšířilo nařízení (EU) 2023/1113 požadavky týkající se dohledatelnosti převodů prováděných poskytovateli služeb souvisejících s kryptoaktivy, na něž se vztahuje nařízení (EU) 2023/1114 a pozměnilo směrnici (EU) 2015/849 tak, že je od členských států vyžadováno, aby z poskytovatelů služeb souvisejících s kryptoaktivy učinily povinné osoby. Aby se zmírnila jakákoli rizika zneužití kryptoaktiv k praní peněz nebo financování terorismu, mělo by se toto nařízení vztahovat i na poskytovatele služeb souvisejících s kryptoaktivy.
- (15) Trhy s jedinečnými a nezastupitelnými kryptoaktivy byly vytvořeny teprve nedávno a dosud nebyly přijaty právní předpisy, které by upravovaly jejich fungování. Vývoj těchto trhů je monitorován a je důležité, aby nevedl ke vzniku nových rizik praní peněz a financování terorismu, která by nebyla náležitě zmírňována. Do 30. prosince 2024 má Komise Evropskému parlamentu a Radě předložit zprávu o nejnovějším vývoji v oblasti kryptoaktiv, v níž posoudí vývoj trhů s jedinečnými a nezastupitelnými kryptoaktivy a vhodné regulační zacházení s těmito kryptoaktivy, včetně posouzení nezbytnosti a proveditelnosti regulace poskytovatelů služeb souvisejících s jedinečnými a nezastupitelnými kryptoaktivy. V případě potřeby má Komise k této zprávě připojit legislativní návrh.
- (16) Zranitelnost platform skupinového financování vůči rizikům praní peněz a financování terorismu je horizontální a ovlivňuje vnitřní trh jako celek. Dosud se k řízení těchto rizik v členských státech objevily odlišné přístupy. Ačkoli nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/1503⁽¹⁵⁾ harmonizuje regulační přístup k podnikatelským investičním platformám a platformám pro skupinové úvěrování v celé Unii a v souvislosti s řešením potenciálního rizika praní peněz a financování terorismu zavádí několik záruk, jako je například hloubková kontrola platform skupinového financování ve vztahu k vlastníkům projektů a v rámci povolovacích postupů, absence harmonizovaného právního rámce stanovujícího jasné povinnosti v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu pro platformy skupinového financování vytváří mezery a oslabuje záruky Unie v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu. Je proto nutné zajistit, aby se na všechny platformy skupinového financování, včetně těch, kterým již bylo uděleno povolení podle nařízení (EU) 2020/1503, vztahovaly unijní právní předpisy v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu.
- (17) Zprostředkovatelé skupinového financování provozující digitální platformu za účelem párování nebo usnadnění párování poskytovatelů finančních prostředků s vlastníky projektů, jako jsou sdružení nebo jednotlivci hledající financování, jsou vystaveni rizikům praní peněz a financování terorismu. Podniky, které nemají povolení podle nařízení (EU) 2020/1503, jsou v současné době ponechány buď neregulované, nebo podléhají odlišným regulačním přístupům v členských státech, a to i ve vztahu k pravidlům a postupům pro řešení rizik praní peněz a financování terorismu. Tito zprostředkovatelé by proto měli podléhat povinnostem stanoveným v tomto nařízení, zejména s cílem zabránit zneužití peněžních prostředků ve smyslu čl. 4 bodu 25 směrnice (EU) 2015/2366 nebo kryptoaktiv získaných pachateli trestných činů pro nezákonné účely. Za účelem snížení těchto rizik se tyto povinnosti vztahují na širokou škálu projektů, včetně mimo jiné vzdělávacích nebo kulturních projektů či shromažďování výše uvedených peněžních prostředků nebo kryptoaktiv na podporu obecnějších cílů, například v humanitární oblasti, nebo na uspořádání či oslavu rodinné nebo společenské události.
- (18) Směrnice (EU) 2015/849 zmírnila rizika praní peněz a financování terorismu, která představují velké hotovostní platby, tím, že zahrнула osoby obchodující se zbožím mezi povinné osoby, provádějí-li nebo přijímají hotovostní platby přesahující 10 000 EUR, přičemž členské státy mohou zavést přísnější opatření. Tento přístup se vlivem

⁽¹⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/1114 ze dne 31. května 2023 o trzích kryptoaktiv a o změně nařízení (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 1095/2010 a směrnic 2013/36/EU a (EU) 2019/1937 (Úř. věst. L 150, 9.6.2023, s. 40).

⁽¹⁵⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/1503 ze dne 7. října 2020 o evropských poskytovatelích služeb skupinového financování pro podniky a o změně nařízení (EU) 2017/1129 a směrnice (EU) 2019/1937 (Úř. věst. L 347, 20.10.2020, s. 1).

nesprávného porozumění požadavkům v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu a jejich špatného uplatňování, nedostatečného dohledu a omezeného počtu podezřelých transakcí oznámených finanční zpravodajské jednotce ukázal být neúčinný. Aby se odpovídajícím způsobem snížila rizika plynoucí ze zneužití vysokých částek hotovosti, měl by být stanoven celounijní limit pro velké platby v hotovosti přesahující 10 000 EUR. V důsledku toho osoby obchodující se zbožím již dále nemusí povinností v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu podléhat, s výjimkou osob obchodujících s drahými kovy, drahými kameny, jiným zbožím vysoké hodnoty a kulturními statky.

- (19) Některé kategorie osob obchodujících se zbožím jsou s ohledem na vysokou hodnotu, kterou jimi obchodované často malé a snadno přepravitelné zboží má, rizikům praní peněz a financování terorismu obzvláště vystaveny. Z tohoto důvodu by osoby obchodující s drahými kovy, drahými kameny a jiným zbožím vysoké hodnoty měly požadavkům v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu podléhat, je-li takové obchodování buď pravidelnou, nebo hlavní profesní činností.
- (20) Motorová vozidla, plavidla a letadla ve vyšších segmentech trhu jsou vzhledem ke své vysoké hodnotě a přepravitelnosti vystavena riziku zneužití k praní peněz a financování terorismu. Osoby obchodující s takovým zbožím by proto měly podléhat požadavkům v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu. Přepravitelnost tohoto zboží je pro účely praní peněz a financování terorismu obzvláště atraktivní, ať už vzhledem k tomu, jak snadno lze toto zboží převážet přes hranice Unie i za jejími hranicemi, nebo ke skutečnosti, že příslušné orgány nemusí mít snadný přístup k informacím o tomto zboží, je-li registrováno ve třetích zemích. S cílem zmírnit riziko toho, že zboží vysoké hodnoty z Unie může být zneužito pro účely trestné činnosti, a k zajištění viditelnosti vlastnictví tohoto zboží je nezbytné požadovat, aby osoby obchodující se zbožím vysoké hodnoty oznamovali transakce týkající se prodeje motorových vozidel, plavidel a letadel. Úvěrové instituce a finanční instituce poskytují služby, které jsou pro uzavření prodeje nebo převodu vlastnictví tohoto zboží nezbytné, a měly by mít rovněž povinnost oznamovat tyto transakce finanční zpravodajské jednotce. Přestože zboží určené výhradně k výkonu obchodní činnosti by předmětem tohoto sdělování informací být nemělo, prodeje pro soukromé nekomerční účely by se neměly omezit na případy, kdy je klient fyzickou osobou, ale měly by zahrnovat i prodeje právníkům osobám a uspořádáním, zejména pokud jsou zřízeny za účelem správy jmění jejich skutečného majitele.
- (21) Provozovatelé investiční migrace jsou soukromé společnosti, subjekty nebo osoby, které jménem státních příslušníků třetích zemí jednájí nebo interagují přímo s vnitrostátními orgány příslušnými pro udělování pobytových práv nebo které poskytují zprostředkovatelské služby státním příslušníkům třetích zemí, jež usilují o získání práv k pobytu v členském státě výměnou za jakýkoli druh investic, včetně kapitálových převodů, nákupu nebo pronájmu majetku, investic do státních dluhopisů, investic do společností, darů nebo dotací činnosti přispívajících k veřejnému blahu, a příspěvků do státního rozpočtu. Režimy pobytu pro investory představují v souvislosti s praním peněz, korupcí a daňovými úniky rizika a zranitelná místa. Tato rizika jsou umocněna přeshraničními právy, která jsou s pobytem v členském státě spojena. Proto je nutné, aby se na provozovatele investiční migrace vztahovaly povinnosti v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu. Toto nařízení by se nemělo vztahovat na režimy občanství pro investory, jejichž výsledkem je získání státní příslušnosti výměnou za tyto investice, jelikož takové režimy je třeba považovat za narušování základního statusu občanství Unie a loajální spolupráce mezi členskými státy.
- (22) Přestože věřitelé hypotečních a spotřebitelských úvěrů jsou zpravidla úvěrové nebo finanční instituce, existují zprostředkovatelé spotřebitelských a hypotečních úvěrů, které jako úvěrové nebo finanční instituce nelze klasifikovat a kteří nepodléhají unijním požadavkům v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu, byli však takovým povinností podrobeni v některých členských státech z důvodu své expozice rizikům praní peněz a financování terorismu. V závislosti na svém obchodním modelu mohou být tito zprostředkovatelé spotřebitelských a hypotečních úvěrů vystaveni značnému riziku praní peněz a financování terorismu. Je důležité zajistit, aby se na osoby provádějící podobné činnosti, které jsou takovým rizikům vystaveny, požadavky v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu vztahovaly bez ohledu na to, zda se kvalifikují jako úvěrové nebo finanční instituce, či nikoli. Proto je vhodné zprostředkovatele spotřebitelských a hypotečních úvěrů, kteří nejsou úvěrovými nebo finančními institucemi, ale jsou v důsledku své činnosti vystaveni riziku praní peněz a financování terorismu, zahrnout. V mnoha případech však zprostředkovatel úvěru jedná jménem úvěrové instituce nebo finanční instituce, která úvěr poskytuje a zpracovává. V těchto případech by se požadavky v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu neměly vztahovat na zprostředkovatele spotřebitelských a hypotečních úvěrů, ale pouze na úvěrové instituce nebo finanční instituce.

- (23) V zájmu zajištění konzistentního přístupu je nutné objasnit, na které osoby v investičním sektoru se požadavky v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu vztahují. Ačkoli subjekty kolektivního investování již spadají do působnosti směrnice (EU) 2015/849, je nutné příslušnou terminologii sladit se stávajícími unijními právními předpisy v oblasti investičních fondů, konkrétně se směrnicemi Evropského parlamentu a Rady 2009/65/ES⁽¹⁶⁾ a 2011/61/EU⁽¹⁷⁾. Vzhledem k tomu, že fondy mohou být zřízeny bez právní subjektivity, je nezbytné do oblasti působnosti tohoto nařízení zahrnout i jejich správce. Požadavky v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu by se měly uplatňovat bez ohledu na formu, v jaké jsou podílové jednotky nebo akcie fondu v Unii zpřístupněny ke koupi, včetně případů, kdy jsou podílové jednotky nebo akcie přímo či nepřímo nabízeny investorům usazeným v Unii nebo u těchto investorů umístěny z podnětu nebo jménem správce. Jelikož fondy i správci fondů spadají do oblasti působnosti požadavků v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu, je na místě vyjasnit, že je třeba zabránit zdvojování úsilí. Za tímto účelem by opatření v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu přijatá na úrovni fondu a na úrovni jeho správce neměla být stejná, ale měla by odrážet rozdělení úkolů mezi fond a jeho správce.
- (24) Činnost profesionálních fotbalových klubů a fotbalových agentů je vystavena riziku praní peněz a souvisejících predikativních trestných činů z důvodu několika faktorů, jež jsou odvětví fotbalu vlastní a mezi které patří například celosvětová popularita fotbalu, značné částky, peněžní toky i finanční zájmy s tímto odvětvím spojené, častý výskyt přeshraničních transakcí a někdy neprůhledné vlastnické struktury. Všechny tyto faktory vystavují fotbal možnému zneužití pachatelů trestných činů k legitimizaci finančních prostředků získaných nezákonným způsobem, čímž se sport stává z hlediska praní peněz a souvisejících predikativních trestných činů snadným terčem. Mezi klíčové rizikové oblasti patří například transakce s investory a sponzory, včetně inzerentů, či přestup hráčů. Profesionální fotbalové kluby a fotbaloví agenti by proto měli zavést důrazná opatření proti praní peněz, jejichž součástí bude provádění hloubkové kontroly investorů, sponzorů, včetně inzerentů, a dalších partnerů a protistran, s nimiž obchodují. Aby se zabránilo nepřiměřené zátěži pro menší kluby, které jsou riziku zneužití pro účely trestné činnosti vystaveny méně, měly by mít členské státy možnost některé profesionální fotbalové kluby z požadavků tohoto nařízení na základě prokázaného nižšího rizika praní peněz, souvisejících predikativních trestných činů a financování terorismu zcela nebo zčásti vyjmout.
- (25) Profesionální fotbalové kluby, které soutěží v nejvyšších divizích svých národních fotbalových lig, jsou vlivem své činnosti vystaveny vyššímu riziku praní peněz a souvisejících predikativních trestných činů než fotbalové kluby v nižších divizích. Vrcholové fotbalové kluby například provádějí významnější finanční transakce, jako jsou nákladné přestupy hráčů a sponzorské obchody, mohou mít složitější podnikové struktury s více úrovněmi vlastnictví a existuje větší pravděpodobnost, že se budou účastnit přeshraničních transakcí. Uvedené faktory zvyšují atraktivitu těchto vrcholových klubů pro pachatele trestných činů a poskytují více příležitostí k utajování finančních prostředků získaných nezákonným způsobem. Členské státy by proto měly mít možnost z požadavků tohoto nařízení vyjmout profesionální fotbalové kluby, které soutěží v nejvyšších divizích, pouze v případě prokázaného nízkého rizika a za předpokladu, že obrat těchto klubů byl v každém z předchozích dvou let nižší než 5 000 000 EUR nebo ekvivalentní částka v národní měně. Riziko praní špinavých peněz se však neurčuje pouze na základě divize, v níž fotbalový klub soutěží. Rovněž kluby v nižších divizích mohou být vystaveny značným rizikům praní peněz a souvisejících predikativních trestných činů. Členské státy by proto měly mít možnost vyjmout z požadavků tohoto nařízení pouze takové fotbalové kluby v nižších divizích, u nichž je prokázáno nízké riziko praní peněz, souvisejících predikativních trestných činů nebo financování terorismu.
- (26) Toto nařízení harmonizuje opatření, která mají být zavedena na úrovni Unie za účelem předcházení praní peněz, souvisejícím predikativním trestným činům a financování terorismu. V souladu s přístupem založeným na posouzení rizik by členské státy zároveň měly mít možnost uložit v omezených případech, kdy čelí specifickým rizikům, další požadavky. K zajištění toho, aby byla tato rizika odpovídajícím způsobem zmírněna, by povinné osoby, jejichž ústředí je usazeno v jiném členském státě, měly tyto další požadavky uplatňovat, mají-li v tomto jiném členském státě určitou infrastrukturu, bez ohledu na to, zda v něm působí na základě svobody usazování nebo volného pohybu služeb. Kromě toho je za účelem vyjasnění vztahu mezi těmito svobodami vnitřního trhu důležité upřesnit, které činnosti lze klasifikovat jako provozovnu.
- (27) V souladu s judikaturou Soudního dvora Evropské unie a není-li výslovně stanoveno v odvětvových právních předpisech, provozovna nemusí mít formu dceřiné společnosti, pobočky nebo zastoupení, ale může ji představovat kancelář spravovaná vlastními pracovníky povinné osoby nebo osobou, která je nezávislá, avšak má oprávnění trvale jednat jménem povinné osoby. Podle této definice, která vyžaduje skutečný výkon hospodářské činnosti v místě

⁽¹⁶⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/65/ES ze dne 13. července 2009 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP) (Úř. věst. L 302, 17.11.2009, s. 32).

⁽¹⁷⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/61/EU ze dne 8. června 2011 o správcích alternativních investičních fondů a o změně směrnic 2003/41/ES a 2009/65/ES a nařízení (ES) č. 1060/2009 a (EU) č. 1095/2010 (Úř. věst. L 174, 1.7.2011, s. 1).

provozovny poskytovatele, se za provozovnu nepovažuje pouhá poštovní schránka. Stejně tak provozovnu nepředstavují ani kanceláře nebo jiná infrastruktura, jež jsou využívány pro podpůrné činnosti, jako jsou čistě provozní činnosti, centra informačních technologií nebo datová centra provozovaná povinnými osobami. Provozovnu naopak představují činnosti, jako je poskytování služeb souvisejících s kryptoaktivy prostřednictvím samoobslužných technických zařízení, a to vzhledem k omezenému fyzickému vybavení, které potřebují provozovatelé poskytující služby svým klientům především prostřednictvím internetu, jak tomu je v případě poskytovatelů služeb souvisejících s kryptoaktivy.

- (28) Je důležité, aby požadavky v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu byly uplatňovány přiměřeným způsobem a aby uložení jakéhokoli požadavku bylo přiměřené úloze, jakou mohou povinné osoby v oblasti předcházení praní peněz a financování terorismu hrát. Za tímto účelem by členským státům v souladu s přístupem založeným na posouzení rizik podle tohoto nařízení mělo být umožněno některé provozovatele od požadavků v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu osvobodit, jestliže činnosti, které vykonávají, představují nízké riziko praní peněz a financování terorismu a jsou svou povahou omezené. Aby bylo zajištěno transparentní a jednotné uplatňování těchto výjimek v celé Unii, měl by být zaveden mechanismus, který by Komisi umožnil ověřit nezbytnost výjimek, jež mají být uděleny. Komise by tyto výjimky rovněž měla každoročně uveřejnit v *Úředním věstníku Evropské unie*.
- (29) Konzistentní soubor pravidel pro vnitřní systémy a kontroly, který se vztahuje na všechny povinné osoby působící na vnitřním trhu posílí dodržování pravidel boje proti praní peněz a financování terorismu a zvýší účinnost dohledu. Aby se zajistilo přiměřené zmírnění rizik praní peněz a financování terorismu, jakož i rizik neuplatňování cílených finančních sankcí a vyhýbání se těmto sankcím, měly by mít povinné osoby zaveden rámec vnitřní kontroly sestávající ze strategií, postupů a kontrol založených na riziku a v rámci organizace by měly mít jasně rozděleny odpovědnosti. V souladu s přístupem založeným na posouzení rizik podle tohoto nařízení by tyto strategie, postupy a kontroly měly být přiměřené povaze podnikání, včetně jeho rizik a složitosti, a velikosti povinné osoby a měly by reagovat na rizika praní peněz a financování terorismu, kterým je osoba vystavena, a to včetně transakcí s nehostovanými peněženkami v případě poskytovatelů služeb souvisejících s kryptoaktivy.
- (30) Vhodný přístup založený na posouzení rizik vyžaduje, aby povinné osoby identifikovaly inherentní rizika praní peněz a financování terorismu, jakož i rizika neuplatňování cílených finančních sankcí nebo vyhýbání se těmto sankcím, se kterými se v důsledku své činnosti setkávají, s cílem je co nejúčinněji zmírnit a zajistit, aby jejich strategie, postupy a vnitřní kontroly byly k řešení těchto inherentních rizik vhodné. Při tom by povinné osoby měly přihlížet k vlastnostem svých klientů, nabízeným produktům, službám nebo transakcím, včetně transakcí s nehostovanými peněženkami v případě poskytovatelů služeb souvisejících s kryptoaktivy, k dotčeným zemím nebo zeměpisným oblastem a použitým distribučním kanálům. S ohledem na vyvíjející se povahu rizik by takové hodnocení rizik mělo být pravidelně aktualizováno.
- (31) S cílem podpořit jednotný a účinný přístup k identifikaci rizik ovlivňujících podnikání povinných osob by měl AMLA vydat obecné pokyny týkající se minimálních požadavků na obsah posouzení rizik v rámci celého podniku a dalších zdrojů informací, které je třeba zohlednit. Tyto zdroje by mohly zahrnovat informace od mezinárodních tvůrců standardů v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu, jako jsou zprávy Finančního akčního výboru o vzájemném hodnocení, a další důvěryhodné a spolehlivé zdroje poskytující informace o typologiích, nově vznikajících rizicích a trestné činnosti, včetně korupce, jako jsou zprávy organizací občanské společnosti, médií a akademické obce.
- (32) Je vhodné vzít v úvahu charakteristiky a potřeby menších povinných osob a zajistit vhodné zacházení, jež odpovídá jejich zvláštním potřebám a povaze jejich podnikání. To může zahrnovat osvobození určitých povinných osob od nutnosti provádět posouzení rizik, pokud je rizikům spojeným se sektorem, ve kterém daná osoba působí, dobře porozuměno.
- (33) Finanční akční výbor vytvořil pro jurisdikce standardy pro identifikaci a posouzení rizik případného neuplatňování cílených finančních sankcí souvisejících s financováním šíření zbraní nebo vyhýbání se těmto sankcím a pro přijetí opatření ke zmírnění těchto rizik. Těmito novými standardy zavedenými Finančním akčním výborem se nenahrazují ani neoslabují stávající přísné požadavky na to, aby země zavedly cílené finanční sankce zaměřené na dodržování příslušných rezolucí Rady bezpečnosti OSN v oblasti předcházení, potlačování a znemožňování šíření zbraní

hromadného ničení a jeho financování. Tyto stávající povinnosti, jak jsou na úrovni Unie provedeny rozhodnutími Rady 2010/413/SZBP⁽¹⁸⁾ a (SZBP) 2016/849⁽¹⁹⁾, jakož i nařízeními Rady (EU) č. 267/2012⁽²⁰⁾ a (EU) 2017/1509⁽²¹⁾, jsou i nadále závazné pro všechny fyzické a právnické osoby v Unii. Vzhledem k tomu, že Unie je vystavena specifickým rizikům neuplatňování cílených finančních sankcí a vyhýbání se těmto sankcím, je vhodné rozšířit posouzení rizik tak, aby zahrnovalo všechny cílené finanční sankce přijaté na úrovni Unie. Povaha opatření proti praní peněz a šíření terorismu souvisejících s cílenými finančními sankcemi, která zohledňuje míru rizika, nezbavuje žádné fyzické či právnické osoby v Unii povinnosti založené na pravidlech zmrazit finanční prostředky nebo jiná aktiva a nezpřístupnit je přímo či nepřímo označeným osobám nebo subjektům.

- (34) Aby se zajistilo, že rizika neuplatňování cílených finančních sankcí nebo vyhýbání se těmto sankcím budou náležitě zmírněna, je důležité stanovit opatření, která povinné osoby musí zavést, včetně opatření, která mají za cíl prověřit jejich klientskou základnu s ohledem na seznamy označených osob nebo subjektů, na něž se vztahují cílené finanční sankce. Požadavky kladenými na povinné osoby podle tohoto nařízení nezaniká povinnost založená na pravidlech, která se vztahuje na všechny fyzické nebo právnické osoby v Unii, aby zmrazily finanční prostředky a jiná aktiva a neposkytovaly je přímo či nepřímo fyzickým osobám nebo subjektům, na něž jsou uvaleny cílené finanční sankce. Požadavky tohoto nařízení navíc nemají být nahrazeny povinností týkající se prověřování klientů za účelem provádění cílených finančních sankcí podle jiných právních aktů Unie nebo podle vnitrostátního práva.
- (35) Ve snaze zohlednit nejnovější vývoj na mezinárodní úrovni má být tímto nařízením zaveden požadavek identifikovat, pochopit, řídit a zmírňovat rizika případného neuplatňování cílených finančních sankcí nebo vyhýbání se těmto sankcím na úrovni povinné osoby.
- (36) Zařazení na seznam nebo označení fyzických osob nebo subjektů Radou bezpečnosti OSN či Výborem OSN pro sankce je začleněno do práva Unie prostřednictvím rozhodnutí a nařízení přijatých podle článku 29 Smlouvy o Evropské unii (dále jen „Smlouva o EU“) a článku 215 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“), která těmto osobám a subjektům ukládají cílené finanční sankce. Proces přijímání těchto aktů na úrovni Unie vyžaduje ověření souladu každého označení nebo zařazení na seznam se základními právy přiznanými Listinou. Aby bylo možné účinně uplatňovat cílené finanční sankce, měly by povinné osoby v období mezi okamžikem zveřejnění Organizací spojených národů a okamžikem použitelnosti aktů Unie, kterými se provádí zařazení na seznam nebo označení OSN, vést záznamy o finančních prostředcích nebo jiných aktivech, které drží pro klienty zařazené na seznam nebo označené v rámci finančních sankcí OSN nebo pro klienty vlastněné nebo ovládané fyzickými osobami nebo subjekty zařazenými na seznam nebo označenými fyzickými osobami nebo subjekty, o všech pokusech o transakci a o transakcích provedených pro dotčeného klienta, například za účelem uspokojení jeho základních potřeb.
- (37) Při posuzování toho, zda je klient, jenž je právnickou osobou, vlastněn nebo ovládán osobami označenými v rámci cílených finančních sankcí, by povinné osoby měly zohlednit pokyny Rady k provádění a vyhodnocování omezujících opatření (sankcí) v rámci společné zahraniční a bezpečnostní politiky Unie a osvědčené postupy pro účinné provádění omezujících opatření.
- (38) Je důležité, aby povinné osoby na úrovni svého vedení přijaly veškerá opatření k provedení vnitřních strategií, postupů a kontrol a k provedení požadavků v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu. Přestože by měl být určen člen vedoucího orgánu odpovědný za provedení vnitřních strategií, postupů a kontrol povinné osoby, odpovědnost za soulad s požadavky v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu by měl v konečném důsledku nést vedoucí orgán této osoby. Tímto určením odpovědnosti nejsou dotčeny vnitrostátní předpisy o společné občanskoprávní nebo trestní odpovědnosti vedoucích orgánů. Úkoly týkající se každodenního provádění vnitřních strategií, postupů a kontrol povinné osoby v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu by měly být svěřeny pracovníkovi pro dodržování předpisů.

⁽¹⁸⁾ Rozhodnutí Rady 2010/413/SZBP ze dne 26. července 2010 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení společného postoje 2007/140/SZBP (Úř. věst. L 195, 27.7.2010, s. 39).

⁽¹⁹⁾ Rozhodnutí Rady (SZBP) 2016/849 ze dne 27. května 2016 o omezujících opatřeních vůči Korejské lidově demokratické republice a o zrušení rozhodnutí 2013/183/SZBP (Úř. věst. L 141, 28.5.2016, s. 79).

⁽²⁰⁾ Nařízení Rady (EU) č. 267/2012 ze dne 23. března 2012 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení nařízení (EU) č. 961/2010 (Úř. věst. L 88, 24.3.2012, s. 1).

⁽²¹⁾ Nařízení Rady (EU) 2017/1509 ze dne 30. srpna 2017 o omezujících opatřeních vůči Korejské lidově demokratické republice a o zrušení nařízení (ES) č. 329/2007 (Úř. věst. L 224, 31.8.2017, s. 1).

- (39) Každý členský stát by měl mít možnost ve svém vnitrostátním právu stanovit, že povinná osoba, na kterou se vztahují obezřetnostní pravidla vyžadující jmenování pracovníka pro dodržování předpisů nebo vedoucího útvaru interního auditu, může pro účely boje proti praní peněz a financování terorismu pověřit uvedené osoby funkcemi a povinnostmi pracovníka pro dodržování předpisů v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu a útvaru interního auditu. V případech vyššího rizika nebo v případech, kdy to odůvodňuje velikost povinné osoby, mohou odpovědnost za kontroly dodržování předpisů a za každodenní uplatňování zásad a postupů povinné osoby v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu nést dvě různé osoby.
- (40) Pro účinné provedení opatření v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu je rovněž zásadní, aby zaměstnanci povinných osob, jakož i jejich zástupci a distributoři, kteří se podílejí na jejich provádění, požadavkům a vnitřním strategiím, postupům a kontrolám zavedeným v rámci subjektu porozuměli. Za tím účelem by povinné osoby měly zavést opatření, včetně programů odborné přípravy. V případě potřeby by povinné osoby měly poskytnout základní odbornou přípravu zaměřenou na opatření v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu všem, kdo se podílí na provádění těchto opatření. To znamená nejen svým zaměstnancům, ale také svým zástupcům a distributorům.
- (41) Jedinci pověřeni úkoly souvisejícími s dodržováním požadavků v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu ze strany povinné osoby by měli podstoupit posouzení svých dovedností, znalostí, odbornosti, bezúhonnosti a chování. Plnění úkolů zaměstnanci v souvislosti s dodržováním rámce pro boj proti praní peněz a financování terorismu ze strany povinné osoby ve vztahu ke klientům, se kterými mají blízký soukromý nebo profesní vztah, může vést ke střetu zájmů a narušit integritu systému. Takové vztahy mohou vzniknout již v okamžiku navázání obchodního vztahu, ale také později. Povinné osoby by proto měly mít zavedeny postupy pro řešení střetů zájmů. Tyto postupy by měly zajistit, aby zaměstnanci nemohli ve vztahu k těmto klientům provádět jakékoli úkoly související s dodržováním rámce pro boj proti praní peněz a financování terorismu ze strany povinné osoby.
- (42) Mohou nastat situace, kdy fyzické osoby, které by byly považovány za povinné osoby, poskytují své služby interně podnikům, jejichž činnosti nespádají do oblasti působnosti tohoto nařízení. Vzhledem k tomu, že tyto podniky nepůsobí jako strážci přístupu k finančnímu systému Unie, je důležité vyjasnit, že se na tyto zaměstnance, jako jsou například interní právníci, požadavky tohoto nařízení nevztahují. Obdobně by fyzické osoby vykonávající činnosti, které spadají do oblasti působnosti tohoto nařízení, neměly být samy o sobě považovány za povinné osoby, jsou-li tyto činnosti vykonávány v rámci jejich zaměstnání u povinné osoby, přičemž se jedná například o právníky nebo účetní zaměstnané u právní nebo účetní firmy.
- (43) Důsledné provádění strategií a postupů v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu na úrovni skupiny je pro robustní a účinné řízení rizik praní peněz a financování terorismu v rámci skupiny klíčové. Za tímto účelem by mateřský podnik měl přijmout a provést strategie, postupy a kontroly na úrovni skupiny. Subjekty ve skupině by měly mít povinnost vyměňovat si informace, je-li takové sdílení pro předcházení praní peněz a financování terorismu důležité. Sdílení informací by mělo podléhat dostatečným zárukám, pokud jde o důvěrnost, ochranu údajů a využívání informací. AMLA by měl mít za úkol vypracovat návrhy regulačních norem stanovujících minimální požadavky na postupy a strategie na úrovni skupiny, včetně minimálních standardů pro sdílení informací v rámci skupiny a kritérií pro určení mateřského podniku v případě skupin, jejichž ústředí se nachází mimo Unii.
- (44) Aby bylo zajištěno účinné uplatňování požadavků v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu v situacích, kdy je několik povinných osob vzájemně přímo či nepřímo propojeno a tvoří skupinu subjektů, nebo je součástí této skupiny subjektů, je nezbytné zvážit co nejširší definici skupiny. Za tímto účelem by se povinné osoby měly řídit použitelnými účetními pravidly, která umožňují považovat struktury s různými typy ekonomických vazeb za skupiny. Zatímco tradiční skupina zahrnuje mateřský podnik a jeho dceřiné společnosti, stejně relevantní jsou i další typy skupinových struktur, například skupinové struktury sdružující několik mateřských subjektů vlastnících jedinou dceřinou společnost, které jsou v článku 10 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013⁽²²⁾ označovány jako subjekty trvale přidružené k ústřednímu subjektu, nebo jako finanční instituce, které jsou členy téhož institucionálního systému ochrany podle čl. 113 odst. 7 uvedeného nařízení. Všechny tyto struktury jsou podle účetních pravidel skupinami, a proto by měly být pro účely tohoto nařízení považovány za skupiny.

⁽²²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1).

- (45) Kromě skupin existují ještě další struktury, například sítě nebo osobní společnosti, v jejichž rámci mohou povinné osoby sdílet společné majitele, společné vedení a společné kontroly dodržování předpisů. Aby byly zajištěny rovné podmínky pro všechny sektory a aby nedocházelo k jejich přetížení, měl by AMLA identifikovat situace, kdy se na tyto struktury mají vztahovat podobné strategie na úrovni skupiny, a zohledňovat přitom zásadu proporcionality.
- (46) V některých případech se pobočky a dceřiné společnosti povinných osob nacházejí ve třetích zemích, kde jsou minimální požadavky v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu, včetně povinností týkajících se ochrany údajů, méně přísné než rámec Unie pro boj proti praní peněz a financování terorismu. V takových situacích a s cílem v plné míře předejít využívání finančního systému Unie pro účely praní peněz a financování terorismu a zajistit nejvyšší standard ochrany osobních údajů občanů Unie, by tyto pobočky a dceřiné společnosti měly dodržovat požadavky v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu stanovené na úrovni Unie. Pokud právo třetí země splnění těchto požadavků neumožňuje, například z důvodu omezení schopnosti skupiny mít přístup k informacím, zpracovávat je nebo si je vyměňovat v důsledku nedostatečné úrovně ochrany údajů nebo zákona o bankovním tajemství v této třetí zemi, měly by povinné osoby přijmout další opatření, aby zajistily, že pobočky a dceřiné společnosti umístěné v dané zemi budou rizika účinně zvládat. AMLA by měl být pověřen vypracováním návrhů regulačních technických norem upřesňujících druh takových dalších opatření, a to se zohledněním zásady proporcionality.
- (47) Povinné osoby mohou úkoly související s plněním určitých požadavků v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu zajišťovat externě prostřednictvím poskytovatele služeb. V případě smluvních vztahů externího zajišťování činností mezi povinnými osobami a poskytovateli služeb, na které se požadavky v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu nevztahují, by jakékoli povinnosti v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu mohly těmto poskytovatelům plynout pouze ze smlouvy mezi stranami a nikoli z tohoto nařízení. Odpovědnost za dodržování požadavků v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu by proto měla zůstat plně na samotné povinné osobě. Povinná osoba by měla zejména zajistit, aby v případech, kdy je pro účely identifikace klienta na dálku zapojen poskytovatel služeb, byl respektován přístup založený na posouzení rizik. Za externí zajišťování činností se nepovažují postupy nebo uspořádání, které přispívají ke splnění požadavku podle tohoto nařízení, ovšem samotné plnění požadavku neprovádí poskytovatel služeb, ať už se jedná o používání nebo pořízení softwaru třetí strany nebo přístup povinné osoby k databázím nebo screeningovým službám.
- (48) Možnost externího zajišťování činností prostřednictvím poskytovatele služeb umožňuje povinným osobám rozhodnout o přidělení jejich zdrojů k dosažení souladu s tímto nařízením, nezabývá je však povinnosti porozumět tomu, jestli přijímaná opatření, včetně opatření zadaných externímu poskytovateli služeb, zmírňují zjištěná rizika praní peněz a financování terorismu a jsou-li pro tyto účely vhodná. V zájmu zajištění tohoto porozumění by konečná rozhodnutí o opatřeních, která mají vliv na provádění strategií, postupů a kontrol, měla vždy náležet povinné osobě.
- (49) Oznámení ujednání o externím zajišťování činností orgánu dozoru neznamena přijetí ujednání o externím zajišťování činností. Informace uvedené v oznámení, zejména v případech, kdy jsou zásadní funkce zajišťovány externě nebo kdy své funkce povinná osoba externě zajišťuje systematicky, však mohou orgány dozoru zohlednit při posuzování systémů a kontrol povinné osoby a při určování profilu zbytkového rizika nebo při přípravě na inspekce.
- (50) Aby externí zajišťování činností fungovalo efektivně, je třeba dále jasně stanovit podmínky, za nichž se toto zajišťování uskutečňuje. AMLA by měl vypracovat obecné pokyny k podmínkám, za nichž je externí zajišťování činností možné, jakož i k úlohám a odpovědnostem příslušných stran. Aby se zajistilo, že bude v celé Unii zajištěn konzistentní dohled nad postupy externího zajišťování činností, měly by tyto obecné pokyny rovněž objasnit, jakým způsobem mají orgány dozoru v případech, kdy se povinné osoby k těmto postupům uchýlí, zohledňovat tyto postupy a ověřovat dodržování požadavků v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu.
- (51) Požadavky na hloubkovou kontrolu klienta jsou zásadní pro zajištění toho, aby povinné osoby identifikovaly, ověřovaly a monitorovaly své obchodní vztahy se svými klienty s ohledem na rizika praní peněz a financování terorismu, která představují. Přesná identifikace a ověřování údajů potenciálních a stávajících klientů jsou pro pochopení rizik praní peněz a financování terorismu spojených s klienty zásadní, ať už se jedná o osoby fyzické nebo právnické. Povinné osoby by rovněž měly chápat, čím jménem nebo v čí prospěch se transakce provádí, například v situacích, kdy úvěrové instituce nebo finanční instituce poskytují účty příslušníkům právnických profesí za účelem přijetí nebo držení peněžních prostředků ve smyslu čl. 4 bodu 25 směrnice (EU) 2015/2366 jejich klientů.

V rámci hloubkové kontroly klienta se osobou, v jejíž prospěch se transakce nebo činnost provádí, nechápe příjemce transakce, kterou povinná osoba provedla pro svého klienta.

- (52) V zájmu zajištění rovných podmínek na celém vnitřním trhu a důsledného uplatňování ustanovení v celé Unii je nutné dosáhnout soudržného a vysokého standardu hloubkové kontroly klienta v rámci Unie, který by byl založen na harmonizovaných požadavcích na identifikaci klientů a ověřování jejich totožnosti a snižoval by rozdíly mezi členskými státy. Současně je nezbytné, aby povinné osoby uplatňovaly opatření na hloubkovou kontrolu klienta způsobem založeným na posouzení rizik. Přístup založený na posouzení rizik není pro povinné osoby nepřiměřeně liberální možností. Zahrnuje rozhodování založené na důkazech s cílem účinněji se zaměřit na rizika praní peněz a financování terorismu, jimž čelí Unie, a subjekty, které v ní působí.
- (53) Organizace občanské společnosti, které vykonávají dobročinnou nebo humanitární činnost ve třetích zemích, přispívají k cílům Unie, jimiž je dosažení míru, stability, demokracie a prosperity. Při zajišťování toho, aby tyto organizace mohly pokračovat ve své činnosti, zastávají významnou úlohu úvěrové instituce a finanční instituce, které poskytují přístup k finančnímu systému a důležité finanční služby, jejichž prostřednictvím lze do rozvojových oblastí nebo oblastí konfliktů směřovat finanční prostředky na rozvoj a humanitární pomoc. Povinné osoby by si sice měly být vědomy toho, že činnosti prováděné v některých jurisdikcích je vystavují vyššímu riziku praní peněz nebo financování terorismu, avšak činnost organizací občanské společnosti v těchto jurisdikcích by sama o sobě neměla vést k odmítnutí poskytování finančních služeb nebo k ukončení jejich poskytování, neboť přístup založený na posouzení rizik vyžaduje komplexní posouzení rizik, která představují jednotlivé obchodní vztahy, a uplatňování vhodných opatření ke zmírnění těchto konkrétních rizik. Ačkoli mohou úvěrové instituce a finanční instituce i nadále svobodně rozhodovat o tom, s kým vstoupí do smluvních vztahů, neměly by zapomínat na svou ústřední úlohu ve fungování mezinárodního finančního systému a při zajišťování pohybu peněžních prostředků ve smyslu čl. 4 bodu 25 směrnice (EU) 2015/2366 nebo kryptoaktiv v zájmu dosažení důležitých cílů v oblasti rozvoje a humanitární pomoci, které organizace občanské společnosti sledují. Tyto instituce by proto měly využívat flexibilitu, kterou umožňuje uvedený přístup založený na posouzení rizik, aby rizika spojená s obchodními vztahy přiměřeným způsobem zmírnily. Důvody boje proti praní peněz a financování terorismu by za žádných okolností neměly být použity k opodstatnění obchodních rozhodnutí týkajících se potenciálních nebo stávajících klientů.
- (54) Povinné osoby by měly na základě spolehlivých dokumentů a zdrojů informací identifikovat skutečného majitele a přijmout přiměřená opatření k ověření jeho totožnosti. Nahlížení do centrálních registrů informací o skutečných majitelích (dále jen „centrální registry“) umožňuje povinným osobám zajistit soulad s informacemi získanými v rámci procesu ověřování, nicméně by tyto registry neměly být pro povinné osoby primárním zdrojem pro ověřování. Pokud povinné osoby zjistí, že mezi informacemi vedenými v registrech a informacemi získanými od klienta nebo z jiných spolehlivých zdrojů během hloubkové kontroly klienta existují nesrovnalosti, měly by o nich informovat subjekt odpovědný za příslušný centrální registr, aby mohla být přijata opatření k řešení těchto nesrovnalostí. Tento proces přispívá ke kvalitě a spolehlivosti informací uchovávaných v centrálních registrech a je součástí mnohostranného přístupu k zajištění přesnosti, dostatečnosti a aktuálnosti informací obsažených v centrálních registrech skutečných majitelů. V situacích s nízkým rizikem a jsou-li skuteční majitelé povinné osobě známi, by měly být povinné osoby oprávněny umožnit klientovi oznámit nesrovnalosti v případě, že jsou zjištěny drobné rozdíly, které spočívají v chybách typografické nebo podobné technické povahy.
- (55) Rizika, která představují zahraniční právnické osoby a zahraniční právní uspořádání, je třeba vhodným způsobem zmírnit. Pokud se právnická osoba vzniklá mimo Unii nebo výslovně zřízený svěřenský fond či podobné právní uspořádání spravované mimo Unii, nebo jejichž svěřenský správce nebo osoba v rovnocenném postavení mají bydliště nebo jsou usazeni mimo Unii, chystají navázat obchodní vztahy s povinnou osobou, měla by být registrace informací o skutečných majitelích v centrálním registru členského státu podmínkou pro navázání obchodního vztahu. Na právnické osoby vzniklé mimo Unii by se však tento požadavek měl uplatnit pouze v případě středně vysokého nebo vysokého rizika praní peněz, souvisejících predikativních trestných činů nebo financování terorismu spojených s kategorií zahraniční právnické osoby či s odvětvím, v němž zahraniční právnická osoba působí, nebo v případě středně vysokého nebo vysokého rizika praní peněz, souvisejících predikativních trestných činů nebo financování terorismu spojených s odvětvím, v němž dotčená povinná osoba působí. Registrace informací o skutečném majiteli by měla být jednou z podmínek pro pokračování obchodního vztahu s právnickou osobou vzniklou mimo Unii, a to i v situaci, kdy obchodní vztah začne být poté, co byl navázán, spojován s uvedeným středně vysokým nebo vysokým rizikem.
- (56) Proces navazování obchodního vztahu nebo realizace kroků nezbytných k provedení příležitostné transakce je zahájen, pokud klient vyjádří zájem o pořízení produktu nebo o využití služby poskytované povinnou osobou. Služby nabízené realitními makléři zahrnují pomoc klientovi při hledání nemovitosti za účelem nákupu, prodeje,

pronájmu nebo poskytnutí této nemovitosti k pronájmu. Tyto služby nabývají významu pro účely boje proti praní peněz a financování terorismu tehdy, když je zřejmé, že příslušné strany jsou ochotny nákup, prodej, pronájem nebo poskytnutí nemovitosti k pronájmu provést nebo realizovat nezbytné přípravné kroky. Může se jednat například o okamžik, kdy strany učiní a přijmou nabídku na koupi nebo pronájem nemovitosti. Provést hloubkovou kontrolu potenciálního klienta by před tímto okamžikem nebylo nutné. Stejně tak by nebylo přiměřené provést hloubkovou kontrolu klienta u osob, které dosud nevyjádřily zájem přistoupit ke koupi nebo pronájmu konkrétní nemovitosti.

- (57) Transakce s nemovitostmi jsou vystaveny rizikům praní peněz a financování terorismu. V zájmu zmírnění těchto rizik by se požadavky tohoto nařízení měly vztahovat na aktéry v realitní oblasti, kteří zprostředkovávají nákup, prodej a pronájem nemovitostí, bez ohledu na jejich označení nebo hlavní podnikatelskou činnost či povolání, včetně realitních developerů, pokud zprostředkovávají nákup, prodej a pronájem nemovitostí a v rozsahu, v jakém je zprostředkovávají.
- (58) Anonymita spojená s některými produkty elektronických peněz je vystavuje riziku praní peněz a financování terorismu. V rámci tohoto odvětví však existují značné rozdíly, a proto ne všechny produkty elektronických peněz vykazují stejnou míru rizika. Například některé produkty elektronických peněz s nízkou hodnotou, jako jsou předplacené dárkové karty nebo předplacené poukazy, mohou představovat nízké riziko praní peněz nebo financování terorismu. Aby se zajistilo, že požadavky kladené na toto odvětví jsou přiměřené jeho riziku a ve skutečnosti neomezují jeho fungování, mělo by být za určitých okolností, u nichž je prokázáno nízké riziko, a za přísných podmínek ke zmírnění rizik možné tyto produkty osvobodit od určitých opatření hloubkové kontroly klienta, například od identifikace a ověřování totožnosti klienta a skutečného majitele, ale nikoli od sledování transakcí či obchodních vztahů. Tuto výjimku by měly mít orgány dozoru možnost udělit pouze po ověření prokázaného nízkého rizika s ohledem na příslušné rizikové faktory, které stanoví AMLA, a způsobem, který účinně zmírňuje jakékoli riziko praní peněz nebo financování terorismu a který znemožňuje obcházení pravidel v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu. V každém případě by měla být jakákoli výjimka podmíněna přísnými limity, pokud jde o maximální hodnotu produktu, jeho výhradním použitím k nákupu zboží nebo služeb a předpokladem, že uloženou částku nelze vyměnit za jinou hodnotu.
- (59) Od povinných osob by nemělo být požadováno, aby na klienty provádějící příležitostné nebo související transakce pod určitou hodnotou uplatňovaly opatření hloubkové kontroly, ledaže by existovalo podezření na praní peněz nebo financování terorismu. Zatímco prahová hodnota 10 000 EUR, nebo ekvivalentní částka v národní měně, se vztahuje na většinu příležitostných transakcí, povinné osoby, které působí v odvětvích nebo provádějí transakce, jež představují vyšší riziko praní peněz a financování terorismu, by měly mít povinnost uplatňovat opatření hloubkové kontroly klienta u transakcí s nižšími prahovými hodnotami. K určení odvětví nebo transakcí a přiměřených prahových hodnot pro tato odvětví nebo transakce by měl AMLA vypracovat návrhy regulačních technických norem.
- (60) Existují specifické situace, kdy pro účely hloubkové kontroly klienta může být klientem nejen osoba, která s povinnou osobou provádí transakce. Tak je tomu například tehdy, kdy je do transakce s nemovitostí zapojen pouze jeden notář. S cílem zajistit, aby byly provedeny náležité kontroly dané transakce za účelem odhalení možných případů praní peněz, souvisejících predikativních trestných činů nebo financování terorismu, by povinné osoby v takových případech měly považovat kupujícího i prodávajícího za klienty a uplatnit u obou stran opatření hloubkové kontroly klienta. V tomto nařízení by měl být uveden výčet situací, kdy klient není přímým klientem povinné osoby, nebo kdy může být přímým klientem i někdo jiný. Tento výčet by měl doplňovat chápání toho, kdo je klientem v obvyklých situacích, a neměl by být chápán jako vyčerpávající výklad tohoto pojmu. Obdobně by obchodní vztah neměl vždy vyžadovat smluvní vztah nebo jiný formální závazek, pokud jsou služby poskytovány opakovaně nebo po určitou dobu, a zahrnují tak prvek trvání. Pokud vnitrostátní právní předpisy znemožňují povinným osobám, které jsou veřejnými činiteli, navazovat s klienty smluvní vztahy, neměly by být tyto předpisy vykládány tak, že pro účely boje proti praní peněz a financování terorismu těmto povinným osobám zakazují považovat řadu transakcí za obchodní vztah.
- (61) Zavedení celounijního limitu pro velké hotovostní platby zmírňuje rizika spojená s jejich využíváním. Povinné osoby, které provádějí hotovostní transakce pod tímto limitem, jsou však i nadále ohroženy riziky praní peněz a financování terorismu, neboť poskytují místo vstupu do finančního systému Unie. V zájmu zmírnění rizik zneužití hotovosti je proto nutné vyžadovat uplatňování opatření hloubkové kontroly klienta. Aby byla tato opatření přiměřená rizikům, která představují transakce v hodnotě nižší než 10 000 EUR, měla by být omezena na identifikaci a ověření totožnosti klienta a skutečného majitele při provádění příležitostných hotovostních transakcí v hodnotě alespoň 3 000 EUR. Tento limit nezbavuje povinnou osobu povinnosti uplatnit veškerá opatření

hloubkové kontroly klienta, kdykoli existuje podezření na praní peněz nebo financování terorismu, ani povinnosti oznamovat podezřelé transakce finanční zpravodajské jednotce.

- (62) Některé obchodní modely jsou založeny na tom, že povinná osoba má obchodní vztah s obchodníkem, kdy nabízí služby iniciování plateb, prostřednictvím nichž obchodník dostává zaplacen za poskytování zboží nebo služeb, a nikoli s obchodníkovým klientem, který autorizuje službu iniciování platby při zahájení jedné nebo jednorázové transakce pro obchodníka. V takovém obchodním modelu je klientem povinné osoby pro účely pravidel boje proti praní peněz a financování terorismu obchodník, a nikoli klient obchodníka. Povinná osoba by proto měla s ohledem na služby iniciování platby uplatňovat opatření hloubkové kontroly klienta vůči obchodníkovi. V souvislosti s jinými finančními službami, které spadají do oblasti působnosti tohoto nařízení, včetně případů, kdy je poskytuje stejný poskytovatel, by měl být klient určen s ohledem na poskytované služby.
- (63) Činnosti v oblasti hazardních her se liší povahou, zeměpisným rozsahem a souvisejícími riziky. Aby bylo zajištěno přiměřené uplatňování tohoto nařízení založené na posouzení rizik, měly by mít členské státy možnost určit služby hazardních her spojené s nízkým rizikem praní peněz a financování terorismu, jako jsou státní nebo soukromé loterie nebo státem organizované činnosti v oblasti hazardních her, a rozhodnout, že se na ně nebudou vztahovat žádné nebo některé požadavky tohoto nařízení. Vzhledem k možným přeshraničním účinkům vnitrostátních výjimek je nezbytné zajistit jednotné uplatňování přísného přístupu založeného na posouzení rizik v celé Unii. Za tímto účelem by Komisi mělo být umožněno rozhodnutí členských států schválit nebo je zamítnout, není-li daná výjimka odůvodněna prokázaným nízkým rizikem. V žádném případě by neměla být udělena výjimka v souvislosti s činnostmi spojenými s vyššími riziky. To platí pro činnosti, jako je provozování kasin, hazardních her a sportovních sázkových her on-line, nikoli však pro činnosti v oblasti on-line hazardních her organizované státem, ať už jde o přímé poskytování těchto služeb, nebo o regulaci způsobu, jakým mají být tyto služby hazardních her pořádány, provozovány a organizovány. Vzhledem k rizikům pro veřejné zdraví nebo k trestné činnosti, které mohou být s hazardními hrami spojeny, mohou vnitrostátní opatření upravující pořádání, provozování a organizaci hazardních her přispět ke snížení rizik spojených s touto činností, pokud skutečně sledují cíle veřejného pořádku, veřejné bezpečnosti či veřejného zdraví.
- (64) Prahová hodnota 2 000 EUR, nebo ekvivalentní částka v národní měně, která se vztahuje na poskytovatele služeb hazardních her, je dosažena bez ohledu na to, zda klient provede jedinou transakci alespoň ve výši uvedené částky, nebo několik menších transakcí, jejichž součet této částce odpovídá. Za tímto účelem by poskytovatelé služeb hazardních her měli mít možnost přiřadit transakce danému klientovi, i když ještě neověřili jeho totožnost, aby mohli určit, zda a kdy bylo uvedené prahové hodnoty dosaženo. Poskytovatelé služeb hazardních her by proto měli mít zavedeny systémy, které umožňují přiřazování a monitorování transakcí před uplatněním požadavku provést hloubkovou kontrolu klienta. V případě kasin nebo jiných fyzických prostor provozování hazardních her může být nepraktické kontrolovat totožnost klienta při každé transakci. V takových případech by mělo být možné klienta identifikovat a ověřit jeho totožnost při vstupu do prostor provozování hazardních her za předpokladu, že jsou zavedeny systémy pro přiřazování transakcí uskutečněných v daných prostorách, včetně nákupu nebo výměny hracích žetonů, uvedenému klientovi.
- (65) Směrnice (EU) 2015/849, přestože do určité míry harmonizovala pravidla členských států v oblasti povinností identifikace klientů, nestanovila podrobná pravidla týkající se postupů, jimiž se mají povinné osoby řídit. S ohledem na zásadní význam tohoto aspektu při předcházení praní peněz a financování terorismu je vhodné v souladu s přístupem založeným na posouzení rizik zavést konkrétnější a podrobnější ustanovení o identifikaci klienta a ověřování jeho totožnosti, ať už ve vztahu k fyzickým nebo právnickým osobám, právním uspořádáním, jako jsou svěřenské fondy nebo subjekty mající podle vnitrostátního práva způsobilost k právním úkonům.
- (66) Technologický vývoj a pokrok v digitalizaci umožňuje bezpečnou identifikaci na dálku nebo elektronickou identifikaci a ověřování potenciálních i stávajících klientů a může usnadnit provádění hloubkové kontroly klienta na dálku. Identifikační řešení stanovená v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 910/2014⁽²³⁾ umožňují bezpečné a důvěryhodné způsoby identifikace a ověřování potenciálních i stávajících klientů a mohou usnadnit provádění hloubkové kontroly klienta na dálku. Měla by být brána v úvahu elektronická identifikace stanovená v uvedeném nařízení a povinné osoby by ji měly pro účely postupu identifikace klienta přijmout. Použití těchto způsobů identifikace může v případě, že jsou zavedena vhodná opatření ke zmírnění rizika, vést ke snížení rizika na běžnou, nebo dokonce nízkou úroveň rizika. Pokud klient nemá uvedenou elektronickou identifikaci k dispozici,

⁽²³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 910/2014 ze dne 23. července 2014 o elektronické identifikaci a službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce na vnitřním trhu a o zrušení směrnice 1999/93/ES (Úř. věst. L 257, 28.8.2014, s. 73).

například z důvodu povahy svého statusu pobytu v daném členském státě nebo svého bydliště ve třetí zemi, mělo by se ověření provádět prostřednictvím příslušných kvalifikovaných služeb vytvářejících důvěru.

- (67) Aby se zajistilo, že rámec pro boj proti praní peněz a financování terorismu zabrání vstupu finančních prostředků získaných nezákonným způsobem do finančního systému, povinné osoby by měly před zahájením obchodních vztahů s potenciálními klienty provést hloubkovou kontrolu klienta v souladu s přístupem založeným na posouzení rizik. Aby však přitom nedocházelo ke zbytečnému zdržování běžného podnikání, měly by mít povinné osoby možnost informace od potenciálního klienta shromažďovat v průběhu navazování obchodního vztahu. Úvěrové instituce a finanční instituce by měly mít možnost potřebné informace od potenciálních klientů získat po navázání vztahu za předpokladu, že transakce nebudou zahájeny, dokud proces hloubkové kontroly klienta nebude úspěšně dokončen.
- (68) Proces hloubkové kontroly klienta se neomezuje pouze na identifikaci a ověření totožnosti klienta. Před navázáním obchodních vztahů nebo provedením příležitostných transakcí by povinné osoby měly rovněž posoudit účel a povahu obchodního vztahu nebo příležitostné transakce. K pochopení tohoto účelu mohou přispět předsmluvní nebo jiné informace, jež jsou o navrhovaném produktu nebo službě potenciálnímu klientovi sdělovány. Povinné osoby by měly být vždy schopny jednoznačně posoudit účel a povahu potenciálního obchodního vztahu nebo příležitostné transakce. Pokud nabízená služba nebo produkt klientům umožňuje provádět různé druhy transakcí nebo činností, povinné osoby by měly získat dostatečné informace o záměru klienta ohledně způsobu využití tohoto vztahu.
- (69) Aby byla zajištěna účinnost rámce pro boj proti praní peněz a financování terorismu, povinné osoby by měly informace získané od svých klientů v souladu s přístupem založeným na posouzení rizik pravidelně kontrolovat. Obchodní vztahy se budou pravděpodobně vyvíjet v závislosti na tom, jak se situace klienta a činnosti, které prostřednictvím obchodního vztahu vykonává, v průběhu času mění. Aby bylo možné si udržet komplexní povědomí o rizikovém profilu klienta a provádět smysluplnou kontrolu transakcí, měly by povinné osoby pravidelně přezkoumávat informace získané od svých klientů, a to v souladu s přístupem založeným na posouzení rizik. Tyto přezkumy by měly být prováděny pravidelně, nicméně podnětem pro jejich zahájení by mohly být i změny relevantních okolností týkajících se klienta, jestliže skutečnosti a informace nasvědčují možné změně rizikového profilu nebo identifikačních údajů klienta. Za tímto účelem by měla dotčená povinná osoba zvážit potřebu přezkoumat složky klienta v reakci na podstatné změny, jako je změna týkající se jurisdikcí, s nimiž se transakce provádí, změna hodnoty nebo objemu transakcí, a to v případě žádostí o nové produkty nebo služby, které se významně liší z hlediska rizika, nebo v důsledku změn skutečných majitelů.
- (70) V souvislosti s opakovanými klienty, u nichž byla v nedávné době provedena opatření hloubkové kontroly klienta, by mělo být možné splnit požadavky těchto opatření získáním potvrzení klienta o tom, že se informace ani dokumenty uchovávané v záznamech nezměnily. Tato metoda usnadňuje uplatňování povinností v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu v situacích, kdy je povinná osoba přesvědčena, že se informace týkající se klienta nezměnily, neboť povinné osoby musí zajistit, že přijaly vhodná opatření hloubkové kontroly klienta. Potvrzení obdržené od klienta a veškeré změny informací uchovávaných o klientovi by měly být ve všech případech zaznamenány.
- (71) Povinné osoby mohou v rámci obchodního vztahu poskytovat více než jeden produkt nebo službu. Za těchto okolností není požadavek na pravidelnou aktualizaci informací, údajů a dokumentů zaměřen na jednotlivé produkty nebo služby, ale na obchodní vztah jako celek. Je na povinných osobách, aby v rámci celé škály poskytovaných produktů nebo služeb provedly posouzení, pokud se změny relevantní okolností týkající se klienta, nebo jsou splněny jiné podmínky, na základě kterých je třeba provést aktualizaci hloubkové kontroly klienta, a aby přistoupily k přezkumu složky klienta s ohledem na celý obchodní vztah.
- (72) Povinné osoby by také měly zřídit monitorovací systém pro odhalování transakcí, které by mohly vyvolat podezření na praní peněz nebo financování terorismu. Aby bylo zajištěno účinné monitorování transakcí, mělo by se monitorování ze strany povinných osob v zásadě vztahovat na všechny služby a produkty nabízené klientům a všechny transakce, které jsou povinnou osobou prováděny jménem klienta nebo klientovi nabízeny. Ne všechny transakce je však nutné zkoumat jednotlivě. Intenzita monitorování by měla respektovat přístup založený na posouzení rizik a měla by být stanovena na základě přesných a relevantních kritérií, přičemž by měly být brány v úvahu zejména charakteristiky klientů a úroveň rizika s nimi spojená, nabízené produkty a služby a dotčené země

nebo zeměpisné oblasti. AMLA by měl vypracovat obecné pokyny, které zajistí, že intenzita monitorování obchodních vztahů a transakcí bude odpovídající a přiměřená úrovni rizika.

- (73) Ukončení obchodního vztahu v případě, že nelze splnit opatření hloubkové kontroly klienta, snižuje expozici povinné osoby vůči rizikům vyplývajícím z možných změn profilu klienta. Mohou však nastat situace, kdy by obchodní vztah neměl být ukončen kvůli cílům veřejného zájmu. Tak je tomu například v případě smluv o životním pojištění, pro které platí, že by povinné osoby měly, je-li to nezbytné, jako alternativu k ukončení obchodního vztahu přijmout opatření k jeho zmrazení, mimo jiné zákazem poskytování jakýchkoli dalších služeb tomuto klientovi a zadržením výplaty příslušným příjemcům, dokud nebudou splněna opatření hloubkové kontroly klienta. Kromě toho některé produkty a služby vyžadují, aby povinná osoba nadále držela nebo přijímala klientovy peněžní prostředky ve smyslu čl. 4 bodu 25 směrnice (EU) 2015/2366, například v souvislosti s poskytováním úvěrů, platebními účty nebo přijímáním vkladů. To by však nemělo být považováno za překážku požadavku na ukončení obchodního vztahu, čehož lze dosáhnout tím, že se zajistí, aby pro dotčeného klienta nebyly prováděny žádné transakce ani činnosti.
- (74) S cílem zajistit konzistentní uplatňování tohoto nařízení by měl AMLA mít za úkol vypracovat návrhy regulačních technických norem pro hloubkovou kontrolu klienta. Tyto regulační technické normy by měly stanovit minimální soubor informací, které mají povinné osoby získat, aby mohly s klienty vstoupit do nových obchodních vztahů nebo vyhodnotit ty stávající s ohledem na úroveň rizika spojeného s každým klientem. Kromě toho by návrhy regulačních technických norem měly být dostatečně srozumitelné, aby subjektům na trhu umožnily vyvinout bezpečné, dostupné a inovativní způsoby ověřování totožnosti klienta a provádění hloubkové kontroly klienta, a to i na dálku, při respektování zásady technologické neutrality. Tyto konkrétní úkoly jsou v souladu s úlohou a povinnostmi AMLA stanovenými v nařízení (EU) 2024/1620.
- (75) Harmonizace opatření hloubkové kontroly klienta přispěje k dosažení konzistentního a trvale účinného chápání rizik spojených se stávajícím nebo potenciálním klientem bez ohledu na to, kde v Unii je obchodní vztah navázán. Tato harmonizace by rovněž měla zajistit, aby informace získané při provádění hloubkové kontroly klienta nebyly povinnými osobami používány k provádění postupů snižování rizika, které mohou vést k obcházení jiných právních povinností, zejména těch, které stanoví směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/92/EU⁽²⁴⁾ nebo směrnice (EU) 2015/2366, aniž by bylo dosaženo cílů Unie v oblasti předcházení praní peněz a financování terorismu. V zájmu umožnění řádného dohledu nad dodržováním povinností hloubkové kontroly klienta je důležité, aby povinné osoby vedly záznamy o provedených opatřeních a informacích získaných během procesu hloubkové kontroly klienta bez ohledu na to, zda s nimi byl navázán nový obchodní vztah a zda po odmítnutí navázání obchodního vztahu podaly oznámení o podezřelé transakci. Pokud se povinná osoba rozhodne obchodní vztah s potenciálním klientem nenavázat nebo ukončit stávající obchodní vztah, odmítnout uskutečnit příležitostnou transakci nebo uplatnit alternativní opatření k ukončení obchodního vztahu, záznamy o hloubkové kontrole klienta by měly obsahovat důvody pro takové rozhodnutí. To orgánům dohledu umožní posoudit, zda povinné osoby své postupy hloubkové kontroly klienta náležitě kalibrovaly, a to, jak se vyvíjí expozice dané osoby vůči riziku, a rovněž to pomůže shromáždit statistické důkazy o uplatňování pravidel hloubkové kontroly klienta povinnými osobami v celé Unii.
- (76) Postup při přezkumu stávajících klientů v současném rámci pro boj proti praní peněz a financování terorismu je již na posouzení rizik založen. Vzhledem k vyššímu riziku praní peněz, souvisejících predikativních trestných činů a financování terorismu spojenému s určitými zprostředkujícími strukturami by však tento postup nemusel umožňovat včasné odhalení a posouzení rizik. Je proto důležité zajistit, aby byly pravidelně sledovány rovněž jasné vymezené kategorie stávajících klientů.
- (77) Riziko samotné je proměnlivé a proměnné mohou samy o sobě nebo v kombinaci zvýšit nebo snížit potenciální riziko, což má dopad na odpovídající úroveň preventivních opatření, jako jsou opatření hloubkové kontroly klienta.

⁽²⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/92/EU ze dne 23. července 2014 o porovnatelnosti poplatků souvisejících s platebními účty, změně platebního účtu a přístupu k platebním účtům se základními prvky (Úř. věst. L 257, 28.8.2014, s. 214).

- (78) V situacích s nízkým rizikem by povinné osoby měly mít možnost uplatňovat opatření zjednodušené hloubkové kontroly klienta. To neznamená výjimku z opatření hloubkové kontroly klienta nebo jejich absenci. Spočívá spíše ve zjednodušeném nebo zmenšeném souboru kontrolních opatření, který by však měl pokrývat všechny složky standardního postupu hloubkové kontroly klienta. V souladu s přístupem založeným na posouzení rizik by však povinné osoby měly mít možnost snížit frekvenci nebo intenzitu kontroly svých klientů nebo transakcí nebo se spolehnout na přiměřené předpoklady, jde-li o účel obchodního vztahu nebo použití jednoduchých produktů. Regulační technické normy týkající se hloubkové kontroly klienta by měly stanovit konkrétní zjednodušená opatření, která mohou povinné osoby zavést v situacích s nižším rizikem identifikovaných v posouzení rizik na úrovni Unie prováděném Komisí. Při vypracování návrhů regulačních technických norem by měl AMLA náležitě zohlednit zachování sociálního a finančního začlenění.
- (79) Je třeba uznat, že určité situace představují větší riziko praní peněz nebo financování terorismu. Ačkoliv by v rámci běžného provádění opatření hloubkové kontroly klienta měla být zjištěna totožnost a obchodní profil všech klientů, v některých případech jsou zapotřebí zvláště přísné postupy pro identifikaci a ověření totožnosti klienta. Proto je nutné stanovit podrobná pravidla pro taková opatření zesílené hloubkové kontroly, včetně zvláštních opatření zesílené hloubkové kontroly v případě přeshraničních korespondenčních vztahů.
- (80) Přeshraniční korespondenční vztahy s respondenční institucí ze třetí země charakterizuje to, že se jedná o záležitost průběžnou a repetitivní. Navíc ne všechny přeshraniční korespondenční bankovní služby představují stejnou míru rizik praní peněz a financování terorismu. Intenzita opatření zesílené hloubkové kontroly by proto měla být stanovena na základě uplatnění zásad přístupu založeného na posouzení rizik. Při interakci s respondenčními institucemi ze třetích zemí, které v zemi, ve které vznikly, nejsou žádným způsobem fyzicky přítomny, nebo s neregistrovanými a nelicencovanými subjekty poskytujícími služby související s kryptoaktivy by však přístup založený na posouzení rizik uplatňován být neměl. Vzhledem k vysokému riziku praní peněz a financování terorismu, které je vlastní institucím bez fyzické přítomnosti, by se úvěrové a finanční instituce měly zdržet jakéhokoli korespondenčního vztahu s takovými institucemi bez fyzické přítomnosti, jakož i s protistranami ve třetích zemích, které těmto institucím umožňují používat jejich účty. Aby se zabránilo zneužívání finančního systému Unie k poskytování neregulovaných služeb, měli by poskytovatelé služeb souvisejících s kryptoaktivy rovněž zajistit, aby jejich účty nebyly využívány vnořenými burzami, a měli by mít zavedeny zásady a postupy pro odhalování případných pokusů o takové využití.
- (81) V souvislosti s výkonem své funkce dohledu mohou orgány dozoru identifikovat situace, kdy porušení požadavků v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu ze strany respondenčních institucí ze třetích zemí nebo nedostatky ze strany těchto institucí, pokud jde o provádění uvedených požadavků, představují rizika pro finanční systém Unie. Za účelem zmírnění těchto rizik by měl mít AMLA možnost vydávat úvěrovým institucím a finančním institucím v Unii doporučení s cílem informovat je o svých názorech na nedostatky těchto respondenčních institucí ze třetích zemí. Tato doporučení by měla být vydána, pokud se AMLA a finanční orgány dozoru v Unii shodnou na tom, že porušení a nedostatky existující v respondenčních institucích ze třetích zemí pravděpodobně ovlivňují rizikovou expozici korespondenčních vztahů úvěrových institucí a finančních institucí v Unii, a za předpokladu, že dotčená respondenční instituce ze třetí země a její orgán dozoru měly příležitost vyjádřit své názory. V zájmu zachování řádného fungování finančního systému Unie by úvěrové instituce a finanční instituce měly přijmout odpovídající opatření v reakci na doporučení AMLA, mimo jiné tím, že se zdrží navazování korespondenčního vztahu nebo v něm nebudou pokračovat, pokud nemohou zavést dostatečná zmírňující opatření k řešení rizik, která tento korespondenční vztah představuje.
- (82) V kontextu opatření zesílené hloubkové kontroly neznamená získání souhlasu vrcholného vedení s navázáním obchodních vztahů vždy nutně i získání souhlasu představenstva. Mělo by být možné, aby takový souhlas udělil někdo, kdo je dostatečně obeznámen s expozicí osoby riziku praní peněz a financování terorismu a je v takovém postavení, aby mohl přijímat rozhodnutí ovlivňující expozici této osoby riziku.
- (83) V zájmu ochrany řádného fungování finančního systému Unie před praním peněz a financováním terorismu by měla být Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci s cílem určit třetí země, kde nedostatky v jejich vnitrostátních režimech pro boj proti praní peněz a financování terorismu představují hrozbu pro integritu vnitřního trhu Unie. Vzhledem k tomu, že hrozby praní peněz a financování terorismu, které pocházejí ze zemí mimo Unii, se neustále mění, což je usnadněno vývojem technologií a prostředků, které mají pachatelé trestné činnosti k dispozici, je nezbytné právní rámec týkající se třetích zemí neustále přizpůsobovat, aby účinně řešil rizika stávající a bránil vzniku rizik nových. Komise by měla při vypracovávání svých posouzení vycházet z informací od mezinárodních organizací a tvůrců standardů v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu, jako jsou veřejná prohlášení Finančního akčního výboru, zprávy ze vzájemného hodnocení nebo z podrobného hodnocení

nebo zveřejněné navazující zprávy, a na základě změn z nich vyplývajících svá posouzení případně upravit. Pokud v režimu třetí země pro boj proti praní peněz a financování terorismu zjistí Komise nedostatky ohrožující integritu vnitřního trhu Unie, měla by do 20 dnů od tohoto zjištění náležitě jednat.

- (84) Třetí země, které příslušný mezinárodní tvůrce standardů, totiž Finanční akční výbor označil jako „s výzvou k činnosti“, ve svých právních a institucionálních rámcích pro boj proti praní peněz a financování terorismu a jejich provádění vykazují významné strategické nedostatky trvalé povahy, které pro finanční systém Unie pravděpodobně představují vysoké riziko. Trvalá povaha významných strategických nedostatků, která odráží nedostatek odhodlání nebo pokračující neschopnost třetích zemí je řešit, signalizuje zvýšenou úroveň hrozby, která z těchto třetích zemí plyne, což vyžaduje účinnou, konzistentní a harmonizovanou zmírňující reakci na úrovni Unie. Od povinných osob by proto mělo být požadováno, aby na příležitostné transakce a obchodní vztahy zahrnující tyto vysoce rizikové třetí země uplatňovaly celý soubor dostupných opatření zesílené hloubkové kontroly za účelem zvládnutí a zmírňování základních rizik. Vysoká úroveň rizika navíc odůvodňuje použití dalších specifických protiopatření, ať už na úrovni povinných osob, nebo ze strany členských států. Takový přístup by zamezil rozdílu v určení příslušných protiopatření, které by vystavily rizikům celý finanční systém Unie. Pokud členské státy identifikují konkrétní rizika, která nejsou zmírněna, měly by mít možnost uplatnit dodatečná protiopatření a v takovém případě by o této skutečnosti měly informovat Komisi. Domnívá-li se Komise, že tato rizika jsou relevantní pro vnitřní trh, měla by být oprávněna aktualizovat příslušný akt v přenesené pravomoci tak, aby zahrnoval nezbytná dodatečná protiopatření ke zmírnění uvedených rizik. Pokud se Komise domnívá, že uvedená protiopatření nejsou nezbytná a že narušují řádné fungování vnitřního trhu Unie, měla by být zmocněna rozhodnout, aby členský stát uplatňování konkrétního protiopatření ukončil. Před zahájením postupu pro uvedené rozhodnutí by Komise měla dotčenému členskému státu poskytnout příležitost, aby předložil svá stanoviska Komisi k posouzení. Vzhledem ke své technické odbornosti může AMLA při určování vhodných protiopatření poskytnout Komisi užitečné informace.
- (85) Pachatelé trestných činů mohou zneužívat nedostatky v dodržování právního i institucionálního rámce pro boj proti praní peněz a financování terorismu a jeho provádění ve třetích zemích, které jsou předmětem „zvýšeného sledování“ ze strany Finančního akčního výboru. To pro finanční systém Unie pravděpodobně představuje riziko, které je třeba řídit a zmírňovat. Závazek těchto třetích zemí zjištěné nedostatky řešit, aniž by došlo k eliminaci rizika, odůvodňuje zmírňující méně závažnou reakci, než je reakce vztahující se na vysoce rizikové třetí země. Pokud se tyto třetí země zaváží zjištěné nedostatky řešit, měly by povinné osoby na příležitostné transakce a obchodní vztahy při styku s fyzickými nebo právníckými osobami usazenými v uvedených třetích zemích uplatňovat opatření zesílené hloubkové kontroly, která jsou přizpůsobena konkrétním nedostatkům zjištěným v konkrétních třetích zemích. Taková individuální identifikace opatření zesílené hloubkové kontroly, která se mají uplatnit, by v souladu s přístupem založeným na posouzení rizik rovněž zajistila, že opatření budou přiměřená míře rizika. V zájmu zajištění takového konzistentního a přiměřeného přístupu by Komise měla být schopna určit, která konkrétní opatření zesílené hloubkové kontroly jsou ke zmírnění rizik specifických pro danou zemi nutná. Vzhledem ke svým technickým odborným znalostem může AMLA k identifikaci vhodných opatření zesílené hloubkové kontroly poskytnout Komisi užitečné informace.
- (86) Země, které nejsou veřejně označeny za země, na které by se ze strany Finančního akčního výboru vztahovaly výzvy k činnosti nebo zvýšené sledování, mohou přesto pro integritu finančního systému Unie představovat konkrétní a vážnou hrozbu, ať už z důvodu nedostatků v dodržování předpisů, nebo z důvodu významných strategických nedostatků trvalé povahy v jejich jednotlivých režimech pro boj proti praní peněz a financování terorismu. Ke zmírnění konkrétních rizik, které nelze zmírnit prostřednictvím opatření proti zemím vykazujícím významné strategické nedostatky nebo zemím vykazujícím nedostatky v dodržování předpisů, by Komise měla mít ve výjimečných případech možnost jednat, a to tak, že určí třetí země představující uvedenou hrozbu na základě jasného souboru kritérií a s podporou AMLA. Podle úrovně rizika, které pro finanční systém Unie představují, by Komise měla požadovat použití buď všech opatření zesílené hloubkové kontroly a protiopatření specifických pro jednotlivé země u vysoce rizikových třetích zemí, nebo opatření zesílené hloubkové kontroly specifická pro konkrétní zemi u třetích zemí s nedostatky v dodržování předpisů.
- (87) Za účelem zajištění jednotné identifikace třetích zemí, které pro finanční systém Unie představují konkrétní a vážnou hrozbu, aniž by byly veřejně označeny jako země, na které by se ze strany Finančního akčního výboru vztahovaly výzvy k činnosti nebo zvýšené sledování, by Komise měla mít možnost prostřednictvím prováděcího aktu stanovit metodiku, podle níž jsou za výjimečných okolností určeny tyto třetí země. Tato metodika by měla zahrnovat zejména způsob posuzování kritérií a proces interakce s těmito třetími zeměmi, jakož i proces zapojení členských států a AMLA do přípravných fází uvedené identifikace.

- (88) Vzhledem k tomu, že v rámci pro boj proti praní peněz a financování terorismu třetích zemí identifikovaných podle tohoto nařízení nebo při jejich provádění by mohlo dojít ke změnám, například v důsledku závazku země zjištěné nedostatky řešit nebo přijetí příslušných opatření v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu k jejich řešení, které by mohly změnit povahu a úroveň rizik z nich plynoucích, by Komise měla identifikaci uvedených konkrétních opatření zesílené hloubkové kontroly pravidelně přezkoumávat, aby zajistila, že jsou i nadále přiměřená a adekvátní.
- (89) Potenciální vnější hrozby pro finanční systém Unie nepocházejí pouze ze třetích zemí, ale mohou také souviset s rizikovými faktory konkrétních klientů nebo produkty, službami, transakcemi nebo distribučními kanály ve vztahu ke konkrétní zeměpisné oblasti mimo Unii. Je proto třeba identifikovat trendy, rizika a metody praní peněz a financování terorismu, kterým mohou být povinné osoby v Unii vystaveny. AMLA má nejlepší předpoklady k tomu, aby odhaloval nové typologie praní peněz a financování terorismu ze zemí mimo Unii a monitoroval jejich vývoj s cílem poskytnout povinným osobám v Unii obecné pokyny k uplatňování opatření zesílené hloubkové kontroly zaměřených na zmírnění těchto rizik.
- (90) Vztahy s fyzickými osobami, které vykonávají nebo vykonávaly významné veřejné funkce v Unii i mimo ni, zejména s fyzickými osobami ze zemí, kde je rozšířena korupce, by mohly finanční sektor vystavit významným rizikům poškození dobré pověsti a právním rizikům. Mezinárodní úsilí o potírání korupce rovněž odůvodňuje potřebu věnovat těmto osobám zvláštní pozornost a použít odpovídající opatření zesílené hloubkové kontroly klienta v případě osob, které zastávají nebo zastávaly významné veřejné funkce, a vysoce postavených osob v mezinárodních organizacích. Proto je nutné specifikovat opatření, která by povinné osoby měly v souvislosti s transakcemi nebo obchodními vztahy s politicky exponovanými osobami uplatňovat. Za účelem usnadnění přístupu založeného na posouzení rizik by AMLA měl mít za úkol vydat obecné pokyny pro hodnocení úrovně rizik spojených s konkrétní kategorií politicky exponovaných osob, jejich rodinných příslušníků nebo osob blízkých.
- (91) Rizika spojená s osobami, které zastávají nebo zastávaly významné veřejné funkce, existují nejen na vnitrostátní úrovni, ale mohou existovat i na regionální nebo obecní úrovni. To platí především na místní úrovni v hustě osídlených oblastech, jako jsou města, kde vedle činnosti na regionální úrovni často spravují značné veřejné finanční prostředky a přístup ke kritickým službám nebo povolením, což s sebou nese riziko korupce a souvisejícího praní peněz. Proto je nezbytné zahrnout do kategorie osob, které zastávají nebo zastávaly významné veřejné funkce, vedoucí představitelé regionálních a místních orgánů, včetně sdružení obcí a metropolitních regionů s nejméně 50 000 obyvateli. Zároveň je třeba zohlednit skutečnost, že zeměpisné a správní uspořádání členských států se značně liší, a tudíž by členské státy měly mít možnost, tam kde je to vhodné, stanovit na základě posouzení rizika nižší prahovou hodnotu, která by se vztahovala na příslušné místní orgány. Rozhodnou-li se členské státy, že stanoví nižší prahové hodnoty, měly by je oznámit Komisi.
- (92) Členové správních, vedoucích nebo dozorčích orgánů podniků ovládaných státem nebo regionálními či místními orgány mohou být rovněž vystaveni rizikům korupce a souvisejícího praní peněz. Tato rizika jsou obzvláště naléhavá v případě vysoce postavených členů vedení podniků ovládaných státem, a to vzhledem k výši rozpočtu těchto podniků a spravovaných finančních prostředků. Rizika se mohou objevit také v souvislosti s většími podniky ovládanými regionálními a místními orgány. Vedoucí pracovníci podniků ovládaných regionálními nebo místními orgány by tak měli být považováni za politicky exponované osoby, pokud se tyto podniky považují za střední či velké podniky nebo skupiny ve smyslu článku 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU⁽²⁵⁾. Vzhledem k rozdílům v rámci zeměpisného a správního uspořádání a k pravomocem a povinnostem spojeným s těmito podniky a s jejich vedoucími pracovníky by však členské státy měly mít možnost stanovit na základě posouzení rizika nižší prahovou hodnotu ročního obrátu. Pokud se členské státy rozhodnou tuto možnost využít, měly by o tom informovat Komisi.
- (93) Za účelem identifikace politicky exponovaných osob v Unii by měly členské státy vydat seznamy konkrétních funkcí, které jsou podle vnitrostátních právních a správních předpisů považovány za významné veřejné funkce. Členské státy by měly požádat každou mezinárodní organizaci akreditovanou na jejich území, aby vydala a aktualizovala seznam významných veřejných funkcí v rámci dané mezinárodní organizace. Komise by měla být pověřena sestavením a vydáním seznamu osob pověřených významnými veřejnými funkcemi v orgánech nebo subjektech Unie, který by měl být platný v celé Unii. Aby byl zajištěn harmonizovaný přístup k identifikaci a oznamování

⁽²⁵⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU ze dne 26. června 2013 o ročních účetních závěrkách, konsolidovaných účetních závěrkách a souvisejících zprávách některých forem podniků, o změně směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES a o zrušení směrnic Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS (Úř. věst. L 182, 29.6.2013, s. 19).

významných veřejných funkcí, měla by mít Komise možnost prostřednictvím prováděcího aktu stanovit formát, který členské státy mají používat pro oznámení, a Komisi by měla být svěřena pravomoc přijmout akty v přenesené pravomoci, jimiž doplní kategorie významných veřejných funkcí stanovené tímto nařízením, jsou-li tyto kategorie společné pro všechny členské státy.

- (94) I když klienti již nejsou významnou veřejnou funkcí pověřeni, mohou stále představovat vyšší riziko, například kvůli neformálnímu vlivu, který by stále mohli uplatňovat, nebo proto, že jsou jejich předchozí a současné funkce propojené. Je nezbytné, aby povinné osoby vzaly tato přetrvávající rizika v úvahu a uplatňovaly jedno nebo více opatření zesílené hloubkové kontroly až do doby, kdy daní jedinci budou považováni za osoby nepředstavující žádné další riziko, a v každém případě po dobu nejméně 12 měsíců od chvíle, kdy přestali zastávat významnou veřejnou funkci.
- (95) Pojišťovny často nemají s příjemci z pojistných smluv klientské vztahy. Měly by však být schopny identifikovat případy s vyšší mírou rizika, například když výtěžky z pojistné smlouvy plynou politicky exponované osobě. Aby bylo možné určit, zda tomu tak je, měla by pojistná smlouva obsahovat přiměřená opatření k identifikaci příjemce, jako by byl novým klientem. Taková opatření by měla být možné učinit v okamžiku výplaty nebo v okamžiku postoupení pojištění, ale ne později.
- (96) Blízké soukromé a profesionální vztahy mohou být zneužívány k praní peněz a financování terorismu. Z toho důvodu by se opatření týkající se politicky exponovaných osob měla vztahovat také na jejich rodinné příslušníky a osoby blízké. Správná identifikace rodinných příslušníků a osob blízkých může záviset na socioekonomické a kulturní struktuře země politicky exponované osoby. V této souvislosti by AMLA měl vydat obecné pokyny ke kritériím, která se použijí k identifikaci osob, jež by měly být považovány za osoby blízké.
- (97) Vztahy k rodinným příslušníkům, které mohou být politicky exponovanými osobami zneužívány, zahrnuje nejen vztahy mezi rodiči a potomky, ale může zahrnovat také vztahy mezi sourozenci. To platí zejména pro kategorie politicky exponovaných osob, které zastávají vysoké pozice v ústředních vládních institucích. Avšak vzhledem k tomu, že na vnitrostátní úrovni existují různé socioekonomické a kulturní struktury, které mohou případné riziko zneužití sourozeneckých vztahů ovlivnit, měly by mít členské státy možnost pro účely označení sourozenců za rodinné příslušníky politicky exponovaných osob uplatnit širší okruh osob, aby odpovídajícím způsobem zmírnily rizika zneužití těchto vztahů. Rozhodnou-li se členské státy uplatnit širší okruh osob, měly by podrobnosti o tomto širším okruhu sdělit Komisi.
- (98) Požadavky týkající se politicky exponovaných osob, jejich rodinných příslušníků a osob blízkých mají preventivní a nikoli trestněprávní povahu a neměly by být vykládány tak, aby uvedené osoby, jejich rodinné příslušníky či osoby blízké stigmatizovaly, nebo aby implikovaly, že tyto osoby jsou zapojeny do trestné činnosti. Odmítnutí obchodního vztahu s osobou pouze na základě zjištění, že se jedná o politicky exponovanou osobu nebo jejího rodinného příslušníka či osobu blízkou, je v rozporu se zněním i účelem tohoto nařízení.
- (99) Vzhledem k tomu, že režimy pobytu pro investory představují ve vztahu k praní peněz, daňovým trestným činům, korupci a vyhýbání se cíleným finančním sankcím, jakož i potenciálním významným bezpečnostním hrozbám pro Unii jako celek zranitelná místa, je vhodné, aby povinné osoby prováděly alespoň zvláštní zesílenou hloubkovou kontrolu klientů, kteří jsou státními příslušníky třetích zemí a kteří v rámci těchto režimů žádají o právo pobytu v některém členském státě.
- (100) Poskytování individualizovaných služeb v oblasti správy aktiv fyzickým osobám s velkým jměním může úvěrové a finanční instituce a poskytovatele svěřenských služeb a služeb pro obchodní společnosti vystavit určitým rizikům, včetně rizik vyplývajících z komplexní a často individualizované povahy těchto služeb. Je proto nezbytné stanovit soubor opatření zesílené hloubkové kontroly, která by se měla uplatnit přinejmenším v případech, kdy se má za to, že takové obchodní vztahy představují vysoké riziko praní peněz, souvisejících predikativních trestných činů nebo financování terorismu. V rámci určení, že klient drží jmění ve výši alespoň 50 000 000 EUR, nebo ekvivalentní částku v národní či cizí měně, se zohledňuje finanční a investovatelné jmění včetně hotovosti a peněžních ekvivalentů, ať už ve formě vkladů nebo spořicíh produktů, jakož i investice, jako jsou akcie, dluhopisy a podílové fondy, a to i v případě, že jsou drženy na základě dlouhodobých smluv s touto povinnou osobou. Kromě toho by měla být zohledněna i hodnota nemovitostí klienta, s výjimkou jeho soukromého bydlení. Pro účely tohoto určení nemusí úvěrové a finanční instituce a poskytovatelé svěřenských služeb nebo služeb pro obchodní společnosti provést ani požadovat přesný výpočet výše celkového jmění příslušného klienta. Spíše by tyto subjekty měly

přijmout opatření s cílem zjistit, zda drží klient finanční nebo investiční jmění či nemovitosti ve výši alespoň 50 000 000 EUR, nebo ekvivalentní částky v národní či cizí měně.

- (101) K zabránění opakovaných postupů identifikace klienta je, s výhradou vhodných záruk, vhodné povinným osobám umožnit spoléhat se na informace o klientech, které shromáždily jiné povinné osoby. Pokud se povinná osoba spoléhá na jinou povinnou osobu, konečná odpovědnost za hloubkovou kontrolu klienta by měla zůstat na povinné osobě, jež se rozhodne spoléhat se na hloubkovou kontrolu klienta provedenou jinou povinnou osobou. Povinná osoba, na kterou se povinná osoba spoléhá, by si také měla zachovat vlastní odpovědnost za dodržování požadavků v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu, včetně požadavku oznamovat podezřelé transakce a uchovávat záznamy.
- (102) Zavedení harmonizovaných požadavků v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu v celé Unii, a to i pokud jde o strategie a postupy na úrovni skupiny, výměnu informací a spoléhání se na ně, umožňuje povinným osobám působícím v rámci skupiny maximálně využít systémů zavedených v rámci této skupiny v situacích týkajících se stejných klientů. Tato pravidla umožňují nejen dosáhnout jednotného a efektivního provádění pravidel v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu v celé skupině, ale také využít úspor z rozsahu na úrovni skupiny, například tím, že umožňují povinným osobám v rámci skupiny spoléhat se na výsledky postupů přijatých jinými povinnými osobami v rámci skupiny, aby splnily své požadavky na identifikaci a ověřování totožnosti klienta.
- (103) Aby bylo možné spoléhat na to, že opatření prováděná třetími osobami fungují efektivně, je třeba dále jasně stanovit podmínky, za nichž se toto spoléhání uskutečňuje. AMLA by měl vypracovat obecné pokyny k podmínkám, za nichž je možné spoléhat se na třetí osobu, jakož i k úlohám a odpovědnostem příslušných stran. Aby se zajistilo, že bude v celé Unii zajištěn konzistentní dohled nad postupy spoléhání se, měly by tyto obecné pokyny rovněž objasnit, jakým způsobem by v případech, kdy se povinné osoby k těmto postupům uchýlí, měly orgány dozoru zohledňovat tyto postupy a ověřovat dodržování požadavků v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu.
- (104) Koncept skutečných majitelů byl zaveden pro zvýšení transparentnosti složitých struktur společností. Potřeba přístupu k přesným, aktuálním a dostatečným informacím o skutečném majiteli je klíčovým faktorem při sledování pachatelů trestných činů, kteří by jinak mohli za takovou neprůhlednou strukturou skrýt svoji totožnost. Členské státy jsou v současné době povinny zajistit, aby společnosti a jiné právnické osoby, jakož i výslovně zřízené svěřenské fondy a jiná podobná právní uspořádání, získaly a uchovávaly dostatečné, přesné a aktuální informace o jejich skutečných majitelích. Míra transparentnosti stanovená členskými státy se však liší. Pravidla podléhají různým výkladům a výsledkem jsou různé metody určování skutečných majitelů dané právnické osoby nebo právního uspořádání. To je dáno mimo jiné nekonzistentními metodami výpočtu nepřímého vlastnictví právnické osoby nebo právního uspořádání a rozdíly mezi právními systémy členských států. Omezuje to transparentnost, která byla zamýšleným cílem. V zájmu dosažení jednotné definice skutečného majitele a jejího uplatňování na celém vnitřním trhu je proto nezbytné pravidla objasnit.
- (105) Uplatňování pravidel pro identifikaci skutečných majitelů právnických osob, jakož i právních uspořádání, může vyvolat otázky týkající se provádění, jsou-li příslušné zúčastněné strany konfrontovány s konkrétními případy, zejména v případech společností se složitou strukturou, kde se kritéria vlastnického podílu a ovládání vyskytují současně, nebo pro účely určení nepřímého vlastnictví nebo ovládání. Na podporu uplatňování těchto pravidel právnickými osobami, svěřenskými správci nebo osobami v rovnocenném postavení a povinnými osobami a v souladu s harmonizačním cílem tohoto nařízení by měla být Komise oprávněna přijmout pokyny, které stanoví, jak mají být uplatňována pravidla pro identifikaci skutečných majitelů v různých scénářích, a to i prostřednictvím konkrétních příkladů.
- (106) Ke smysluplné identifikaci skutečných majitelů je nutné určení toho, zda je ovládání vykonáváno jinými prostředky. Určení existence vlastnického podílu nebo ovládání na základě vlastnického podílu je nezbytné, ale nikoli dostatečné, a nevylučuje se jím nutnost provést prověrky k určení skutečných majitelů. Ověření, zda nějaká fyzická osoba vykonává ovládání jiným způsobem, není následným ověřením, které by mělo být provedeno pouze tehdy, není-li možné vlastnický podíl určit. Tyto dva testy, konkrétně test existence vlastnického podílu nebo ovládání prostřednictvím vlastnického podílu a test ovládání jinými prostředky, by měly být prováděny souběžně.

- (107) Vlastnictví 25 % a většího podílu nebo podílu na hlasovacích právech nebo jiného vlastnického podílu obecně zakládá pozici skutečného majitele společnosti. Vlastnický podíl by měl zahrnovat jak ovládací práva, tak práva, která jsou významná z hlediska získání prospěchu, jako je právo na podíl na zisku nebo na jiné vlastní zdroje nebo likvidační zůstatek. Mohou však nastat situace, kdy je riziko, že určité kategorie společností budou zneužity k praní peněz nebo financování terorismu, vyšší, například kvůli specificky rizikovějším odvětvím, v nichž tyto společnosti působí. V takových situacích jsou nezbytná posílená opatření v oblasti transparentnosti, aby byli pachatelé trestné činnosti odrazováni od zřizování nebo infiltrace těchto osob, a to buď prostřednictvím přímého nebo nepřímého vlastnictví nebo ovládání. Aby se zajistilo, že Unie bude schopna tyto různé úrovně rizika odpovídajícím způsobem zmírnit, je nezbytné zmocnit Komisi, aby určila kategorie společností, na něž by se měly vztahovat nižší prahové hodnoty transparentnosti. Za tímto účelem by členské státy měly informovat Komisi, pokud určí kategorie společností, které jsou vystaveny vyššímu riziku praní peněz a financování terorismu. V těchto oznámeních by měly mít členské státy rovněž možnost uvést nižší prahovou hodnotu vlastnictví, která by podle jejich názoru mohla tato rizika zmírnit. Tato identifikace by měla probíhat stále a vycházet z výsledků posouzení rizik na úrovni Unie a z výsledků vnitrostátního posouzení rizik, jakož i z příslušných analýz a zpráv vypracovaných orgánem AMLA, Evropským nebo jinými subjekty Unie, které se podílejí na předcházení případům praní peněz a financování terorismu a jejich vyšetřování a stíhání. Tato nižší prahová hodnota by měla být dostatečně nízká, aby zmírnila vyšší rizika zneužití společností pro účely trestné činnosti. Za tímto účelem by tato nižší prahová hodnota obecně neměla být stanovena na více než 15 % podíl nebo podíl na hlasovacích právech nebo jiný vlastnický podíl. Mohou však nastat případy, kdy by na základě posouzení zohledňujícího rizika byla vyšší prahová hodnota pro řešení zjištěných rizik přiměřenější. V těchto případech by Komise měla mít možnost stanovit prahovou hodnotu vlastnického podílu mezi 15 % a 25 %.
- (108) Vícevrstvé struktury vlastnictví a ovládání svou komplexní povahou ztěžují identifikaci skutečných majitelů. Pojem „struktura vlastnictví a ovládání“ má popsat způsob, jakým je právnická osoba nepřímo vlastněna nebo ovládána nebo jakým je právní uspořádání nepřímo ovládáno v důsledku vztahů mezi právnickými osobami nebo uspořádáními napříč více vrstvami. V zájmu zajištění jednotného přístupu na celém vnitřním trhu je nezbytné vyjasnit pravidla, která se na tyto situace vztahují. Za tímto účelem je nutné současně posoudit, zda má jakákoli fyzická osoba přímo nebo nepřímo 25 % a větší podíl nebo podíl na hlasovacích právech nebo jiný vlastnický podíl a zda jakákoli fyzická osoba ovládá přímého společníka s 25 % nebo větším podílem nebo podílem na hlasovacích právech nebo jiným vlastnickým podílem ve společnosti. V případě nepřímého vlastnictví podílů by skuteční majitelé měli být určeni vynásobením podílů ve vlastnickém řetězci. Za tímto účelem by veškeré akcie přímo či nepřímo vlastněné stejnou fyzickou osobou měly být sčítány. To vyžaduje, aby byl zohledněn podíl na všech úrovních vlastnictví. Pokud 25 % podíl nebo podíl na hlasovacích právech nebo jiný vlastnický podíl ve společnosti vlastní společník, který je jinou právnickou osobou než společností, měli by být skuteční majitelé určeni s ohledem na konkrétní strukturu tohoto společníka, včetně zohlednění toho, zda jej některá fyzická osoba ovládá jinými prostředky.
- (109) Určení skutečného majitele právnické osoby v situacích, kdy jsou podíly společnosti drženy v právním uspořádání nebo kdy jsou drženy fondací nebo podobnou společností, by mohlo být obtížnější vzhledem k odlišné povaze a kritériím identifikace skutečných majitelů mezi právnickými osobami a právními uspořádáními. Je proto nezbytné stanovit jasná pravidla pro řešení těchto situací vícevrstvé struktury. V takových případech by všichni skuteční majitelé právního uspořádání nebo podobné právnické osoby, jako je fundace, měli být skutečnými majiteli společnosti, jejíž podíly jsou drženy v právním uspořádání nebo fundaci.
- (110) Pro zajištění jednotného uplatňování pravidel na celém vnitřním trhu je nezbytné společné pojetí pojmu ovládání a přesnější definice prostředků ovládání. Ovládání by mělo být chápáno jako účinná schopnost prosadit svou vůli při rozhodování společnosti o podstatných otázkách. Obvyklým prostředkem ovládání je většinový podíl na hlasovacích právech. Postavení skutečného majitele lze rovněž stanovit na základě ovládání jinými prostředky, bez významného nebo jakéhokoli vlastnického podílu. Z tohoto důvodu by za účelem zjištění všech fyzických osob, které jsou skutečnými majiteli právnické osoby, mělo být ovládání identifikováno nezávisle na vlastnickém podílu. Ovládání lze obecně vykonávat jakýmkoli prostředky, včetně právních a mimoprávních. Tyto prostředky lze vzít v úvahu při posuzování toho, zda je ovládání vykonáváno jinými prostředky, v závislosti na konkrétní situaci každé právnické osoby.

- (111) Nepřímé vlastnictví nebo ovládání může být zprostředkováno více články řetězce nebo několika jednotlivými či propojenými řetězci. Článkem řetězce může být jakákoli fyzická nebo právnická osoba nebo právní uspořádání. Vztahy mezi články řetězce mohou spočívat ve vlastnickém podílu nebo v hlasovacích právech či jiných prostředcích ovládání. V takových případech, kdy vlastnický podíl a ovládání existují ve vlastnické struktuře současně, jsou zapotřebí konkrétní a podrobná pravidla pro identifikaci skutečných majitelů, která podpoří harmonizovaný přístup k jejich identifikaci.
- (112) Aby byla zajištěna účinná transparentnost, měla by pravidla ohledně skutečných majitelů pokrývat co nejširší škálu právnických osob a právních uspořádání vzniklých nebo vytvořených na území členských států. To zahrnuje společnosti, v nichž je možné držet vlastnický podíl, jakož i jiné právnické osoby a právní uspořádání podobná výslovně zřízeným svěrenským fondům. Vzhledem k rozdílům v právních systémech členských států tyto široké kategorie zahrnují celou řadu různých organizačních struktur. Členské státy by měly Komisi oznámit seznam typů právnických osob, u nichž jsou skuteční majitelé identifikováni v souladu s pravidly pro identifikaci skutečných majitelů společností a jiných právnických osob.
- (113) Zvláštní povaha některých právnických osob, jako jsou spolky, odborové organizace, politické strany nebo církve, nevede v jejich případě ke smysluplné identifikaci skutečných majitelů na základě vlastnických podílů nebo členství. V těchto případech se však může stát, že osoby ve vrcholném vedení ovládají právnickou osobu jinými prostředky. V takových případech by tyto osoby ve vrcholném vedení měly být oznámeny jako skuteční majitelé.
- (114) K zajištění soudržné identifikace skutečných majitelů výslovně zřízených svěrenských fondů a podobných právnických osob, jako jsou fundace, nebo podobná právní uspořádání, je nutné stanovit harmonizovaná pravidla ohledně skutečných majitelů. Členské státy by měly být povinny Komisi oznámit seznam typů právnických osob a právních uspořádání podobných výslovně zřízeným svěrenským fondům, u nichž jsou skuteční majitelé určováni podle identifikace skutečných majitelů u výslovně zřízených svěrenských fondů a podobných právnických osob nebo uspořádání. Komise by měla mít možnost přijmout prostřednictvím prováděcího aktu seznam právních uspořádání a právnických osob upravených právem členských států, které mají strukturu nebo funkci podobnou výslovně zřízeným svěrenským fondům.
- (115) Diskreční svěrenské fondy umožňují svěrenským správcům volně rozhodovat o rozdělování aktiv svěrenského fondu nebo prospěchu, který z nich plyne. V těchto případech není od samého počátku určen obmyslený ani žádná třída obmyslených, nýbrž skupina osob, z nichž si svěrenští správci mohou obmyslené vybrat, nebo osoby, které se obmyslenými stanou, pakliže svěrenští správci svou diskreční pravomoc nevykonají. Jak uznala nedávná revize standardů Finančního akčního výboru týkající se právních uspořádání, tato diskreční pravomoc může být zneužita a umožnit zastírání skutečných majitelů, pokud by minimální úroveň transparentnosti nebyla stanovena ani pro diskreční svěrenecké fondy, neboť transparentnosti týkající se obmyslených by bylo dosaženo pouze až při výkonu diskreční pravomoci svěrenských správců. V zájmu zajištění přiměřené a soudržné transparentnosti pro všechny typy právních uspořádání je proto důležité, aby v případě diskrečních svěrenských fondů byly rovněž shromažďovány informace o potenciálních obmyslených a o výchozích příjemcích, kteří by aktiva nebo prospěch obdrželi, pakliže by svěrenští správci svou diskreční pravomoc nevykonali. Existují situace, kdy potenciální obmyslení nebo výchozí příjemci nemohou být identifikováni individuálně, ale jako určitá třída. V těchto případech by měly být shromažďovány informace o dané třídě, jakož i informace o jednotlivých osobách vybraných z dané třídy.
- (116) Charakteristiky výslovně zřízených svěrenských fondů a podobných právních uspořádání se v jednotlivých členských státech liší. V zájmu zajištění harmonizovaného přístupu je vhodné stanovit společné zásady pro identifikaci těchto uspořádání. Výslovně zřízené svěrenské fondy jsou svěrenské fondy vytvořené z podnětu zakladatele. Svěrenské fondy zřízené zákonem nebo nevyplývající z výslovného záměru zakladatele je vytvořit by měly být z oblasti působnosti tohoto nařízení vyloučeny. Výslovně zřízený svěrenský fond se obvykle zakládá určitým dokumentem, jako například písemnou smlouvou nebo písemným pořízením, a obvykle plní obchodní či osobní potřebu. Právní uspořádání podobná výslovně zřízeným svěrenským fondům jsou uspořádání bez právní osobnosti, která mají podobnou strukturu nebo funkci. Rozhodujícím faktorem není označení typu právního uspořádání, ale naplnění základních prvků definice výslovně zřízeného svěrenského fondu, totiž záměru zakladatele umístit majetek pod správu a kontrolu určité osoby pro konkrétní účel, obvykle obchodní nebo osobní povahy, jako je prospěch obmyslených. K zajištění soudržné identifikace skutečných majitelů právních uspořádání podobných výslovně zřízeným svěrenským fondům by členské státy měly oznámit Komisi seznam typů právních uspořádání podobných výslovně zřízeným svěrenským fondům. K tomuto oznámení by mělo být připojeno posouzení odůvodňující určení některých právních uspořádání jako podobných výslovně zřízeným svěrenským fondům a vysvětlující, proč byla jiná právní uspořádání považována za odlišná z hlediska struktury nebo funkce od výslovně zřízených svěrenských

fondů. Při provádění těchto posouzení by členské státy měly vzít v úvahu všechna právní uspořádání, která se řídí jejich právem.

- (117) U některých právnických osob, jako jsou fundace, výslovně zřízené svěřenské fondy a podobná právní uspořádání, není možné určit jednotlivé obmyšlené, neboť ještě nejsou známy. V těchto případech by informace o skutečných majitelích měly spíše zahrnovat popis tříd obmyšlených a jejich charakteristik. Jakmile jsou obmyšleni v rámci dané třídy určeni, stávají se skutečnými majiteli. Mimoto existují zvláštní druhy právnických osob a právních uspořádání, jejichž obmyšlení existují, ale jejich identifikace není přiměřená rizikům praní peněz a financování terorismu spojeným s těmito právnickými osobami nebo právními uspořádáními. Tak je tomu u regulovaných produktů, jako jsou penzijní plány spadající do oblasti působnosti směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/2341,⁽²⁶⁾ a může být u systémů finančního vlastnictví nebo účasti zaměstnanců nebo právnických osob či právních uspořádání s neziskovým nebo charitativním účelem, jsou-li rizika spojená s těmito právnickými osobami a právními uspořádáními nízká. V těchto případech by měla postačovat identifikace tříd obmyšlených.
- (118) Penzijní plány regulované směrnicí (EU) 2016/2341 jsou regulované produkty, které podléhají přísným standardům dohledu a představují nízké riziko praní peněz a financování terorismu. Jsou-li tyto penzijní plány zřízeny ve formě právního uspořádání, jsou jejich obmyšlenými zaměstnanci a pracovníci, kteří se při správě svých dávek penzijního pojištění spoléhají na tyto produkty spojené s jejich pracovními smlouvami. Vzhledem ke zvláštní povaze dávky penzijního pojištění, která s sebou nese nízké riziko praní peněz a financování terorismu, by nebylo přiměřené požadovat identifikaci každého z těchto obmyšlených a identifikace kategorie a její charakteristiky by měly být dostatečné ke splnění povinností týkajících se transparentnosti.
- (119) K zajištění soudržné identifikace skutečných majitelů subjektů kolektivního investování je nutné stanovit harmonizovaná pravidla ohledně skutečných majitelů. Bez ohledu na to, zda subjekty kolektivního investování existují v členském státě ve formě právnické osoby s právní subjektivitou, jako právní uspořádání bez právní subjektivity nebo v jakékoli jiné formě, měl by být přístup k identifikaci skutečného majitele v souladu s jejich účelem a funkcí.
- (120) Důsledný přístup k režimu transparentnosti ohledně skutečných majitelů také vyžaduje, aby se o skutečných majitelích na celém vnitřním trhu shromažďovaly stejné informace. Je vhodné zavést přesné požadavky ohledně informací, které by měly být shromažďovány v každém případě. Tyto informace zahrnují minimální soubor osobních údajů o skutečném majiteli, informace o povaze a rozsahu účasti v právnické osobě nebo právním uspořádání a informace o právnické osobě nebo právním uspořádání, které jsou nezbytné k zajištění náležité identifikace fyzické osoby, která je skutečným majitelem, a důvody, proč byla tato fyzická osoba identifikována jako skutečný majitel.
- (121) Účinný rámec transparentnosti ohledně skutečných majitelů vyžaduje, aby byly informace shromažďovány různými kanály. Tento mnohostranný přístup zahrnuje informace, jimiž disponuje právnická osoba nebo svěřenský správce výslovně zřízeného svěřenského fondu nebo osoby v rovnocenném postavení v podobném právním uspořádání, informace získané povinnými osobami v rámci hloubkové kontroly klienta a informace uchovávané v centrálních registrech. Křížová kontrola informací mezi těmito pilíři přispívá k zajištění toho, aby každý pilíř měl k dispozici přiměřené, přesné a aktuální informace. Za tímto účelem a s cílem zamezit tomu, aby zjišťování nesrovnalostí bylo důsledkem různých přístupů, je důležité stanovit kategorie údajů, které by měly být vždy shromažďovány v zájmu zajištění přiměřenosti informací o skutečných majitelích. To zahrnuje základní informace o právnické osobě a právním uspořádání, které jsou předpokladem umožňujícím samotné osobě nebo uspořádání porozumět své struktuře, ať už prostřednictvím vlastnictví, nebo ovládání.
- (122) Jsou-li právnické osoby a právní uspořádání součástí složité struktury, je zásadní vyjasnit jejich strukturu vlastnictví nebo ovládání, aby bylo možné zjistit, kdo jsou jejich skuteční majitelé. Za tímto účelem je důležité, aby právnické osoby a právní uspořádání jasně rozuměly vztahům, jimiž jsou nepřímo vlastněny nebo ovládány, včetně všech mezistupňů mezi skutečnými majiteli a samotnou právnickou osobou nebo právním uspořádáním bez ohledu na to, zda tyto vztahy mají podobu jiných právnických osob a právních uspořádání nebo pověřeneckých vztahů.

⁽²⁶⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/2341 ze dne 14. prosince 2016 o činnostech institucí zaměstnaneckého penzijního pojištění (IZPP) a dohledu nad nimi (Úř. věst. L 354, 23.12.2016, s. 37).

Identifikace struktury vlastnictví a ovládání umožňuje určit způsoby, jakými je vlastnictví založeno nebo jak lze právníkou osobou ovládat, a má proto zásadní význam pro zevrubné pochopení postavení skutečného majitele. Informace o skutečném majiteli by proto měly vždy obsahovat popis struktury vztahů.

- (123) Základem účinného rámce transparentnosti ohledně skutečných majitelů je, aby právnické osoby znaly fyzické osoby, které jsou jejich skutečnými majiteli. Všechny právnické osoby v Unii by tedy měly získávat a uchovávat dostatečné, přesné a aktuální informace o skutečných majitelích. Tyto informace by měly být uchovávány po dobu pěti let a do centrálních registrů by měla být nahlášena totožnost osoby odpovědné za uchovávání informací. Tato doba uchovávání je rovnocenná době uchovávání informací získaných při plnění požadavků v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu, například opatření hloubkové kontroly klienta. Aby byla zajištěna možnost křížové kontroly a ověřování informací, například prostřednictvím mechanismu oznamování nesrovnalostí, je odůvodněné dobu, po kterou se údaje uchovávají, sladit.
- (124) Aby bylo zajištěno, že informace o skutečných majitelích jsou aktuální, měla by právnická osoba tyto informace aktualizovat ihned po jakékoli změně a pravidelně je ověřovat, například v okamžiku předložení účetní závěrky či v souvislosti s jinými opakovanými interakcemi s orgány veřejné moci. Lhůta pro aktualizaci informací by měla být přiměřená vzhledem k potenciálně komplexním situacím.
- (125) Právnické osoby by měly přijmout všechna nezbytná opatření k identifikaci svých skutečných majitelů. Mohou však nastat případy, kdy nelze identifikovat žádnou fyzickou osobu, která osobu v konečném důsledku vlastní nebo ji ovládá. V takových výjimečných případech, jsou-li vyčerpány všechny způsoby identifikace, by mělo být možné nahlásit při poskytování informací o skutečných majitelích povinných osob v rámci hloubkové kontroly klienta nebo při předkládání informací do centrálního registru osoby ve vrcholném vedení namísto skutečných majitelů. I když jsou v těchto situacích identifikovány, osoby ve vrcholném vedení nejsou skutečnými majiteli. Právnické osoby by měly vést záznamy o opatřeních přijatých za účelem identifikace svých skutečných majitelů, zejména pokud se spoléhají na toto krajní opatření, které by mělo být řádně odůvodněno a zdokumentováno.
- (126) Obtíže se získáváním informací by neměly představovat platný důvod k rezignaci na úsilí o identifikaci skutečných majitelů a k nahlášení osob ve vrcholném vedení namísto skutečných majitelů. Právnické osoby by proto měly být vždy schopny odůvodnit své pochybnosti o pravdivosti shromážděných informací. Toto odůvodnění by mělo být přiměřené riziku právnické osoby a složitosti její vlastnické struktury. Záznam o přijatých opatřeních by měl být v případě potřeby neprodleně poskytnut příslušným orgánům a s ohledem na míru rizika by mělo být možné, aby zahrnoval usnesení představenstva a zápisy z jejich zasedání, společenské dohody, statuty svěřenského fondu, neformální ujednání stanovující pravomoci rovnocenné plné moci nebo jiné smluvní dohody a dokumentace. V případech, kdy je neexistence skutečných majitelů zjevná s ohledem na konkrétní formu a strukturu právnické osoby, by odůvodnění mělo být chápáno jako odkaz na tuto skutečnost s tím, že právnická osoba nemá skutečného majitele z důvodu své specifické formy a struktury. K takové neexistenci skutečných majitelů by mohlo dojít, pokud například neexistují vlastnické podíly v právnické osobě, nebo pokud nemůže být právnická osoba v konečném důsledku ovládána jinými prostředky.
- (127) S ohledem na účel určení skutečných majitelů, kterým je zajištění účinné transparentnosti právnických osob, je přiměřené osvobodit určité subjekty od povinnosti identifikovat jejich skutečného majitele. Takový režim lze uplatnit pouze na subjekty, u nichž není identifikace a registrace jejich skutečných majitelů užitečná a u nichž je podobné úroveň transparentnosti dosaženo jinými prostředky než institutem skutečného majitele. V tomto ohledu by povinnost určovat svého skutečného majitele neměly mít veřejnoprávní subjekty členského státu. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/109/ES⁽²⁷⁾ zavedla přísné požadavky na průhlednost pro společnosti, jejichž cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu. Za určitých okolností mohou tyto požadavky na transparentnost dosáhnout režimu transparentnosti, který je rovnocenný pravidlům transparentnosti ohledně skutečných majitelů stanoveným v tomto nařízení. Tak je tomu v případě, kdy je ovládání obchodní společnosti vykonáváno prostřednictvím hlasovacích práv a struktura vlastnictví nebo ovládání obchodní společnosti zahrnuje

⁽²⁷⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/109/ES ze dne 15. prosince 2004 o harmonizaci požadavků na průhlednost týkajících se informací o emitentech, jejichž cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu, a o změně směrnice 2001/34/ES (Úř. věst. L 390, 31.12.2004, s. 38).

pouze fyzické osoby. Za těchto okolností není na tyto kótované společnosti třeba uplatňovat požadavky ohledně skutečných majitelů. Osvobození právnických osob od povinnosti určení vlastního skutečného majitele a jeho registrace by nemělo mít vliv na povinnost povinných osob identifikovat skutečného majitele klienta při provádění hloubkové kontroly klienta.

- (128) Je třeba zajistit rovné podmínky pro různé typy právních forem a zamezit zneužívání výslovně zřízených svěřenských fondů a právních uspořádání, která jsou často za účelem dalšího zakrytí skutečných majitelů vrstvena do složitých struktur. Svěřenští správci jakéhokoliv výslovně zřízeného svěřenského fondu spravovaného v členském státě nebo jehož svěřenští správci jsou usazení nebo mají bydliště či sídlo v členském státě, by tedy měli být odpovědní za získávání a uchovávání dostatečných, přesných a aktuálních informací o skutečných majitelích výslovně zřízeného svěřenského fondu a za sdělování jejich statusu a poskytování těchto informací povinným osobám provádějícím hloubkovou kontrolu klienta. Při získávání těchto informací by svěřenskému správci měl být nápomocen jakýkoli jiný skutečný majitel výslovně zřízeného svěřenského fondu.
- (129) Povaha právních uspořádání a neveřejnost jejich struktury a účelu klade zvláštní břemeno na svěřenské správce nebo osoby v rovnocenném postavení v podobných právních uspořádáních, pokud jde o získávání a držení všech relevantních informací o právním uspořádání. Tyto informace by měly umožnit identifikaci právního uspořádání, aktiv v něm umístěných nebo spravovaných jeho prostřednictvím, jakož i jakéhokoli zástupce nebo poskytovatele služeb svěřenskému fondu. V zájmu usnadnění činnosti příslušných orgánů v oblasti prevence, odhalování a vyšetřování praní peněz, souvisejících predikativních trestných činů a financování terorismu je důležité, aby svěřenští správci tyto informace průběžně aktualizovali a aby je uchovávali dostatečně dlouho po skončení jejich funkce svěřenského správce nebo rovnocenné funkce. Poskytnutí základního množství informací o právním uspořádání povinným osobám je rovněž nezbytné k tomu, aby mohly plně zjistit účel obchodního vztahu nebo příležitostné transakce zahrnující dané právní uspořádání, náležitě posoudit související rizika a provést přiměřená opatření ke zmírnění těchto rizik.
- (130) S ohledem na specifickou strukturu určitých právních uspořádání a potřebu zajistit dostatečnou transparentnost ohledně jejich skutečných majitelů, by se na tato právní uspořádání podobná výslovně zřízeným svěřenským fondům měly vztahovat rovnocenné požadavky týkající se skutečných majitelů, jaké se uplatňují u výslovně zřízených svěřenských fondů.
- (131) Ujednání o pověření mohou umožnit utajení totožnosti skutečných majitelů, protože pověřenec může jednat jako člen řídicího orgánu nebo společník právnické osoby, ačkoliv pověřující osoby nemusí být vždy známy. Tato ujednání mohou zakrýt skutečnou strukturu vlastnictví a ovládání, nepřejí-li si skuteční majitelé sdělit informace o své totožnosti nebo o své úloze v nich. Je tedy třeba zavést požadavky na transparentnost, aby se předešlo zneužívání těchto ujednání a aby se pachatelé trestných činů neskrývali za osoby, které jednají jejich jménem. Vztah mezi pověřencem a pověřující osobou není určen tím, zda má vliv na veřejnost nebo na třetí osoby. Třebaže pověření společníci, jejichž jméno je uvedeno ve veřejných nebo úředních záznamech, by měli disponovat formálně nezávislým vlivem na obchodní společnost, měli by mít povinnost sdělit, zda jednají na pokyn jiné osoby na základě soukromé dohody. Pověření společníci a pověření členové řídicího orgánu právnických osob by měli uchovávat dostatečné informace o totožnosti pověřující osoby i jakéhokoliv skutečného majitele pověřující osoby a odhalit je, stejně jako jejich status, těmto právnickým osobám. Právnické osoby by měly tyto informace rovněž hlásit povinným osobám při uplatňování opatření hloubkové kontroly klienta, jakož i centrálním registrům.
- (132) Je třeba zmírnit rizika představovaná zahraničními právnickými osobami a zahraničními právními uspořádáními, které jsou zneužívány ke směřování výnosů z finančních prostředků do finančního systému Unie. Jelikož standardy pro skutečné majitele zavedené ve třetích zemích nemusí být dostačující pro zajištění stejné úrovně transparentnosti a včasné dostupnosti informací o skutečných majitelích, jaká existuje v Unii, je třeba zajistit adekvátní prostředky, aby mohli být za konkrétních okolností identifikováni skuteční majitelé zahraničních právnických osob nebo zahraničních právních uspořádání. Právnické osoby vzniklé mimo Unii a výslovně zřízené svěřenské fondy nebo podobná právní uspořádání spravovaná mimo Unii, nebo jejichž svěřenští správci nebo osoby v rovnocenném postavení mají bydliště nebo jsou usazení mimo Unii, by proto měly mít povinnost informovat o svých skutečných majitelích, když v Unii působí buď prostřednictvím vstupu do obchodního vztahu s povinnou osobou z Unie, nebo tím, že v Unii nabydou nemovitost nebo určité zboží vysoké hodnoty od povinných osob nacházejících se v Unii, nebo tím, že jim byla zadána veřejná zakázka na základě zadávacího řízení na zboží nebo služby nebo na koncese. Expozice rizikům se v jednotlivých členských státech může lišit, a to i v závislosti na kategorii nebo druhu činností prováděných povinnými osobami a na atraktivitě nemovitostí pro pachatele trestné činnosti na jejich území. Identifikují-li proto členské státy případy s vyšším rizikem, měly by mít možnost přijmout dodatečná zmírňující opatření k řešení těchto rizik.

- (133) Požadavky na registraci zahraničních právnických osob a zahraničních právních uspořádání by měly být přiměřené rizikům spojeným s jejich činnostmi v Unii. S ohledem na otevřenou povahu vnitřního trhu Unie a vzhledem k tomu, že zahraniční právnické osoby využívají služeb nabízených povinnými osobami usazenými v Unii, z nichž mnohé jsou spojeny s nižším rizikem praní peněz, souvisejících predikativních trestných činů nebo financování terorismu, je vhodné omezit požadavek registrace na právnické osoby, které patří do vysoce rizikových odvětví nebo působí v kategoriích s vyšším rizikem nebo získávají služby od povinných osob působících v odvětvích spojených s vyššími riziky. Soukromá povaha právních uspořádání a překážky v přístupu k informacím o skutečných majitelích v případě zahraničních právních uspořádání odůvodňují uplatnění požadavku registrace bez ohledu na úroveň rizika spojeného s povinnou osobou poskytující služby právnímu uspořádání, nebo případně s odvětvím, v němž právní uspořádání působí. Odkazem na posouzení rizik na úrovni Unie podle článku 7 směrnice (EU) 2024/1640 se rozumí odkaz na posuzování rizik vydávané Komisí podle článku 6 směrnice (EU) 2015/849 do prvního vydání zprávy podle článku 7 směrnice (EU) 2024/1640.
- (134) K povzbuzení dodržování předpisů a zajištění účinné transparentnosti ohledně skutečných majitelů je třeba požadavky v oblasti skutečných majitelů vynucovat. Za tímto účelem by členské státy měly za porušení těchto požadavků uplatňovat sankce. Tyto sankce by měly být účinné, přiměřené a odrazující a neměly by jít nad rámec toho, co je na podporu dodržování předpisů nezbytné. Sankce zavedené členskými státy by měly mít v celé Unii rovnocenný účinek odrazující od porušování požadavků stran skutečných majitelů. Sankce by mohly například zahrnovat pokuty pro právnické osoby a svěřenské správce nebo osoby v rovnocenném postavení v podobném právním uspořádání, ukládané za to, že nevedou přesné, dostatečné a aktuální informace o skutečných majitelích, zrušení právnických osob, které nesplní povinnost uchovávat informace o skutečných majitelích nebo předkládat informace o skutečných majitelích ve stanovené lhůtě, pokuty pro skutečné majitele a jiné osoby, které nespolupracují s právníkou osobou nebo svěřenským správcem výslovně zřízeného svěřenského fondu nebo osobou vykonávající odpovídající funkci v podobném právním uspořádání, pokuty pro pověřené společníky a pověřené členy řídicího orgánu, kteří nesplní informační povinnost nebo soukromoprávní následky pro neodhalené skutečné majitele jako zákaz vyplácení zisků nebo zákaz výkonu hlasovacích práv.
- (135) S cílem zajistit jednotný přístup k vymáhání požadavků ohledně skutečných majitelů na celém vnitřním trhu by měla být Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci za účelem vymezení kategorií porušení, na něž se vztahují sankce, a osob odpovědných za tato porušení, jakož i ukazatelů závažnosti a kritérií pro stanovení výše sankcí. K lepšímu stanovování této výše a v souladu s harmonizačním cílem tohoto nařízení by měla být Komise oprávněna přijmout pokyny, které stanoví základní částky, které by se měly uplatnit pro každou kategorii porušení.
- (136) Podezřelé transakce, včetně pokusů o ně, a další informace týkající se praní peněz, souvisejících predikativních trestných činů a financování terorismu by měly být oznamovány finanční zpravodajské jednotce, která by měla sloužit jako jediná národní ústřední jednotka pro shromažďování a analýzu oznámených podezření a pro předávání výsledků svých analýz příslušným orgánům. Oznámeny by měly být veškeré podezřelé transakce, včetně pokusů o ně, bez ohledu na jejich výši a odkaz na podezření by měl být vykládán tak, že zahrnuje podezřelé transakce, činnosti, chování a vzorce transakcí. Oznámené informace by mohly obsahovat také informace založené na prahových hodnotách. Na podporu odhalování podezření ze strany povinných osob by měl AMLA vydat obecné pokyny k ukazatelům podezřelé činnosti nebo chování. Vzhledem k vyvíjejícímu se rizikovému prostředí by tyto obecné pokyny měly být pravidelně přezkoumávány a neměly by předjímat vydávání pokynů nebo ukazatelů ze strany finančních zpravodajských jednotek ohledně rizik praní peněz a financování terorismu a metod zjištěných na vnitrostátní úrovni. Sdělí-li povinná osoba nebo zaměstnanec či člen řídicího orgánu takové povinné osoby finanční zpravodajské jednotce informace v dobré víře, nemělo by to představovat porušení jakéhokoli omezení sdělování informací a povinná osoba nebo její členové řídicího orgánu nebo zaměstnanci by neměli podléhat odpovědnosti jakéhokoli druhu.
- (137) Povinné osoby by měly zavést komplexní režimy oznamování zahrnující všechna podezření bez ohledu na hodnotu nebo vnímanou závažnost související trestné činnosti. Měly by si být vědomy očekávání finančních zpravodajských jednotek a měly by pokud možno co nejvíce přizpůsobit své systémy odhalování a analytické procesy klíčovými rizikům, která mají dopad na členský stát, v němž jsou usazený, a v případě potřeby by na řešení těchto klíčových rizik měly zaměřit svou analýzu.

- (138) Transakce by měly být posuzovány na základě informací, které jsou nebo by měly být povinné osobě známy. To zahrnuje příslušné informace od zástupců, distributorů a poskytovatelů služeb. Pokud základní predikativní trestný čin není povinné osobě znám nebo jí není zřejmý, je úloha identifikace a oznamování podezřelých transakcí efektivněji naplněna tím, že se pozornost zaměří na odhalování podezření a na rychlá podávání oznámení. V těchto případech nemusí povinná osoba při oznamování podezřelé transakce finanční zpravodajské jednotce predikativní trestný čin specifikovat, není-li jí znám. Jsou-li však tyto informace k dispozici, měly by být do oznámení zahrnuty. Jako strážci přístupu k finančnímu systému Unie by povinné osoby měly mít rovněž možnost podat oznámení, pokud vědí nebo mají podezření, že finanční prostředky byly nebo budou použity k páčání trestné činnosti, jako je nákup nelegálního zboží, a to i v případě, že z informací, které mají k dispozici, nevyplyvá, že použité finanční prostředky pocházejí z nezákonných zdrojů.
- (139) Rozdíly, které existují mezi členskými státy v povinném oznamování podezřelých transakcí, by mohly zhoršit potíže, se kterými se při dodržování pravidel boje proti praní peněz a financování terorismu setkávají povinné osoby, které jsou zastoupeny v zahraničí nebo vykonávají přeshraniční činnost. Struktura a obsah oznámení podezřelých transakcí navíc ovlivňují schopnost finančních zpravodajských jednotek provádět analýzu a povahu této analýzy a také schopnost finančních zpravodajských jednotek spolupracovat a vyměňovat si informace. K usnadnění plnění informačních povinností povinných osob a umožnění účinnějšího výkonu analytických činností a spolupráce mezi finančními zpravodajskými jednotkami by AMLA měl vypracovat návrhy prováděcích technických norem, které pro oznámení podezřelých transakcí stanoví společný vzor, jež bude v celé Unii možno použít jako jednotný základ.
- (140) Finanční zpravodajské jednotky by měly mít možnost rychle od jakékoli povinné osoby získat veškeré nezbytné informace související s jejich úkoly. Jejich volný a rychlý přístup k informacím je nezbytný, aby bylo zajištěno náležité sledování toků peněz a možnost odhalit nezákonné sítě a toky v rané fázi. Skutečnost, že finanční zpravodajské jednotky potřebují získat další informace od povinné osoby na základě podezření z praní peněz nebo financování terorismu, může být založena na předchozím oznámení o podezřelé transakci, které finanční zpravodajské jednotka obdržela, ale také na jiných způsobech, jako je vlastní analýza finanční zpravodajské jednotky, zpravodajské informace poskytnuté příslušnými orgány nebo informace, které má k dispozici jiná finanční zpravodajská jednotka. Finanční zpravodajské jednotky by proto v rámci svých úkolů měly mít možnost získávat informace od jakékoli povinné osoby, a to i bez předchozího oznámení. Pro analytickou činnost finančních zpravodajských jednotek mají zásadní význam zejména záznamy o finančních transakcích a převodech provedených prostřednictvím bankovního či platebního účtu nebo účtu kryptoaktiv. Vzhledem k nedostatečné harmonizaci však úvěrové instituce a finanční instituce v současné době poskytují finančním zpravodajským jednotkám záznamy o transakcích v různých formátech, které není snadné pro analýzu použít. Vzhledem k tomu, že analytické činnosti finančních zpravodajských jednotek mají přeshraniční povahu, rozdíly ve formátech a obtíže při zpracovávání záznamů o transakcích brání výměně informací mezi finančními zpravodajskými jednotkami, jakož i provedení přeshraničních finančních analýz. AMLA by měl proto vypracovat návrhy prováděcích technických norem, které stanoví společný vzor pro poskytování záznamů o transakcích úvěrovými institucemi a finančními institucemi finančním zpravodajským jednotkám, jež bude v celé Unii možno použít jako jednotný základ.
- (141) Povinné osoby by měly na žádost o informace podanou finanční zpravodajskou jednotkou odpovědět co nejdříve a v každém případě do pěti pracovních dnů od obdržení žádosti, případně jiné kratší nebo delší lhůt stanovené finanční zpravodajskou jednotkou. V odůvodněných a naléhavých případech by povinná osoba měla na žádost finanční zpravodajské jednotky odpovědět do 24 hodin. Tyto lhůty by se měly vztahovat na žádosti o informace, které jsou založeny na dostatečně přesně stanovených podmínkách. Finanční zpravodajská jednotka by měla mít rovněž možnost získat tyto informace od povinné osoby na žádost jiné finanční zpravodajské jednotky a vyměňovat si informace s dožadující finanční zpravodajskou jednotkou. Žádosti adresované povinným osobám se liší svou povahou. Složitější žádosti mohou například vyžadovat více času, a tudíž i delší lhůtu na odpověď. Za tímto účelem by finanční zpravodajská jednotka měla mít možnost poskytnout povinným osobám delší lhůty, nemá-li to negativní dopad na analýzu finanční zpravodajské jednotky.
- (142) Pro určité povinné osoby by členské státy měly mít možnost určit vhodný orgán stavovské samosprávy, který bude namísto finanční zpravodajské jednotky informován v první řadě. V souladu s judikaturou Evropského soudu pro lidská práva představuje způsob, kdy je jako první informován orgán stavovské samosprávy, důležitou zárukou, jak chránit základní práva, pokud jde o oznamovací povinnost vztahující se na právníky. Členské státy by měly stanovit prostředky a způsob, jak zajistit ochranu profesní mlčenlivosti, důvěrnosti a soukromí.
- (143) Notáři, právníci a jiné nezávislé právnícké profese, auditori, externí účetní a daňoví poradci by měli mít možnost nepředávat finanční zpravodajské jednotce nebo orgánu stavovské samosprávy jakékoli informace, které tyto osoby obdržely od svého klienta nebo které o něm získaly během zjišťování jeho právního postavení, během jeho obhajoby nebo zastupování v soudním řízení nebo v souvislosti s takovým řízením, včetně poradenství ohledně zahájení takového řízení nebo vyhnutí se takovému řízení, ať už jsou tyto informace obdrženy nebo získány před zahájením

tohoto řízení, v jeho průběhu, nebo po jeho skončení. Tato výjimka by se však neměla použít v případě, kdy se příslušník právnické profese, auditor, externí účetní nebo daňový poradce podílí na praní peněz či financování terorismu, právní poradenství je poskytováno za účelem praní peněz či financování terorismu nebo si je příslušník právnické profese, auditor, externí účetní nebo daňový poradce vědom toho, že klient vyhledal právní poradenství za účelem praní peněz či financování terorismu. Toto povědomí i tento účel mohou být vyvozeny z objektivních skutkových okolností. Právní poradenství vyžádané v souvislosti s probíhajícím soudním řízením by nemělo být považováno za právní poradenství pro účely praní peněz nebo financování terorismu. V souladu s přístupem založeným na posouzení rizik by členské státy měly mít možnost identifikovat další situace, kdy s ohledem na vysoké riziko praní peněz, souvisejících predikativních trestných činů nebo financování terorismu, jež se pojí s určitými druhy transakcí, se výjimka z oznamovací povinnosti nepoužije. Při určování těchto dalších situací mají členské státy zajistit soulad zejména s články 7 a 47 Listiny.

- (144) Povinné osoby by měly mít možnost provést podezřelé transakce předtím, než informují finanční zpravodajskou jednotku, ve výjimečných případech, kdy není možné se takového jednání zdržet nebo by to mohlo zmařit snahy o stíhání příjemce podezřelé operace praní peněz nebo financování terorismu. Tato výjimka by se však neměla uplatňovat ve vztahu k transakcím dotčeným mezinárodními závazky, které členské státy finanční zpravodajské jednotky přijaly v souladu s příslušnými rezolucemi Rady bezpečnosti OSN a podle kterých mají neprodleně zmrazit finanční prostředky nebo jiná aktiva teroristů, teroristických organizací nebo těch, kdo terorismus financují.
- (145) Důvěrnost ve vztahu k oznamování podezřelých transakcí a poskytování dalších relevantních informací finančním zpravodajským jednotkám je nezbytná k tomu, aby příslušné orgány mohly aktiva potenciálně spojená s praním peněz, souvisejícími predikativními trestnými činy nebo financováním terorismu zmrazit a zabavit. Podezřelá transakce není známkou trestné činnosti. Sdělení informace o tom, že bylo oznámeno podezření, by mohlo poškodit pověst osob zapojených do transakce a ohrozit provádění analýz a vyšetřování. Povinné osoby a členové jejich řídicího orgánu a zaměstnanci či osoby na srovnatelné pozici, včetně zástupců a distributorů, by proto neměli informovat dotčeného klienta nebo třetí osobu o tom, že informace jsou, budou nebo byly podány finanční zpravodajské jednotce, ať už přímo, nebo prostřednictvím orgánu stavovské samosprávy, nebo že probíhá či může probíhat analýza praní peněz nebo financování terorismu. Zákaz sdělování by se neměl vztahovat na konkrétní okolnosti, které se týkají například zpřístupňování informací příslušným orgánům a orgánům stavovské samosprávy při výkonu funkcí dohledu nebo sdělování informací pro účely vymáhání práva nebo v případě sdělování informací mezi povinnými osobami, které patří do stejné skupiny.
- (146) Aby se vyhnuli odhalení, přesouvají pachatelé trestných činů výnosy z nezákonné činnosti prostřednictvím řady zprostředkovatelů. Proto je důležité s náležitým ohledem na pravidla ochrany údajů povinným osobám umožnit výměnu informací nejen mezi členy skupiny, ale v určitých případech také mezi úvěrovými institucemi a finančními institucemi a jinými osobami, které působí v rámci sítí. Mimo partnerství pro sdílení informací by ke zpřístupnění informací mezi určitými kategoriemi povinných osob v případech týkajících se téže transakce mělo docházet pouze ve vztahu ke konkrétní transakci, která je prováděna mezi těmito povinnými osobami nebo jimi umožněna, a nikoli ve vztahu k souvisejícím předchozím nebo následným transakcím.
- (147) Výměna informací mezi povinnými osobami a případně příslušnými orgány by mohla zvýšit možnosti odhalování nezákonných finančních toků týkajících se praní peněz, financování terorismu a výnosů z trestné činnosti. Z tohoto důvodu by povinné osoby a příslušné orgány měly mít možnost vyměňovat si informace v rámci partnerství pro sdílení informací, pokud se domnívají, že je takové sdílení nezbytné pro splnění jejich povinností a úkolů v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu. Na sdílení informací by se měly vztahovat spolehlivé záruky v oblasti důvěrnosti, ochrany údajů, využívání informací a trestního řízení. Při vyvozování závěrů ohledně rizika praní peněz a financování terorismu, jemuž jsou klient či transakce vystaveny, nebo při přijímání rozhodnutí o navázání nebo ukončení obchodního vztahu nebo provedení transakce by se povinné osoby neměly spoléhat pouze na informace získané prostřednictvím výměny informací. Jak potvrzuje směrnice 2014/92/EU, hladké fungování vnitřního trhu a rozvoj moderní, sociálně inkluzivní ekonomiky stále více závisí na všeobecném poskytování platebních služeb. Přístup k základním finančním službám by proto neměl být odepřen na základě informací vyměňovaných mezi povinnými osobami nebo mezi povinnými osobami a příslušnými orgány nebo AMLA.
- (148) Dodržování požadavků tohoto nařízení podléhá kontrolám ze strany orgánů dozoru. Pokud si povinné osoby vyměňují informace v rámci partnerství pro sdílení informací, měly by tyto kontroly rovněž zahrnovat dodržování podmínek stanovených v tomto nařízení pro takové výměny informací. I když by dohledové kontroly měly vycházet

z posouzení rizik, v každém případě by měly být prováděny před zahájením činností partnerství pro sdílení informací. Partnerství pro sdílení informací, která zahrnují zpracování osobních údajů, mohou vést ke vzniku vysokého rizika pro práva a svobody fyzických osob. Před zahájením činností partnerství by proto mělo být provedeno posouzení vlivu na ochranu osobních údajů podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679⁽²⁸⁾. V souvislosti s dohledovými kontrolami by orgány dozoru měly v příslušných případech konzultovat orgány pro ochranu údajů, které jsou samy způsobilé vliv na ochranu údajů posoudit. Na informace sdílené v rámci partnerství se vztahují ustanovení o ochraně údajů a všechny požadavky týkající se důvěrnosti informací o podezřelých transakcích obsažené v tomto nařízení. V souladu s nařízením (EU) 2016/679 by měly mít členské státy možnost ponechat v platnosti nebo zavést konkrétnější ustanovení, aby uplatňování uvedeného nařízení přizpůsobily za účelem stanovení konkrétnějších požadavků vztahujících se na zpracování osobních údajů vyměňovaných v rámci partnerství pro sdílení informací.

- (149) Přestože partnerství pro sdílení informací umožňují výměnu operativních informací a osobních údajů za předpokladu přísných záruk, neměly by tyto výměny nahrazovat požadavky podle tohoto nařízení týkající se oznamování jakéhokoli podezření příslušné finanční zpravodajské jednotce. Pokud tedy povinné osoby zjistí podezřelou činnost na základě informací získaných v rámci partnerství pro sdílení informací, měly by toto podezření oznámit finanční zpravodajské jednotce v členském státě, v němž jsou usazeny. Na informace naznačující podezřelou činnost se vztahují přísnější pravidla, která zakazují jejich sdělení, a měly by být sdíleny pouze tehdy, je-li to nezbytné pro účely předcházení praní peněz, souvisejícím prediktivním trestným činům a financování terorismu a boje proti nim a s výhradou záruk na ochranu základních práv, důvěrnosti práce finanční zpravodajské jednotky a integrity vyšetřování ze strany donucovacích orgánů.
- (150) Na zpracování osobních údajů pro účely této směrnice se vztahuje nařízení (EU) 2016/679. Boj proti praní peněz a financování terorismu uznávají všechny členské státy jako důležitý veřejný zájem. Povinné osoby by měly věnovat zvláštní pozornost zásadám, jež vyžadují, aby osobní údaje zpracovávané v průběhu plnění jejich povinností v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu byly přesné, spolehlivé a aktuální. Pro účely souladu s tímto nařízením by měly být povinné osoby oprávněny přijmout postupy, které umožňují automatizované individuální rozhodování, včetně profilování, jak je stanoveno v článku 22 nařízení (EU) 2016/679. Přitom by se kromě veškerých dalších příslušných požadavků stanovených v právních předpisech Unie na ochranu osobních údajů měly uplatňovat požadavky stanovené v tomto nařízení, jejichž účelem je ochrana práv osob, na něž se tyto postupy vztahují.
- (151) Je naprosto nezbytné, aby sladování rámce pro boj proti praní peněz a financování terorismu s revidovanými doporučeními Finančního akčního výboru probíhalo v plném souladu s právem Unie, zejména pokud jde o právo Unie v oblasti ochrany údajů a ochranu základních práv zakotvených v Listině. Konkrétní aspekty uplatňování rámce pro boj proti praní peněz a financování terorismu se týkají sběru, analýzy, uchovávání a sdílení údajů. Uvedené zpracování osobních údajů by mělo být povoleno při plném dodržení základních práv a pouze pro účely stanovené v tomto nařízení a pro provádění hloubkové kontroly klienta, průběžné sledování, analýzu a oznamování podezřelých transakcí, identifikaci skutečného majitele právnické osoby nebo právního uspořádání, identifikaci politicky exponované osoby a sdílení informací úvěrovými institucemi a finančními institucemi a dalšími povinnými osobami. Shromáždění a následné zpracování osobních údajů povinnými osobami by se mělo omezit na to, co je nezbytné pro účely dodržení požadavků v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu, a osobní údaje by neměly být dále zpracovávány způsobem s uvedeným účelem neslučitelným. Zejména další zpracování osobních údajů k obchodním účelům by mělo být přísně zakázáno.
- (152) Zpracování určitých kategorií citlivých údajů vymezených v článku 9 nařízení (EU) 2016/679 by mohlo vést ke vzniku rizik, pokud jde o základní práva a svobody subjektů těchto údajů. Aby se minimalizovala rizika toho, že zpracování těchto údajů povinnými osobami povede k diskriminačním nebo neobjektivním výsledkům, které mají na klienta nepříznivý dopad, jako je ukončení obchodního vztahu nebo odmítnutí jej navázat, neměly by povinné osoby přijímat rozhodnutí pouze na základě informací, které mají k dispozici a které se týkají zvláštních kategorií osobních údajů ve smyslu nařízení (EU) 2016/679, pokud tyto informace nemají žádný význam pro riziko praní peněz a financování terorismu, které daná transakce nebo vztah představuje. Stejně tak s cílem zajistit, aby intenzita hloubkové kontroly klienta vycházela z uceleného chápání rizik spojených s klientem, by povinné osoby neměly

⁽²⁸⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1).

zakládat uplatňování vyšší nebo nižší úrovně opatření hloubkové kontroly klienta výhradně na citlivých údajích o klientovi, jimiž disponují.

- (153) Revidovaná doporučení Finančního akčního výboru ukazují, že k tomu, aby byly povinné osoby schopny plně spolupracovat s příslušnými orgány za účelem předcházení, odhalování nebo vyšetřování praní peněz a financování terorismu a urychleně vyhovět jejich žádostem o informace, měly by nezbytné informace získané prostřednictvím opatření hloubkové kontroly klienta a záznamy o transakcích uchovávat alespoň po dobu pěti let. Aby se předešlo rozdílným přístupům a byly splněny požadavky na ochranu osobních údajů a právní jistotu, měla by doba uchovávání být stanovena na pět let od ukončení obchodního vztahu nebo od příležitostné transakce. Mohou nastat situace, kdy funkce příslušných orgánů nelze účinně vykonávat, pokud jsou příslušné informace, které mají povinné osoby k dispozici, po uplynutí doby uchovávání vymazány. V takových situacích by příslušné orgány měly mít v jednotlivých případech možnost požádat povinné osoby o uchovávání informací po delší dobu, která by neměla přesáhnout pět let.
- (154) V případech, kdy se odkaz na příslušné orgány vztahuje na orgány odpovědné za vyšetřování a stíhání, by měl být ve vztahu k členským státům, které se účastní posílené spolupráce za účelem zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce (dále jen „EPPO“), vykládán tak, že zahrnuje uvedený úřad.
- (155) Poskytování informací finančními zpravodajskými jednotkami jednak hraje klíčovou roli při odhalování možné trestné činnosti, jež spadá do pravomoci EPPO či Evropského úřadu pro boj proti podvodům (dále jen „OLAF“) nebo v jejíž souvislosti mohou Europol a Eurojust poskytovat v rané fázi operativní podporu v souladu se svými příslušnými mandáty, a jednak může podpořit rychlé a účinné vyšetřování a stíhání. Informace, které finanční zpravodajské jednotky sdílejí s úřadem EPPO a úřadem OLAF, by měly obsahovat důvody pro podezření, že by mohl být nebo že byl spáchán trestný čin spadající do jejich příslušných pravomocí, a měly by k nim být připojeny všechny příslušné informace, jež má finanční zpravodajská jednotka k dispozici a které mohou podpořit opatření, včetně příslušných finančních a správních informací. Pokud EPPO a OLAF požádají finanční zpravodajské jednotky o informace, je stejně tak důležité, aby finanční zpravodajské jednotky mohly sdílet veškeré informace, které mají v souvislosti s daným případem k dispozici. V souladu s použitelnými ustanoveními svých základajících právních nástrojů by EPPO a OLAF měly informovat finanční zpravodajské jednotky o krocích podniknutých v souvislosti s informacemi, které byly poskytnuty, jakož i o veškerých relevantních výsledcích.
- (156) Pro zajištění náležitého a účinného výkonu spravedlnosti v době mezi vstupem v platnost a použitelností tohoto nařízení a pro jeho bezproblémovou interakci s procesním právem členských států by informace a dokumenty týkající se probíhajících soudních řízení za účelem předcházení, odhalování nebo vyšetřování možného praní peněz nebo financování terorismu, pokud tato soudní řízení v členských státech ke dni vstupu tohoto nařízení v platnost probíhají, měly být uchovávány po dobu pěti let od uvedeného dne, přičemž tuto dobu by mělo být možné prodloužit o dalších pět let.
- (157) Na osobní údaje zpracovávané pro účely tohoto nařízení se vztahují práva subjektů údajů na přístup k údajům. Přístup subjektu údajů k jakýmkoli informacím souvisejícím s oznámením podezřelé transakce by však vážně ohrozil účinnost boje proti praní peněz a financování terorismu. Výjimky a omezení tohoto práva v souladu s článkem 23 nařízení (EU) 2016/679 by mohly být proto odůvodněné. Subjekt údajů má právo požadovat, aby úřad uvedený v článku 51 nařízení (EU) 2016/679 zkontroloval zákonnost zpracování, a má právo požadovat soudní ochranu uvedenou v článku 79 uvedeného nařízení. Tento úřad je oprávněn také jednat z moci úřední, stanoví-li tak nařízení (EU) 2016/679. Aniž jsou dotčena omezení práva na přístup, měl by být dozorový úřad schopen informovat subjekt údajů o tom, že provedl všechny nezbytné kontroly, a o jejich výsledku, pokud jde o zákonnost dotčeného zpracování údajů.
- (158) Povinné osoby mohou využívat služeb jiných soukromých poskytovatelů. Rámec pro boj proti praní peněz a financování terorismu by se však měl vztahovat pouze na povinné osoby a povinné osoby by si měly ponechat plnou odpovědnost za dodržování požadavků v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu. Pro zajištění právní jistoty a zabránění neúmyslného zařazení některých služeb do oblasti působnosti tohoto nařízení je nutné jasně stanovit, že se toto nařízení nevztahuje na osoby, jejichž jedinou činností je převádění dokumentů v listinné podobě na elektronické údaje a které jednájí na základě smlouvy s povinnou osobou, ani na osoby, jejichž jedinou činností je poskytování komunikačních nebo jiných podpůrných systémů pro převody peněžních prostředků ve smyslu čl. 4 bodu 25 směrnice (EU) 2015/2366 nebo systémů pro clearing a vypořádacích systémů úvěrovým institucím nebo finančním institucím.

- (159) Povinné osoby by měly získávat a uchovávat odpovídající a přesné informace týkající se skutečných majitelů a ovládání právnických osob. Jelikož akcie na doručitele přiznávají vlastnictví osobě, která akcii na doručitele drží, umožňují skutečnému majiteli zůstat v anonymitě. Aby bylo zajištěno, že tyto akcie nebudou zneužívány k praní peněz nebo financování terorismu, měly by společnosti, jiné než společnosti s cennými papíry kótovanými na regulovaném trhu nebo jejichž akcie jsou vydávány jako cenné papíry ve zprostředkovaném držení, přeměnit všechny stávající akcie na doručitele na akcie na jméno, imobilizovat je nebo je uložit u finanční instituce. Kromě toho by poukázky na akcie na doručitele měly být povoleny pouze ve formě zprostředkovaného držení.
- (160) Anonymita spojená s kryptoaktivy je vystavuje riziku zneužití k trestné činnosti. Anonymní kryptoměnové účty, jakož i další anonymizační nástroje neumožňují sledování převodů kryptoaktiv a ztěžují identifikaci souvisejících transakcí, které mohou vzbuzovat podezření, nebo použití přiměřené úrovně hloubkové kontroly klienta. K zajištění účinného uplatňování požadavků v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu na kryptoaktiva je nutné poskytovatelům služeb souvisejících s kryptoaktivy zakázat poskytování a úschovu anonymních kryptoměnových účtů nebo účtů umožňujících anonymizaci nebo větší zamlžování transakcí, a to i prostřednictvím mincí zvyšujících anonymitu. Tento zákaz se nevztahuje na poskytovatele hardwaru a softwaru či na poskytovatele nehostovaných peněženek, pokud k těmto peněženkám kryptoaktiv nemají přístup či nad nimi nemají kontrolu.
- (161) Velké hotovostní platby jsou k praní peněz a financování terorismu velmi náchylné; tato náchylnost nebyla dostatečně vykompenzována požadavkem, aby osoby obchodující se zbožím podléhali pravidlům boje proti praní peněz při provádění nebo přijímání hotovostních plateb ve výši 10 000 EUR nebo více. Rozdíly v přístupech mezi členskými státy zároveň vedly k narušení rovných podmínek na vnitřním trhu na úkor podniků nacházejících se v členských státech s přísnější kontrolou. Je proto nutné zavést pro velké hotovostní platby celounijní limit ve výši 10 000 EUR. Členské státy by měly mít možnost přijmout nižší prahové hodnoty a další přísnější ustanovení, pokud sledují legitimní cíle ve veřejném zájmu. Vzhledem k tomu, že je rámec pro boj proti praní peněz a financování terorismu založen na regulaci podnikatelského hospodářského sektoru, uvedený limit by se neměl vztahovat na platby mezi fyzickými osobami, které nejednají v rámci své profesní činnosti. Navíc v zájmu zajištění toho, aby celounijní limit nevytvářel neúmyslně překážky pro osoby, které nevyužívají bankovní služby nebo k nim nemají přístup, aby prováděly platby, nebo pro podniky, aby ukládaly příjmy ze své činnosti na své účty, měly by být z uplatňování tohoto limitu rovněž vyňaty platby nebo vklady provedené v prostorách úvěrových institucí, platebních institucí nebo institucí elektronických peněz.
- (162) Hotovostní platby nebo vklady provedené v prostorách úvěrových institucí, poskytovatelů platebních služeb a poskytovatelů elektronických peněz, které překračují prahovou hodnotu pro velké hotovostní platby, by neměly být automaticky považovány za ukazatele praní peněz, souvisejících predikativních trestných činů nebo financování terorismu ani za podezření na takováto jednání. Oznamování těchto transakcí umožňuje finanční zpravodajské jednotce posoudit a identifikovat vzorce týkající se pohybu hotovosti, a ačkoli tyto informace přispívají k operativním nebo strategickým analýzám finanční zpravodajské jednotky, povaha sdělování informací na základě prahových hodnot je odlišuje od oznamování podezřelých transakcí. Za tímto účelem sdělení informací na základě prahových hodnot nenahrazují požadavek oznamovat podezřelé transakce nebo uplatňovat opatření zesílené hloubkové kontroly v případech s vyšším rizikem. Finanční zpravodajské jednotky by měly mít možnost požadovat, aby byla oznámení učiněna v určité lhůtě, což by mohlo zahrnovat i pravidelné podávání souhrnných údajů.
- (163) Mohou nastat případy, kdy důvody vyšší moci, vzniklé například na základě přírodních katastrof, vedou k rozsáhlé ztrátě přístupu k jiným platebním mechanismům, než je hotovost. V takových případech by členské státy měly mít možnost pozastavit uplatňování limitu pro velké hotovostní platby. Toto pozastavení je mimořádným opatřením a mělo by se použít pouze v případě potřeby jako reakce na výjimečné a řádně odůvodněné situace. Nemožnost přístupu k finančním službám nepředstavuje platný důvod pro pozastavení uplatňování uvedeného limitu, došlo-li k takové situaci v důsledku toho, že členský stát nezaručil spotřebitelům přístup k finanční infrastruktuře na celém svém území.
- (164) Komise by měla posoudit náklady, přínosy a dopady úpravy limitu pro velké hotovostní platby na úrovni Unie s cílem dále srovnat podmínky pro podniky a omezit možnosti pachatelů trestných činů používat hotovost k praní peněz. Toto posouzení by mělo zvážit zejména nejvhodnější úroveň harmonizovaného limitu hotovostních plateb na úrovni Unie s ohledem na stávající existující limity hotovostních plateb zavedené ve velkém počtu členských států, vymahatelnost takového limitu na úrovni Unie a dopady takového limitu na status eura jako zákonného platidla.

- (165) Komise by rovněž měla posoudit náklady, přínosy a dopady snížení 25 % prahové hodnoty pro identifikaci skutečných majitelů, je-li ovládání vykonáváno prostřednictvím vlastnického podílu. Toto hodnocení by mělo zohlednit zejména zkušenosti z členských států nebo třetích zemí, které nižší prahové hodnoty zavedly.
- (166) Rizika spojená se zbožím vysoké hodnoty se mohou vztahovat i na jiné zboží, které je velmi snadno přenosné, jako jsou oděvy a oděvní doplňky. Komise by proto měla posoudit potřebu rozšířit okruh povinných osob tak, aby zahrnoval osoby obchodující s tímto zbožím vysoké hodnoty. Navíc vzhledem k tomu, že v souvislosti s určitým zbožím vysoké hodnoty toto nařízení poprvé zavádí na úrovni Unie povinné sdělování informací na základě prahových hodnot, Komise by na základě zkušeností získaných při provádění tohoto nařízení měla posoudit, zda je nezbytné rozšířit okruh zboží, na které se vztahuje sdělování informací na základě prahových hodnot, a zda je nezbytné harmonizovat formát těchto sdělení s ohledem na jejich využití finančními zpravodajskými jednotkami. Vzhledem k rizikům spojeným se zbožím vysoké hodnoty v zónách volného obchodu by Komise měla posoudit, zda je nezbytné rozšířit rozsah informací, které mají oznamovat hospodářské subjekty, jež se zbožím vysoké hodnoty v těchto zónách volného obchodu obchodují a skladují je zde.
- (167) K zajištění jednotného uplatňování požadavků v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu, by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, kterými se: určí vysoce rizikové třetí země, třetí země s nedostatky v oblasti dodržování předpisů a třetí země, které představují konkrétní a vážnou hrozbu pro finanční systém Unie, jakož i protiopatření a konkrétní opatření zesílené hloubkové kontroly zmírňující rizika pocházející z těchto třetích zemí; určí další případy vyššího rizika pro Unii a související opatření zesílené hloubkové kontroly; určí další společné kategorie významných veřejných funkcí; určí kategorie společností, které jsou spojeny s vyšším rizikem, a související nižší prahové hodnoty pro identifikaci skutečných majitelů prostřednictvím vlastnického podílu; vymezí kategorie porušení požadavků na transparentnost ohledně skutečných majitelů, na která se vztahují sankce, a osoby za tato porušení odpovědná, ukazatele pro klasifikaci závažnosti těchto porušení a kritéria, která je třeba zohlednit při stanovování výše sankcí. Je obzvláště důležité, aby Komise vedla v rámci přípravné činnosti odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni, a aby tyto konzultace probíhaly v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů⁽²⁹⁾. Pro zajištění rovné účasti na vypracovávání aktů v přenesené pravomoci obdrží Evropský parlament a Rada veškeré dokumenty současně s odborníky z členských států a jejich odborníci mají automaticky přístup na zasedání skupin odborníků Komise, jež se věnují přípravě aktů v přenesené pravomoci.
- (168) Komisi by měla být svěřena pravomoc přijímat regulační technické normy vypracované orgánem AMLA, v nichž: stanoví minimální požadavky na strategie, postupy a kontroly na úrovni skupiny, včetně minimálních standardů pro sdílení informací v rámci skupiny a kritérií pro určení mateřského podniku podmínky, za nichž jsou struktury, které sdílejí společné majitele, společné vedení nebo společnou kontrolu dodržování předpisů, povinny uplatňovat strategie, postupy a kontroly na úrovni skupiny; stanoví další opatření, včetně minimálních opatření, která mají skupiny podniknout, pokud právní předpisy třetích zemí nedovolují provádění strategií, postupů a kontrol na úrovni skupiny, a další opatření v oblasti dohledu; vymezí povinné osoby odvětví a transakce, které jsou spojeny s vyšším rizikem, a provádění příležitostných transakcí nízké hodnoty, související hodnoty, kritéria pro identifikaci příležitostných transakcí a obchodních vztahů a kritéria pro identifikaci související transakce pro účely provedení hloubkové kontroly klienta; a stanoví informace nezbytné pro výkon hloubkové kontroly klienta. Komise by měla přijmout tyto regulační technické normy prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci podle článku 290 Smlouvy o fungování EU a v souladu s článkem 49 nařízení (EU) 2024/1620.
- (169) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení tohoto nařízení by Komisi měly být svěřeny prováděcí pravomoci, pokud jde o: stanovení metodiky pro identifikaci třetích zemí, které představují konkrétní a vážnou hrozbu pro finanční systém Unie; stanovení formátu pro vytvoření a sdělování seznamů významných veřejných funkcí členských států; a vymezení typů právnických osob a právních uspořádání podobných výslovně zřízeným svěřenským fondům, jež jsou upraveny právem členských států. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011⁽³⁰⁾. Komisi by měly být svěřeny prováděcí pravomoci pro rozhodování o ukončení konkrétních vnitrostátních protiopatření.

⁽²⁹⁾ Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁽³⁰⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (170) Komisi by měla být svěřena pravomoc přijímat regulační technické normy vypracované orgánem AMLA, kterými se stanoví formát, který se má použít pro oznamování podezření a pro poskytování záznamů o transakcích, jakož i formát, který mají finanční zpravodajské jednotky použít pro ohlašování informací EPPO. Komise by měla přijmout tyto regulační technické normy prostřednictvím prováděcích aktů podle článku 291 Smlouvy o fungování EU a v souladu s článkem 53 nařízení (EU) 2024/1620.
- (171) Toto nařízení respektuje základní práva a zásady uznávané Listinou, zejména právo na respektování soukromého a rodinného života, právo na ochranu osobních údajů a svobodu podnikání.
- (172) V souladu s článkem 21 Listiny, který zakazuje jakoukoli diskriminaci založenou na jakýchkoli důvodech, by povinné osoby měly v kontextu hloubkové kontroly klienta provádět posouzení rizika nediskriminačním způsobem.
- (173) Při vypracování zprávy hodnotící provádění tohoto nařízení by Komise měla věnovat náležitou pozornost respektování základních práv a zásad uznaných v Listině.
- (174) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž předcházet využívání finančního systému Unie k praní peněz a financování terorismu, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jich z důvodu rozsahu nebo účinků tohoto nařízení může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o EU. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení uvedeného cíle.
- (175) V souladu s čl. 42 odst. 1 nařízení (EU) 2018/1725 byl konzultován evropský inspektor ochrany údajů, který vydal své stanovisko dne 22. září 2021 ⁽³¹⁾,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I OBEČNÁ USTANOVENÍ

ODDÍL 1 *Předmět a definice*

Článek 1

Předmět

Toto nařízení stanoví pravidla pro:

- a) opatření, která mají uplatňovat povinné osoby, aby se předcházelo praní peněz a financování terorismu;
- b) požadavky na právnické osoby, výslovně zřízené svěřenské fondy a podobná právní uspořádání týkající se transparentnosti skutečných majitelů;
- c) opatření k omezení zneužívání anonymních nástrojů.

Článek 2

Definice

1. Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

⁽³¹⁾ Úř. věst. C 524, 29.12.2021, s. 10.

- 1) „práním peněz“ jednání uvedené v čl. 3 odst. 1 a 5 směrnice (EU) 2018/1673, včetně pomoci a návodu, podněcování a pokusu o spáchání takového jednání, bez ohledu na to, zda činnosti, z nichž tento majetek pro účely praní pochází, byly provedeny na území členského státu nebo na území třetí země. Je-li znakem trestného činu vědomí, úmysl nebo záměr, lze je vyvodit z objektivních skutkových okolností;
- 2) „financováním terorismu“ jednání stanovené v článku 11 směrnice (EU) 2017/541, včetně pomoci a návodu, podněcování a pokusu o spáchání takového jednání, bez ohledu na to, zda bylo provedeno na území členského státu nebo na území třetí země; je-li znakem trestného činu vědomí, úmysl nebo záměr, lze je vyvodit z objektivních skutkových okolností;
- 3) „trestnou činností“ trestná činnost ve smyslu čl. 2 bodu 1 směrnice (EU) 2018/1673, jakož i podvody poškozující finanční zájmy Unie ve smyslu čl. 3 odst. 2 směrnice (EU) 2017/1371, pasivní a aktivní korupce ve smyslu čl. 4 odst. 2 a zpronevěra ve smyslu čl. 4 odst. 3 druhého pododstavce uvedené směrnice;
- 4) „finančními prostředky“ nebo „majetkem“ majetek ve smyslu čl. 2 bodu 2 směrnice (EU) 2018/1673;
- 5) „úvěrovou institucí“:
 - a) úvěrová instituce ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 1 nařízení (EU) č. 575/2013;
 - b) pobočka úvěrové instituce ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 17 nařízení (EU) č. 575/2013, pokud se nachází v Unii, bez ohledu na to, zda se její ústředí nachází v členském státě nebo ve třetí zemi;
- 6) „finanční institucí“:
 - a) podnik jiný než úvěrová instituce nebo investiční podnik, který vykonává jednu nebo více činností uvedených v příloze I bodech 2 až 12, 14 a 15 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ⁽³²⁾, včetně činnosti směnáren (bureaux de change), avšak s výjimkou činností uvedených v příloze I bodě 8 směrnice (EU) 2015/2366, nebo podnik, jehož hlavní činností je nabývání účastí, včetně finanční holdingové společnosti, smíšené finanční holdingové společnosti a finanční holdingové společnosti se smíšenou činností;
 - b) pojišťovna ve smyslu čl. 13 bodu 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES ⁽³³⁾, pokud vykonává činnosti související s životním pojištěním nebo jiné pojišťovací činnosti související s investicemi, na které se uvedená směrnice vztahuje, včetně pojišťovacích holdingových společností a pojišťovacích holdingových společností se smíšenou činností ve smyslu čl. 212 odst. 1 písm. f) a g) směrnice 2009/138/ES;
 - c) zprostředkovatel pojištění ve smyslu čl. 2 odst. 1 bodu 3 směrnice (EU) 2016/97, jedná-li ve vztahu k životnímu pojištění a jiným pojišťovacím službám souvisejícím s investicemi, s výjimkou zprostředkovatele pojištění, který nevybírá pojistné ani částky určené pro klienta a za jehož činnost odpovídá jedna nebo více pojišťoven nebo zprostředkovatelů v případě produktů, které se jich týkají;
 - d) investiční podnik ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU ⁽³⁴⁾;
 - e) subjekt kolektivního investování, zejména:
 - i) subjekt kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP) ve smyslu čl. 1 odst. 2 směrnice 2009/65/ES a jeho správcovská společnost ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. b) uvedené směrnice nebo investiční společnost povolená v souladu s uvedenou směrnicí, která neurčila správcovskou společnost, zpřístupňující podílové jednotky SKIPCP k prodeji v Unii;

⁽³²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338).

⁽³³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES ze dne 25. listopadu 2009 o přístupu k pojišťovací a zajišťovací činnosti a jejím výkonu (Solventnost II) (Úř. věst. L 335, 17.12.2009, s. 1).

⁽³⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU ze dne 15. května 2014 o trzích finančních nástrojů a o změně směrnic 2002/92/ES a 2011/61/EU (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 349).

- ii) alternativní investiční fond ve smyslu čl. 4 odst. 1 písm. a) směrnice 2011/61/EU a jeho správce ve smyslu čl. 4 odst. 1 písm. b) uvedené směrnice spadající do oblasti působnosti podle článku 2 uvedené směrnice;
- f) centrální depozitář cenných papírů ve smyslu čl. 2 odst. 1 bodu 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 909/2014 ⁽³⁵⁾;
- g) věřitel ve smyslu čl. 4 bodu 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/17/EU ⁽³⁶⁾ a čl. 3 písm. b) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/48/ES ⁽³⁷⁾;
- h) zprostředkovatel úvěru ve smyslu čl. 4 bodu 5 směrnice 2014/17/EU a čl. 3 písm. f) směrnice 2008/48/ES při držení peněžních prostředků ve smyslu čl. 4 bodu 25 směrnice (EU) 2015/2366 v souvislosti se smlouvou o úvěru, s výjimkou zprostředkovatele úvěru vykonávajícího činnosti, za něž je odpovědný jeden nebo více věřitelů nebo zprostředkovatelů úvěru;
- i) poskytovatel služeb souvisejících s kryptoaktivy;
- j) pobočka některé z finančních institucí uvedených v písmenech a) až i), pokud se nachází v Unii, bez ohledu na to, zda se její ústředí nachází v členském státě nebo ve třetí zemi;
- 7) „kryptoaktivem“ kryptoaktivum ve smyslu čl. 3 odst. 1 bodu 5 nařízení (EU) 2023/1114 kromě situací, kdy kryptoaktiva spadají do kategorií uvedených v čl. 2 odst. 4 uvedeného nařízení;
- 8) „službou související s kryptoaktivy“ služba související s kryptoaktivy ve smyslu čl. 3 odst. 1 bodu 16 nařízení (EU) 2023/1114, s výjimkou poskytování poradenství týkajícího se kryptoaktiv podle čl. 3 odst. 1 bodu 16 písm. h) uvedeného nařízení;
- 9) „poskytovatelem služeb souvisejících s kryptoaktivy“ poskytovatel služeb souvisejících s kryptoaktivy ve smyslu čl. 3 odst. 1 bodu 15 nařízení (EU) 2023/1114, pokud poskytuje jednu nebo více služeb souvisejících s kryptoaktivy;
- 10) „finanční holdingovou společností se smíšenou činností“ podnik jiný než finanční holdingová společnost nebo smíšená finanční holdingová společnost, který není dceřiným podnikem jiného podniku a jehož dceřiné podniky zahrnují alespoň jednu úvěrovou instituci nebo finanční instituci;
- 11) „poskytovatelem služeb pro svěřenské fondy nebo obchodní společnosti“ fyzická či právnická osoba, která v rámci svého podnikání poskytuje třetím osobám některou z těchto služeb:
 - a) zakládání obchodních společností nebo jiných právnických osob;
 - b) výkon funkce člena řídicího orgánu nebo jednatele obchodní společnosti, společníka osobní společnosti nebo srovnatelné funkce v případě jiných právnických osob nebo zajištění jiné osoby, aby tyto funkce vykonávala;
 - c) poskytnutí sídla, adresy společnosti, adresy pro doručování nebo administrativní adresy, jakož i dalších souvisejících služeb pro obchodní společnost, osobní společnost nebo právnickou osobu nebo právní uspořádání;
 - d) výkon funkce svěřenského správce výslovně zřízeného svěřenského fondu nebo výkon rovnocenné funkce pro podobné právní uspořádání nebo zajištění jiné osoby pro výkon této funkce;
 - e) výkon funkce pověřeného společníka pro jinou osobu nebo zajištění jiné osoby pro výkon této funkce;
- 12) „službou hazardních her“ služba spojená s peněžitým vkladem do her s prvkem náhody, včetně her s prvkem dovednosti, jako jsou loterie, hry v kasinu, pokerové hry a sázky, které jsou poskytovány na fyzickém místě nebo jakýmkoli prostředky na dálku, elektronicky nebo pomocí jiných technologií pro usnadnění komunikace a na individuální žádost příjemce služeb;

⁽³⁵⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 909/2014 ze dne 23. července 2014 o zlepšení vypořádání obchodů s cennými papíry v Evropské unii a centrálních depozitářích cenných papírů a o změně směrnic 98/26/ES a 2014/65/EU a nařízení (EU) č. 236/2012 (Úř. věst. L 257, 28.8.2014, s. 1).

⁽³⁶⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/17/EU ze dne 4. února 2014 o smlouvách o spotřebitelském úvěru na nemovitosti určené k bydlení a o změně směrnic 2008/48/ES a 2013/36/EU a nařízení (EU) č. 1093/2010 (Úř. věst. L 60, 28.2.2014, s. 34).

⁽³⁷⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/48/ES ze dne 23. dubna 2008 o smlouvách o spotřebitelském úvěru a o zrušení směrnice Rady 87/102/EHS (Úř. věst. L 133, 22.5.2008, s. 66).

- 13) „nefinanční holdingovou společností se smíšenou činností“ podnik jiný než finanční holdingová společnost nebo smíšená finanční holdingová společnost, který není dceřiným podnikem jiného podniku a jehož dceřiné podniky zahrnují alespoň jednu povinnou osobu uvedenou v čl. 3 bodu 3;
- 14) „nehostovanou adresou“ nehostovaná adresa ve smyslu čl. 3 bodu 20 nařízení (EU) 2023/1113;
- 15) „poskytovatelem služeb skupinového financování“ poskytovatel služeb skupinového financování ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. e) nařízení (EU) 2020/1503;
- 16) „zprostředkovatelem skupinového financování“ podnik jiný než poskytovatel služeb skupinového financování, jehož činnost spočívá v tom, že prostřednictvím internetového informačního systému přístupného veřejnosti nebo omezenému počtu poskytovatelů finančních prostředků páruje nebo usnadňuje párování v případě:
- a) vlastníků projektů, kterými jsou jakákoli fyzická nebo právnická osoba usilující o zajištění financování pro projekty, sestávajícího z jedné předem vymezené operace zaměřené na konkrétní cíl nebo ze souboru takových operací, včetně získávání finančních prostředků ke konkrétnímu účelu nebo na konkrétní akci, bez ohledu na to, zda jsou tyto projekty navrhovány veřejnosti nebo omezenému počtu poskytovatelů finančních prostředků, a
 - b) poskytovatelů finančních prostředků, kterými jsou jakákoli fyzická nebo právnická osoba přispívající k financování projektů prostřednictvím půjček, s úrokem či bez něj, nebo darů, včetně případů, kdy tyto dary opravňují dárce k nehmotným výhodám;
- 17) „elektronickými penězi“ elektronické peníze ve smyslu čl. 2 bodu 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/110/ES⁽³⁸⁾, avšak s vyloučením peněžní hodnoty uvedené v čl. 1 odst. 4 a 5 uvedené směrnice;
- 18) „provozovnou“ faktický výkon hospodářské činnosti, na kterou se vztahuje článek 3, povinnou osobou v jiném členském státě nebo třetí zemi, než je země, v níž se nachází její ústředí, po dobu neurčitou a prostřednictvím stálé infrastruktury, včetně:
- a) pobočky nebo dceřiné společnosti;
 - b) v případě úvěrových institucí a finančních institucí infrastruktury, kterou lze podle obezřetnostní regulace považovat za provozovnu;
- 19) „obchodním vztahem“ obchodní, profesní nebo komerční vztah spojený s profesními aktivitami povinné osoby, který je založen mezi povinnou osobou a klientem, a to i v případě neexistence písemné smlouvy, a u něhož se v době navázání kontaktu očekává, že bude mít prvek opakování nebo trvání, nebo který tento prvek následně získá;
- 20) „souvisejícími transakcemi“ dvě nebo více transakcí se stejným nebo podobným původem, místem určení a účelem a dalšími relevantními charakteristikami za určité období;
- 21) „třetí zemí“ jakákoli jurisdikce, nezávislý stát nebo autonomní území, které nejsou součástí Unie a které mají vlastní právní předpisy v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu nebo režim vymáhání;
- 22) „korespondenčním vztahem“:
- a) poskytování bankovních služeb jednou úvěrovou institucí jako korespondentem jiné úvěrové instituci jako respondentovi, včetně poskytování běžného nebo jiného závazkového účtu a souvisejících služeb, jako je řízení hotovosti, mezinárodní převody peněžních prostředků ve smyslu čl. 4 bodu 25 směrnice (EU) 2015/2366, zúčtování šeků, průběžné korespondenční účty a devizové služby;
 - b) vztahy mezi úvěrovými institucemi, mezi finančními institucemi a mezi úvěrovými institucemi a finančními institucemi navzájem, v nichž jsou korespondenční institucí respondenční institucí poskytovány obdobné služby, včetně vztahů vytvořených za účelem transakcí s cennými papíry nebo převodů peněžních prostředků ve smyslu čl. 4 bodu 25 směrnice (EU) 2015/2366, transakcí s kryptoaktivy nebo převodů kryptoaktiv;
- 23) „institucí bez fyzické přítomnosti“:

⁽³⁸⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/110/ES ze dne 16. září 2009 o přístupu k činnosti institucí elektronických peněz, o jejím výkonu a o obezřetnostním dohledu nad touto činností, o změně směrnic 2005/60/ES a 2006/48/ES a o zrušení směrnice 2000/46/ES (Úř. věst. L 267, 10.10.2009, s. 7).

- a) v případě úvěrových institucí a finančních institucí jiných než poskytovatelé služeb souvisejících s kryptoaktivy: úvěrová instituce nebo finanční instituce nebo instituce provádějící činnosti rovnocenné činností úvěrové instituce nebo finanční instituce vzniklá v zemi, v níž není fyzicky přítomna, včetně svého skutečného vedení, a která není přiřčena k žádné regulované finanční skupině;
- b) v případě poskytovatelů služeb souvisejících s kryptoaktivy: subjekt, jehož název je uveden v rejstříku zřízeném Evropským orgánem pro cenné papíry a trhy podle článku 110 nařízení (EU) 2023/1114, nebo subjekt ze třetí země poskytující služby související s kryptoaktivy, který nemá povolení nebo není zapsán v rejstříku ani v příslušné zemi nepodléhá dohledu v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu;

- 24) „účetem kryptoaktiv“ účet kryptoaktiv ve smyslu v čl. 3 bodu 19 nařízení (EU) 2023/1113;
- 25) „mincemi zvyšujícími anonymitu“ kryptoaktiva, která v sobě mají zabudovány prvky, jež mají zajistit anonymitu informací o převodu kryptoaktiv, a to buď systematicky, nebo volitelně;
- 26) „virtuálním IBAN“ identifikátor, který vede k přesměrování plateb na platební účet identifikovaný číslem IBAN odlišným od uvedeného identifikátoru;
- 27) „identifikačním kódem právnické osoby“ alfanumerický referenční kód v souladu s normou ISO 17442, který je přiřazen právnické osobě;
- 28) „skutečným majitelem“ jakákoli fyzická osoba, která v konečném důsledku vlastní nebo ovládá právnickou osobu nebo výslovně zřízený svěřenský fond nebo podobné právní uspořádání;
- 29) „výslovně zřízeným svěřenským fondem“ svěřenský fond, který úmyslně vytvořil zakladatel, v rámci úkonu mezi živými nebo pro případ smrti, obvykle ve formě písemného dokumentu, s cílem umístit aktiva pod kontrolu svěřenského správce ve prospěch obmyšleného nebo za stanoveným účelem;
- 30) „potenciálními obmyšlenými“ fyzické nebo právnické osoby nebo třídy fyzických nebo právnických osob, mezi nimiž si svěření správci diskrečního svěřenského fondu mohou vybrat obmyšlené;
- 31) „výchozím příjemcem“ fyzické nebo právnické osoby nebo třídy fyzických nebo právnických osob, které jsou obmyšlenými diskrečního svěřenského fondu v případě, že svěření správci neuplatní svou diskreční pravomoc;
- 32) „právním uspořádáním“ výslovně zřízený svěřenský fond nebo uspořádání, které má podobnou strukturu nebo funkci jako výslovně zřízený svěřenský fond, včetně fiducie a určitých typů Treuhand a fideicomiso;
- 33) „základními informacemi“:
 - a) ve vztahu k právnické osobě:
 - i) právní forma a název právnické osoby;
 - ii) zakladatelské právní jednání a stanovy, pokud jsou obsaženy v samostatném právním jednání;
 - iii) adresa sídla nebo ústředí a, pokud se liší, hlavní místo podnikání a země vzniku;
 - iv) seznam právních zástupců;
 - v) seznam společníků nebo členů, včetně informací o počtu podílů držných jednotlivými společníky a o kategoriích těchto podílů a povaze souvisejících hlasovacích práv, existuje-li takový seznam;
 - vi) registrační číslo, jedinečný evropský identifikační kód, daňové identifikační číslo a identifikační kód právnické osoby, byli-li právnické osobě přiděleny;
 - vii) v případě fundací aktiva, která fundace drží za účelem plnění svých účelů;
- b) ve vztahu k právnímu uspořádání:
 - i) označení nebo jedinečný identifikátor právního uspořádání;
 - ii) statut svěřenského fondu nebo rovnocenný dokument;

- iii) případné účely právního uspořádání;
 - iv) aktiva držená v právním uspořádání nebo jeho prostřednictvím spravovaná;
 - v) bydliště svěrenských správců výslovně zřízeného svěrenského fondu nebo osob zastávajících rovnocenné postavení v podobném právním uspořádání, a pokud se liší, místo, odkud jsou výslovně zřízený svěrenský fond nebo podobné právní uspořádání spravovány;
- 34) „politicky exponovanou osobou“ fyzická osoba, které je nebo byla svěřena významná veřejné funkce včetně:
- a) v členském státě:
 - i) hlav států, předsedů vlád, ministrů, náměstků ministrů a státních tajemníků;
 - ii) členů parlamentu nebo podobných zákonodárných orgánů;
 - iii) členů řídicích orgánů politických stran, které jsou zastoupeny v celostátních výkonných či zákonodárných orgánech nebo které jsou zastoupeny v regionálních či místních výkonných nebo zákonodárných orgánech zastupujících volební obvody s nejméně 50 000 obyvateli;
 - iv) členů nejvyšších soudů, ústavních soudů nebo dalších nejvyšších justičních orgánů, proti jejichž rozhodnutí nelze s výhradou výjimečných okolností podat opravný prostředek;
 - v) členů účetních dvorů nebo rad centrálních bank;
 - vi) velvyslanců, chargés d'affaires a vysokých důstojníků ozbrojených sil;
 - vii) členů správních, vedoucích nebo dozorcích orgánů v případě podniků, které jsou v rámci vztahů uvedených v článku 22 směrnice 2013/34/EU ovládány buď státem, nebo regionálními nebo místními orgány, pokud lze tyto podniky považovat za střední nebo velké podniky nebo skupiny ve smyslu čl. 3 odst. 3, 4, 6 a 7 uvedené směrnice;
 - viii) vedoucích představitelů regionálních a místních orgánů, včetně sdružení obcí a metropolitních regionů s nejméně 50 000 obyvateli;
 - ix) dalších významných veřejných funkcí, jak stanoví členské státy;
 - b) v mezinárodní organizaci:
 - i) nejvýše postavených úředníků, jejich zástupců a členů správní rady nebo osob s rovnocennou funkcí v mezinárodní organizaci;
 - ii) zástupců v členských státech nebo v Unii;
 - c) na úrovni Unie:

funkcí na úrovni orgánů a institucí Unie, které jsou rovnocenné funkcím uvedeným v písm. a) bodech i), ii), iv), v) a vi);
 - d) ve třetí zemi:

funkcí rovnocenných těm, které jsou uvedeny v písmenu a);
- 35) „rodinnými příslušníky“:
- a) manžel či manželka nebo osoba v registrovaném partnerství nebo občanském svazku nebo v podobném uspořádání;
 - b) děti a jejich manželé/manželky nebo osoby, které jsou s těmito dětmi v registrovaném partnerství nebo občanském svazku nebo v podobném uspořádání;
 - c) rodiče;

- d) u funkcí uvedených v bodě 34 písm. a) bodě i) a rovnocenných funkcí na úrovni Unie nebo ve třetí zemi sourozenci
- 36) „osobou, o níž je známo, že je osobou blízkou“:
- a) fyzická osoba, o níž je známo, je skutečným majitelem právnických osob nebo právních uspořádání společně s politicky exponovanou osobou nebo s ní má jakýkoli jiný blízký obchodní vztah;
 - b) fyzická osoba, která je jediným skutečným majitelem právnické osoby nebo právního uspořádání, o kterých je známo, že byly fakticky založeny ve prospěch politicky exponované osoby;
- 37) „vedoucím orgánem“ orgán nebo orgány povinné osoby, jmenované podle vnitrostátních právních předpisů, které jsou oprávněny stanovovat strategii, cíle a celkové směřování povinné osoby a které kontrolují a sledují rozhodování osob ve vedení; jejich členy jsou osoby, které skutečně řídí činnost povinné osoby; pokud žádný takový orgán neexistuje, osoba, která fakticky řídí činnost povinné osoby;
- 38) „vedoucím orgánem v řídicí funkci“ vedoucí orgán odpovědný za každodenní řízení povinné osoby;
- 39) „vedoucím orgánem v kontrolní funkci“ funkce vedoucího orgánu spočívající v kontrole a sledování rozhodování osob ve vedení;
- 40) „vrcholným vedením“ členové vedoucího orgánu v řídicí funkci, jakož i osoby s obdobnou funkcí a zaměstnanci, kteří jsou dostatečně obeznámeni s tím, jakému riziku praní peněz a financování terorismu je povinná osoba vystavena a mají dostatečné postavení k přijímání rozhodnutí ovlivňujících vystavení povinné osoby riziku;
- 41) „skupinou“ skupina podniků, která se skládá z mateřského podniku a jeho dceřiných společností, jakož i podniky vzájemně propojené vztahem ve smyslu článku 22 směrnice 2013/34/EU;
- 42) „mateřským podnikem“:
- a) v případě skupin, jejichž ústředí se nachází v Unii, povinná osoba, která je mateřským podnikem ve smyslu čl. 2 bodu 9 směrnice 2013/34/EU, který sám není dceřiným podnikem jiného podniku v Unii, za předpokladu, že alespoň jeden nebo více dceřiných podniků jsou povinnými osobami;
 - b) v případě skupin, jejichž ústředí se nachází mimo Unii, jsou-li alespoň dvěma dceřinými podniky povinné osoby usazené v Unii, podnik v rámci této skupiny usazený v Unii, který:
 - i) je povinnou osobou;
 - ii) je podnikem, který není dceřiným podnikem jiného podniku, jenž je povinnou osobou usazenou v Unii;
 - iii) má v rámci skupiny dostatečně významné postavení a dostatečně rozumí operacím skupiny, na něž se vztahují požadavky tohoto nařízení, a
 - iv) je mu svěřena odpovědnost za provádění požadavků na úrovni celé skupiny podle kapitoly II oddílu 2 tohoto nařízení;
- 43) „hotovostí“ peněžní hotovost ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1672⁽³⁹⁾;
- 44) „příslušným orgánem“:
- a) finanční zpravodajská jednotka;
 - b) orgán dohledu;

⁽³⁹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1672 ze dne 23. října 2018 o kontrolách peněžní hotovosti vstupující do Unie nebo ji opouštějící a o zrušení nařízení (ES) č. 1889/2005 (Úř. věst. L 284, 12.11.2018, s. 6).

- c) orgán veřejné moci pověřený vyšetřováním nebo stíháním praní peněz, souvisejících predikativních trestných činů nebo financování terorismu nebo vyhledáváním, zajišťováním nebo zmrazováním a zabavováním majetku pocházejícího z trestné činnosti;
- d) orgán veřejné moci pověřený bojem proti praní peněz nebo financování terorismu;
- 45) „orgánem dozoru“ orgán, kterému je svěřena odpovědnost zaměřená na zajištění souladu povinných osob s požadavky tohoto nařízení, včetně AMLA při plnění úkolů, které jsou mu svěřeny v čl. 5 odst. 2 nařízení (EU) 2024/1620;
- 46) „orgánem dohledu“ orgán dozoru, který je veřejnoprávním subjektem, nebo orgán veřejné moci dohlížející na orgány stavovské samosprávy při výkonu jejich dohledových funkcí podle článku 37 směrnice (EU) 2024/1640, nebo AMLA, jedná-li jako orgán dozoru;
- 47) „orgánem stavovské samosprávy“ orgán, který zastupuje příslušníky určité profese a hraje určitou úlohu při jejich regulaci, výkonu některých funkcí dohledu či sledování a při vymáhání pravidel pro ně platných;
- 48) „finančními prostředky nebo jinými aktivy“ jakákoli aktiva, mimo jiné včetně finančních aktiv, hospodářských zdrojů, včetně ropy a dalších přírodních zdrojů, majetku všeho druhu, ať již hmotného či nehmotného, movitého či nemovitého, bez ohledu na to, jak byl pořízen, a právních listin nebo nástrojů v jakékoli formě, včetně elektronické nebo digitální, dokládajících nárok na tyto finanční prostředky nebo jiná aktiva nebo podíl na nich, mimo jiné včetně bankovních úvěrů, cestovních šeků, bankovních šeků, platebních příkazů, akcií, cenných papírů, dluhopisů, směnec nebo akreditivů a veškerých úroků, dividend nebo jiných výnosů nebo hodnoty pocházejících z těchto finančních prostředků nebo jiných aktiv nebo jimi vytvářených, a jakýchkoli jiných aktiv, která mohou být případně použita k získání finančních prostředků, zboží nebo služeb;
- 49) „cílenými finančními sankcemi“ zmrazení majetku i zákaz zpřístupnění finančních prostředků nebo jiných aktiv, přímo či nepřímo, ve prospěch označených osob a subjektů podle rozhodnutí Rady přijatých na základě článku 29 Smlouvy o EU a nařízení Rady přijatých na základě článku 215 Smlouvy o fungování EU;
- 50) „finančními sankcemi OSN“ zmrazení majetku i zákaz zpřístupnění finančních prostředků nebo jiných aktiv, přímo či nepřímo, ve prospěch označených osob a subjektů nebo osob a subjektů zařazených na seznam podle:
- a) rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 1267 (1999) a jejích následných rezolucí;
- b) rezoluce Rady bezpečnosti č. 1373 (2001), včetně rozhodnutí o tom, že se na danou osobu nebo subjekt budou vztahovat relevantní sankce, a zveřejnění tohoto rozhodnutí;
- c) finančních sankcí OSN souvisejících s financováním šíření zbraní hromadného ničení;
- 51) „finančními sankcemi OSN souvisejícími s financováním šíření zbraní hromadného ničení“ zmrazení majetku i zákaz zpřístupnění finančních prostředků nebo jiných aktiv, přímo či nepřímo, ve prospěch označených osob a subjektů nebo osob a subjektů zařazených na seznam podle:
- a) rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 1718 (2006) a jejích následných rezolucí;
- b) rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 2231 (2015) a jejích následných rezolucí;
- c) jakýchkoli jiných rezolucí Rady bezpečnosti, které ukládají zmrazení majetku a zákaz zpřístupnění finančních prostředků nebo jiných aktiv v souvislosti s financováním šíření zbraní hromadného ničení;
- 52) „profesionálním fotbalovým klubem“ jakákoli právnická osoba, která je fotbalovým klubem nebo vlastní nebo řídí fotbalový klub, jemuž byla udělena licence a účastní se národní fotbalové ligy v členském státě a jehož hráči a zaměstnanci jsou najati na základě smlouvy a jsou výměnou za své služby odměňováni;
- 53) „fotbalovým agentem“ fyzická nebo právnická osoba, která za úplatu poskytuje zprostředkovatelské služby a zastupuje fotbalové hráče nebo profesionální fotbalové kluby při jednáních s cílem uzavřít smlouvu ohledně fotbalového hráče nebo zastupuje profesionální fotbalové kluby při jednáních s cílem uzavřít dohodu o přestupu fotbalového hráče;

- 54) „zbožím vysoké hodnoty“ zboží uvedené v příloze IV;
- 55) „drahými kovy a kameny“ kovy a kameny uvedené v příloze V;
- 56) „kulturním statkem“ zboží uvedené v příloze I nařízení Rady (ES) č. 116/2009 ⁽⁴⁰⁾;
- 57) „partnerstvím pro sdílení informací“ mechanismus, který umožňuje sdílení a zpracování informací mezi povinnými osobami a případně příslušnými orgány podle bodu 44 písm. a), b) a c) pro účely předcházení praní peněz, souvisejícím predikativním trestným činům a financování terorismu a boje proti nim, ať už na vnitrostátní úrovni, nebo na přeshraničním základě a bez ohledu na formu tohoto partnerství.
2. Žádná z významných veřejných funkcí uvedených v odstavci 1 bodu 34 nezahrnuje středně postavené či nižší úředníky.
3. Je-li to odůvodněno jejich správní organizací a rizikem, mohou členské státy pro účely určování významných veřejných funkcí stanovit nižší prahové hodnoty pro:
- a) členy řídících orgánů politických stran zastoupených na regionální nebo místní úrovni, uvedené v odst. 1 bodu 34 písm. a) bodu iii);
- b) představitele regionálních nebo místních orgánů uvedené v odst. 1 bodu 34 písm. a) bodu viii).

Členské státy oznámí tyto nižší prahové hodnoty Komisi.

4. Pokud jde o odst. 1 bod 34 písm. a) bod vii), je-li to odůvodněno jejich správní organizací a rizikem, mohou členské státy stanovit nižší prahové hodnoty pro účely určení podniků ovládaných regionálními nebo místními orgány jiných, než jsou ty, které jsou vymezeny v čl. 3 odst. 3, 4, 6 a 7 směrnice 2013/34/EU.

Členské státy oznámí tyto nižší prahové hodnoty Komisi.

5. Je-li to odůvodněno jejich sociálními a kulturními strukturami a rizikem, mohou členské státy pro účely označení sourozenců za rodinné příslušníky politicky exponovaných osob uplatnit širší okruh osob, jak je uvedeno v odst. 1 bodě 35 písm. d).

Členské státy oznámí tento širší okruh osob Komisi;

ODDÍL 2

Oblast působnosti

Článek 3

Povinné osoby

Za povinné osoby se pro účely tohoto nařízení považují:

- 1) úvěrové instituce;
- 2) finanční instituce;
- 3) následující fyzické nebo právnické osoby při výkonu jejich profesních činností:
 - a) auditoři, externí účetní a daňoví poradci a jakékoli jiné fyzické či právnické osoby, včetně nezávislých právnických profesí, jako jsou právníci, kteří se zavazují poskytovat hmotnou pomoc, podporu či poradenství v daňových záležitostech jako hlavní předmět obchodní či profesní činnosti, a to buď přímo, či prostřednictvím jiných osob, s nimiž je tato jiná osoba spojená;
 - b) notáři, právníci a jiné nezávislé právnické profese, jestliže se účastní, ať tím, že jedná jménem svého klienta nebo v zastoupení svého klienta při jakékoli finanční transakci nebo transakci s nemovitostmi, nebo že napomáhají při plánování nebo provádění transakcí pro svého klienta, které se týkají:

⁽⁴⁰⁾ Nařízení Rady (ES) č. 116/2009 ze dne 18. prosince 2008 o vývozu kulturních statků (Úř. věst. L 39, 10.2.2009, s. 1).

- i) nákupu nebo prodeje nemovitého majetku nebo podnikatelských subjektů;
 - ii) správy peněz, cenných papírů nebo jiných aktiv klienta, včetně kryptoaktiv;
 - iii) otevírání nebo správy bankovních nebo spořicíh účtů, účtů cenných papírů nebo účtů kryptoaktiv;
 - iv) organizování příspěvků potřebných k vytvoření, provozování nebo řízení společností;
 - v) vytváření, zakládání, provozování nebo řízení svěřenských fondů, společností, fundací nebo podobných útvarů;
- c) poskytovatelé služeb pro svěřenské fondy nebo služeb pro obchodní společnosti;
- d) realitní makléři a další profesionální pracovníci v oblasti nemovitostí v rozsahu, v jakém jednají jako zprostředkovatelé při transakcích v oblasti nemovitostí, a to i ve vztahu k pronájmu nemovitostí ve spojení s transakcemi, u nichž výše měsíčního nájmu dosáhne výše alespoň 10 000 EUR nebo ekvivalent této částky v národní měně, bez ohledu na způsob platby;
- e) osoby, které v rámci pravidelné nebo hlavní profesní činnosti obchodují s drahými kovy a kameny;
- f) osoby, které v rámci pravidelné nebo hlavní profesní činnosti obchodují se zbožím vysoké hodnoty;
- g) poskytovatelé služeb hazardních her;
- h) poskytovatelé služeb skupinového financování a zprostředkovatelé skupinového financování;
- i) osoby obchodující či jednající jako zprostředkovatelé při obchodování s kulturními statky, jestliže hodnota transakce nebo souvisejících transakcí činí nejméně 10 000 EUR nebo ekvivalent v národní měně, a to i tehdy, pokud je tato činnost vykonávána uměleckými galeriemi a aukčními síněmi;
- j) osoby skladující, obchodující či jednající jako zprostředkovatelé při obchodování s kulturními statky a zbožím vysoké hodnoty, které je prováděno ve svobodných pásmech a celních skladech, jestliže hodnota transakce nebo souvisejících transakcí činí alespoň 10 000 EUR nebo ekvivalentní částku v národní měně;
- k) zprostředkovatelé hypotečních a spotřebitelských úvěrů jiní než úvěrové instituce a finanční instituce, s výjimkou zprostředkovatelů úvěrů provádějících činnosti, za něž je odpovědný jeden nebo více věřitelů nebo zprostředkovatelů úvěrů;
- l) provozovatelé investiční migrace, kteří mohou zastupovat nebo nabízet zprostředkovatelské služby státním příslušníkům třetích zemí usilujícím o získání práv k pobytu v členském státě výměnou za jakýkoli druh investice, včetně kapitálových převodů, nákupu nebo pronájmu majetku, investic do státních dluhopisů, investic do společností, darů nebo dotací pro veřejné statky a příspěvků do státního rozpočtu.;
- m) nefinanční holdingové společnosti se smíšenou činností;
- n) fotbaloví agenti;
- o) profesionální fotbalové kluby v případě těchto transakcí:
- i) transakce s investorem;
 - ii) transakce se sponzorem;
 - iii) transakce s fotbalovými agenty nebo jinými zprostředkovateli;
 - iv) transakce za účelem přestupu fotbalového hráče.

Článek 4

Výjimky pro některé poskytovatele služeb hazardních her

1. Členské státy se mohou rozhodnout osvobodit, zcela nebo zčásti, poskytovatele služeb hazardních her od požadavků stanovených v tomto nařízení na základě prokázané nízké míry rizika, které provoz těchto služeb svou povahou a případně rozsahem představuje.

Výjimka podle prvního pododstavce se nevztahuje na:

- a) kasina;
- b) poskytovatele služeb hazardních her, jejichž hlavní činností je poskytování služeb hazardních her nebo sportovních sázkových her on-line, kromě:
 - i) on-line služeb hazardních her provozovaných státem, ať už prostřednictvím orgánu veřejné moci, nebo prostřednictvím podniku či subjektu ovládaného státem,
 - ii) služeb hazardních her on-line, jejichž organizace, provoz a správa jsou regulovány státem.

2. Pro účely odstavce 1 členské státy provedou posouzení rizik služeb hazardních her, v němž posoudí:

- a) hrozby praní peněz a financování terorismu a zranitelnosti, jakož i zmírňující faktory služeb hazardních her;
- b) rizika související s velikostí transakcí a použitými platebními metodami;
- c) zeměpisnou oblast, ve které jsou služby hazardních her provozovány, včetně jejich přeshraničního rozměru a dostupnosti z jiných členských států nebo třetích zemí.

Při provádění posouzení rizik uvedených v prvním pododstavci tohoto odstavce, vezmou členské státy v úvahu zjištění z posouzení rizik na úrovni Unie provedeného Komisí podle článku 7 směrnice (EU) 2024/1640.

3. Členské státy zavedou sledování založené na posouzení rizik nebo přijmou jakákoli jiná vhodná opatření, aby zajistily, že udělené výjimky podle tohoto článku nejsou zneužívány.

Článek 5

Výjimky pro některé profesionální fotbalové kluby

1. Členské státy mohou rozhodnout, že profesionální fotbalové kluby, které se účastní nejvyšší divize národní fotbalové ligy a jejichž celkový roční obrat za každý z předchozích dvou kalendářních let je nižší než 5 000 000 EUR, nebo ekvivalentní částka v národní měně, plně nebo částečně osvobodí od požadavků stanovených v tomto nařízení, a to na základě prokázané nízké míry rizika, které povaha a rozsah činnosti těchto profesionálních fotbalových klubů představuje.

Členské státy mohou rozhodnout, že profesionální fotbalové kluby, které se účastní divize nižší než nejvyšší divize národní fotbalové ligy, plně nebo částečně osvobodí od požadavků stanovených v tomto nařízení na základě prokázané nízké míry rizika, které povaha a rozsah činnosti těchto profesionálních fotbalových klubů představuje.

2. Pro účely odstavce 1 členské státy provedou posouzení rizik profesionálních fotbalových klubů, v němž posoudí:

- a) hrozby ve vztahu k praní peněz a financování terorismu a zranitelnosti, jakož i zmírňující faktory těchto profesionálních fotbalových klubů;
- b) rizika spojená s rozsahem a přeshraniční povahou transakcí.

Při provádění posouzení rizik uvedených v prvním pododstavci tohoto odstavce, vezmou členské státy v úvahu zjištění z posouzení rizik na úrovni Unie provedených Komisí podle článku 7 směrnice (EU) 2024/1640.

3. Členské státy zavedou sledování založené na posouzení rizik nebo přijmou jakákoli jiná vhodná opatření, aby zajistily, že udělené výjimky podle tohoto článku nejsou zneužívány.

Článek 6

Výjimky pro určité finanční činnosti

1. Členské státy se mohou, s výjimkou osob vykonávajících činnost poukazování peněz ve smyslu čl. 4 bodu 22 směrnice (EU) 2015/2366, rozhodnout osvobodit od požadavků stanovených v tomto nařízení právnické nebo fyzické osoby, které vykonávají finanční činnost uvedenou v příloze I bodech 2 až 12, 14 a 15 směrnice 2013/36/EU příležitostně nebo velmi omezeně, pokud je riziko praní peněz nebo financování terorismu malé, jsou-li splněna všechna následující kritéria:

- a) finanční činnost je omezená v absolutních hodnotách;
- b) finanční činnost je omezená, pokud jde o jednotlivé transakce;
- c) finanční činnost není hlavní činností těchto osob;
- d) finanční činnost je doplňková a přímo souvisí s hlavní činností těchto osob;
- e) hlavní činnost těchto osob není činností uvedenou v čl. 3 bodě 3 písm. a) až d) nebo g) tohoto nařízení;
- f) finanční činnost se poskytuje pouze klientům z hlavní činnosti těchto osob a není všeobecně nabízena veřejnosti.

2. Pro účely odst. 1 písm. a) členské státy vyžadují, aby celkový obrat finanční činnosti nepřekračoval prahovou hodnotu, která musí být přiměřeně nízká. Tato prahová hodnota se stanoví na vnitrostátní úrovni v závislosti na druhu finanční činnosti.

3. Pro účely odst. 1 písm. b) použijí členské státy maximální prahovou hodnotu na klienta a na jednotlivou transakci bez ohledu na to, zda je transakce prováděna v rámci jedné operace nebo prostřednictvím souvisejících transakcí. Tato prahová hodnota se stanoví na vnitrostátní úrovni v závislosti na druhu finanční činnosti. Musí být přiměřeně nízká, aby se zajistilo, že dotčené typy transakcí nepředstavují praktickou a účinnou metodu praní peněz nebo financování terorismu, a nesmí překračovat hodnotu 1 000 EUR nebo ekvivalentní částku v národní měně, bez ohledu na způsob platby.

4. Pro účely odst. 1 písm. c) členské státy vyžadují, aby obrat finanční činnosti nepřesáhl 5 % celkového obratu dotčené fyzické nebo právnické osoby.

5. Při posuzování rizika praní peněz či financování terorismu pro účely tohoto článku věnují členské státy zvláštní pozornost všem finančním činnostem, které by vzhledem ke své povaze mohly být s velkou pravděpodobností použity nebo zneužity k praní peněz nebo financování terorismu.

6. Členské státy zavedou sledování založené na posouzení rizik nebo příjmu jakákoli jiná vhodná opatření, aby zajistily, že udělené výjimky podle tohoto článku nejsou zneužívány.

Článek 7

Předchozí oznámení výjimek

1. Členské státy neprodleně oznámí Komisi jakoukoli výjimku, kterou hodlají v souladu s články 4, 5 a 6 udělit. Oznámení musí obsahovat odůvodnění založené na příslušném posouzení rizik provedeném členským státem za účelem zachování výjimky.

2. Komise do dvou měsíců od oznámení uvedeného v odstavci 1 provede jedno z následujících opatření:

- a) potvrdí, že výjimka může být na základě odůvodnění poskytnutého členským státem udělena;
- b) odůvodněným rozhodnutím prohlásí, že výjimku udělit nelze.

Pro účely prvního pododstavce si může Komise od oznamujícího členského státu vyžádat doplňující informace.

3. Členské státy mohou rozhodnutí o udělení výjimky přijmout poté, co obdrží potvrzení Komise podle odst. 2 písm. a) tohoto článku. Rozhodnutí musí být odůvodněné. Členské státy tato rozhodnutí pravidelně přezkoumávají a současně provedou přezkum při každé aktualizaci svého vnitrostátního posouzení rizik podle článku 8 směrnice (EU) 2024/1640 přezkoumávají.
4. Do 10. října 2027 členské státy oznámí Komisi výjimky udělené podle čl. 2 odst. 2 a 3 směrnice (EU) 2015/849 zavedené ke dni 10. července 2027.
5. Komise v *Úředním věstníku Evropské unie* každoročně zveřejní seznam výjimek udělených podle tohoto článku a tento seznam zveřejní na svých internetových stránkách.

ODDÍL 3

přeshraničních operace

Článek 8

Oznamování přeshraničních operací a uplatňování vnitrostátního práva

1. Povinné osoby, které chtějí poprvé vykonávat činnosti na území jiného členského státu, oznámí orgánům dozoru svého domovského členského státu činnosti, které hodlají v tomto jiném členském státě vykonávat. Toto oznámení se podává, jakmile povinná osoba podnikne kroky zaměřené na provádění těchto činností, a v případě provozoven nejméně tři měsíce před zahájením těchto činností. Povinné osoby neprodleně uvědomí orgány dozoru svého domovského členského státu o zahájení těchto činností v tomto jiném členském státě.

První pododstavec se nepoužije na povinné osoby, na které se vztahují zvláštní oznamovací postupy pro výkon svobody usazování a volného pohybu služeb podle jiných právních aktů Unie, ani na případy, kdy povinná osoba podléhá zvláštním požadavkům na získání povolení, aby mohla působit na území tohoto jiného členského státu.

2. Každou plánovanou změnu informací sdělených podle odstavce 1 oznámí povinné osoby nejméně jeden měsíc před provedením změny orgánu dozoru domovského členského státu.

3. Pokud toto nařízení umožňuje členským státům přijmout další pravidla použitelná na povinné osoby, dodržují povinné osoby vnitrostátní pravidla členského státu, v němž jsou usazeny.

4. Pokud povinné osoby provozují provozovny v několika členských státech, zajistí, aby každá provozovna uplatňovala pravidla členského státu, v němž se nachází.

5. Pokud povinné osoby uvedené v čl. 38 odst. 1 směrnice (EU) 2024/1640 působí v jiných členských státech, než je ten, v němž jsou usazeny, prostřednictvím zástupců, distributorů nebo jiných druhů infrastruktury nacházejících se v těchto jiných členských státech v rámci volného pohybu služeb, uplatní pravidla členských států, v nichž v souvislosti s těmito činnostmi poskytují služby, ledaže se použije čl. 38 odst. 2 uvedené směrnice; v takovém případě uplatní pravidla členského státu, v němž se nachází jejich ústředí.

6. Pokud jsou povinné osoby povinny určit ústřední kontaktní místo podle článku 41 směrnice (EU) 2024/1640 zajistí, aby ústřední kontaktní místo bylo schopno zajistit jménem povinné osoby soulad s použitelnými právními předpisy.

KAPITOLA II

VNITŘNÍ STRATEGIE, POSTUPY A KONTROLY POVINNÝCH OSOB

ODDÍL 1

Vnitřní strategie, postupy a kontroly, posouzení rizik a zaměstnanci

Článek 9

Rozsah vnitřních strategií, postupů a kontrol

1. Povinné osoby musí mít zavedeny vnitřní strategie, postupy a kontroly pro zajištění souladu s tímto nařízením, nařízením (EU) 2023/1113 a jakýmkoli správním aktem vydaným kterýmkoli orgánem dozoru, a to zejména s cílem:

- a) účinně zmírňovat a řídit riziko praní peněz a financování terorismu zjištěné na úrovni Unie, členského státu a povinné osoby;
- b) vedle povinnosti uplatňovat cílené finanční sankce zmírňovat a řídit rizika neuplatňování cílených finančních sankcí a vyhýbání se těmto sankcím.

Tyto strategie, postupy a kontroly uvedené v prvním pododstavci musí odpovídat povaze podnikání, včetně jeho rizik a složitosti, a velikosti povinné osoby a musí pokrývat veškeré činnosti dané povinné osoby, které spadají do oblasti působnosti tohoto nařízení.

2. Strategie, postupy a kontroly uvedené v odstavci 1 zahrnují:

- a) vnitřní strategie a postupy, včetně zejména:
 - i) provádění a aktualizace posouzení rizik v rámci celého podniku,
 - ii) rámec řízení rizik dané povinné osoby,
 - iii) hloubkové kontroly klienta za účelem provedení kapitoly III tohoto nařízení, včetně postupů pro určení toho, zda je klient, skutečný majitel nebo osoba, jejímž jménem nebo v jejíž prospěch je transakce nebo činnost prováděna, politicky exponovanou osobou nebo rodinným příslušníkem či osobou blízkou,
 - iv) oznamování podezřelých transakcí,
 - v) externího zajišťování činnosti a spoléhání se na hloubkové kontroly klienta provedené jinými povinnými osobami,
 - vi) uchovávání záznamů a strategií týkajících se zpracování osobních údajů podle článků 76 a 77,
 - vii) sledování a řízení dodržování těchto vnitřních strategií a postupů v souladu s písmenem b) tohoto odstavce, identifikace a řešení nedostatků a provádění nápravných opatření,
 - viii) ověřování při náboru zaměstnanců a přidělování určitých úkolů a funkcí těmto zaměstnancům a při jmenování jejich zástupců a distributorů, zda tyto osoby mají dobrou pověst, které je přiměřené rizikům spojeným s úkoly a funkcemi, jež mají být vykonávány,
 - ix) interní komunikace ohledně vnitřních strategií, postupů a kontrol povinné osoby, a to i ve vztahu k jejím zástupcům, distributorům a poskytovatelům služeb zapojeným do provádění jejich strategií v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu,
 - x) strategie v oblasti odborné přípravy zaměstnanců a případně jejich zástupců a distributorů, pokud jde o opatření zavedená u povinné osoby za účelem dodržování požadavků tohoto nařízení, nařízení (EU) 2023/1113 a jakéhokoli správního aktu vydaného kterýmkoli orgánem dozoru;

- b) vnitřní kontroly a funkci nezávislého auditu za účelem testování vnitřních strategií a postupů uvedených v písmeni a) tohoto odstavce a kontrol zavedených u povinné osoby; v případě neexistence funkce nezávislého auditu mohou povinné osoby provedením tohoto testu pověřit externího odborníka.

Vnitřní strategie, postupy a kontroly stanovené v prvním pododstavci se zaznamenají písemně. Vnitřní strategie schvaluje vedoucí orgán v řídicí funkci. Vnitřní postupy a kontroly jsou schvalovány minimálně na úrovni manažera dodržování předpisů.

3. Povinné osoby udržují vnitřní strategie, postupy a kontroly aktualizované a v případě odhalení slabých míst je zdokonalují.

4. Do 10. července 2026 vydá AMLA obecné pokyny k okolnostem, které by povinné osoby měly na základě povahy jejich podnikání, včetně jeho rizik a složitosti, a své velikosti vzít v úvahu při stanovování rozsahu svých vnitřních strategií, postupů a kontrol, a to zejména pokud jde o zaměstnance přidělené na plnění funkcí kontroly dodržování předpisů. V uvedených obecných pokynech se rovněž určí situace, v nichž vzhledem k povaze a velikosti povinné osoby:

- i) mají být vnitřní kontroly organizovány na úrovni obchodní funkce, funkce kontroly dodržování předpisů a funkce auditu,
- ii) může funkci nezávislého auditu vykonávat externí odborník.

Článek 10

Posouzení rizik v rámci celého podniku

1. Povinné osoby přijmou vhodná opatření, přiměřená povaze jejich podnikání, včetně jeho rizik a složitosti, a jejich velikosti, za účelem identifikace a posouzení rizik praní peněz a financování terorismu, kterým jsou vystaveny, jakož i rizika neuplatňování cílených finančních sankcí a vyhýbání se těmto sankcím, a to s přihlédnutím alespoň k:

- a) rizikovým proměnným stanoveným v příloze I a rizikovým faktorům stanoveným v přílohách II a III;
- b) závěrům posouzení rizik na úrovni Unie provedeného Komisí podle článku 7 směrnice (EU) 2024/1640;
- c) závěrům vnitrostátních posouzení rizik provedených členskými státy podle článku 8 směrnice (EU) 2024/1640, jakož i jakéhokoli relevantního odvětvového posouzení rizik provedeného členskými státy;
- d) relevantním informacím zveřejněným mezinárodními tvůrci standardů v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu nebo na úrovni Unie relevantním publikacím Komise nebo orgánu AMLA;
- e) informacím o rizicích praní peněz a financování terorismu poskytnutým příslušnými orgány;
- f) informacím o klientské základně.

Předtím, než jsou na trh uvedeny nové produkty, služby nebo obchodní praktiky, včetně využívání nových distribučních kanálů a nových nebo rozvíjejících se technologií, ve spojení s novými nebo již existujícími produkty a službami, nebo předtím, než je zahájeno poskytování již existující služby nebo produktu novému segmentu klientů nebo v nové zeměpisné oblasti, povinné osoby identifikují a posoudí zejména související rizika praní peněz a financování terorismu a přijmou vhodná opatření k řízení a zmírnění těchto rizik.

2. Posouzení rizik v rámci celého podniku vypracované povinnou osobou podle odstavce 1 se zdokumentuje, aktualizuje a pravidelně přezkoumává, včetně případů, kdy má jakákoli vnitřní nebo vnější událost významný dopad na rizika praní peněz a financování terorismu spojená s činnostmi, produkty, transakcemi, distribučními kanály, klienty nebo zeměpisnými oblastmi činností povinné osoby. Na vyžádání se dá k dispozici orgánům dozoru.

Posouzení rizik v rámci celého podniku vypracuje pracovník pro dodržování předpisů a schválí je vedoucí orgán v řídicí funkci a oznámí se vedoucímu orgánu v kontrolní funkci, pokud takový orgán existuje.

3. S výjimkou úvěrových institucí, finančních institucí, poskytovatelů služeb skupinového financování a zprostředkovatelů skupinového financování mohou orgány dozoru rozhodnout, že se individuální zdokumentovaná posouzení rizik v rámci celého podniku nevyžadují, jestliže jsou zvláštní rizika v daném odvětví zřetelná a známa.

4. Do 10. července 2026 vydá AMLA obecné pokyny týkající se minimálních požadavků na obsah posouzení rizik v rámci celého podniku vypracovaného povinnou osobou podle odstavce 1 a dalších zdrojů informací, které je třeba při provádění posouzení rizik v rámci celého podniku zohlednit.

Článek 11

Funkce kontroly dodržování předpisů

1. Povinné osoby jmenují jednoho člena vedoucího orgánu v řídicí funkci, který je odpovědný za zajištění souladu s tímto nařízením, nařízením (EU) 2023/1113 a jakýmkoli správním aktem vydaným kterýmkoli orgánem dozoru (dále jen „manažer dodržování předpisů“).

Manažer dodržování předpisů zajistí, aby vnitřní strategie, postupy a kontroly povinné osoby byly v souladu s rizikem, kterému je daná povinná osoba vystavena, a aby byly prováděny. Rovněž zajistí, aby byly za tímto účelem přiděleny dostatečné lidské a materiální zdroje. Odpovídá za přijímání informací o významných nebo podstatných nedostatcích v těchto strategiích, postupech a kontrolách.

Pokud je vedoucí orgán v řídicí funkci orgánem kolektivně odpovědným za svá rozhodnutí, manažer dodržování předpisů je odpovědný za to, aby byl tomuto orgánu nápomocný a poskytoval mu poradenství a připravoval rozhodnutí uvedená v tomto článku.

2. Povinné osoby musí mít pracovníka pro dodržování předpisů, kterého jmenuje vedoucí orgán v řídicí funkci a který má v rámci hierarchie dostatečně vysoké postavení a který je odpovědný za strategie, postupy a kontroly při každodenním plnění požadavků na povinnou osobu v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu, a to i ve vztahu k provádění cílených finančních sankcí, a je kontaktní osobou pro příslušné orgány. Pracovník pro dodržování předpisů je rovněž odpovědný za oznamování podezřelých transakcí finanční zpravodajské jednotce v souladu s čl. 69 odst. 6.

V případě povinných osob podléhajících kontrole vrcholného vedení nebo skutečných majitelů podle článku 6 směrnice (EU) 2024/1640 nebo podle jiných právních aktů Unie podléhají pracovníci pro dodržování předpisů ověření, zda uvedené požadavky splňují.

Je-li to odůvodněno velikostí povinné osoby a nízkým rizikem představovaným jejími činnostmi, může povinná osoba, která je součástí skupiny, jmenovat svým pracovníkem pro dodržování předpisů osobu, která tuto funkci vykonává v jiném subjektu v rámci stejné skupiny.

Pracovník pro dodržování předpisů může být odvolán pouze po předchozím oznámení vedoucímu orgánu v řídicí funkci. Povinná osoba oznámí orgánu dozoru odvolání pracovníka pro dodržování předpisů, přičemž upřesní, zda rozhodnutí souvisí s plněním úkolů svěřených podle tohoto nařízení. Pracovník pro dodržování předpisů může z vlastního podnětu nebo na vyžádání poskytnout orgánu dozoru informace týkající se odvolání. Orgán dozoru může tyto informace použít k plnění svých úkolů podle druhého pododstavce tohoto odstavce a podle čl. 37 odst. 4 směrnice (EU) 2024/1640.

3. Povinné osoby poskytnou osobám zajišťujícím funkci kontroly dodržování předpisů za účelem účinného plnění jejich úkolů odpovídající zdroje, včetně personálních a technologických, přiměřené velikosti, povaze a rizikům povinné osoby, a zajistí, aby osobám odpovědným za výkon těchto funkcí byla svěřena pravomoc navrhopvat veškerá nezbytná opatření k zajištění účinnosti vnitřních strategií, postupů a kontrol povinné osoby.

4. Povinné osoby přijmou opatření k zajištění toho, aby byl pracovník pro dodržování předpisů chráněn před odvetnými opatřeními, diskriminací a jakýmkoli jiným nespravedlivým zacházením a aby rozhodnutí pracovníka pro dodržování předpisů nebyla nepříznivě dotčena ani nepřiměřeně ovlivněna obchodními zájmy povinné osoby.

5. Povinné osoby zajistí, aby pracovník pro dodržování předpisů a osoba odpovědná za funkci auditu uvedenou v čl. 9 odst. 2 písm. b) mohli podávat zprávy přímo vedoucímu orgánu v řídicí funkci a vedoucímu orgánu v kontrolní funkci, pokud takový orgán existuje, nezávisle na sobě a mohli vyjadřovat znepokojení a varovat vedoucí orgán v případě, že konkrétní vývoj rizik má nebo může mít na danou povinnou osobu dopad.

Povinné osoby zajistí, aby osoby, které se přímo nebo nepřímo podílejí na provádění tohoto nařízení, nařízení (EU) 2023/1113 a jakéhokoli správního aktu vydaného kterýmkoli orgánem dozoru, měly přístup ke všem informacím a údajům nezbytným pro plnění svých úkolů.

6. Manažer dodržování předpisů pravidelně podává zprávy o provádění vnitřních strategií, postupů a kontrol povinné osoby vedoucímu orgánu. Manažer dodržování předpisů zejména předkládá vedoucímu orgánu jednou ročně, nebo, je-li to vhodné, častěji, zprávu o provádění vnitřních strategií, postupů a kontrol povinné osoby vypracovanou pracovníkem pro dodržování předpisů a průběžně informuje uvedený orgán o výsledcích veškerých přezkumů. Manažer dodržování předpisů přijme nezbytná opatření k včasné nápravě veškerých zjištěných nedostatků.

7. Pokud je to odůvodněno povahou podnikání povinné osoby, včetně jeho rizik a složitosti, a její velikostí, může funkci manažera dodržování předpisů a pracovníka pro dodržování předpisů vykonávat stejná fyzická osoba. Tyto funkce mohou být vykonávány současně s dalšími funkcemi.

Pokud je povinnou osobou fyzická osoba nebo právnická osoba, jejíž činnosti vykonává pouze jedna fyzická osoba, odpovídá za plnění úkolů podle tohoto článku tato osoba.

Článek 12

Povědomí o požadavcích

Povinné osoby přijmou opatření k zajištění toho, aby si jejich zaměstnanci nebo osoby ve srovnatelném postavení, jejichž funkce to vyžaduje, včetně jejich zástupců a distributorů, byli vědomi požadavků vyplývajících z tohoto nařízení, nařízení (EU) 2023/1113 a jakýchkoli správních aktů vydaných kterýmkoli orgánem dozoru a z posouzení rizik v rámci celého podniku, vnitřních strategií, postupů a kontrol zavedených u povinné osoby, a to i ve vztahu ke zpracování osobních údajů pro účely tohoto nařízení.

Opatření uvedená v prvním pododstavci zahrnují účast jejich zaměstnanců nebo osob ve srovnatelném postavení, včetně zástupců a distributorů, na zvláštních průběžných školicích programech, které jim pomohou rozpoznávat operace, jež mohou souviset s praním peněz nebo financováním terorismu, a poskytnou jim pokyny, jak v takových případech postupovat. Tyto školicí programy musí být přiměřené jejich funkcím nebo činností a rizikům praní peněz a financování terorismu, kterým je povinná osoba vystavena, a musí být řádně zdokumentovány.

Článek 13

Bezúhonnost zaměstnanců

1. Každý zaměstnanec nebo osoba ve srovnatelném postavení, včetně zástupců a distributorů, kteří se přímo podílejí na zajištění souladu povinné osoby s tímto nařízením, nařízením (EU) 2023/1113 a jakýmkoli správním aktem vydaným kterýmkoli orgánem dozoru, projde posouzením, které je úměrné rizikům spojeným s vykonávanými úkoly a jehož obsah je schválen pracovníkem pro dodržování předpisů, týkajícím se:

- a) individuálních schopností, znalostí a odbornosti k účinnému plnění jeho funkcí;
- b) dobré pověsti, poctivosti a bezúhonnosti.

Posouzení uvedené v prvním pododstavci se provede předtím, než zaměstnanec nebo osoba ve srovnatelném postavení, včetně zástupců a distributorů, začnou vykonávat svou činnost, a pravidelně se opakuje. Frekvence následných hodnocení se stanoví na základě úkolů svěřených dané osobě a rizik spojených s funkcí, kterou vykonává.

2. Zaměstnanci nebo osoby ve srovnatelném postavení, včetně zástupců a distributorů, pověřené úkoly souvisejícími se zajištěním souladu povinné osoby s tímto nařízením, nařízením (EU) 2023/1113 a jakýmkoli správním aktem vydaným kterýmkoli orgánem dozoru informují pracovníka pro dodržování předpisů o jakémkoli blízkém soukromém nebo profesním vztahu navázaném s klienty nebo potenciálními klienty povinné osoby a ve vztahu k těmto klientům je jim znemožněno provádět jakékoli úkoly související s dodržováním povinností povinné osoby.

3. Povinné osoby musí mít zavedeny postupy pro předcházení střetům zájmů, které mohou mít dopad na plnění úkolů souvisejících se zajištěním souladu povinné osoby s tímto nařízením, nařízením (EU) 2023/1113 a jakýmkoli správním aktem vydaným kterýmkoli orgánem dozoru a pro jejich řízení.

4. Tento článek se nepoužije v případě, že povinná osoba je fyzickou nebo právnickou osobou, jejíž činnosti vykonává pouze jedna fyzická osoba.

Článek 14

Oznamování porušení předpisů a ochrana oznamovatelů

1. Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1937 ⁽⁴¹⁾ se použije na oznamování porušení tohoto nařízení, nařízení (EU) 2023/1113 a jakéhokoli správního aktu vydaného kterýmkoli orgánem dozoru, a na ochranu osob, které tato porušení oznámí.
2. Povinné osoby zřídí interní kanály pro oznamování, které splňují požadavky stanovené ve směrnici (EU) 2019/1937.
3. Odstavec 2 se nepoužije v případě, že povinná osoba je fyzickou nebo právnickou osobou, jejíž činnosti vykonává pouze jedna fyzická osoba.

Článek 15

Situace konkrétních zaměstnanců

Pokud fyzická osoba spadající do kterékoli z kategorií uvedených v čl. 3 bodě 3 provozuje profesní činnost jako zaměstnanec právnické osoby, použijí se požadavky stanovené v tomto nařízení na uvedenou právnickou osobu, nikoli na dotčenou fyzickou osobu.

ODDÍL 2

Ustanovení vztahující se na skupiny

Článek 16

Požadavky na úrovni celé skupiny

1. Mateřský podnik zajistí, aby se požadavky na vnitřní postupy, posouzení rizik a zaměstnance uvedené v oddíle 1 této kapitoly vztahovaly na všechny pobočky a dceřiné společnosti skupiny v členských státech a v případě skupin, jejichž ústředí se nachází v Unii, ve třetích zemích. Za tímto účelem mateřský podnik provede posouzení rizik na úrovni skupiny, přičemž zohlední posouzení rizik v rámci celého podniku provedené všemi pobočkami a dceřinými společnostmi dané skupiny, a stanoví a provádí strategie, postupy a kontroly na úrovni skupiny, týkající se rovněž ochrany údajů a sdílení informací v rámci skupiny za účelem boje proti praní peněz a financování terorismu s cílem zajistit, aby si zaměstnanci v rámci skupiny byli vědomi požadavků vyplývajících z tohoto nařízení. Povinné osoby v rámci skupiny provádějí tyto strategie, kontroly a postupy na úrovni skupiny s přihlédnutím ke svým zvláštnostem a rizikům, jímž jsou vystaveny.

Strategie, postupy a kontroly na úrovni skupiny a posouzení rizik na úrovni skupiny uvedené v prvním pododstavci zahrnují všechny prvky, jak jsou uvedeny v článcích 9 a 10.

Pro účely prvního pododstavce platí, že pokud má skupina provozovny ve více než jednom členském státě a v případě skupin, jejichž ústředí se nachází v Unii, ve třetích zemích, zohlední mateřské podniky informace zveřejněné orgány všech členských států nebo třetích zemí, v nichž se provozovny skupiny nacházejí.

2. Na úrovni skupiny se zřídí funkce kontroly dodržování předpisů. Tyto funkce zahrnují manažera dodržování předpisů na úrovni skupiny, a je-li to odůvodněno činnostmi prováděnými na úrovni skupiny, pracovníka pro dodržování předpisů. Rozhodnutí o rozsahu funkcí kontroly dodržování předpisů se zdokumentuje.

Manažer dodržování předpisů uvedený v prvním pododstavci pravidelně podává vedoucímu orgánu mateřského podniku v řídicí funkci zprávy o provádění strategií, postupů a kontrol na úrovni skupiny. Manažer dodržování předpisů předkládá přinejmenším jednou ročně zprávu o provádění vnitřních strategií, postupů a kontrol povinné osoby a přijme nezbytná opatření k včasné nápravě veškerých zjištěných nedostatků. Pokud je vedoucí orgán v řídicí funkci orgánem kolektivně

⁽⁴¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1937 ze dne 23. října 2019 o ochraně osob, které oznamují porušení práva Unie (Úř. věst. L 305, 26.11.2019, s. 17).

odpovědným za svá rozhodnutí, manažer dodržování předpisů je tomuto orgánu nápomocný a poskytuje mu poradenství a vypracovává rozhodnutí nezbytná pro provádění tohoto článku.

3. Strategie, postupy a kontroly týkající se sdílení informací, jak jsou uvedeny v odstavci 1, vyžadují, aby si povinné osoby ve skupině vyměňovaly informace, pokud je toto sdílení informací relevantní pro účely hloubkové kontroly klienta a řízení rizik praní peněz a financování terorismu. Sdílení informací v rámci skupiny zahrnuje zejména informace o totožnosti a vlastnostech klienta, jeho skutečných majitelích nebo osobě, jejímž jménem klient jedná, povaze a účelu obchodního vztahu a příležitostných transakcích a podezření, doplněné o související analýzy, že finanční prostředky jsou výnosy z trestné činnosti nebo souvisí s financováním terorismu hlášeným finanční zpravodajské jednotce podle článku 69, ledaže finanční zpravodajská jednotka určí jinak.

Strategie, postupy a kontroly na úrovni skupiny nebrání subjektům v rámci skupiny, které nejsou povinnými osobami, poskytovat informace povinným osobám v rámci téže skupiny, pokud je toto sdílení informací pro tyto povinné osoby relevantní pro účely plnění požadavků stanovených v tomto nařízení.

Mateřské podniky zavedou strategie, postupy a kontroly na úrovni skupiny, aby zajistily, že informace vyměňované podle prvního a druhého pododstavce podléhají dostatečným zárukám, pokud jde o důvěrnost, ochranu údajů a používání informací, včetně zabránění jejich zpřístupnění.

4. Do 10. července 2026 vypracuje AMLA návrhy regulačních technických norem a předloží je Komisi k přijetí. Uvedené návrhy regulačních technických norem specifikují minimální požadavky na strategie, postupy a kontroly na úrovni skupiny, včetně minimálních standardů pro sdílení informací v rámci skupiny, kritérií pro určení mateřského podniku v případech, na něž se vztahuje čl. 2 odst. 1 bod 42 písm. b), a podmínky, za nichž se ustanovení tohoto článku vztahují na subjekty, které jsou součástí struktur sdílejících společné majitele, společné vedení nebo společnou kontrolu dodržování předpisů, včetně sítí nebo partnerství, jakož i kritéria pro to, jak v těchto případech určit mateřský podnik v Unii.

5. Komisi je svěřena pravomoc doplnit toto nařízení přijetím regulačních technických norem uvedených v odstavci 4 tohoto článku v souladu s články 49 až 52 nařízení (EU) 2024/1620.

Článek 17

Pobočky a dceřiné společnosti ve třetích zemích

1. Pokud se pobočky nebo dceřiné společnosti povinných osob nacházejí ve třetích zemích, kde jsou minimální požadavky v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu méně přísné než požadavky stanovené v tomto nařízení, mateřský podnik zajistí, aby tyto pobočky nebo dceřiné společnosti splňovaly požadavky stanovené v tomto nařízení, včetně požadavků na ochranu údajů, nebo rovnocenné požadavky.

2. Pokud právo určité třetí země neumožňuje dodržování tohoto nařízení, mateřský podnik přijme dodatečná opatření, aby zajistil, že pobočky a dceřiné společnosti v dané třetí zemi účinně zvládnou riziko praní peněz nebo financování terorismu, a informuje orgán dozoru ve svém domovském členském státě o těchto dodatečných opatřeních. Pokud se orgány dozoru v domovském členském státě domnívají, že dodatečná opatření nejsou dostatečná, provedou další opatření v oblasti dohledu, včetně požadavku, aby skupina nenavazovala žádné obchodní vztahy, ukončila stávající vztahy nebo aby neprováděla transakce či ukončila své operace v dané třetí zemi.

3. Do 10. července 2026 vypracuje AMLA návrhy regulačních technických norem a předloží je Komisi k přijetí. Uvedené návrhy regulačních technických norem stanoví druh dodatečných opatření uvedených v odstavci 2 tohoto článku, včetně minimálních opatření, která mají povinné osoby přijmout, pokud právo určité třetí země neumožňuje provedení opatření požadovaných podle článku 16, a dalších opatření v oblasti dohledu vyžadovaných v takových případech.

4. Komisi je svěřena pravomoc doplnit toto nařízení přijetím regulačních technických norem uvedených v odstavci 3 tohoto článku v souladu s články 49 až 52 nařízení (EU) 2024/1620.

ODDÍL 3

Externí zajišťování činností

Článek 18

Externí zajišťování činností

1. Povinné osoby mohou úkoly vyplývající z tohoto nařízení zajišťovat externě prostřednictvím poskytovatelů služeb. Povinná osoba uvědomí orgán dozoru o externím zajišťování činností předtím, než poskytovatel služeb zahájí provádění této externě zajišťované činnosti.

2. Při plnění úkolů podle tohoto článku se poskytovatel služeb považuje za součást povinné osoby, včetně případů, kdy jsou poskytovatelé služeb povinni nahlížet do centrálních registrů uvedených v článku 10 směrnice (EU) 2024/1640 (dále jen „centrální registry“) pro účely provádění hloubkové kontroly klienta jménem povinné osoby.

Povinná osoba zůstává plně odpovědná za jakékoli jednání, ať již konání nebo opomenutí, související s externě zajišťovanými úkoly, které provádí poskytovatelé služeb.

U každého externě zajišťovaného úkolu musí být povinná osoba schopna orgánu dozoru prokázat, že rozumí důvodům pro poskytovatelem služeb prováděné činnosti a přístupu uplatňovanému při jejich provádění a že tyto činnosti zmírňují konkrétní rizika, jimž je povinná osoba vystavena.

3. Úkoly zajišťované externě podle odstavce 1 tohoto článku nesmějí být prováděny způsobem, který by podstatně narušil kvalitu strategií a postupů, jimiž povinná osoba zajišťuje splnění požadavků tohoto nařízení a nařízení (EU) 2023/1113, a kontrol zavedených za účelem testování těchto strategií a postupů. Následující úkoly nesmí být za žádných okolností zajišťovány externě:

- a) návrh a schválení posouzení rizik v rámci celého podniku vypracovaného povinnou osobou podle čl. 10 odst. 2;
- b) schválení vnitřních strategií, postupů a kontrol povinné osoby podle článku 9;
- c) rozhodnutí o rizikovém profilu, který má být přiřazen klientovi;
- d) rozhodnutí navázat obchodní vztah nebo provést příležitostnou transakci s klientem;
- e) oznamování podezřelých činností finanční zpravodajské jednotce podle článku 69 nebo zpráv založených na prahových hodnotách podle článků 74 a 80, s výjimkou případů, kdy jsou tyto činnosti zajišťovány externě jinou povinnou osobou, která patří do stejné skupiny a je usazena ve stejném členském státě;
- f) schválení kritérií pro odhalování podezřelých nebo neobvyklých transakcí a činností.

4. Předtím, než povinná osoba zadá úkol externě podle odstavce 1, ujistí se, že poskytovatel služeb je k provádění úkolů, které mají být zajišťovány externě, dostatečně kvalifikovaný.

Pokud povinná osoba zadává úkol externě podle odstavce 1, zajistí, aby poskytovatel služeb, jakož i jakýkoli poskytovatel služeb provádějící další následné externí zajišťování činností uplatňoval strategie a postupy přijaté povinnou osobou. Podmínky pro plnění těchto úkolů se stanoví v písemné dohodě mezi povinnou osobou a poskytovatelem služeb. Povinná osoba provádí pravidelné kontroly za účelem ověření účinného provádění těchto strategií a postupů poskytovatelem služeb. Četnost těchto kontrol se stanoví na základě kritické povahy externě zajišťovaných činností.

5. Povinné osoby zajistí, aby externí zajišťování činností nebylo prováděno způsobem, který by podstatně narušil schopnost orgánů dohledu sledovat a zpětně ověřovat dodržování tohoto nařízení a nařízení (EU) 2023/1113 povinnou osobou.

6. Odchylně od odstavce 1 nesmějí povinné osoby externě zadávat úkoly vyplývající z požadavků podle tohoto nařízení poskytovatelům služeb, kteří mají bydliště nebo jsou usazeni ve třetích zemích určených podle kapitoly III oddílu 2, pokud nejsou splněny všechny tyto podmínky:

- a) povinná osoba externě zadává úkoly výhradně poskytovateli služeb, který je součástí téže skupiny;
- b) skupina uplatňuje zásady a postupy v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu, opatření hloubkové kontroly klienta a pravidla pro uchovávání záznamů, jež jsou plně v souladu s tímto nařízením nebo s rovnocennými pravidly ve třetích zemích;

- c) na účinné provádění požadavků uvedených v písmeni b) tohoto odstavce dohlíží na úrovni skupiny orgán dohledu domovského členského státu v souladu s kapitolou IV směrnice (EU) 2024/1640.

7. Odchylně od odstavce 3, pokud subjekt kolektivního investování nemá právní subjektivitu nebo má pouze správní radu a přenesl zpracování upisování a shromažďování peněžních prostředků ve smyslu čl. 4 bodu 25 směrnice (EU) 2015/2366 z investorů na jiný subjekt, může úkol uvedený v odst. 3 písm. c), d) a e) tohoto článku zadat externě jednomu ze svých poskytovatelů služeb.

K externímu zajišťování činností uvedenému v prvním pododstavci tohoto odstavce může dojít až poté, co subjekt kolektivního investování o svém záměru zadat úkol externě uvědomil orgán dozoru podle odstavce 1 a orgán dozoru toto externí zajišťování schválil s přihlédnutím ke:

- a) zdrojům, zkušenostem a znalostem poskytovatele služeb v souvislosti s předcházením praní peněz a financování terorismu;
- b) znalostem poskytovatele služeb o druhu činností nebo transakcí prováděných subjektem kolektivního investování.

8. Do 10. července 2027 vydá AMLA obecné pokyny určené povinným osobám týkající se:

- a) navazování vztahů externího zajišťování činností, včetně vztahů jakéhokoli dalšího následného externího zajišťování činností, v souladu s tímto článkem, jejich řízení a postupů pro sledování provádění funkcí poskytovatelem služeb, a zejména těch funkcí, které je třeba považovat za zásadní;
- b) úlohy a odpovědnosti povinné osoby a poskytovatele služeb v rámci smlouvy o externím zajišťování činností;
- c) přístupů v oblasti dohledu uplatňovaných ve vztahu k externímu zajišťování činností, jakož i očekávání v oblasti dohledu, pokud jde o externí zajišťování zásadních funkcí.

KAPITOLA III

HLOUBKOVÁ KONTROLA KLIENTA

ODDÍL 1

Obecná ustanovení

Článek 19

Uplatnění opatření hloubkové kontroly klienta

1. Povinné osoby uplatní opatření hloubkové kontroly klienta za těchto okolností:

- a) v případě navázání obchodního vztahu;
- b) pokud provádějí příležitostné transakce ve výši alespoň 10 000 EUR nebo ekvivalentní částky v národní měně bez ohledu na to, zda jsou tyto transakce prováděny v rámci jedné operace nebo prostřednictvím souvisejících transakcí, nebo se uplatní nižší hodnota stanovená podle odstavce 9;
- c) pokud se podílejí na vzniku právnické osoby, na vytvoření právního uspořádání nebo v případě povinných osob podle čl. 3 bodu 3 písm. a), b) nebo c) na převodu vlastnictví právnické osoby bez ohledu na hodnotu transakce;
- d) v případě existence podezření na praní peněz nebo financování terorismu, bez ohledu na jakoukoli odchylku, výjimku nebo prahovou hodnotu;
- e) v případě existence pochybností o pravdivosti nebo přiměřenosti dříve získaných identifikačních údajů o klientovi;
- f) existují-li pochybnosti o tom, že osoba, s níž komunikují, je klientem nebo osobou oprávněnou jednat jejím jménem.

2. Kromě okolností uvedených v odstavci 1 uplatní úvěrové instituce a finanční instituce, s výjimkou poskytovatelů služeb souvisejících s kryptoaktivy, opatření hloubkové kontroly klienta při zahájení nebo provádění příležitostné transakce, která představuje převod finančních prostředků podle čl. 3 bodu 9 nařízení (EU) 2023/1113 a jejíž výše činí alespoň 1 000 EUR nebo ekvivalentní částku v národní měně, bez ohledu na to, zda je tato transakce prováděna v rámci jediné operace nebo prostřednictvím souvisejících transakcí.

3. Odchylně od odst. 1 písm. b) poskytovatelé služeb souvisejících s kryptoaktivy:

a) uplatňují opatření hloubkové kontroly klienta při provádění příležitostné transakce, jejíž výše činí alespoň 1 000 EUR nebo ekvivalentní částku v národní měně, bez ohledu na to, zda je transakce prováděna v rámci jediné operace nebo prostřednictvím souvisejících transakcí;

b) uplatňují alespoň opatření hloubkové kontroly klienta uvedená v čl. 20 odst. 1 písm. a) při provádění příležitostné transakce, jejíž hodnota je nižší než 1 000 EUR nebo ekvivalentní částka v národní měně, bez ohledu na to, zda je transakce prováděna v rámci jediné operace nebo prostřednictvím souvisejících transakcí.

4. Odchylně od odst. 1 písm. b) povinné osoby uplatňují alespoň opatření hloubkové kontroly klienta uvedená v čl. 20 odst. 1 písm. a) při provádění příležitostné transakce, jejíž výše činí alespoň 3 000 EUR nebo ekvivalentní částku v národní měně, bez ohledu na to, zda je transakce prováděna v rámci jediné operace nebo prostřednictvím souvisejících transakcí.

První pododstavec tohoto odstavce se nepoužije, pokud členské státy podle čl. 80 odst. 2 a 3 zavedly pro velké hotovostní platby limit ve výši 3 000 EUR nebo méně, nebo ekvivalentní částku v národní měně, s výjimkou případů zahrnutých v odst. 4 písm. b) uvedeného článku.

5. Kromě okolností uvedených v odstavci 1 poskytovatelé služeb hazardních her uplatní hloubkovou kontrolu klienta při výběrech výher, sázení vkladu nebo obojím, jestliže provádějí transakce ve výši alespoň 2 000 EUR nebo ekvivalentní částky v národní měně, bez ohledu na to, zda je transakce prováděna v rámci jedné operace nebo prostřednictvím souvisejících transakcí.

6. Pro účely této kapitoly považují povinné osoby za své klienty tyto osoby:

a) v případě povinných osob uvedených v čl. 3 bodu 3 písm. e), f) a i) a osob obchodujících se zbožím vysoké hodnoty podle čl. 3 bodu 3 písm. j) kromě jejich přímého klienta také dodavatele zboží;

b) v případě notářů, právníků a jiných nezávislých právnických profesí zprostředkávajících transakci a v rozsahu, v jakém jsou tito notáři, právníci a jiné nezávislé právníkové profese jediným právníkem nebo notářem, který tuto transakci zprostředkovává, obě strany transakce;

c) v případě realitních makléřů obě strany transakce;

d) v souvislosti se službami iniciování platby prováděnými poskytovateli služeb iniciování platby obchodníka;

e) ve vztahu k poskytovatelům služeb skupinového financování a zprostředkovatelům skupinového financování fyzickou nebo právníkou osobu, která usiluje o získání financování i která poskytuje financování prostřednictvím platformy skupinového financování.

7. Orgány dozoru mohou přímo nebo ve spolupráci s jinými orgány v daném členském státě osvobodit povinné osoby od toho, aby v plném nebo částečném rozsahu uplatňovaly opatření hloubkové kontroly klienta podle čl. 20 odst. 1 písm. a), b) a c) ve vztahu k elektronickým penězům na základě prokázané nízké míry rizika, které představuje povaha daného produktu, pokud jsou splněny všechny tyto podmínky ke zmírnění rizik:

a) platební prostředek není dobíjecí a částka, která je na tomto prostředku elektronicky uložena, není vyšší než 150 EUR nebo ekvivalentní částka v národní měně;

b) platební prostředek se používá výhradně k nákupu zboží nebo služeb poskytovaných vydavatelem nebo v rámci sítě poskytovatelů služeb;

c) platební prostředek není spojen s platebním účtem a neumožňuje výměnu žádné uložené částky za hotovost nebo za kryptoaktiva;

d) vydavatel dostatečně sleduje transakce nebo obchodní vztahy, aby bylo možné odhalit neobvyklé nebo podezřelé transakce.

8. Poskytovatelé služeb hazardních her mohou splnit povinnost uplatnit opatření hloubkové kontroly klienta uvedenou v čl. 20 odst. 1 písm. a) identifikací klienta a ověřením totožnosti klienta při vstupu do kasina nebo jiných fyzických prostor provozování hazardních her za předpokladu, že tito poskytovatelé mají zavedeny systémy, které jim umožňují přiřazovat transakce konkrétním klientům.

9. Do 10. července 2026 vypracuje AMLA návrhy regulačních technických norem a předloží je Komisi k přijetí. Uvedené návrhy regulačních technických norem stanoví:

- a) povinné osoby, odvětví nebo transakce, které jsou spojeny s vyšším rizikem praní peněz a financování terorismu a na které se použijí nižší hodnoty, než jsou hodnoty stanovené v odst. 1 písm. b);
- b) související hodnoty příležitostných transakcí;
- c) kritéria, která je třeba vzít v úvahu při identifikaci příležitostných transakcí a obchodních vztahů;
- d) kritéria pro identifikaci souvisejících transakcí.

Při vypracovávání návrhů regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci AMLA náležitě zohlední známé úrovně rizik obchodních modelů různých typů povinných osob a posouzení rizik na úrovni Unie provedené Komisí podle článku 7 směrnice (EU) 2024/1640.

10. Na Komisi je přenesena pravomoc doplnit toto nařízení přijetím regulačních technických norem uvedených v odstavci 9 tohoto článku v souladu s články 49 až 52 nařízení (EU) 2024/1620.

Článek 20

Opatření hloubkové kontroly klienta

1. Za účelem provádění hloubkové kontroly klientů použijí povinné osoby všechna tato opatření:

- a) identifikace klienta a ověření jeho totožnosti;
- b) identifikace skutečného majitele nebo skutečných majitelů a přijetí přiměřených opatření k ověření jejich totožnosti tak, aby se povinná osoba ujistila, že ví, kdo je skutečným majitelem, a že rozumí struktuře vlastnictví a ovládání klienta;
- c) posouzení a případně získání informací o účelu a zamýšlené povaze obchodního vztahu nebo příležitostných transakcí a porozumění tomuto účelu a zamýšlené povaze;
- d) ověření toho, zda se na klienta nebo skutečné majitele vztahují cílené finanční sankce, a v případě klienta nebo osoby vystupující v rámci právního uspořádání, kteří jsou právnickou osobou, zda danou právnickou osobu ovládají fyzické nebo právnické osoby, na něž se vztahují cílené finanční sankce, nebo zda disponují více než 50 % vlastnických práv dané právnické osoby nebo v ní mají většinový podíl, ať už jednotlivě nebo kolektivně;
- e) posouzení povahy podnikání klientů, včetně toho, zda v případě podniků vykonávají činnosti, nebo povahy jejich zaměstnání či povolání a případné získání informací o těchto aspektech;
- f) průběžné sledování obchodního vztahu včetně kontroly transakcí prováděných v jeho průběhu, aby bylo zajištěno, že prováděné transakce jsou v souladu s tím, co povinná osoba ví o klientovi a o jeho obchodním a rizikovém profilu včetně, je-li to třeba, zdrojů finančních prostředků;
- g) určení toho, zda klient, skutečný majitel klienta a případně osoba nebo osoby, jejichž jménem nebo v jejichž prospěch se transakce nebo činnost provádí, je politicky exponovanou osobou nebo jejím rodinným příslušníkem či osobou blízkou.
- h) pokud je transakce nebo činnost prováděna jménem jiných fyzických osob než klienta nebo v jejich prospěch, identifikace těchto fyzických osob a ověření jejich totožnosti;
- i) ověření, zda jakákoli osoba, která prohlašuje, že jedná jménem klienta, je k tomu oprávněna, a identifikace a ověření její totožnosti.

2. Povinné osoby určí rozsah opatření uvedených v odstavci 1 na základě individuální analýzy rizik praní peněz a financování terorismu s ohledem na specifické vlastnosti klienta a obchodního vztahu nebo příležitostné transakce a při zohlednění posouzení rizik v rámci celého podniku provedeného povinnou osobou podle článku 10 a proměnných týkajících se praní peněz a financování terorismu uvedených v příloze I, jakož i rizikových faktorů uvedených v přílohách II a III.

Zjistí-li povinné osoby zvýšené riziko praní peněz nebo financování terorismu, uplatní opatření zesílené hloubkové kontroly podle oddílu 4 této kapitoly. Pokud jsou identifikovány situace s nižším rizikem, mohou povinné osoby použít opatření zjednodušené hloubkové kontroly podle oddílu 3 této kapitoly.

3. Do 10. července 2026 vydá AMLA obecné pokyny k rizikovým proměnným a rizikovým faktorům, které musí povinné osoby při uzavírání obchodních vztahů nebo provádění příležitostných transakcí zohlednit.

4. Povinné osoby musí být vždy schopny svým orgánům dozoru prokázat, že přijatá opatření jsou s ohledem na zjištěná rizika praní peněz a financování terorismu přiměřená.

Článek 21

Neschopnost splnit požadavek na uplatnění opatření hloubkové kontroly klienta

1. Pokud povinná osoba není schopna splnit požadavek na uplatňování opatření hloubkové kontroly klienta stanovený v čl. 20 odst. 1, zdrží se provedení transakce nebo navázání obchodního vztahu a ukončí obchodní vztah a zvaží oznámení podezřelé transakce finanční zpravodajské jednotce ve vztahu ke klientovi v souladu s článkem 69.

Ukončením obchodního vztahu podle prvního pododstavce tohoto odstavce se nezakazuje přijetí peněžních prostředků ve smyslu čl. 4 bodu 25 směrnice (EU) 2015/2366 dlužných povinné osobě.

Má-li povinná osoba povinnost chránit aktiva svého klienta, nelze ukončení obchodního vztahu chápat tak, že vyžaduje zcizení aktiv klienta.

V případě smluv o životním pojištění se povinné osoby, je-li to nezbytné jako opatření, jež je alternativou k ukončení obchodního vztahu, zdrží provádění transakcí pro klienta, včetně výplat příjemcům, dokud nebudou splněna opatření hloubkové kontroly klienta stanovená v čl. 20 odst. 1.

2. Odstavec 1 se nepoužije na notáře, právníky a jiné nezávislé právní profese, auditory, externí účetní a daňové poradce v rozsahu, v jakém tyto osoby zjišťují právní postavení svého klienta nebo obhájí či zastupují tohoto klienta v soudním řízení nebo v souvislosti s takovým řízením, včetně poradenství ohledně zahájení takového řízení nebo vyhnutí se takovému řízení.

První pododstavec se nepoužije, pokud povinné osoby v něm uvedené:

- a) se účastní praní peněz, souvisejících predikativních trestných činů nebo financování terorismu,
- b) poskytují právní poradenství pro účely praní peněz, souvisejících predikativních trestných činů nebo financování terorismu, nebo
- c) jsou si vědomy, že klient vyhledává právní poradenství pro účely praní peněz, souvisejících predikativních trestných činů nebo financování terorismu. Toto povědomí nebo tento účel mohou být vyvozeny z objektivních skutkových okolností.

3. Povinné osoby vedou záznamy o opatřeních přijatých za účelem splnění požadavku na uplatňování opatření hloubkové kontroly klienta, včetně záznamů o přijatých rozhodnutích a příslušných podpůrných dokumentů a odůvodnění. Dokumenty, údaje nebo informace v držení povinné osoby se aktualizují při každém přezkumu hloubkové kontroly klienta podle článku 26.

Povinnost vést záznamy podle prvního pododstavce tohoto odstavce se vztahuje rovněž na situace, kdy povinné osoby odmítnou navázat obchodní vztah či jej ukončit nebo uplatnit alternativní opatření podle odstavce 1.

4. Do 10. července 2027 vydá AMLA společné obecné pokyny s Evropským orgánem pro bankovníctví týkající se opatření, která mohou úvěrové instituce a finanční instituce přijmout k zajištění souladu s pravidly pro boj proti praní peněz a financování terorismu při provádění požadavků směrnice 2014/92/EU, a to i ve vztahu k obchodním vztahům, na něž mají postupy snižování rizika největší dopad.

Článek 22

Identifikace a ověření totožnosti klientů a skutečných majitelů

1. S výjimkou případů s nižším rizikem, na které se vztahují opatření podle oddílu 3, a bez ohledu na použití dodatečných opatření v případech s vyšším rizikem podle oddílu 4, povinné osoby získají za účelem identifikace klienta, jakékoli osoby, která prohlašuje, že jedná jménem klienta, a fyzických osob, jejichž jménem nebo v jejichž prospěch je transakce nebo činnost prováděna, alespoň tyto informace:

a) v případě fyzické osoby:

- i) všechna jména a příjmení,
- ii) místo a úplné datum narození,
- iii) státní příslušnost nebo státní příslušnosti, případně status osoby bez státní příslušnosti a status uprchlíka nebo doplňkové ochrany, a případně národní identifikační číslo,
- iv) obvyklé místo bydliště nebo, pokud neexistuje žádná stálá adresa bydliště s oprávněným pobytem v Unii, poštovní adresu, na které lze fyzickou osobu zastihnout, a pokud je to možné, dostupné daňové identifikační číslo;

b) v případě právnických osob:

- i) právní formu a název právnické osoby,
- ii) adresu sídla nebo ústředí, a pokud se liší, hlavní místo podnikání a zemi vzniku,
- iii) jména právních zástupců právnické osoby a případně registrační číslo, daňové identifikační číslo a identifikační kód právnické osoby, jsou-li k dispozici,
- iv) jména osob, které drží podíly nebo zastávají pozici člena řídicího orgánu jakožto pověřenci, včetně odkazu na skutečnost, že jsou v pozici pověřených společníků nebo pověřených členů řídicího orgánu;

c) v případě svěřenského správce výslovně zřízeného svěřenského fondu nebo osoby zastávající rovnocenné postavení v podobném právním uspořádání:

- i) základní informace o právním uspořádání; pokud však jde o aktiva držená v právním uspořádání nebo jeho prostřednictvím spravovaná, identifikují se pouze aktiva, která mají být spravována v souvislosti s obchodním vztahem nebo příležitostnou transakcí,
- ii) adresu bydliště svěřenského správce nebo svěřenských správců nebo osoby či osob zastávajících rovnocenné postavení v podobném právním uspořádání, a pokud se liší, místo, odkud jsou výslovně zřízený svěřenský fond nebo podobné právní uspořádání spravovány, pravomoci upravovat a zavazovat právní uspořádání, jakož i daňové identifikační číslo a identifikační kód právnické osoby, jsou-li k dispozici;

d) v případě jiných organizací, které mají podle vnitrostátního práva způsobilost k právním úkonům:

- i) název, adresu sídla nebo rovnocennou adresu,
- ii) jména osob zmocněných k zastupování organizace a případně právní formu, daňové identifikační číslo, registrační číslo, identifikační kód právnické osoby a zakladatelské listiny nebo rovnocenné dokumenty.

2. Pro účely identifikace skutečného majitele právnické osoby nebo právního uspořádání shromažďují povinné osoby informace uvedené v čl. 62 odst. 1 druhém pododstavci písm. a).

Pokud po vyčerpání všech možných identifikačních prostředků nejsou žádné fyzické osoby identifikovány jako skuteční majitelé nebo pokud existují pochybnosti o tom, že identifikované osoby jsou skutečnými majiteli, zaznamenají povinné osoby, že nebyl identifikován žádný skutečný majitel, a identifikují všechny fyzické osoby, které v právnické osobě zastávají pozice osob ve vrcholném vedení, a ověří jejich totožnost.

Může-li provedení ověření totožnosti podle druhého pododstavce upozornit klienta na to, že povinná osoba má pochybnosti o skutečném majiteli právnické osoby, zdrží se povinná osoba ověření totožnosti osob ve vrcholném vedení a místo toho zaznamená kroky podniknuté ke zjištění totožnosti skutečných majitelů a osob ve vrcholném vedení. Povinné osoby vedou záznamy o přijatých opatřeních a také o potížích, se kterými se během procesu identifikace setkaly, které vedly k identifikaci osoby zastávající pozici ve vrcholném vedení.

3. Úvěrové instituce a finanční instituce získají informace pro identifikaci a ověření totožnosti fyzických nebo právnických osob pomocí jakéhokoli virtuálního IBAN, který vydají, a souvisejícího bankovního nebo platebního účtu.

Úvěrová instituce nebo finanční instituce spravující bankovní nebo platební účet, na který virtuální IBAN vydaný jinou úvěrovou institucí nebo finanční institucí přeměrovává platby, zajistí, aby od instituce vydávající virtuální IBAN mohla neprodleně získat informace umožňující identifikaci a ověření totožnosti fyzické osoby, která tento virtuální IBAN používá, nejpozději však do pěti pracovních dnů ode dne, kdy o tyto informace požádala.

4. V případě obmyšlených svěřenských fondů nebo podobných právnických osob či uspořádání, kteří jsou určeni na základě určitých vlastností nebo příslušnosti k určité kategorii, získá povinná osoba o obmyšleném dostatek informací, aby se ujistila, že bude schopna zjistit jeho totožnost v okamžiku výplaty nebo v okamžiku, kdy obmyšlený uplatní svá nabytá práva.

5. V případě diskrečních svěřenských fondů získá povinná osoba informace o potenciálních obmyšlených a výchozích příjemcích dostatečné k tomu, aby byla schopna zjistit totožnost obmyšleného v okamžiku výkonu diskreční pravomoci ze strany svěřenských správců nebo v okamžiku, kdy se výchozí příjemci z důvodu, že svěřenští správci neuplatnili svou diskreční pravomoc, stanou obmyšlenými.

6. Povinné osoby získají informace, dokumenty a údaje nezbytné k ověření totožnosti klienta a jakékoli osoby, která prohlašuje, že jedná jeho jménem, a to jedním z těchto způsobů:

- a) předložením dokladu totožnosti, cestovního pasu nebo rovnocenného dokladu a případně získáním informací ze spolehlivých a nezávislých zdrojů, ať už přímo přístupných, nebo poskytnutých klientem;
- b) použitím prostředků elektronické identifikace, které splňují požadavky nařízení (EU) č. 910/2014, pokud jde o „značnou“ nebo „vysokou“ úroveň záruky, a příslušných kvalifikovaných služeb vytvářejících důvěru stanovených v uvedeném nařízení.

7. Povinné osoby ověří totožnost skutečného majitele a případně osob, jejichž jménem nebo v jejichž prospěch je transakce nebo činnost prováděna, a to jedním z těchto způsobů:

- a) v souladu s odstavcem 6;
- b) přijetím přiměřených opatření k získání nezbytných informací, dokumentů a údajů od klienta nebo z jiných spolehlivých zdrojů, včetně jiných veřejných registrů než centrálních registrů.

Povinné osoby určí rozsah informací, které je třeba využít, s ohledem na rizika, jež příležitostná transakce nebo obchodní vztah a skutečný majitel představují, včetně rizik spojených s vlastnickou strukturou.

Kromě ověření prostředky uvedenými v prvním pododstavci tohoto odstavce ověří povinné osoby informace o skutečných majitelích nahlížením do centrálních registrů.

Článek 23

Načasování ověření totožnosti klienta a skutečného majitele

1. Ověření totožnost klienta, skutečného majitele a jakýchkoli osob podle čl. 20 odst. 1 písm. h) a i) se uskuteční před navázáním obchodního vztahu nebo provedením příležitostné transakce. Tato povinnost se nevztahuje na situace s nižší mírou rizika podle oddílu 3 této kapitoly za předpokladu, že nižší riziko odůvodňuje odložení tohoto ověření.

V případě realitních makléřů se ověření uvedené v prvním pododstavci provádí poté, co prodávající nebo pronajímatel přijme nabídku, a ve všech případech před převodem jakýchkoli finančních prostředků nebo majetku.

2. Odchylně od odstavce 1 může být ověření totožnosti klienta a skutečného majitele dokončeno během navázání obchodního vztahu, pokud je to nutné, aby nedošlo k přerušení běžného obchodování, a pokud jsou rizika praní peněz a financování terorismu malá. V takovém případě se uvedené postupy dokončí co nejdříve po navázání prvního kontaktu.

3. Odchylně od odstavce 1 tohoto článku mohou úvěrové nebo finanční instituce otevřít účet, včetně účtů umožňujících obchodování s převoditelnými cennými papíry, podle požadavku klienta, pokud existují náležité záruky zajišťující, že transakce nebudou klientem nebo jeho jménem provedeny, dokud nebude zajištěn plný soulad s opatřeními hloubkové kontroly klienta podle čl. 20 odst. 1 písm. a) a b).

4. Kdykoli povinné osoby navážou nový obchodní vztah s právnickou osobou nebo svěřenským správcem výslovně zřízeného svěřenského fondu nebo osobou zastávající rovnocenné postavení v podobném právním uspořádání podle článků 51, 57, 58, 61 a 67 a podléhající povinnosti registrace informací o skutečných majitelích podle článku 10 směrnice (EU) 2024/1640, povinné osoby získají platný doklad o registraci nebo nedávno vydaný výpis z registru potvrzující platnost registrace.

Článek 24

Oznamování nesrovnalostí v informacích obsažených v registrech skutečných majitelů

1. Povinné osoby oznámí centrálním registrům jakékoli nesrovnalosti, které zjistí mezi informacemi dostupnými v centrálních registrech a informacemi, jež shromáždí podle čl. 20 odst. 1 písm. b) a čl. 22 odst. 7.

Nesrovnalosti uvedené v prvním pododstavci se oznámí bez zbytečného odkladu a v každém případě nejpozději do 14 kalendářních dnů po jejich zjištění. Při oznamování těchto nesrovnalostí připojí povinné osoby k svým oznámením informace, které získaly, v nichž je daná nesrovnalost popsána a v nichž je uvedeno, koho a proč povinné osoby považují za skutečné majitele a případně za pověřené společníky a pověřené členy řídicího orgánu.

2. Odchylně od odstavce 1 mohou povinné osoby upustit od oznámení nesrovnalostí centrálnímu registru a mohou si vyžádat od klientů dodatečné informace, pokud zjištěné nesrovnalosti:

- a) jsou omezeny na typografické chyby, různé způsoby transliterace nebo drobné nepřesnosti, které nemají vliv na identifikaci skutečných majitelů nebo jejich postavení, nebo
- b) se zakládají na zastaralých údajích, ale skuteční majitelé jsou povinné osobě známi z jiného spolehlivého zdroje a neexistuje důvodné podezření, že existuje záměr jakékoli informace zatajit.

Pokud povinná osoba dospěje k závěru, že informace o skutečných majitelích v centrálním registru jsou nesprávné, vyzve klienty, aby bez zbytečného odkladu a v každém případě do 14 kalendářních dnů nahlásili do centrálního registru správné informace podle článků 63, 64 a 67.

Tento odstavec se neuplatní v případech vyššího rizika, na něž se vztahují opatření podle této kapitoly oddílu 4.

3. Pokud klient nenahlásil správné informace ve lhůtě uvedené v odst. 2 druhém pododstavci, oznámí povinná osoba nesrovnalost centrálnímu registru postupem stanoveným v odst. 1 druhém pododstavci.

4. Tento článek se nepoužije na notáře, právníky a jiné nezávislé právníkové profese, auditory, externí účetní a daňové poradce ve vztahu k informacím, které obdrží od klienta nebo které o něm získají během zjišťování jeho právního postavení, v rámci obhajoby nebo zastupování klienta v soudním řízení nebo v souvislosti s takovým řízením, včetně poskytování poradenství ohledně zahájení takového řízení nebo vyhnutí se takovému řízení, bez ohledu na to, zda jsou tyto informace obdrženy nebo získány před zahájením tohoto řízení, v jeho průběhu, nebo po jeho skončení.

Požadavky tohoto článku se však použijí, pokud povinné osoby uvedené v prvním pododstavci tohoto odstavce poskytují právní poradenství v kterékoli ze situací, na něž se vztahuje čl. 21 odst. 2 druhý pododstavec

Článek 25

Identifikace účelu a zamýšlené povahy obchodního vztahu nebo příležitostné transakce

Před navázáním obchodního vztahu nebo provedením příležitostné transakce se povinná osoba ujistí, že rozumí jejich účelu a zamýšlené povaze. Za tímto účelem získá povinná osoba v případě potřeby informace o:

- a) účelu a ekonomickém důvodu příležitostné transakce nebo obchodního vztahu;
- b) odhadované částce předpokládaných činností;
- c) zdrojích financování;
- d) místu určení finančních prostředků;
- e) obchodní činnosti nebo povolání klienta.

Pro účely prvního pododstavce písm. a) tohoto článku shromažďují povinné osoby, na něž se vztahuje článek 74, informace s cílem určit, zda je úmyslem použít zboží vysoké hodnoty podle uvedeného článku ke komerčním nebo nekomerčním účelům.

Článek 26

Průběžné sledování obchodního vztahu a sledování transakcí prováděných klienty

1. Povinné osoby průběžně sledují obchodní vztahy, včetně transakcí prováděných klientem v průběhu obchodního vztahu, aby zajistily, že tyto transakce jsou v souladu s informacemi, které povinná osoba má o klientovi, jeho obchodní činnosti a rizikovém profilu, a je-li to nezbytné, s informacemi o původu a místu určení finančních prostředků, a aby identifikovaly ty transakce, které mají být podrobeny důkladnějšímu posouzení podle čl. 69 odst. 2.

Pokud se obchodní vztahy týkají více než jednoho produktu nebo služby, povinné osoby zajistí, aby se opatření hloubkové kontroly klienta vztahovala na všechny tyto produkty a služby.

Pokud mají povinné osoby patřící do skupiny obchodní vztahy s klienty, kteří jsou rovněž klienty jiných subjektů v rámci této skupiny, ať už se jedná o povinné osoby, nebo podniky, na něž se nevztahují požadavky v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu, pro účely sledování obchodních vztahů se svými klienty zohlední informace týkající se těchto jiných obchodních vztahů.

2. V souvislosti s průběžným sledováním uvedeným v odstavci 1 povinné osoby zajistí aktualizaci příslušných dokumentů, údajů nebo informací o klientovi.

Interval mezi aktualizacemi informací o klientovi podle prvního pododstavce závisí na riziku, které obchodní vztah představuje, a v žádném případě nepřesáhne:

- a) u rizikovějších klientů, na něž se vztahují opatření podle této kapitoly oddílu 4, jeden rok;
- b) u všech ostatních klientů pět let.

3. Kromě požadavků uvedených v odstavci 2 povinné osoby přezkoumají a případně aktualizují informace o klientovi, pokud:

- a) došlo ke změně relevantních okolností týkajících se klienta;
- b) povinná osoba má zákonnou povinnost v průběhu příslušného kalendářního roku kontaktovat klienta za účelem přezkoumání všech relevantních informací týkajících se skutečných majitelů nebo za účelem zajištění souladu se směrnicí Rady 2011/16/EU ⁽⁴²⁾;
- c) dozví se o relevantní skutečnosti týkající se klienta.

⁽⁴²⁾ Směrnice Rady 2011/16/EU ze dne 15. února 2011 o správní spolupráci v oblasti daní a o zrušení směrnice 77/799/EHS (Úř. věst. L 64, 11.3.2011, s. 1).

4. Kromě průběžného sledování uvedeného v odstavci 1 tohoto článku povinné osoby pravidelně ověřují, zda jsou splněny podmínky stanovené v čl. 20 odst. 1 písm. d). Frekvence tohoto ověřování je úměrná expozici povinné osoby a obchodního vztahu rizikům neuplatňování cílených finančních sankcí a vyhýbání se těmto sankcím.

V případě úvěrových institucí a finančních institucí se ověření uvedené v prvním pododstavci provádí rovněž u každého nového označení v souvislosti s cílenými finančními sankcemi.

Požadavky tohoto odstavce nenahrazují povinnost uplatňovat cílené finanční sankce ani přísnější požadavky podle jiných právních aktů Unie nebo podle vnitrostátního práva týkajících se ověřování klientské základny na základě seznamů v rámci cílených finančních sankcí.

5. Do 10. července 2026 vydá AMLA obecné pokyny k průběžnému sledování obchodního vztahu a ke sledování transakcí prováděných v souvislosti s tímto vztahem.

Článek 27

Dočasná opatření pro klienty, na něž se vztahují finanční sankce OSN

1. Pokud jde o klienty, na něž se vztahují finanční sankce OSN nebo kteří jsou ovládáni fyzickými nebo právníckými osobami či subjekty, na něž se vztahují finanční sankce OSN, nebo v nichž fyzické nebo právnícké osoby či subjekty, na něž se vztahují finanční sankce OSN, disponují více než 50 % vlastnických práv subjektu nebo v něm mají většinový podíl, ať už jednotlivě nebo kolektivně, vedou povinné osoby záznamy o:

- a) finančních prostředcích nebo jiných aktivech, jež spravují pro klienta v době zveřejnění finančních sankcí OSN;
- b) transakcích, o jejichž provedení se klient pokusil;
- c) transakcích provedených pro klienta.

2. Povinné osoby uplatňují tento článek v době mezi zveřejněním finančních sankcí OSN a okamžikem uplatnění relevantních cílených finančních sankcí v Unii.

Článek 28

Regulační technické normy týkající se informací nezbytných pro výkon hloubkové kontroly klienta

1. Do 10. července 2026 vypracuje AMLA návrhy regulačních technických norem a předloží je Komisi k přijetí. Uvedené návrhy regulačních technických norem stanoví:

- a) požadavky, které se vztahují na povinné osoby podle článku 20, a informace, které mají být shromažďovány za účelem provádění standardní, zjednodušené a zesílené hloubkové kontroly podle článků 22 a 25 a čl. 33 odst. 1 a čl. 34 odst. 4, včetně minimálních požadavků v situacích s nižším rizikem;
- b) typ opatření zjednodušené hloubkové kontroly, která mohou povinné osoby použít v situacích s nižším rizikem podle čl. 33 odst. 1 tohoto nařízení, včetně opatření použitelných na konkrétní kategorie povinných osob a produktů nebo služeb, s ohledem na výsledky posouzení rizik na úrovni Unie provedeného Komisí podle článku 7 směrnice (EU) 2024/1640;
- c) rizikové faktory spojené s vlastnostmi nástrojů v oblasti elektronických peněz, které by měly orgány dozoru zohlednit při určování rozsahu výjimky podle čl. 19 odst. 7;
- d) spolehlivé a nezávislé zdroje informací, které lze použít k ověření identifikačních údajů fyzických nebo právníckých osob pro účely čl. 22 odst. 6 a 7;
- e) seznam atributů, které musí prostředky elektronické identifikace a příslušné kvalifikované služby vytvářející důvěru uvedené v čl. 22 odst. 6 písm. b) obsahovat, aby splňovaly požadavky čl. 20 odst. 1 písm. a) a b) v případě standardní, zjednodušené a posílené hloubkové kontroly.

2. Požadavky a opatření uvedené v odst. 1 písm. a) a b) vycházejí z těchto kritérií:

- a) míra rizika spojeného s poskytovanou službou;
 - b) rizika spojená s kategoriemi klientů;
 - c) povaha, hodnota a opakování transakce;
 - d) kanály používané pro realizaci obchodního vztahu nebo příležitostné transakce.
3. AMLA pravidelně přezkumává regulační technické normy a v případě potřeby připravuje a předkládá Komisi návrh na aktualizaci těchto norem, aby se mimo jiné zohlednily inovace a technologický vývoj.
4. Na Komisi je přenesena pravomoc doplnit toto nařízení přijetím regulačních technických norem uvedených v odstavcích 1 a 3 tohoto článku v souladu s články 49 až 52 nařízení (EU) 2024/1620.

ODDÍL 2

Politika vůči třetím zemím a hrozby praní peněz a financování terorismu ze zemí mimo Unii

Článek 29

Identifikace třetích zemí s významnými strategickými nedostatky v jejich vnitrostátních režimech pro boj proti praní peněz a financování terorismu

1. Komise identifikuje třetí země s významnými strategickými nedostatky v jejich vnitrostátních režimech pro boj proti praní peněz a financování terorismu a označí je za „vysoce rizikové třetí země“.
2. Za účelem identifikace třetích zemí uvedených v odstavci 1 tohoto článku je k doplnění tohoto nařízení Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 85, pokud:
- a) byly zjištěny významné strategické nedostatky v právním a institucionálním rámci dané třetí země pro boj proti praní peněz a financování terorismu;
 - b) byly zjištěny významné strategické nedostatky v účinnosti systému dané třetí země pro boj proti praní peněz a financování terorismu při řešení rizik praní peněz nebo financování terorismu nebo v jejím systému pro posuzování a zmírňování rizik neuplatňování finančních sankcí OSN týkajících se financování šíření zbraní hromadného ničení nebo vyhýbání se těmto sankcím;
 - c) významné zjištěné strategické nedostatky podle písmen a) a b) jsou trvalé povahy a nebyla přijata ani nejsou přijímána žádná opatření k jejich zmírnění.

Uvedené akty v přenesené pravomoci se přijmou do 20 kalendářních dnů ode dne, kdy Komise zjistí, že jsou splněna kritéria uvedená v prvním pododstavci písm. a), b) nebo c) .

3. Pro účely odstavce 2 vezme Komise v úvahu výzvy k uplatňování opatření zesílené hloubkové kontroly a dodatečných zmírňujících opatření (dále jen „protiopatření“) ze strany mezinárodních organizací a tvůrců standardů s pravomocí v oblasti předcházení praní peněz a boje proti financování terorismu, jakož i příslušná hodnocení, posouzení, zprávy nebo veřejná prohlášení, které vypracovaly.
4. Je-li třetí země identifikována v souladu s kritérii uvedenými v odstavci 2, použijí povinné osoby v souvislosti s obchodními vztahy nebo příležitostnými transakcemi zahrnujícími fyzické nebo právnické osoby z této třetí země opatření zesílené hloubkové kontroly uvedená v čl. 34 odst. 4.
5. Akt v přenesené pravomoci uvedený v odstavci 2 určí mezi protiopatřeními uvedenými v článku 35 konkrétní protiopatření, která snižují specifická rizika, která vyplývají z každé vysoce rizikové třetí země.
6. Pokud členský stát zjistí konkrétní riziko praní peněz nebo financování terorismu, které představuje třetí země identifikovaná Komisí v souladu s kritérii podle odstavce 2 a které není řešeno protiopatřeními podle odstavce 5, může požadovat, aby povinné osoby usazené na jeho území uplatnily zvláštní dodatečná protiopatření ke zmírnění konkrétních rizik, která z této třetí země vyplývají. Zjištěná rizika a odpovídající protiopatření se oznámí Komisi do pěti dnů od uplatnění daných protiopatření.

7. Komise pravidelně přezkoumává akty v přenesené pravomoci uvedené v odstavci 2, aby zajistila, že konkrétní protiopatření určená podle odstavce 5 zohlední změny v rámci dané třetí země pro boj proti praní peněz a financování terorismu a jsou přiměřená a odpovídají rizikům.

Po obdržení oznámení podle odstavce 6 Komise obdržené informace posoudí s cílem určit, zda konkrétní rizika pro jednotlivé země mají dopad na integritu vnitřního trhu Unie. Komise případně přezkoumá akty v přenesené pravomoci podle odstavce 2 a doplní nezbytná protiopatření ke zmírnění těchto dodatečných rizik. Pokud se Komise domnívá, že zvláštní dodatečná opatření uplatňovaná členským státem podle odstavce 6 nejsou ke zmírnění konkrétních rizik vyplývajících z této třetí země nezbytná, je oprávněna rozhodnout prostřednictvím prováděcího aktu, aby členský stát uplatňování zvláštního dodatečného protiopatření ukončil.

Článek 30

Identifikace třetích zemí s nedostatky v dodržování jejich vnitrostátních režimů pro boj proti praní peněz a financování terorismu

1. Komise určí třetí země, které mají nedostatky v dodržování jejich vnitrostátních režimů pro boj proti praní peněz a financování terorismu.
2. Za účelem identifikace třetích zemí uvedených v odstavci 1 je k doplnění tohoto nařízení Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 85, pokud:
 - a) byly zjištěny nedostatky v dodržování právního a institucionálního rámce dané třetí země pro boj proti praní peněz a financování terorismu;
 - b) byly zjištěny nedostatky v účinnosti systému dané třetí země pro boj proti praní peněz a financování terorismu při řešení rizik v této oblasti nebo v jejím systému pro posuzování a zmírňování rizik neuplatňování finančních sankcí OSN týkajících se financování šíření zbraní hromadného ničení nebo vyhýbání se těmto sankcím.

Uvedené akty v přenesené pravomoci se přijmou do 20 kalendářních dnů ode dne, kdy Komise zjistí, že jsou splněna kritéria podle písmene a) nebo b) prvního pododstavce.

3. Komise při přípravě aktů v přenesené pravomoci uvedených v odstavci 2 zohlední jako základ pro své posouzení informace o jurisdikcích pod zvýšeným dohledem mezinárodních organizací a tvůrců standardů v oblasti předcházení praní peněz a boje proti financování terorismu, jakož i příslušná hodnocení, posouzení, zprávy a veřejná prohlášení jimi vypracovaná.
4. Akt v přenesené pravomoci uvedený v odstavci 2 z opatření uvedených v čl. 34 odst. 4 určí konkrétní opatření zesílené hloubkové kontroly, která povinné osoby uplatní ke zmírnění rizik souvisejících s obchodními vztahy nebo příležitostnými transakcemi zahrnujícími fyzické nebo právnické osoby z uvedené třetí země.
5. Komise pravidelně přezkoumává akty v přenesené pravomoci uvedené v odstavci 2, aby zajistila, že konkrétní opatření zesílené hloubkové kontroly určená podle odstavce 4 zohlední změny v rámci dané třetí země pro boj proti praní peněz a financování terorismu a jsou přiměřená a odpovídají rizikům.

Článek 31

Identifikace třetích zemí, které představují konkrétní a vážnou hrozbu pro finanční systém Unie

1. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 85 akty v přenesené pravomoci, kterými se doplňuje toto nařízení tím, že se identifikují třetí země, u nichž ve výjimečných případech považuje za nezbytné zmírnit konkrétní a vážnou hrozbu pro finanční systém Unie a řádné fungování vnitřního trhu, kterou tyto třetí země představují a kterou nelze zmírnit podle článků 29 a 30.
2. Komise při vypracovávání aktů v přenesené pravomoci uvedených v odstavci 1 zohlední zejména tato kritéria:
 - a) právní a institucionální rámec dané třetí země pro boj proti praní peněz a financování terorismu, především:

- i) kriminalizaci praní peněz a financování terorismu,
 - ii) opatření týkající se hloubkové kontroly klienta,
 - iii) požadavky týkající se vedení záznamů,
 - iv) požadavky na oznamování podezřelých transakcí,
 - v) dostupnost přesných a včasných informací o skutečných majitelích právnických osob a právních uspořádání pro příslušné orgány;
- b) pravomoci a postupy příslušných orgánů dané třetí země pro účely boje proti praní peněz a financování terorismu, včetně náležitě účinných, přiměřených a odrazujících sankcí, jakož i postupy dané třetí země při spolupráci a výměně informací s příslušnými orgány členských států;
- c) účinnost systému dané třetí země pro boj proti praní peněz a financování terorismu při řešení rizik v této oblasti.

3. Pro účely stanovení úrovně hrozby uvedené v odstavci 1 může Komise požádat AMLA, aby přijal stanovisko zaměřené na posouzení konkrétního dopadu na integritu finančního systému Unie vzhledem k úrovni hrozby, kterou třetí země představuje.

4. Pokud AMLA zjistí, že konkrétní a vážnou hrozbu pro finanční systém Unie představuje jiná třetí země než země identifikovaná podle článků 29 a 30, může Komisi předložit stanovisko, v němž uvede hrozbu, kterou zjistil, a důvod, proč se domnívá, že by Komise měla danou třetí zemi identifikovat podle odstavce 1.

Pokud se Komise rozhodne danou třetí zemi uvedenou v prvním pododstavci neidentifikovat, poskytne orgánu AMLA odůvodnění.

5. Komise při vypracování aktů v přenesené pravomoci uvedených v odstavci 1 zohlední zejména příslušná hodnocení, posouzení nebo zprávy, které vypracovaly mezinárodní organizace a tvůrci standardů v oblasti předcházení praní peněz a boje proti financování terorismu.

6. Pokud zjištěná konkrétní a vážná hrozba ze strany dotčené třetí země představuje závažný strategický nedostatek, použije se čl. 29 odst. 4 a akt v přenesené pravomoci uvedený v odstavci 1 tohoto článku určí konkrétní protiopatření uvedená v čl. 29 odst. 5.

7. Pokud zjištěná konkrétní a vážná hrozba ze strany dotčené třetí země představuje nedostatek v oblasti dodržování předpisů, akt v přenesené pravomoci uvedený v odstavci 1 určí z opatření uvedených v čl. 34 odst. 4 konkrétní opatření zesílené hloubkové kontroly, která mají povinné osoby uplatnit ke zmírnění rizik souvisejících s obchodními vztahy nebo příležitostnými transakcemi zahrnujícími fyzické nebo právnické osoby z uvedené třetí země.

8. Komise pravidelně přezkoumává akty v přenesené pravomoci uvedené v odstavci 1, aby zajistila, že protiopatření uvedená v odstavci 6 a opatření zesílené hloubkové kontroly uvedená v odstavci 7 zohlední změny v rámci dané třetí země pro boj proti praní peněz a financování terorismu a jsou přiměřená a odpovídají rizikům.

9. Komise může stanovit prostřednictvím prováděcího aktu metodiku pro identifikaci třetích zemí podle tohoto článku. Tento prováděcí akt stanoví zejména:

- a) způsob posuzování kritérií v odstavci 2;
- b) proces interakce s posuzovanou třetí zemí;
- c) proces, jak se mají do identifikace třetích zemí, které představují konkrétní a vážnou hrozbu pro finanční systém Unie, zapojit členské státy a AMLA.

Prováděcí akt uvedený v prvním pododstavci tohoto odstavce se přijímá přezkumným postupem uvedeným v čl. 86 odst. 2.

Článek 32

Obecné pokyny k rizikům, trendům a metodám v oblasti praní peněz a financování terorismu

1. Do 10. července 2027 vydá AMLA obecné pokyny vymezující rizika, trendy a metody v oblasti praní peněz a financování terorismu zahrnující jakoukoli zeměpisnou oblast mimo Unii, kterým jsou povinné osoby vystaveny. AMLA vezme v úvahu zejména rizikové faktory uvedené v příloze III. Pokud jsou identifikovány situace s vyšší mírou rizika, zahrnou obecné pokyny opatření zesílené hloubkové kontroly, jejichž uplatňování povinné osoby zváží s cílem tato rizika zmírnit.
2. AMLA přezkoumá obecné pokyny uvedené v odstavci 1 alespoň každé dva roky.
3. Při vydávání a přezkoumávání obecných pokynů uvedených v odstavci 1 zohlední AMLA příslušná hodnocení, posouzení nebo zprávy, které vypracovaly orgány, instituce a jiné subjekty Unie, mezinárodní organizace a tvůrci standardů v oblasti předcházení praní peněz a boje proti financování terorismu.

ODDÍL 3

Zjednodušená hloubková kontrola

Článek 33

Opatření zjednodušené hloubkové kontroly

1. Pokud s ohledem na rizikové faktory uvedené v přílohách II a III představuje obchodní vztah nebo transakce nízký stupeň rizika, mohou povinné osoby uplatnit tato opatření zjednodušené hloubkové kontroly:
 - a) ověření totožnosti klienta a skutečného majitele až po navázání obchodního vztahu za předpokladu, že toto odložení odůvodňuje konkrétní nižší identifikované riziko, v každém případě však nejpozději do 60 dnů od navázání vztahu;
 - b) snížení četnosti aktualizací identifikace klienta;
 - c) snížení množství informací shromažďovaných za účelem identifikace účelu a zamýšlené povahy obchodního vztahu nebo příležitostné transakce nebo jejich odvození z typu transakcí nebo navázaného obchodního vztahu;
 - d) snížení frekvence nebo míry kontroly transakcí prováděných klientem;
 - e) použití jakýchkoliv dalších relevantních opatření zjednodušené hloubkové kontroly, která v souladu s článkem 28 identifikuje AMLA.

Opatření uvedená v prvním pododstavci musí být přiměřená povaze a velikosti podniku a specifickým prvkům zjištěné nižší míry rizika. Povinné osoby však transakce a obchodní vztah dostatečně sledují, aby odhalily neobvyklé nebo podezřelé transakce.

2. Povinné osoby zajistí, aby vnitřní postupy stanovené podle článku 9 obsahovaly konkrétní opatření zjednodušeného ověřování, která mají být přijata ve vztahu k jednotlivým typům klientů, jež představují nižší míru rizika. Povinné osoby rozhodnutí zohlednit další faktory nižší míry rizika zdokumentují.
3. Za účelem použití opatření zjednodušené hloubkové kontroly uvedených v odst. 1 písm. a) přijmou povinné osoby postupy řízení rizik s ohledem na podmínky, za nichž mohou klientovi poskytovat služby nebo provádět transakce před provedením ověření, a to i omezením množství, počtu nebo typů transakcí, které lze provést, nebo sledováním transakcí za účelem zajištění, že jsou v souladu s normami očekávanými pro daný obchodní vztah.
4. Povinné osoby pravidelně ověřují, zda podmínky pro uplatňování opatření zjednodušené hloubkové kontroly nadále přetrvávají. Četnost těchto ověření musí být úměrná povaze a velikosti podniku a rizikům, která konkrétní vztah představuje.
5. Povinné osoby nepoužijí opatření zjednodušené hloubkové kontroly v kterékoli z těchto situací:

- a) povinné osoby mají pochybnosti o pravdivosti informací poskytnutých klientem nebo skutečným majitelem ve fázi identifikace nebo zjistí nesrovnalosti týkající se těchto informací;
- b) faktory naznačující nižší míru rizika již nejsou přítomny;
- c) sledování transakcí klienta a informací shromážděných v kontextu obchodního vztahu vylučuje scénář nižšího rizika;
- d) existuje podezření na praní peněz nebo financování terorismu;
- e) existuje podezření, že se klient nebo osoba jednající jeho jménem pokouší obejít cílené finanční sankce nebo se jim vyhnout.

ODDÍL 4

Zesílená hloubková kontrola

Článek 34

Oblast působnosti opatření zesílené hloubkové kontroly

1. V případech uvedených v článcích 29, 30, 31 a 36 až 46, jakož i v jiných případech spojených s vyšším rizikem, které povinné osoby identifikují podle čl. 20 odst. 2 druhého pododstavce, uplatní povinné osoby opatření zesílené hloubkové kontroly s cílem tato rizika odpovídajícím způsobem řídit a zmírnit.
2. Povinné osoby provedou původ a místo určení finančních prostředků figurujících v transakcích a účel všech transakcí, které splňují alespoň jednu z těchto podmínek:
 - a) transakce je složité povahy;
 - b) jedná se o neobvykle velkou transakci;
 - c) transakce je prováděna neobvyklým způsobem;
 - d) transakce nemá zjevný ekonomický nebo zákonný účel.
3. S výjimkou případů, na které se vztahuje oddíl 2 této kapitoly, povinné osoby při posuzování rizik praní peněz a financování terorismu, která představuje obchodní vztah nebo příležitostná transakce, zohlední alespoň faktory potenciálního vyššího rizika uvedené v příloze III a obecné pokyny, které AMLA přijme podle článku 32, jakož i veškeré další ukazatele vyššího rizika jako jsou oznámení vydaná finanční zpravodajskou jednotkou a závěry posouzení rizik v rámci celého podniku podle článku 10.
4. S výjimkou případů, na které se vztahuje oddíl 2 této kapitoly, uplatní povinné osoby v případech vyššího rizika, jak je uvedeno v odstavci 1 tohoto článku, opatření zesílené hloubkové kontroly přiměřená zjištěným vyšším rizikům, která mohou zahrnovat následující opatření:
 - a) získání dalších informací o klientovi a o skutečných majitelích;
 - b) získání dalších informací o zamýšlené povaze obchodního vztahu;
 - c) získání dalších informací o zdroji finančních prostředků a zdroji jmění klienta a skutečných majitelů;
 - d) získání informace o důvodech zamýšlených nebo provedených transakcí a jejich souladu s obchodním vztahem;
 - e) získání souhlasu od vrcholného vedení ohledně navázání nebo pokračování obchodního vztahu;
 - f) zesílené sledování obchodního vztahu zvýšením počtu a častějším prováděním kontrol a výběrem vzorku transakcí, které vyžadují bližší posouzení;
 - g) vyžadování, aby první platba byla provedena prostřednictvím účtu vedeného na jméno klienta u úvěrové instituce, na kterou se vztahují standardy hloubkové kontroly klienta, jež nejsou méně přísné než standardy stanovené v tomto nařízení.

5. Pokud obchodní vztah, u něhož bylo identifikováno vyšší riziko, zahrnuje nakládání s aktivy ve výši alespoň 5 000 000 EUR, nebo ekvivalentní částky v národní či cizí měně, prostřednictvím individualizovaných služeb pro klienta, který celkově drží alespoň 50 000 000 EUR, nebo ekvivalentní částku v národní či cizí měně, ať už se jedná o finanční nebo investiční jmění či nemovitosti nebo o jejich kombinaci, s výjimkou soukromého bydlení tohoto klienta, uplatní úvěrové instituce a finanční instituce a poskytovatelé svěřenských služeb a služeb pro obchodní společnosti kromě jakéhokoli opatření zesílené hloubkové kontroly podle odstavce 4 tato opatření zesílené hloubkové kontroly klienta:

- a) zvláštní opatření, včetně postupů ke zmírnění rizik spojených s individualizovanými službami a produkty nabízených tomuto klientovi;
- b) získání dalších informací o zdroji finančních prostředků tohoto klienta;
- c) předcházení střetům zájmů a jejich řešení mezi tímto klientem a vrcholným vedením nebo zaměstnanci dotčené povinné osoby, kteří vykonávají úkoly související s dodržováním povinností této povinné osoby ve vztahu k tomuto klientovi.

Do 10. července 2027 vydá AMLA obecné pokyny týkající se opatření, která mají přijmout úvěrové instituce a finanční instituce a poskytovatelé svěřenských služeb nebo služeb pro obchodní společnosti s cílem zjistit, zda klient drží aktiva ve výši alespoň 50 000 000 EUR, nebo ekvivalentní částky v národní či cizí měně, ve finančním nebo investičním jmění nebo nemovitostech, a jak tuto hodnotu určit.

6. S výjimkou případů, na které se vztahuje oddíl 2 této kapitoly, v případech, kdy členské státy identifikují případy vyššího rizika podle článku 8 směrnice (EU) 2024/1640, a to i prostřednictvím výsledků odvětvového posouzení rizik provedeného členskými státy, mohou požadovat, aby povinné osoby uplatnily opatření zesílené hloubkové kontroly, a případně tato opatření specifikovat. Členské státy oznámí Komisi a orgánu AMLA svá rozhodnutí ukládající zesílenou hloubkovou kontrolu povinným osobám usazeným na jejich území do jednoho měsíce od jejich přijetí spolu s odůvodněním rizik praní peněz a financování terorismu, na nichž je takové rozhodnutí založeno.

Pokud rizika identifikovaná členskými státy podle prvního pododstavce pravděpodobně pochází z oblastí mimo Unii a mohou ovlivnit její finanční systém, zváží AMLA na žádost Komise nebo z vlastního podnětu aktualizaci obecných pokynů přijatých podle článku 32.

7. Komisi přijme akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 85 za účelem doplnění tohoto nařízení, pokud identifikuje další případy vyššího rizika, jak je uvedeno v odstavci 1 tohoto článku, které mají dopad na Unii jako celek, a opatření zesílené hloubkové kontroly, která mají povinné osoby v těchto případech uplatňovat, s přihlédnutím k oznámením členských států podle odst. 6 prvního pododstavce tohoto článku.

8. Opatření zesílené hloubkové kontroly se automaticky neuplatňují na pobočky nebo dceřiné společnosti povinných osob usazených v Unii, jež se nacházejí ve třetích zemích uvedených v člácích 29, 30 a 31, jestliže tyto pobočky nebo dceřiné společnosti plně dodržují strategie, postupy a kontroly na úrovni skupiny podle článku 17.

Článek 35

Protiopatření ke zmírnění hrozeb praní peněz a financování terorismu ze zemí mimo Unii

Pro účely článků 29 a 31 si Komise může vybrat z těchto protiopatření:

- a) protiopatření, která mají povinné osoby uplatňovat na osoby a právnické osoby zahrnující vysoce rizikové třetí země a případně další země představující hrozbu pro finanční systém Unie, spočívající v:
 - i) uplatnění dalších prvků zesílené hloubkové kontroly;
 - ii) zavedení zesílených mechanismů hlášení nebo systematického hlášení finančních transakcí;
 - iii) omezení obchodních vztahů nebo transakcí s fyzickými nebo právnickými osobami z uvedených třetích zemí;

- b) protiopatření, která mají členské státy uplatňovat s ohledem na vysoce rizikové třetí země a případně další země představující hrozbu pro finanční systém Unie, spočívající v:
- i) odmítnutí zřízení dceřiných společností nebo poboček či zastoupení povinných osob z dotčené země nebo jiném zohlednění skutečnosti, že příslušná povinná osoba pochází ze třetí země, která nemá odpovídající režimy pro boj proti praní peněz a financování terorismu;
 - ii) zákazu zřídit pobočku nebo zastoupení v dotčené třetí zemi nebo jiném zohlednění skutečnosti, že se příslušná pobočka nebo zastoupení bude nacházet ve třetí zemi, která nemá odpovídající režimy pro boj proti praní peněz a financování terorismu;
 - iii) vyžadování většího dohledového šetření nebo přísnějších požadavků na externí audit u poboček a dceřiných společností povinných osob nacházejících se v dotčené třetí zemi;
 - iv) vyžadování přísnějších požadavků na externí audit u finančních skupin s ohledem na jejich pobočky a dceřiné společnosti nacházející se v dotčené třetí zemi;
 - v) požadavku, aby úvěrové instituce a finanční instituce přezkoumaly a změnily nebo v případě potřeby ukončily korespondenční vztahy s respondenčními institucemi v dotčené třetí zemi.

Článek 36

Specifická opatření zesílené hloubkové kontroly pro přeshraniční korespondenční vztahy

Pokud jde o přeshraniční korespondenční vztahy, včetně vztahů navázaných pro transakce s cennými papíry nebo převody finančních prostředků, zahrnující provádění plateb s určitou respondenční institucí ze třetí země, kromě opatření zesílené hloubkové kontroly klienta stanovených v článku 20 se od úvěrových institucí a finančních institucí vyžaduje, aby při navazování obchodních vztahů:

- a) shromáždily dostatek informací o této respondenční instituci, aby plně porozuměly povaze jejího podnikání a z veřejně dostupných informací zjistily, jaká je pověst této instituce a kvalita dohledu;
- b) zhodnotily kontroly prováděné respondenční institucí s ohledem na boj proti praní peněz a financování terorismu;
- c) získaly od vrcholného vedení souhlas před navázáním nových korespondenčních vztahů;
- d) dokumentovaly příslušné odpovědnosti každé instituce;
- e) ujistily se s ohledem na průběžné korespondenční účty, že respondenční instituce ověřila totožnost klientů, kteří mají přímý přístup k účtům korespondenční instituce, a provedla jejich průběžnou hloubkovou kontrolu a že na vyžádání je korespondenční instituci schopna poskytnout relevantní údaje o hloubkové kontrole klienta.

Pokud se úvěrové a finanční instituce rozhodnou ukončit přeshraniční korespondenční vztahy z důvodů souvisejících s politikou boje proti praní peněz a financování terorismu, své rozhodnutí zdokumentují.

Článek 37

Specifická opatření zesílené hloubkové kontroly pro přeshraniční korespondenční vztahy v případě poskytovatelů služeb souvisejících s kryptoaktivy

1. Odchylně od článku 36, pokud jde o přeshraniční korespondenční vztahy zahrnující poskytování služeb souvisejících s kryptoaktivy, s respondenčním subjektem neusazeným v Unii a poskytujícím podobné služby včetně převodů kryptoaktiv, se od poskytovatelů služeb souvisejících s kryptoaktivy kromě povinnosti uplatňovat opatření hloubkové kontroly klienta stanovená v článku 20 při navazování obchodního vztahu vyžaduje:

- a) určit, zda je respondenční subjekt licencovaným nebo registrovaným subjektem;

- b) shromáždit dostatek informací o respondenčním subjektu, aby plně porozuměly povaze jeho podnikání a z veřejně dostupných informací zjistily, jaká je pověst tohoto subjektu a kvalita dohledu;
- c) zhodnotit kontroly prováděné respondenčním subjektem s ohledem na boj proti praní peněz a financování terorismu;
- d) získat od vrcholného vedení předchozí souhlas před navázáním nového korespondenčního vztahu;
- e) zdokumentovat příslušné odpovědnosti každé strany korespondenčního vztahu;
- f) ujistit se s ohledem na průběžné korespondenční účty kryptoaktiv, že respondenční subjekt ověřil totožnost klientů, kteří mají přímý přístup k účtům korespondenčního subjektu, a provedl jejich průběžnou hloubkovou kontrolu a že na vyžádání je korespondenčnímu subjektu schopen poskytnout relevantní údaje o hloubkové kontrole klienta.

Pokud se poskytovatelé služeb souvisejících s kryptoaktivy rozhodnou ukončit korespondenční vztahy z důvodů souvisejících s politikou boje proti praní peněz a financování terorismu, své rozhodnutí zdokumentují a zaznamenají.

Poskytovatelé služeb souvisejících s kryptoaktivy provádějí aktualizaci informací o hloubkové kontrole pro korespondenční vztah pravidelně nebo pokud se v souvislosti s respondenčním subjektem objeví nová rizika.

2. Poskytovatelé služeb souvisejících s kryptoaktivy zohlední informace shromážděné podle odstavce 1, aby na základě posouzení rizika určili vhodná opatření ke zmírnění rizik spojených s respondenčním subjektem.

3. Do 10. července 2027 AMLA vydá obecné pokyny upřesňující kritéria a prvky, které poskytovatelé služeb souvisejících s kryptoaktivy zohlední při provádění posouzení uvedeného v odstavci 1 a opatření ke zmírnění rizik uvedených v odstavci 2, včetně minimálních opatření, která mají poskytovatelé služeb souvisejících s kryptoaktivy přijmout v případě zjištění, že respondenční subjekt nemá registraci nebo licenci.

Článek 38

Zvláštní opatření pro jednotlivé respondenční instituce ze třetích zemí

1. Úvěrové a finanční instituce uplatňují opatření stanovená v odstavci 6 tohoto článku ve vztahu k respondenčním institucím ze třetích zemí, s nimiž mají korespondenční vztah podle článků 36 nebo 37 a ve vztahu k nimž AMLA vydá doporučení podle odstavce 2 tohoto článku.

2. AMLA vydá doporučení určené úvěrovým institucím a finančním institucím, pokud existují obavy, že se respondenční instituce ve třetích zemích nacházejí v některé z těchto situací:

- a) závažným způsobem, opakovaně nebo systematicky porušují požadavky v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu;
- b) mají nedostatky ve svých vnitřních strategiích, postupech a kontrolách, které mohou vést k závažnému, opakovanému nebo systematickému porušování požadavků v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu;
- c) mají zavedeny vnitřní strategie, postupy a kontroly, které nejsou úměrné rizikům praní peněz, souvisejících predikativních trestných činů a financování terorismu, jimž je respondenční instituce ze třetí země vystavena.

3. Doporučení uvedené v odstavci 2 se vydá, jsou-li splněny všechny tyto podmínky:

- a) na základě informací dostupných v souvislosti s jeho dohledovými činnostmi se finanční orgán dozoru, včetně AMLA při výkonu dohledových činností, domnívá, že se respondenční instituce ze třetí země nachází v kterékoli ze situací uvedených v odstavci 2 a může ovlivnit rizikovou expozici korespondenčního vztahu;
- b) po posouzení informací dostupných finančnímu orgánu dozoru podle písmene a) tohoto odstavce existuje mezi finančními orgány dozoru v Unii shoda na tom, že respondenční instituce ze třetí země se nachází v kterékoli ze situací uvedených v odstavci 2 a může ovlivnit rizikovou expozici korespondenčního vztahu.

4. Před vydáním doporučení uvedeného v odstavci 2 AMLA konzultuje orgán dozoru ve třetí zemi, který je odpovědný za respondenční instituci, a požádá jej, aby poskytl vlastní názor i názor respondenční instituce na přiměřenost strategií, postupů a kontrol, jakož i opatření hloubkové kontroly klienta, která respondenční instituce zavedla pro zmírnění rizik praní peněz, souvisejících predikativních trestných činů a financování terorismu, a nápravná opatření, která mají být zavedena. Pokud není odpověď poskytnuta do dvou měsíců nebo pokud z poskytnuté odpovědi nevyplývá, že respondenční instituce ze třetí země je schopna zavést uspokojivé strategie, postupy a kontroly v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu, jakož i uplatnit vhodná opatření hloubkové kontroly klienta s cílem zmírnit rizika, jimž je vystavena a která mohou ovlivnit korespondenční vztah, přikročí AMLA k vydání doporučení.

5. AMLA své doporučení uvedené v odstavci 2 vezme zpět, pokud má za to, že respondenční instituce ze třetí země, ohledně které vydala doporučení, již nesplňuje podmínky stanovené v odstavci 3.

6. Ve vztahu k respondenčním institucím ze třetích zemí uvedeným v odstavci 1 úvěrové instituce a finanční instituce:

a) se zdrží navazování nových obchodních vztahů s respondenční institucí ze třetí země, pokud na základě informací shromážděných podle článku 36 nebo 37 nedospějí k závěru, že zmírňující opatření uplatněná na daný obchodní vztah s respondenční institucí ze třetí země a opatření zavedená v respondenční instituci ze třetí země mohou odpovídajícím způsobem zmírnit rizika praní peněz a financování terorismu spojená s tímto obchodním vztahem;

b) v případě probíhajících obchodních vztahů s respondenční institucí ze třetí země:

i) přezkoumají a aktualizují informace o respondenční instituci podle článků 36 nebo 37;

ii) ukončí obchodní vztah, pokud na základě informací shromážděných podle bodu i) nedospějí k závěru, že zmírňující opatření uplatněná na daný obchodní vztah s respondenční institucí ze třetí země a opatření zavedená v respondenční instituci ze třetí země mohou odpovídajícím způsobem zmírnit rizika praní peněz a financování terorismu spojená s tímto obchodním vztahem;

c) informují respondenční instituci o závěrech, ke kterým dospěly v souvislosti s riziky představovanými korespondenčním vztahem na základě doporučení orgánu AMLA a opatření přijatých podle písmen a) nebo b).

Pokud AMLA vzal zpět doporučení podle odstavce 5, přezkoumají úvěrové instituce a finanční instituce své posouzení toho, zda respondenční instituce ze třetí země splňuje některou z podmínek stanovených v odstavci 3.

7. Úvěrové instituce a finanční instituce zdokumentují veškerá rozhodnutí přijatá podle tohoto článku.

Článek 39

Zákaz korespondenčních vztahů s institucemi bez fyzické přítomnosti

1. Úvěrové instituce a finanční instituce nesmí navázat korespondenční vztah s institucí bez fyzické přítomnosti ani v něm pokračovat. Úvěrové instituce a finanční instituce přijmou vhodná opatření s cílem zajistit, aby nenavazovaly korespondenční vztahy s úvěrovou institucí nebo finanční institucí, o níž je známo, že umožňuje využívání svých účtů institucí bez fyzické přítomnosti, nebo aby v takových vztazích nepokračovaly.

2. Kromě požadavků stanovených v odstavci 1 poskytovatelé služeb souvisejících s kryptoaktivy zajistí, aby jejich účty nebyly využívány institucemi bez fyzické přítomnosti k poskytování služeb souvisejících s kryptoaktivy. Za tímto účelem mají poskytovatelé služeb souvisejících s kryptoaktivy zavedeny vnitřní strategie, kontroly a postupy pro odhalování veškerých pokusů o využití svých účtů k poskytování neregulovaných služeb souvisejících s kryptoaktivy.

Článek 40

Opatření ke zmírnění rizik v souvislosti s transakcemi s nehostovanou adresou

1. Poskytovatelé služeb souvisejících s kryptoaktivy identifikují a posuzují riziko praní peněz a financování terorismu spojené s převody kryptoaktiv, které směřují na nehostovanou adresu nebo z ní pocházejí. Za tímto účelem musí mít poskytovatelé služeb souvisejících s kryptoaktivy zavedeny vnitřní politiky, postupy a kontroly.

Poskytovatelé služeb souvisejících s kryptoaktivy uplatňují zmírňující opatření, která jsou úměrná identifikovaným rizikům. Uvedená zmírňující opatření zahrnují jedno nebo více z těchto opatření:

- a) přijímání opatření založených na posouzení rizik s cílem zjistit a ověřit totožnost původce nebo příjemce převodu kryptoaktiv provedeného z nehostované adresy nebo na tuto adresu nebo skutečného majitele takového původce nebo příjemce kryptoaktiv, mimo jiné s využitím třetích osob;
- b) požadování dalších informací o původu a místu určení kryptoaktiv;
- c) provádění posíleného průběžného sledování transakcí s nehostovanou adresou;
- d) veškerá další opatření ke zmírnění a řízení rizik praní peněz a financování terorismu, jakož i rizika neuplatňování cílených finančních sankcí a vyhýbání se těmto sankcím.

2. Do 10. července 2027 AMLA vydá obecné pokyny, kterými upřesnění zmírňující opatření uvedená v odstavci 1, mimo jiné:

- a) kritéria a prostředky pro identifikaci a ověření totožnosti původce nebo příjemce převodu kryptoaktiv provedeného z nehostované adresy nebo na tuto adresu, mimo jiné s využitím třetích osob, s přihlédnutím k nejnovějšímu technologickému vývoji;
- b) kritéria a prostředky pro ověření toho, zda je tato nehostovaná adresa vlastněna nebo ovládána klientem.

Článek 41

Zvláštní ustanovení týkající se žadatelů o pobyt v rámci investičních režimů

Kromě opatření hloubkové kontroly klienta stanovených v článku 20 provádějí povinné osoby v případě klientů, kteří jsou státními příslušníky třetích zemí a podali žádost o povolení k pobytu v členském státě výměnou za jakýkoli druh investic, včetně převodů, nákupu nebo pronájmu nemovitostí, investic do státních dluhopisů, investic do společností, darů nebo dotací činnosti přispívající k veřejnému blahu a příspěvků do státního rozpočtu, přinejmenším uplatňují opatření zesílené hloubkové kontroly, jak je stanoveno v čl. 34 odst. 4 písm. a), c), e) a f).

Článek 42

Zvláštní ustanovení týkající se politicky exponovaných osob

1. Kromě opatření hloubkové kontroly klienta stanovených v článku 20 uplatní povinné osoby v případě příležitostných transakcí nebo obchodních vztahů s politicky exponovanými osobami tato opatření:

- a) získají souhlas vrcholného vedení k provádění příležitostných transakcí nebo k navázání nebo rozvoji obchodních vztahů s politicky exponovanými osobami;
- b) přijmou přiměřená opatření s cílem zjistit zdroj jmění a zdroj finančních prostředků, které figurují v obchodních vztazích nebo příležitostných transakcích s politicky exponovanými osobami;
- c) provádějí zesílené průběžné sledování uvedených obchodních vztahů.

2. Do 10. července 2027 vydá AMLA obecné pokyny týkající se těchto záležitostí:

- a) kritérií pro identifikaci osob blízkých;
- b) úrovně rizika spojeného s konkrétní kategorií politicky exponovaných osob, jejich rodinných příslušníků nebo blízkých osob, včetně pokynů, jak mají být tato rizika hodnocena, pokud daná osoba již nevykonává významnou veřejnou funkci, pro účely článku 45.

Článek 43

Seznam významných veřejných funkcí

1. Každý členský stát vydá a aktualizuje seznam přesných funkcí, které jsou podle vnitrostátních právních a správních předpisů považovány za významné veřejné funkce ve smyslu čl. 2 odst. 1 bodu 34. Členské státy požádají mezinárodní organizace akreditované na jejich území, aby pro účely čl. 2 odst. 1 bodu 34 vydaly a aktualizovaly seznam významných veřejných funkcí v těchto mezinárodních organizacích. Tyto seznamy rovněž zahrnují všechny funkce, které mohou být svěřeny zástupcům třetích zemí a mezinárodních orgánů akreditovaných na úrovni členského státu. Členské státy oznámí tyto seznamy a všechny jejich změny Komisi a orgánu AMLA.

2. Komise může stanovit prostřednictvím prováděcího aktu formát pro vypracování a sdělování seznamů významných veřejných funkcí členských států podle odstavce 1. Tento prováděcí akt se přijímá přezkumným postupem podle čl. 86 odst. 2.

3. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 85 za účelem doplnění čl. 2 odst. 1 bodu 34, pokud seznamy oznámené členskými státy podle odstavce 1 identifikují další společné kategorie významných veřejných funkcí a pokud tyto kategorie významných veřejných funkcí mají význam pro Unii jako celek.

Při vypracovávání aktů v přenesené pravomoci podle prvního pododstavce Komise konzultuje AMLA.

4. Komise sestaví a aktualizuje seznam přesných funkcí, které jsou považovány za významné veřejné funkce na úrovni Unie. Tento seznam rovněž zahrnuje všechny funkce, které mohou být svěřeny zástupcům třetích zemí a mezinárodních orgánů akreditovaných na úrovni Unie.

5. Komise na základě seznamů uvedených v odstavcích 1 a 4 tohoto článku vypracuje pro účely čl. 2 odst. 1 bodu 34 jednotný seznam všech významných veřejných funkcí. Komise uvedený jednotný seznam zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie*. AMLA tento seznam zveřejní na svých internetových stránkách.

Článek 44

Politicky exponované osoby, které jsou příjemci z pojistných smluv

Povinné osoby přijmou náležitá opatření s cílem zjistit, zda příjemci plnění ze životního pojištění nebo jiného investičního pojištění nebo, je-li to relevantní, skutečný majitel příjemce jsou politicky exponované osoby. Tato opatření se přijmou nejpozději v okamžiku výplaty nebo v okamžiku celkového nebo částečného postoupení pojištění. Pokud je zjištěna vyšší míra rizika, povinné osoby kromě uplatnění opatření hloubkové kontroly klienta stanovených v článku 20:

- a) informují vrcholné vedení dříve, než je plnění vyplaceno;
- b) provedou zesílenou kontrolu celého obchodního vztahu s pojistníkem.

Článek 45

Opatření pro osoby, které přestávají být politicky exponovanými osobami

1. Pokud politicky exponované osobě již není ze strany Unie, členského státu, třetí země nebo mezinárodní organizace svěřena významná veřejná funkce, povinné osoby při hodnocení rizika praní peněz a financování terorismu v souladu s článkem 20 zohlední přetrvávající riziko, které tato osoba představuje v důsledku její dřívější funkce.

2. Povinné osoby ke zmírnění rizik, která představuje politicky exponovaná osoba, uplatní jedno nebo více opatření uvedených v čl. 34 odst. 4, a to až do doby, kdy rizika uvedená v odstavci 1 tohoto článku již pominula, avšak v žádném případě ne po dobu kratší než 12 měsíců od chvíle, kdy dotčená osoba přestala významnou veřejnou funkci zastávat.

3. Povinnost uvedená v odstavci 2 platí obdobně, pokud povinná osoba provede příležitostnou transakci nebo naváže obchodní vztah s osobou, které byla v minulosti Uníí, členským státem, třetí zemí nebo mezinárodní organizací svěřena významná veřejná funkce.

Článek 46

Rodinní příslušníci a osoby blízké politicky exponovaných osob

Opatření podle článků 42, 44 a 45 se použijí rovněž na rodinné příslušníky politicky exponovaných osob nebo na osoby blízké politicky exponovaným osobám.

ODDÍL 5

Zvláštní ustanovení o hloubkové kontrole klienta

Článek 47

Specifikace pro sektor životního a jiného investičního pojištění

V případě zprostředkovávání životního nebo jiného investičního pojištění povinné osoby spolu s opatřeními hloubkové kontroly vyžadovanými pro klienta a skutečného majitele uplatní následující opatření hloubkové kontroly na příjemce plnění ze životního pojištění a jiných smluv investičního pojištění, jakmile jsou příjemci identifikováni nebo určení:

- a) v případě příjemců, kteří jsou identifikováni jako konkrétní osoby nebo právní uspořádání, zaznamenají jejich jména nebo název;
- b) v případě příjemců, kteří splňují určité charakteristiky nebo náleží do určité kategorie nebo jsou charakterizováni jinak, získají o uvedených příjemcích dostatek informací, aby byly schopny zjistit totožnost příjemce v době výplaty plnění.

Pro účely prvního pododstavce se ověření totožnosti příjemců a případně jejich skutečných majitelů provádí v době výplaty. V případě celkového nebo částečného postoupení životního nebo jiného investičního pojištění třetí osobě identifikují povinné osoby, které si jsou tohoto postoupení vědomy, skutečného majitele v době postoupení fyzické nebo právnické osobě nebo právnímu uspořádání, v jejichž prospěch plyne hodnota postoupeného pojištění.

ODDÍL 6

Spoléhání se na hloubkovou kontrolu klienta provedenou jinými povinnými osobami

Článek 48

Obecná ustanovení týkající se spoléhání se na jiné povinné osoby

1. Povinné osoby se mohou při plnění požadavků na hloubkovou kontrolu klienta stanovených v čl. 20 odst. 1 písm. a), b) a c) spolehnout na jiné povinné osoby, ať už se nacházejí v členském státě, nebo ve třetí zemi, pokud:
 - a) tyto jiné povinné osoby uplatňují požadavky na hloubkovou kontrolu klienta a požadavky na vedení záznamů stanovené v tomto nařízení nebo případně jim rovnocenné požadavky, jestliže tyto jiné povinné osoby mají bydliště nebo jsou usazeny ve třetí zemi;
 - b) dodržování požadavků v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu jinými povinnými osobami podléhá dohledu v souladu s kapitolou IV směrnice (EU) 2024/1640.

Konečná odpovědnost za splnění požadavků na hloubkovou kontrolu klienta zůstává na povinné osobě, která se spoléhá na jinou povinnou osobu.

2. Při rozhodování, zda se spoléhat na jiné povinné osoby nacházející se ve třetích zemích, vezmou povinné osoby v úvahu faktory zeměpisného rizika uvedené v přílohách II a III a veškeré relevantní informace nebo pokyny poskytnuté Komisí nebo orgánem AMLA nebo jinými příslušnými orgány.

3. V případě povinných osob, které jsou součástí skupiny, lze soulad s požadavky tohoto článku a článku 49 zajistit prostřednictvím strategií, postupů a kontrol na úrovni skupiny za předpokladu, že jsou splněny všechny tyto podmínky:

- a) povinná osoba se spoléhá na informace poskytnuté výhradně povinnou osobou, která je součástí stejné skupiny;
 - b) skupina uplatňuje zásady a postupy v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu, opatření hloubkové kontroly klienta a pravidla pro uchovávání záznamů, jež jsou plně v souladu s tímto nařízením nebo s rovnocennými pravidly ve třetích zemích;
 - c) na účinné provádění požadavků uvedených v písmenu b) tohoto odstavce dohlíží na úrovni skupiny orgán dohledu domovského členského státu v souladu s kapitolou IV směrnice (EU) 2024/1640 nebo třetí země v souladu s pravidly této třetí země.
4. Povinné osoby se nesmí spoléhat na povinné osoby usazené ve třetích zemích identifikovaných podle oddílu 2 této kapitoly. Povinné osoby usazené v Unii, jejichž pobočky a dceřiné společnosti jsou usazené v uvedených třetích zemích, se však mohou na tyto pobočky a dceřiné společnosti spoléhat, pokud jsou splněny všechny podmínky stanovené v odstavci 3.

Článek 49

Proces spoléhání se na jinou povinnou osobu

1. Povinné osoby získají od povinné osoby, na kterou se spoléhají, všechny potřebné informace týkající se opatření hloubkové kontroly klienta stanovených v čl. 20 odst. 1 písm. a), b) a c) nebo zaváděného obchodu.
2. Povinné osoby, které se spoléhají na jiné povinné osoby, přijmou veškerá nezbytná opatření, aby zajistily, že povinná osoba, na kterou se spoléhají, na požádání poskytne:
 - a) kopie informací shromážděných za účelem identifikace klienta;
 - b) všechny podpůrné dokumenty nebo důvěryhodné zdroje informací, které byly použity k ověření totožnosti klienta a případně skutečných majitelů klienta nebo osob, v jejichž zastoupení klient jedná, včetně údajů získaných prostřednictvím prostředků elektronické identifikace a příslušných služeb vytvářejících důvěru stanovených v nařízení (EU) č. 910/2014, a
 - c) jakékoliv informace, které shromáždila o účelu a zamýšlené povaze obchodního vztahu.
3. Informace uvedené v odstavcích 1 a 2 poskytne povinná osoba, na kterou se první povinná osoba spoléhá, bez prodlení a v každém případě do pěti pracovních dnů.
4. Podmínky předávání informací a dokumentů uvedených v odstavcích 1 a 2 upřesní povinné osoby v písemné dohodě.
5. Pokud se povinná osoba spoléhá na povinnou osobu, která je součástí stejné skupiny, může být písemná dohoda nahrazena vnitřním postupem stanoveným na úrovni skupiny za předpokladu, že jsou splněny podmínky stanovené v čl. 48 odst. 3.

Článek 50

Obecné pokyny ohledně spoléhání se na jiné povinné osoby

Do 10. července 2027 vydá AMLA obecné pokyny určené povinným osobám týkající se:

- a) podmínek, za kterých se povinné osoby mohou spoléhat na informace shromážděné jinou povinnou osobou, včetně případů hloubkové kontroly klienta na dálku;
- b) úloh a odpovědnosti povinných osob zapojených do situace spoléhání se na jinou povinnou osobu;
- c) přístupů v oblasti dohledu, pokud jde o spoléhání se na jiné povinné osoby .

KAPITOLA IV

TRANSPARENTNOST OHLEDNĚ SKUTEČNÝCH MAJITELŮ

Článek 51

Identifikace skutečných majitelů právnických osob

Skutečnými majiteli právnických osob jsou fyzické osoby, které:

- a) mají přímo či nepřímo vlastnický podíl ve společnosti; nebo
- b) přímo či nepřímo ovládají společnost nebo jinou právnickou osobu prostřednictvím vlastnického podílu nebo jinými prostředky.

Ovládání jinými prostředky podle prvního pododstavce písm. b) se identifikuje nezávisle na a paralelně k existenci vlastnického podílu nebo ovládání prostřednictvím vlastnického podílu.

Článek 52

Skutečný majitel na základě vlastnického podílu

1. Pro účely čl. 51 prvního pododstavce písm. a) se „vlastnickým podílem ve společnosti“ rozumí přímé nebo nepřímé vlastnictví 25 % a většího podílu nebo podílu na hlasovacích právech nebo jiného vlastnického podílu ve společnosti, včetně práv na podíl na zisku, jiných vlastních zdrojích nebo likvidačním zůstatku. Nepřímé vlastnictví se vypočte vynásobením podílů nebo podílů na hlasovacích právech nebo jiných vlastnických podílů držaných zprostředkujícími subjekty v řetězci subjektů, v nichž skutečný majitel má podíly nebo hlasovací práva, a sečtením výsledků z těchto jednotlivých řetězců, pokud se nepoužije článek 54.

Pro účely posouzení toho, zda ve společnosti existuje vlastnický podíl, se berou v úvahu všechny podíly na všech úrovních vlastnictví.

2. Pokud členské státy podle čl. 8 odst. 4 písm. c) směrnice (EU) 2024/1640 identifikují kategorie společností, které jsou vystaveny vyšším rizikům praní peněz a financování terorismu, a to i na základě odvětví, v nichž působí, informují o tom Komisi. Do 10. července 2029 Komise posoudí, zda jsou rizika spojená s těmito kategoriemi právnických osob relevantní pro vnitřní trh, a pokud dospěje k závěru, že pro zmírnění těchto rizik je vhodná nižší prahová hodnota, přijme za účelem změny tohoto nařízení v souladu s článkem 85 akt v přenesené pravomoci, kterým identifikuje:

- a) kategorie společností, které jsou spojeny s vyšším rizikem praní peněz a financování terorismu a na něž se vztahuje nižší prahová hodnota;
- b) související prahové hodnoty.

Nižší prahová hodnota uvedená v prvním pododstavci se stanoví nejvýše jako 15 % vlastnický podíl ve společnosti, pokud Komise na základě rizika nedospěje k závěru, že by byla přiměřenější vyšší prahová hodnota, která však v každém případě musí být menší než 25 %.

3. Komise pravidelně přezkoumává akt v přenesené pravomoci uvedený v odstavci 2, aby zajistila, že identifikuje příslušné kategorie společností, které jsou spojeny s vyššími riziky, a že související prahové hodnoty jsou úměrné těmto rizikům.

4. V případě jiných právnických osob než společností, u nichž s ohledem na jejich formu a strukturu není vhodné nebo možné vypočítat vlastnický podíl, jsou skutečnými majiteli fyzické osoby, které přímo či nepřímo ovládají právnickou osobu jinými prostředky podle čl. 53 odst. 3 a 4, s výjimkou případů, kdy se použije článek 57.

Článek 53

Skutečný majitel na základě ovládání

1. Ovládání společnosti nebo jiné právnické osoby se vykonává prostřednictvím vlastnického podílu nebo jinými prostředky.

2. Pro účely této kapitoly se rozumí:
 - a) „ovládáním právnické osoby“ možnost vykonávat přímo či nepřímo významný vliv a přijímat významná rozhodnutí v rámci právnické osoby;
 - b) „nepřímým ovládáním právnické osoby“ ovládání zprostředkujících právnických osob ve vlastnické struktuře nebo v různých řetězcích vlastnické struktury, kde je na každé úrovni struktury identifikováno přímé ovládání;
 - c) „ovládáním prostřednictvím vlastnického podílu ve společnosti“ přímé nebo nepřímé vlastnictví více než 50 % podílu nebo podílu na hlasovacích právech nebo jiného vlastnického podílu ve společnosti.
3. Ovládání právnické osoby jinými prostředky zahrnuje v každém případě možnost:
 - a) vykonávat v případě společnosti většinu hlasovacích práv, ať už jsou sdílena osobami jednajícími ve shodě, či nikoli;
 - b) vykonávat právo jmenovat nebo odvolávat většinu členů statutárního, správního, řídicího nebo dozorčího orgánu nebo osob s obdobnou funkcí v této právnické osobě;
 - c) vykonávat významná práva veta nebo rozhodovací práva spojená s podílem ve společnosti;
 - d) činit rozhodnutí týkající se rozdělení zisku právnické osoby nebo vedoucí k přesunu aktiv v právnické osobě.
4. Kromě případů uvedených v odstavci 3 může být ovládání právnické osoby vykonáváno jinými prostředky. V závislosti na konkrétní situaci právnické osoby a její struktuře mohou jiné prostředky ovládání zahrnovat:
 - a) formální nebo neformální dohody s majiteli, členy nebo právnickými osobami, ustanovení stanov, společenských dohod, syndikačních dohod nebo rovnocenných dokumentů či ujednání v závislosti na konkrétních charakteristikách dané právnické osoby, jakož i ujednání o hlasování;
 - b) vztahy mezi rodinnými příslušníky;
 - c) použití formálních nebo neformálních ujednání o pověření.

Pro účely tohoto odstavce se „formálním ujednáním o pověření“ rozumí smlouva nebo rovnocenné ujednání mezi pověřující osobou a pověřencem, kde pověřující osoba je právnická nebo fyzická osoba, které pověřenci udělují pokyny, aby v určité věci jednal jejím jménem, včetně funkce člena řídicího orgánu nebo společníka či zakladatele, a pověřencem je právnická nebo fyzická osoba, které mají na základě pokynů pověřující osoby jednat jejím jménem;

Článek 54

Koexistence vlastnického podílu a ovládání ve vlastnické struktuře

Pokud jsou společnosti vlastněny prostřednictvím vícevrstvé vlastnické struktury a v jednom nebo více řetězcích této struktury koexistuje vlastnický podíl a ovládání ve vztahu k různým vrstvám řetězce, skutečným majitelem nebo skutečnými majiteli jsou:

- a) fyzické osoby, které přímo nebo nepřímo ovládají prostřednictvím vlastnického podílu nebo jinými prostředky právnické osoby, které mají přímý vlastnický podíl ve společnosti, ať už jednotlivě nebo kumulativně;
- b) fyzické osoby, které jednotlivě nebo kumulativně, přímo či nepřímo mají vlastnický podíl ve společnosti, která přímo či nepřímo ovládá společnost prostřednictvím vlastnického podílu nebo jinými prostředky.

Článek 55

Vlastnické struktury zahrnující právní uspořádání nebo podobné právnické osoby

Pokud právnické osoby uvedené v článku 57 nebo právní uspořádání mají vlastnický podíl ve společnosti, ať už jednotlivě nebo kumulativně, nebo přímo či nepřímo ovládají společnost prostřednictvím vlastnického podílu nebo jinými prostředky, jsou skutečnými majiteli společnosti fyzické osoby, které jsou skutečnými majiteli právnických osob uvedených v článku 57 nebo právních uspořádání.

Článek 56

Oznamování

Každý členský stát oznámí Komisi do 10. října 2027 seznam typů právnických osob, které existují podle jejich vnitrostátního práva, se skutečnými majiteli identifikovanými v souladu s článkem 51 a čl. 52 odst. 4. Uvedené oznámení musí obsahovat konkrétní kategorie subjektů, popis charakteristik a případně právní základ podle vnitrostátního práva dotčeného členského státu. Oznámení musí obsahovat rovněž údaj o tom, zda se vzhledem ke zvláštní formě a struktuře jiných právnických osob než společností uplatňuje mechanismus podle čl. 63 odst. 4, spolu s podrobným uvedením důvodů, které k tomu vedou.

Komise o oznámení uvedeném v prvním pododstavci uvědomí ostatní členské státy.

Článek 57

Identifikace skutečných majitelů právnických osob podobných výslovně zřízenému svěřenskému fondu

1. V případě právnických osob, které nejsou uvedeny v článku 51, podobných výslovně zřízenému svěřenskému fondu, jako jsou fundace, jsou jejich skutečnými majiteli všechny tyto fyzické osoby:

- a) zakladatelé;
- b) členové vedoucího orgánu v řídicí funkci;
- c) členové vedoucího orgánu v kontrolní funkci;
- d) obmyšlení, pokud se nepoužije článek 59;
- e) jakákoli jiná fyzická osoba, která přímo či nepřímo ovládá tuto právnickou osobu.

2. V případech, kdy právnické osoby uvedené v odstavci 1 patří do vícevrstevných struktur ovládání, a zastává-li kteroukoli z pozic uvedených v odstavci 1 právnická osoba, jsou skutečnými majiteli právnické osoby uvedené v odstavci 1:

- a) fyzické osoby uvedené v odstavci 1 a
- b) skuteční majitelé právnických osob, které jsou v některé z pozic uvedených v odstavci 1.

3. Členské státy oznámí Komisi do 10. října 2027 seznam typů právnických osob, u nichž jsou skuteční majitelé identifikováni v souladu s odstavcem 1.

K oznámení uvedenému v prvním pododstavci se připojí popis:

- a) formy a základních znaků těchto právnických osob;
- b) postupu, jehož prostřednictvím mohou být zřízeny;
- c) postupu pro přístup k základním informacím a informacím o skutečných majitelích těchto právnických osob;
- d) internetových stránek s přístupem do centrálních registrů obsahujících informace o skutečných majitelích těchto právnických osob a kontaktní údaje subjektů odpovědných za tyto registry.

4. Komise může přijmout prostřednictvím prováděcího aktu seznam typů právnických osob upravených právem členských států, na které by se měly vztahovat požadavky podle tohoto článku. Tento prováděcí akt se přijímá přezkumným postupem podle čl. 86 odst. 2.

Článek 58

Identifikace skutečných majitelů výslovně zřízených svěřenských fondů a podobných právních uspořádání

1. Skutečnými majiteli výslovně zřízených svěřenských fondů jsou všechny tyto fyzické osoby:

- a) zakladatelé;
- b) svěřenští správci;
- c) osoby vykonávající dohled nad správou svěřenského fondu, existují-li;
- d) obmyšlení, ledaže se použije článek 59 nebo 60;
- e) jakékoli jiné fyzické osoby, které v konečném důsledku ovládají výslovně zřízený svěřenský fond prostřednictvím přímého nebo nepřímého vlastnictví nebo jinými prostředky, včetně řetězce ovládání nebo vlastnictví.

2. Skutečnými majiteli jiných právních uspořádání podobných výslovně zřízeným svěřenským fondům jsou fyzické osoby, které zastávají rovnocenné nebo podobné postavení jako osoby uvedené v odstavci 1.

3. V případech, kdy právní uspořádání patří do vícevrstevných struktur ovládání, zastává-li kteroukoli z pozic uvedených v odstavci 1 právní osoba, jsou skutečnými majiteli právních uspořádání:

- a) fyzické osoby uvedené v odstavci 1) a
- b) skuteční majitelé právnických osob, které jsou v některé z pozic uvedených v odstavci 1).

4. Členské státy oznámí Komisi do 10. října 2027 seznam typů právních uspořádání podobných výslovně zřízeným svěřenským fondům upravených jejich právem.

K oznámení se připojí popis:

- a) formy a základních znaků těchto právních uspořádání;
- b) postupu, jehož prostřednictvím mohou být tato právní uspořádání zřízena;
- c) postupu pro přístup k základním informacím a informacím o skutečných majitelích těchto právních uspořádání;
- d) internetových stránek s přístupem do centrálních registrů obsahujících informace o skutečných majitelích těchto právních uspořádání a kontaktní údaje subjektů odpovědných za tyto registry.

K oznámení se připojí rovněž odůvodnění uvádějící důvody, proč členské státy považují oznámená právní uspořádání za podobná výslovně zřízeným svěřenským fondům a proč jiná právní uspořádání upravená jejich právem nejsou považována za podobná výslovně zřízeným svěřenským fondům.

5. Komise může přijmout prostřednictvím prováděcího aktu seznam typů právních uspořádání upravených právem členských států, na které by se měly vztahovat stejné požadavky na transparentnost ohledně skutečných majitelů jako na výslovně zřízené svěřenské fondy, k němuž se připojí informace uvedené v odst. 4 druhém pododstavci tohoto článku. Tento prováděcí akt se přijímá přezkumným postupem podle čl. 86 odst. 2.

Článek 59

Identifikace třídy obmyšlených

1. V případě právnických osob podobných výslovně zřízeným svěřenským fondům podle článku 57 nebo, s výjimkou diskréčních svěřenských fondů, výslovně zřízených svěřenských fondů a podobných právních uspořádání podle článku 58, pokud obmyšlení dosud nebyli určeni, se identifikuje třídy obmyšlených a její obecné charakteristiky. Obmyšlení v rámci dané třídy jsou skutečnými majiteli, jakmile jsou identifikováni nebo určeni.

2. V následujících případech se identifikují pouze třída obmyšlených a její charakteristiky:
- a) penzijní plány spadající do oblasti působnosti směrnice (EU) 2016/2341;
 - b) systémy finančního vlastnictví nebo účasti zaměstnanců, pokud členské státy na základě odpovídajícího posouzení rizik dospěly k závěru, že riziko zneužití k praní peněz nebo financování terorismu je nízké;
 - c) právnické osoby podobné výslovně zřízeným svěřenským fondům podle článku 57, výslovně zřízené svěřenské fondy a podobná právní uspořádání podle článku 58, pokud:
 - i) právnické osoba, výslovně zřízený svěřenský fond nebo podobné právní uspořádání jsou zřízeny pro neziskové nebo dobročinné účely, a
 - ii) na základě odpovídajícího posouzení rizik dospěly členské státy k závěru, že riziko zneužití k praní peněz nebo financování terorismu je u této kategorie právnické osoby, výslovně zřízeného svěřenského fondu nebo podobného právního uspořádání nízké.
3. Členské státy oznámí Komisi kategorie právnických osob, výslovně zřízených svěřenských fondů nebo podobných právních uspořádání podle odstavce 2 spolu s odůvodněním založeným na konkrétním posouzení rizik. Komise o uvedeném oznámení uvědomí ostatní členské státy.

Článek 60

Identifikace potenciálních obmyšlených a výchozích příjemců v diskrečních svěřenských fondech

V případě diskrečních svěřenských fondů, kdy obmyšlení ještě nebyli vybráni, se identifikují potenciální obmyšlení a výchozí příjemci. Obmyšlení mezi potenciálními obmyšlenými jsou skutečními majiteli, jakmile jsou vybráni. Výchozí příjemci jsou skutečními majiteli, pokud svěřenští správci neuplatní svou diskreční pravomoc.

Pokud diskreční svěřenské fondy splňují podmínky stanovené v čl. 59 odst. 2, identifikují se pouze třídy potenciálních obmyšlených a výchozích příjemců. Tyto kategorie diskrečních svěřenských fondů se oznamují Komisi v souladu s odstavcem 3 uvedeného článku.

Článek 61

Identifikace skutečných majitelů subjektů kolektivního investování

Odchylně od čl. 51 prvního pododstavce a čl. 58 odst. 1 jsou skutečními majiteli subjektů kolektivního investování fyzické osoby, které splňují jednu nebo více z těchto podmínek:

- a) přímo či nepřímo drží 25 % nebo více podílových jednotek v subjektu kolektivního investování;
- b) jsou schopny definovat nebo ovlivnit investiční politiku subjektu kolektivního investování;
- c) ovládají činnosti subjektu kolektivního investování jinými prostředky.

Článek 62

Informace o skutečných majitelích

1. Právnické osoby a svěřenští správci výslovně zřízených svěřenských fondů nebo osoby v rovnocenném postavení v podobných právních uspořádáních zajistí, aby informace o skutečných majitelích, které mají k dispozici, které poskytují povinným osobám v rámci postupů hloubkové kontroly klienta v souladu s kapitolou III nebo které předkládají centrálním registrům, byly dostatečné, přesné a aktuální.

Informace o skutečných majitelích uvedené v prvním pododstavci zahrnují:

- a) všechna jména a příjmení, místo a úplné datum narození, adresu bydliště, zemi bydliště a státní příslušnost nebo státní příslušnosti skutečného majitele, číslo dokladu totožnosti, jako je cestovní pas nebo občanský průkaz, a, existuje-li, jedinečné osobní identifikační číslo přidělené osobě zemí jejího obvyklého bydliště a obecný popis zdroje tohoto čísla;
- b) povahu a rozsah účasti skutečného majitele v právnické osobě nebo právním uspořádání, ať už prostřednictvím vlastnického podílu, nebo ovládání jinými prostředky, a také datum, kdy byla tato účast nabyta;
- c) informace o právnické osobě, jejímž je fyzická osoba skutečným majitelem v souladu s čl. 22 odst. 1 písm. b), nebo v případě právních uspořádání, jejichž je fyzická osoba skutečným majitelem, základní informace o tomto právním uspořádání;
- d) pokud struktura vlastnictví a ovládání obsahuje více než jednu právnickou osobu nebo právní uspořádání, popis této struktury, včetně názvů a případných identifikačních čísel jednotlivých právnických osob nebo právních uspořádání, které jsou součástí této struktury, a popis vztahů mezi nimi, včetně podílu držené účasti;
- e) je-li podle článku 59 identifikována třída obmyslených, obecnou charakteristiku dané třídy obmyslených;
- f) pokud jsou podle článku 60 identifikováni potenciální obmyslení a výchozí příjemci:
 - i) u fyzických osob jejich jména a příjmení;
 - ii) u právnických osob a právních uspořádání jejich názvy;
 - iii) u třídy potenciálních obmyslených a výchozích příjemců její popis.

2. Právnické osoby a svěřenští správci výslovně zřízených svěřenských fondů nebo osoby v rovnocenném postavení v podobném právním uspořádání získají dostatečné, přesné a aktuální informace o skutečných majitelích do 28 kalendářních dnů od vzniku právnické osoby nebo od vytvoření právního uspořádání. Tyto informace musí být aktualizovány neprodleně a v každém případě do 28 kalendářních dnů od jejich jakékoli změny a rovněž každoročně.

Článek 63

Povinnosti právnických osob

1. Všechny právnické osoby, které vznikly v Unii, získávají a uchovávají dostatečné, přesné a aktuální informace o skutečných majitelích.

Kromě informací o svých právních majitelích mají právnické osoby povinnost povinným osobám při uplatňování opatření hloubkové kontroly klienta v souladu s kapitolou III poskytnout i informace o skutečných majitelích.

2. Právnická osoba oznámí informace o skutečných majitelích centrálnímu registru bez zbytečného odkladu po svém vzniku. Jakákoli změna těchto informací se nahlásí centrálnímu registru bez zbytečného odkladu a v každém případě do 28 kalendářních dnů ode dne, kdy nastane. Právnická osoba pravidelně ověřuje, zda má aktualizované informace o svých skutečných majitelích. Toto ověření se provádí minimálně jednou ročně, ať už jako samostatný proces, nebo jako součást jiných periodických procesů, jako je předkládání finančního výkazu.

Skuteční majitelé právnických osob, jakož i právnické osoby, a v případě právních uspořádání jejich svěřenští správci nebo osoby v rovnocenném postavení, které jsou součástí struktury vlastnictví nebo ovládání této právnické osoby, poskytnou této právnické osobě veškeré informace nezbytné k tomu, aby právnická osoba splnila požadavky této kapitoly nebo reagovala na žádost o doplňující informace obdrženou podle čl. 10 odst. 4 směrnice (EU) 2024/1640.

3. Pokud po vyčerpání všech možných způsobů identifikace podle článků 51 až 57 není žádná osoba identifikována jako skutečný majitel nebo existuje-li na straně právnické osoby významná a důvodná nejistota, zda identifikované osoby jsou skutečnými majiteli, vedou právnické osoby záznamy o opatřeních přijatých za účelem identifikace jejich skutečných majitelů.

4. V případech uvedených v odstavci 3 tohoto článku při poskytování informací o skutečných majitelích v souladu s článkem 20 tohoto nařízení a článkem 10 směrnice (EU) 2024/1640 poskytnou právnické osoby:

- a) prohlášení, že neexistuje skutečný majitel nebo že skutečné majitele nebylo možné určit, spolu s odůvodněním, proč nebylo možné skutečného majitele určit v souladu s články 51 až 57 tohoto nařízení a co zakládá nejistotu týkající se zjištěných informací;
- b) údaje o všech fyzických osobách, které zastávají pozici osob ve vrcholném vedení právnické osoby, odpovídající informacím požadovaným podle čl. 62 odst. 1 druhého pododstavce písm. a) tohoto nařízení.

Pro účely tohoto odstavce se „osobou ve vrcholném vedení“ rozumí fyzické osoby, které jsou výkonnými členy vedoucího orgánu, jakož i fyzické osoby, které v rámci právnické osoby vykonávají výkonné funkce a jsou odpovědné vedoucímu orgánu za každodenní řízení subjektu.

5. Právnické osoby na požádání a bez prodlení příslušným orgánům zpřístupní informace shromážděné podle tohoto článku.

6. Informace uvedené v odstavci 4 jsou uchovávány po dobu pěti let ode dne, kdy jsou právnické osoby zrušeny nebo jinak zaniknou, ať již osobami určenými daným subjektem k uchovávání dokumentů, nebo správci či likvidátory nebo jinými osobami zapojenými do zrušení daného subjektu. Totožnost a kontaktní údaje osoby odpovědné za uchovávání informací se nahláší centrálním registrům.

Článek 64

Povinnosti svěřenských správců

1. V případě jakéhokoli právního uspořádání spravovaného ve členském státě nebo právního uspořádání, jehož svěřenský správce nebo osoba v rovnocenném postavení v podobném právním uspořádání mají bydliště nebo jsou usazeni v členském státě, svěřenští správci a osoby v rovnocenném postavení v podobném právním uspořádání získají a uchovávají o právním uspořádání tyto informace:

- a) základní informace o právním uspořádání;
- b) dostatečné, přesné a aktuální informace o skutečných majitelích podle článku 62;
- c) pokud právnické osoby nebo právní uspořádání zastávají pozici v rámci právního uspořádání, základní informace o těchto právnických osobách a právních uspořádání a informace o jejich skutečných majitelích;
- d) informace o jakémkoli zástupci oprávněném jednat jménem právního uspořádání nebo v souvislosti s ním učinit jakékoli kroky a informace o povinných osobách, s nimiž svěřenský správce nebo osoba v rovnocenném postavení v podobném právním uspořádání navazují obchodní vztah jménem právního uspořádání.

Informace uvedené v prvním pododstavci se uchovávají po dobu pěti let od skončení zapojení svěřenského správce nebo osoby v rovnocenném postavení do výslovně zřízeného svěřenského fondu nebo podobného právního uspořádání.

2. Svěřenský správce nebo osoba v rovnocenném postavení v podobném právním uspořádání získá informace o skutečných majitelích a základní informace o právním uspořádání a nahlásí je centrálnímu registru bez zbytečného odkladu po vytvoření výslovně zřízeného svěřenského fondu nebo podobného právního uspořádání a v každém případě do 28 kalendářních dnů ode dne tohoto vytvoření. Svěřenský správce nebo osoba v rovnocenném postavení v podobném právním uspořádání zajistí, aby jakákoli změna skutečného majitele nebo základních informací o právním uspořádání byla bez zbytečného odkladu, a v každém případě do 28 kalendářních dnů ode dne, kdy nastane, oznámena centrálnímu registru.

Svěřenský správce nebo osoba v rovnocenném postavení v podobném právním uspořádání pravidelně ověřují, zda jsou informace, které mají o právním uspořádání podle odst. 1 prvního pododstavce k dispozici, aktualizovány. Toto ověření se provádí minimálně jednou ročně, ať už jako samostatný proces, nebo jako součást jiných periodických procesů.

3. Uplatňují-li povinné osoby opatření hloubkové kontroly klienta v souladu s kapitolou III, sdělí svěřenští správci nebo osoby v rovnocenném postavení v podobném právním uspořádání uvedení v odstavci 1 povinným osobám své postavení a poskytnou informace o skutečných majitelích a aktivech právních uspořádání, která mají být spravována v souvislosti s obchodním vztahem nebo příležitostnou transakcí.

4. Skuteční majitelé právního uspořádání, kteří nejsou svěřenskými správci nebo osobami v rovnocenném postavení, jejich zástupci a povinné osoby obsluhující dané právní uspořádání, jakož i osoby a v případě právních uspořádání jejich svěřenští správci, kteří představují spojení prostředkující nepřímé postavení skutečných majitelů právního uspořádání, poskytnou svěřenským správcům nebo osobám v rovnocenném postavení v podobném právním uspořádání veškeré informace a dokumentaci, které jsou nezbytné k tomu, aby tito svěřenští správci nebo osoby v rovnocenném postavení splňovali požadavky této kapitoly.

5. Svěřenští správci výslovně zřízeného svěřenského fondu a osoby zastávající rovnocenné postavení v podobném právním uspořádání na požádání a bez prodlení poskytnou příslušným orgánům informace shromážděné podle tohoto článku.

6. V případě právních uspořádání, jejichž stranami jsou právnické osoby, pokud po vyčerpání všech možných způsobů identifikace podle článků 51 až 57 není žádná osoba identifikována jako skutečný majitel těchto právnických osob nebo existuje-li významná a důvodná nejistota, zda identifikované osoby jsou skutečnými majiteli, vedou svěřenští správci nebo osoby v rovnocenném postavení v podobných právních uspořádáních záznamy o opatřeních přijatých za účelem identifikace jejich skutečných majitelů.

7. V případech uvedených v odstavci 6 tohoto článku při poskytování informací o skutečných majitelích v souladu s článkem 20 tohoto nařízení a článkem 10 směrnice (EU) 2024/1640, poskytnou svěřenští správci výslovně zřízených svěřenských fondů nebo osoby v rovnocenném postavení v podobných právních uspořádáních toto:

- a) prohlášení o tom, že neexistuje skutečný majitel nebo že skutečné majitele nebylo možné určit, spolu s odůvodněním, proč nebylo možné skutečného majitele určit v souladu s články 51 až 57 tohoto nařízení a co zakládá nejistotu týkající se zjištěných informací;
- b) údaje o všech fyzických osobách, které zastávají pozici osob ve vrcholném vedení právnické osoby, která zastává pozici v rámci právního uspořádání, odpovídající informacím požadovaným podle čl. 62 odst. 1 druhého pododstavce písm. a) tohoto nařízení.

Článek 65

Výjimky z povinností právnických osob a právních uspořádání

Články 63 a 64 se nepoužijí na:

- a) společnosti, jejichž cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu, pokud:
 - i) obchodní společnost ovládá výlučně fyzická osoba s hlasovacími právy;
 - ii) žádné jiné právnické osoby nebo právní uspořádání nejsou součástí struktury vlastnictví nebo ovládání obchodní společnosti; a
 - iii) v případě zahraničních právnických osob podle článku 67 existují požadavky rovnocenné požadavkům uvedeným v bodech i) a ii) tohoto písmene podle mezinárodních standardů;
- b) veřejnoprávní subjekty vymezené v čl. 2 odst. 1 bodě 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU ⁽⁴³⁾.

Článek 66

Povinnosti pověřenců

Pověření společníci a pověřeni členové řídicího orgánu právnické osoby uchovávají dostatečné, přesné a aktuální informace o totožnosti pověřující osoby a skutečných majitelů pověřující osoby a sdělují je, jakož i jejich postavení, této právnické osobě. Právnické osoby nahlásí tyto informace centrálnímu registru.

⁽⁴³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání veřejných zakázek a o zrušení směrnice 2004/18/ES (Úř. věst. L 94, 28.3.2014, s. 65).

Právnícké osoby rovněž nahlásí informace uvedené v prvním pododstavci povinným osobám, uplatňují-li povinné osoby opatření hloubkové kontroly klienta v souladu s kapitolou III.

Článek 67

Zahraníční právnícké osoby a zahraniční právní uspořádání

1. Právnícké osoby vzniklé mimo Unii a svěřenští správci výslovně zřízených svěřenských fondů nebo osoby v rovnocenném postavení v podobném právním uspořádání, které jsou spravovány mimo Unii, nebo pokud mají bydliště nebo jsou usazeni mimo Unii, poskytnou informace o skutečných majitelích podle článku 62 centrálnímu registru členského státu, ve kterém:

- a) naváží obchodní vztah s povinnou osobou;
- b) nabydou nemovitosti v Unii přímo nebo prostřednictvím zprostředkovatelů;
- c) nabydou přímo nebo prostřednictvím zprostředkovatelů od obchodujících osob uvedených v čl. 3 bodě 3 písm. f) a j) v souvislosti s příležitostnou transakcí kterékoli z níže uvedeného zboží:
 - i) motorová vozidla pro nekomerční účely za cenu alespoň 250 000 EUR nebo ekvivalentní částku v národní měně;
 - ii) plavidla pro nekomerční účely za cenu alespoň 7 500 000 EUR nebo ekvivalentní částku v národní měně;
 - iii) letadla pro nekomerční účely za cenu alespoň 7 500 000 EUR nebo ekvivalentní částku v národní měně;
- d) jim byla zadána veřejná zakázka na zboží nebo služby nebo na koncese veřejným zadavatelem v Unii.

2. Odchylně od odst. 1 písm. a), pokud právnícké osoby vzniklé mimo Unii naváží obchodní vztah s povinnou osobou, poskytnou informace o svých skutečných majitelích centrálnímu registru pouze tehdy, pokud:

- a) navazují obchodní vztah s povinnou osobou, která je spojena se středně vysokým nebo vysokým rizikem praní peněz a financování terorismu na základě posouzení rizik na úrovni Unie nebo vnitrostátního posouzení rizik dotčeného členského státu podle článků 7 a 8 směrnice (EU) 2024/1640; nebo
- b) posouzení rizik na úrovni Unie nebo vnitrostátní posouzení rizik dotčeného členského státu uvádí, že kategorie právnícké osoby nebo odvětví, v nichž právnícká osoba vzniklá mimo Unii působí, je případně spojena se středně vysokým nebo vysokým rizikem praní peněz a financování terorismu.

3. K informacím o skutečných majitelích se připojí prohlášení uvádějící, ve vztahu ke kterým z uvedených činností jsou informace poskytovány, jakož i veškeré relevantní dokumenty, a předloží se:

- a) v případech uvedených v odst. 1 písm. a) před začátkem obchodního vztahu;
- b) v případech uvedených v odst. 1 písm. b) a c) před dokončením nákupu;
- c) v případech uvedených v odst. 1 písm. d) před podpisem smlouvy.

4. Pro účely odst. 1 písm. a) povinné osoby informují právnícké osoby, pokud jsou splněny podmínky stanovené v odstavci 2, a vyžadují osvědčení o registraci nebo výpis z registru s informacemi o skutečných majitelích vedených v centrálním registru, aby mohly pokračovat v obchodním vztahu nebo příležitostné transakci.

5. V případech, na něž se vztahuje odstavec 1, právnícké osoby vzniklé mimo Unii a svěřenští správci výslovně zřízených svěřenských fondů nebo osoby v rovnocenném postavení v podobném právním uspořádání, které jsou spravovány mimo Unii, nebo pokud mají bydliště nebo jsou usazeni mimo Unii, oznámí jakoukoli změnu informací o skutečných majitelích poskytnutých centrálnímu registru podle odstavce 1 bez zbytečného odkladu a v každém případě do 28 kalendářních dnů ode dne, kdy nastane.

Požadavek prvního pododstavce se použije:

- a) v případech uvedených v odst. 1 písm. a) po celou dobu trvání obchodního vztahu s povinnou osobou;
- b) v případech uvedených v odst. 1 písm. b), po dobu, kdy právnická osoba nebo právní uspořádání vlastní nemovitost;
- c) v případech uvedených v odst. 1 písm. c) po dobu mezi prvotním poskytnutím informací centrálnímu registru a dokončením nákupu;
- d) v případech uvedených v odst. 1 písm. d) po celou dobu trvání smlouvy.

6. Pokud právnická osoba, svěřenský správce výslovně zřízeného svěřenského fondu nebo osoba v rovnocenném postavení v podobném právním uspořádání splňuje podmínky stanovené v odstavci 1v různých členských státech, za dostatečný důkaz registrace je považováno osvědčení dokládající registraci informací o skutečných majitelích v centrálním registru vedeném jedním členským státem.

7. Pokud ke dni 10. července 2027 právnické osoby vzniklé mimo Unii nebo právní uspořádání spravovaná mimo Unii, nebo jejichž svěřenský správce nebo osoba v rovnocenném postavení v podobném právním uspořádání mají bydliště nebo jsou usazeni mimo Unii, vlastní přímo nebo prostřednictvím zprostředkovatelů nemovitost, poskytnou se informace o skutečných majitelích těchto právnických osob a právních uspořádání centrálnímu registru a přiloží se k nim příslušná odůvodnění do 10. ledna 2028.

První pododstavec se však nevztahuje na právnické osoby nebo právní uspořádání, které nabyly nemovitosti v Unii před 1. lednem 2014.

Členské státy mohou na základě posouzení rizika rozhodnout, že se použije dřívější datum, a oznámit to Komisi. Komise o těchto rozhodnutích uvědomí ostatní členské státy.

8. Členské státy mohou na základě posouzení rizika rozšířit povinnost stanovenou v odst. 1 písm. a) na obchodní vztahy se zahraničními právnickými osobami, které ke dni 10. července 2027 probíhají, a oznámit to Komisi. Komise o těchto rozhodnutích uvědomí ostatní členské státy.

Článek 68

Sankce

1. Členské státy stanoví sankce za porušení této kapitoly a přijmou veškerá opatření nezbytná k jejich uplatňování. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující.

Členské státy oznámí Komisi do 10. ledna 2025 tyto sankce spolu s jejich právním základem a neprodleně jí oznámí veškeré jejich následné změny.

2. Do 10. července 2026 přijme Komise za účelem doplnění tohoto nařízení v souladu s článkem 85 akty v přenesené pravomoci, kterými vymezí:

- a) kategorie porušení, na něž se vztahují sankce, a osob odpovědných za taková porušení;
- b) ukazatele pro klasifikaci úrovně závažnosti porušení, na něž se vztahují sankce;
- c) kritéria, která je třeba zohlednit při stanovování výše sankcí.

Komise akt v přenesené pravomoci uvedený v prvním pododstavci pravidelně přezkoumává s cílem zajistit, aby identifikoval relevantní kategorie porušení a aby související sankce byly účinné, odrazující a přiměřené.

KAPITOLA V
OZNAMOVACÍ POVINNOSTI

Článek 69

Oznamování podezření

1. Povinné osoby, a případně členové jejich řídicího orgánu a zaměstnanci, plně spolupracují s finanční zpravodajskou jednotkou tak, že neprodleně:

- a) z vlastního podnětu podávají oznámení finanční zpravodajské jednotce, pokud povinná osoba ví, má podezření nebo má přiměřené důvody k podezření, že finanční prostředky nebo činnosti v jakékoli výši jsou výnosy z trestné činnosti nebo mají souvislost s financováním terorismu nebo jinou trestnou činností, a v takových případech reagují na žádosti finanční zpravodajské jednotky o další informace;
- b) poskytuje finanční zpravodajské jednotce na její žádost veškeré nezbytné informace, včetně informací o záznamech transakcí, a to ve stanovených lhůtách.

Veškeré podezřelé transakce, včetně pokusů o ně a podezření vyplývající z neschopnosti provést hloubkovou kontrolu klienta se oznamují v souladu s prvním pododstavcem.

Pro účely prvního pododstavce reagují povinné osoby na žádost finanční zpravodajské jednotky o informace do pěti pracovních dnů. V odůvodněných a naléhavých případech mohou finanční zpravodajské jednotky tuto lhůtu zkrátit i na méně než na 24 hodin.

Odchylně od třetího pododstavce může finanční zpravodajská jednotka prodloužit lhůtu pro odpověď nad rámec pěti pracovních dnů, pokud to považuje za odůvodněné a pokud toto prodloužení neohrozí analýzu finanční zpravodajské jednotky.

2. Pro účely odstavce 1 posuzují povinné osoby transakce nebo činnosti prováděné jejich klienty na základě všech relevantních skutečností a informací, které jsou jim známy nebo které mají k dispozici. V případě potřeby povinné osoby patřičně nastaví priority svého posouzení s přihlédnutím k naléhavosti transakce nebo činnosti a k rizikům, která mají dopad na členský stát, v němž jsou usazeny.

Podezření podle odst. 1 písm. a) se zakládá na charakteristikách klienta a jeho protistran, velikosti a povaze transakce nebo činnosti nebo jejich metodách a rysech, vazbě mezi několika transakcemi nebo činnostmi, původu, místa určení a použití finančních prostředků nebo na jakýchkoli dalších okolnostech povinné osobě známých, mimo jiné souladu transakce nebo činnosti s informacemi získanými podle kapitoly III včetně rizikového profilu klienta.

3. Do 10. července 2026 vypracuje AMLA návrhy prováděcích technických norem a předloží je Komisi k přijetí. Tyto návrhy prováděcích technických norem stanoví formát, který se použije pro oznamování podezření podle odst. 1 písm. a) a pro poskytování záznamů transakcí podle odst. 1 písm. b).

4. Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v odstavci 3 tohoto článku v souladu s článkem 53 nařízení (EU) 2024/1620.

5. Do 10. července 2027 AMLA vydá obecné pokyny týkající se ukazatelů podezřelé činnosti nebo chování. Tyto obecné pokyny jsou pravidelně aktualizovány.

6. Pracovník pro dodržování předpisů jmenovaný v souladu s čl. 11 odst. 2 předá informace podle odstavce 1 tohoto článku finanční zpravodajské jednotce členského státu, na jehož území je usazena povinná osoba předávající tyto informace.

7. Povinné osoby zajistí, aby pracovník pro dodržování předpisů jmenovaný v souladu s čl. 11 odst. 2, jakož i každý zaměstnanec nebo osoba ve srovnatelném postavení, včetně zástupců a distributorů, kteří se podílejí na plnění úkolů, na něž se vztahuje tento článek, byli chráněni před odvetnými opatřeními, diskriminací a jakýmkoli jiným nespravedlivým zacházením v důsledku plnění těchto úkolů.

Tímto odstavcem není dotčena ochrana, na kterou mohou mít osoby uvedené v prvním pododstavci nárok podle směrnice (EU) 2019/1937.

8. Pokud činnosti partnerství pro sdílení informací vedou k poznatkům, podezření nebo přiměřeným důvodům k podezření, že finanční prostředky v jakékoli výši jsou výnosy z trestné činnosti nebo mají souvislost s financováním terorismu, mohou povinné osoby, které identifikovaly podezření v souvislosti s činnostmi svých klientů, určit mezi sebou jednu s pověřením podat oznámení finanční zpravodajské jednotce podle odst. 1 písm. a). Toto podání musí obsahovat alespoň název a kontaktní údaje všech povinných osob, které se podílely na činnostech, jež vedly k oznámení.

Pokud jsou povinné osoby uvedené v prvním pododstavci usazeny v několika členských státech, oznámí se informace každé příslušné finanční zpravodajské jednotce. Za tímto účelem povinné osoby zajistí, aby oznámení podala povinná osoba na území členských států, v nichž se finanční zpravodajská jednotka nachází.

Pokud se povinné osoby rozhodnou nevyužít možnosti podat společné oznámení finanční zpravodajské jednotce podle prvního pododstavce, uvedou ve svém oznámení odkaz na skutečnost, že podezření je výsledkem činností partnerství pro sdílení informací.

9. Povinné osoby uvedené v odstavci 8 tohoto článku uchovávají kopie o oznámeních předložených podle uvedeného odstavce v souladu s článkem 77.

Článek 70

Zvláštní ustanovení pro oznamování podezření některými kategoriemi povinných osob

1. Odchylně od čl. 69 odst. 1 mohou členské státy povolit povinným osobám uvedeným v čl. 3 bodě 3 písm. a) a b) předat informace uvedené v čl. 69 odst. 1 orgánu stavovské samosprávy určenému členským státem.

Určený orgán stavovské samosprávy předá informace uvedené v prvním pododstavci finanční zpravodajské jednotce neprodleně a v nefiltrované podobě.

2. Notáři, právníci a jiné nezávislé právnické profese, auditoři, externí účetní a daňoví poradci jsou z povinností stanovených v čl. 69 odst. 1 vyňati v rozsahu, v němž se taková výjimka vztahuje na informace, jež příslušníci těchto profesí obdrží od svého klienta nebo které o něm získají během zjišťování právního postavení tohoto klienta, během jeho obhajoby nebo zastupování v soudním řízení nebo v souvislosti s takovým řízením, včetně poradenství ohledně zahájení takového řízení nebo vyhnutí se takovému řízení, bez ohledu na to, zda jsou tyto informace obdrženy nebo získány před zahájením tohoto řízení, v jeho průběhu, nebo po jeho skončení.

Výjimka stanovená v prvním pododstavci se nepoužije, pokud povinné osoby v něm uvedené:

- a) se účastní praní peněz, souvisejících predikativních trestných činů nebo financování terorismu,
- b) poskytují právní poradenství pro účely praní peněz, souvisejících predikativních trestných činů nebo financování terorismu; nebo
- c) jsou si vědomy, že klient vyhledává právní poradenství pro účely praní peněz, souvisejících predikativních trestných činů nebo financování terorismu; toto povědomí nebo tento účel mohou být vyvozeny z objektivních skutkových okolností.

3. Kromě situací uvedených v odst. 2 druhém pododstavci, je-li to odůvodněno vyšším rizikem praní peněz, souvisejících predikativních trestných činů nebo financování terorismu spojeným s určitými druhy transakcí, mohou členské státy rozhodnout, že se výjimka uvedená v odst. 2 prvním pododstavci na tyto druhy transakcí nevztahuje, a případně uložit povinným osobám uvedeným ve zmíněném odstavci další oznamovací povinnosti. Členské státy oznamují Komisi veškerá rozhodnutí přijatá podle tohoto odstavce. Komise tato rozhodnutí sdělí ostatním členským státům.

Článek 71

Zdržení se provedení transakcí

1. Povinné osoby se zdrží provádění transakcí, o nichž vědí nebo u nichž mají podezření, že souvisejí s výnosy z trestné činnosti nebo s financováním terorismu, dokud nepodají oznámení podle čl. 69 odst. 1 prvního pododstavce písm. a) a nesplní veškeré další konkrétní pokyny vydané finanční zpravodajskou jednotkou nebo jiným příslušným orgánem v souladu s příslušnou právní úpravou. Povinné osoby mohou dotčenou transakci provést po posouzení rizik

souvisejících s provedením této transakce, pokud od finanční zpravodajské jednotky neobdržely do tří pracovních dnů od podání oznámení pokyny k opačnému postupu.

2. Pokud není možné, aby se povinná osoba zdržela provedení transakce uvedené v odstavci 1, nebo pokud by takové zdržení pravděpodobně zmařilo úsilí o stíhání příjemce výnosů z podezřelé transakce, vyrozumí dotčené povinné osoby finanční zpravodajskou jednotku neprodleně po provedení transakce.

Článek 72

Sdělení informací finanční zpravodajské jednotce

Sdělení informací finanční zpravodajské jednotce provedené v dobré víře povinnou osobou, zaměstnancem či členem řídicího orgánu takové povinné osoby v souladu s články 69 a 70 se nepovažuje za porušení jakéhokoli omezení sdělovat informace uložené smlouvou nebo právními či správními předpisy a nezakládá jakoukoli odpovědnost dotčené povinné osoby, členů jejího řídicího orgánu či zaměstnanců, a to ani za okolností, kdy o příslušné trestné činnosti nevěděli přesně, a bez ohledu na to, zda k nezákonné činnosti ve skutečnosti došlo.

Článek 73

Zákaz sdělování informací

1. Povinné osoby a jejich členové řídicích orgánů, zaměstnanci nebo osoby ve srovnatelném postavení včetně zástupců a distributorů nesdělí dotčenému klientovi ani jiným třetím osobám skutečnost, že transakce nebo činnosti jsou posuzovány nebo byly posouzeny v souladu s článkem 69, že informace jsou předávány, budou předány nebo byly předány v souladu s článkem 69 nebo 70 ani že se provádí nebo může být provedena analýza týkající se praní peněz nebo financování terorismu.

2. Odstavec 1 se nevztahuje na sdělování informací příslušným orgánům a orgánům stavovské samosprávy, pokud vykonávají funkce dohledu, ani na sdělování informací pro účely vyšetřování a stíhání praní peněz, financování terorismu a jiné trestné činnosti.

3. Odchylně od odstavce 1 tohoto článku může dojít ke sdělení informací mezi povinnými osobami, které patří do stejné skupiny, nebo mezi těmito osobami a jejich pobočkami a dceřinými společnostmi, které jsou usazené ve třetích zemích, za podmínky, že uvedené pobočky a dceřiné společnosti plně dodržují strategie a postupy na úrovni skupiny, včetně postupů pro sdělení informací v rámci skupiny, v souladu s článkem 16 a že tyto strategie a postupy na úrovni skupiny splňují požadavky stanovené v tomto nařízení.

4. Odchylně od odstavce 1 tohoto článku může ke sdělování informací dojít mezi povinnými osobami uvedenými v čl. 3 bodě 3 písm. a) a b) nebo osobami ze třetích zemí, které ukládají požadavky rovnocenné požadavkům tohoto nařízení, pokud tyto osoby vykonávají svou profesní činnost, ať už jako zaměstnanci, nebo jinak, v téže právní osobě nebo téže širší struktuře, k níž osoba patří a která má společné majitele, společné vedení nebo společnou kontrolu dodržování předpisů, včetně sítí nebo partnerství.

5. U povinných osob uvedených v čl. 3 bodech 1 a 2 a bodě 3 písm. a) a b) v případech, které se týkají stejné transakce a na nichž se podílí dvě nebo více povinných osob, nebrání zákaz uvedený v odstavci 1 tohoto článku sdělování informací mezi dotčenými povinnými osobami, pokud se nacházejí v Unii, nebo s osobami ve třetí zemi, která ukládá požadavky rovnocenné požadavkům tohoto nařízení, pokud se na ně vztahují povinnosti profesní mlčenlivosti a ochrany osobních údajů.

6. Pokud se povinné osoby uvedené v čl. 3 bodě 3 písm. a) a b) snaží odradit klienta od zapojení do nezákonné činnosti, nepovažuje se jejich jednání za sdělení informací ve smyslu odstavce 1 tohoto článku.

Článek 74

Oznamování transakcí s určitým zbožím vysoké hodnoty na základě prahových hodnot

1. Osoby obchodující se zbožím vysoké hodnoty oznámí finanční zpravodajské jednotce veškeré transakce zahrnující prodej tohoto zboží vysoké hodnoty, je-li toto zboží pořízeno pro nekomerční účely:

a) motorová vozidla, jejichž cena je alespoň 250 000 EUR nebo ekvivalentní částka v národní měně;

- b) plavidla, jejichž cena je alespoň 7 500 000 EUR nebo ekvivalentní částka v národní měně;
 - c) letadla, jejichž cena je alespoň 7 500 000 EUR nebo ekvivalentní částka v národní měně.
2. Úvěrové instituce a finanční instituce, které poskytují služby v souvislosti s nákupem zboží nebo s převodem jejich vlastnictví uvedeného v odstavci 1, rovněž oznámí finanční zpravodajské jednotce veškeré transakce, které provádějí pro své klienty v souvislosti s tímto zbožím.
3. Oznámení podle odstavců 1 a 2 se provádí ve lhůtách stanovených finanční zpravodajskou jednotkou.

KAPITOLA VI

SDÍLENÍ INFORMACÍ

Článek 75

Výměna informací v rámci partnerství pro sdílení informací

1. Členové partnerství pro sdílení informací mohou vzájemně sdílet informace, je-li to nezbytně nutné pro účely splnění povinností podle kapitoly III a článku 69 a v souladu se základními právy a soudními procesními zárukami.

2. Povinné osoby, které se hodlají účastnit partnerství pro sdílení informací, to oznámí svým příslušným orgánům dohledu, které případně po konzultaci mezi sebou a s orgány odpovědnými za ověřování souladu s nařízením (EU) 2016/679 ověří, že partnerství pro sdílení informací má zavedeny mechanismy k zajištění souladu s tímto článkem a že bylo provedeno posouzení vlivu na ochranu osobních údajů uvedené v odst. 4 písm. h). Ověření se uskuteční předtím, než partnerství pro sdílení informací zahájí činnost. Orgány dohledu případně rovněž konzultují finanční zpravodajské jednotky.

Odpovědnost za dodržování požadavků podle práva Unie nebo vnitrostátního práva nesou účastníci partnerství pro sdílení informací.

3. Výměna informací v rámci partnerství pro sdílení informací se omezuje na:

- a) informace o klientovi, včetně veškerých informací získaných v průběhu identifikace a ověřování totožnosti klienta a případně skutečného majitele klienta;
- b) informace o účelu a zamýšlené povaze obchodního vztahu nebo příležitostné transakce mezi klientem a povinnou osobou a případně také o zdroji jmění a finančních prostředků klienta;
- c) informace o klientských transakcích;
- d) informace o vyšších a nižších rizikových faktorech spojených s klientem;
- e) analýzu rizik spojených s klientem provedenou povinnou osobou podle čl. 20 odst. 2;
- f) informace, která má povinná osoba k dispozici podle čl. 77 odst. 1;
- g) informace o podezřeních podle článku 69.

Výměna informací uvedených v prvním pododstavci se omezuje na rozsah nezbytný pro účely provádění činností partnerství pro sdílení informací.

4. Na sdílení informací v rámci partnerství pro sdílení informací se vztahují tyto podmínky:

- a) povinné osoby zaznamenávají všechny případy sdílení informací v rámci partnerství;
- b) povinné osoby se při plnění požadavků tohoto nařízení nespolehlají pouze na informace získané v rámci partnerství;

- c) povinné osoby nevyvozují závěry ani nepřijímají rozhodnutí, které mají dopad na obchodní vztah s klientem nebo na provádění příležitostných transakcí pro klienta na základě informací obdrženy od jiných účastníků partnerství pro sdílení informací, aniž by tyto informace posoudily. Veškeré informace získané v souvislosti s partnerstvím, které jsou použity při posouzení vedoucím k rozhodnutí odmítnout nebo ukončit obchodní vztah nebo neprovést příležitostnou transakci, se zahrnou do záznamů vedených podle čl. 21 odst. 3, přičemž tento záznam obsahuje odkaz na skutečnost, že informace pocházejí z partnerství pro sdílení informací;
- d) povinné osoby provedou vlastní posouzení klientských transakcí s cílem posoudit, které transakce mohou souviset s praním peněz nebo financováním terorismu nebo zahrnovat výnosy z trestné činnosti;
- e) povinné osoby zavedou vhodná technická a organizační opatření, včetně opatření umožňujících pseudonymizaci, s cílem zajistit úroveň bezpečnosti a důvěrnosti přiměřenou povaze a rozsahu vyměňovaných informací;
- f) sdílení informací se provádí pouze ve vztahu ke klientům,
 - i) jejichž jednání nebo transakce jsou spojeny s vyšším rizikem praní peněz, souvisejících predikativních trestných činů nebo financování terorismu, identifikovaným na základě posouzení rizik na úrovni Unie a vnitrostátních posouzení rizik provedených v souladu s články 7 a 8 směrnice (EU) 2024/1640;
 - ii) kteří spadají do některé ze situací uvedených v článcích 29, 30, 31 a 36 až 46 tohoto nařízení nebo
 - iii) u nichž povinná osoba potřebuje shromáždit další informace s cílem určit, zda jsou spojeny s vyšší úrovní rizika praní peněz, souvisejících predikativních trestných činů nebo financování terorismu;
- g) informace generované použitím umělé inteligence, technologií strojového učení nebo algoritmů mohou být sdíleny pouze tehdy, pokud tyto procesy podléhaly odpovídajícímu lidskému dohledu;
- h) před zpracováním jakýchkoli osobních údajů se provede posouzení vlivu na ochranu osobních údajů uvedené v článku 35 nařízení (EU) 2016/679;
- i) příslušné orgány, které jsou členy partnerství pro sdílení informací, získávají, poskytují a vyměňují si informace pouze v rozsahu nezbytném pro plnění svých úkolů podle příslušných unijních nebo vnitrostátních právních předpisů;
- j) pokud se příslušné orgány uvedené v čl. 2 odst. 1 bodě 44 písm. c) tohoto nařízení účastní partnerství pro sdílení informací, získávají, poskytují nebo si vyměňují osobní údaje a operativní informace pouze v souladu s vnitrostátními právními předpisy, kterými se provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/680⁽⁴⁴⁾, a s použitelnými ustanoveními vnitrostátního trestního práva procesního, včetně předchozího soudního povolení nebo jakékoli jiné vnitrostátní procesní záruky, jsou-li vyžadovány;
- k) výměna informací o podezřelých transakcích podle odst. 3 písm. g) tohoto článku se uskuteční pouze v případě, že finanční zpravodajská jednotka, které bylo oznámení o podezřelé transakci podáno podle článků 69 nebo 70, s takovým sdělením souhlasila.

5. Informace získané v rámci partnerství pro sdílení informací se dále nepředávají, s výjimkou případů, kdy:

- a) jsou informace poskytnuty jiné povinné osobě podle čl. 49 odst. 1;
- b) mají být informace zahrnuty do oznámení podaného finanční zpravodajské jednotce nebo poskytnutých v reakci na žádost finanční zpravodajské jednotky podle čl. 69 odst. 1;
- c) jsou informace poskytnuty orgánu AMLA podle článku 93 nařízení (EU) 2024/1620;

⁽⁴⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/680 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů příslušnými orgány za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů, o volném pohybu těchto údajů a o zrušení rámcového rozhodnutí Rady 2008/977/SVV (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 89).

d) si informace vyžádají donucovací nebo justiční orgány, s výhradou předchozího povolení nebo jiných procesních záruk požadovaných vnitrostátním právem.

6. Povinné osoby, které se účastní partnerství pro sdílení informací, vymezí strategie a postupy pro sdílení informací ve svých vnitřních strategiích a postupech stanovených podle článku 9. Tyto strategie a postupy:

- a) upřesní posouzení, které má být provedeno s cílem určit rozsah informací, které mají být sdíleny, a případně s ohledem na povahu informací nebo použitelné soudní záruky stanoví diferencovaný nebo omezený přístup k informacím pro členy partnerství;
- b) popíší úlohy a povinnosti stran partnerství pro sdílení informací;
- c) identifikují posouzení rizik, která povinná osoba zohlední při určování situací s vyšším rizikem, ve kterých lze informace sdílet.

Vnitřní strategie a postupy uvedené v prvním pododstavci se vypracují před účastí v partnerství pro sdílení informací.

7. Pokud to orgány dohledu považují za nezbytné, povinné osoby, které se účastní partnerství pro sdílení informací, zadají nezávislý audit fungování tohoto partnerství a výsledky poskytnou orgánům dohledu.

KAPITOLA VII

OCHRANA ÚDAJŮ A UCHOVÁVÁNÍ ZÁZNAMŮ

Článek 76

Zpracovávání osobních údajů

1. V rozsahu, v jakém je to nezbytně nutné pro účely předcházení praní peněz a financování terorismu, mohou povinné osoby zpracovávat zvláštní kategorie osobních údajů uvedené v čl. 9 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679 a osobní údaje týkající se odsouzení v trestních věcech a trestných činů uvedené v článku 10 zmíněného nařízení, s výhradou záruk stanovených v odstavcích 2 a 3 tohoto článku.

2. Povinné osoby mohou zpracovávat osobní údaje, na které se vztahuje článek 9 nařízení (EU) 2016/679, za předpokladu, že:

- a) informují své klienty nebo potenciální klienty, že tyto kategorie údajů mohou být zpracovávány za účelem splnění požadavků tohoto nařízení;
- b) údaje pocházejí ze spolehlivých zdrojů, jsou přesné a aktuální;
- c) nepřijímají rozhodnutí, která by na základě těchto údajů vedla k předpokládaným a diskriminačním výsledkům;
- d) přijmou opatření vysoké úrovně zabezpečení v souladu s článkem 32 nařízení (EU) 2016/679, zejména pokud jde o důvěrnost.

3. Povinné osoby mohou zpracovávat osobní údaje, na něž se vztahuje článek 10 nařízení (EU) 2016/679, pokud splňují podmínky stanovené v odstavci 2 tohoto článku a pokud:

- a) takové osobní údaje se týkají praní peněz, souvisejících predikativních trestných činů nebo financování terorismu;
- b) povinné osoby mají zavedeny postupy, které umožňují při zpracování těchto údajů rozlišovat mezi nařčením, vyšetřováním, řízením a odsouzením, s přihlédnutím k základnímu právu na spravedlivý proces, právu na obhajobu a presumpci nevin.

4. Osobní údaje mohou povinné osoby na základě tohoto nařízení zpracovávat pouze pro účely předcházení praní peněz a financování terorismu a nesmějí je dále zpracovávat způsobem, který je s těmito účely neslučitelný. Zpracovávání osobních údajů na základě tohoto nařízení pro komerční účely se zakazuje.

5. Povinné osoby mohou přijímat rozhodnutí vyplývající z automatizovaných procesů, včetně profilování ve smyslu čl. 4 bodu 4 nařízení (EU) 2016/679, nebo z procesů zahrnujících systémy umělé inteligence ve smyslu čl. 3 bodu 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/XXX⁽⁴⁵⁾, za předpokladu, že:

- a) údaje zpracovávané těmito systémy jsou omezeny na údaje získané podle kapitoly III tohoto nařízení;
- b) jakékoli rozhodnutí navázat, nebo odmítnout navázání, nebo zachovat obchodní vztah s klientem nebo provést či odmítnout provést příležitostnou transakci s klientem nebo zvýšit či snížit rozsah opatření hloubkové kontroly klienta uplatňovaných podle článku 20 tohoto nařízení vyžaduje smysluplný lidský zásah s cílem zajistit správnost a vhodnost takového rozhodnutí a
- c) klient může získat vysvětlení k rozhodnutí, ke kterému povinná osoba dospěla, a může toto rozhodnutí napadnout, s výjimkou oznámení podle článku 69 tohoto nařízení.

Článek 77

Uchovávání záznamů

1. Povinné osoby uchovávají tyto dokumenty a informace:

- a) kopie dokumentů a informací získaných při provádění hloubkové kontroly klienta podle kapitoly III, včetně informací získaných prostředky elektronické identifikace;
- b) záznam o posouzeních provedených podle čl. 69 odst. 2 včetně zohledněných informací a okolností a výsledků těchto posouzení, bez ohledu na to, zda tato posouzení vedou k oznámením o podezřelých transakcích finanční zpravodajské jednotce, a kopii těchto případných oznámení o podezřelých transakcích;
- c) další doklady a záznamy transakcí skládající se z originálů dokumentů nebo kopií přípustných pro účely soudního řízení podle použitelného vnitrostátního práva, které jsou nezbytné k identifikaci transakcí;
- d) pokud se účastní partnerství pro sdílení informací podle kapitoly VI, kopie dokumentů a informací získaných v rámci těchto partnerství a záznamy o všech případech sdílení informací.

Povinné osoby zajistí, aby dokumenty, informace a záznamy uchovávané podle tohoto článku nebyly upravovány.

2. Odchylně od odstavce 1 se povinné osoby mohou rozhodnout nahradit uchovávání kopií informací uchováváním odkazů na tyto informace za předpokladu, že povaha a způsob uchovávání těchto informací zajistí, že je povinné osoby mohou okamžitě poskytnout příslušným orgánům a že tyto informace nelze upravovat ani měnit.

Povinné osoby využívající odchylku uvedenou v prvním pododstavci definují ve svých vnitřních postupech vypracovaných podle článku 9 kategorie informací, na které si místo kopie nebo originálu ponechají odkaz, jakož i postupy pro získávání těchto informací tak, aby mohly být na požádání poskytnuty příslušným orgánům.

3. Informace uvedené v odstavcích 1 a 2 se uchovávají po dobu pěti let počínaje datem ukončení obchodního vztahu nebo datem provedení příležitostné transakce, nebo datem odmítnutí navázat obchodní vztah nebo provést příležitostnou transakci. Aniž jsou dotčeny doby uchovávání údajů shromážděných pro účely jiných právních aktů Unie nebo vnitrostátního práva v souladu s nařízením (EU) 2016/679, povinné osoby osobní údaje po uplynutí pětileté lhůty uchování vymažou.

Příslušné orgány mohou v jednotlivých případech požadovat další uchovávání informací uvedených v prvním pododstavci za předpokladu, že je toto uchovávání nezbytné pro předcházení, odhalování, vyšetřování nebo trestní stíhání praní peněz nebo financování terorismu. Doba tohoto dalšího uchovávání nesmí přesáhnout pět let.

⁽⁴⁵⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/XXX ze dne XXX, kterým se stanoví harmonizovaná pravidla pro umělou inteligenci a mění nařízení (ES) č. 300/2008, (EU) č. 167/2013, (EU) č. 168/2013, (EU) 2018/858, (EU) 2018/1139 a (EU) 2019/2144 a směrnice 2014/90/EU, (EU) 2016/797 a (EU) 2020/1828 (akt o umělé inteligenci) (dosud nezveřejněno v Úředním věstníku).

4. Pokud ke dni 10. července 2027 probíhá v některém členském státě soudní řízení týkající se předcházení domnělému praní peněz nebo financování terorismu nebo jeho odhalování, vyšetřování nebo stíhání a povinná osoba má informace nebo dokumenty vztahující se k tomuto řízení, může je uchovávat po dobu pěti let od 10. července 2027.

Aniž jsou dotčeny vnitrostátní trestněprávní předpisy týkající se důkazů, které se uplatní na probíhající vyšetřování trestné činnosti a soudní řízení, mohou členské státy povolit nebo vyžadovat uchovávání takových informací nebo dokumentů po dobu dalších pěti let, je-li toto další uchovávání shledáno nezbytným a přiměřeným pro předcházení domnělému praní peněz nebo financování terorismu, jeho odhalování, vyšetřování nebo stíhání.

Článek 78

Poskytování záznamů příslušným orgánům

Povinné osoby disponují systémy, které jim v souladu s vnitrostátním právem umožňují úplně a rychle zodpovídat dotazy své finanční zpravodajské jednotky nebo jiných příslušných orgánů na to, zda udržují nebo v pěti letech předcházejících dotazu udržovaly obchodní vztah s konkrétními osobami, a na povahu tohoto vztahu, a to prostřednictvím zabezpečených kanálů a způsobem, který zajistí plnou důvěrnost těchto dotazů.

KAPITOLA VIII

OPATŘENÍ KE ZMÍRNĚNÍ RIZIK VYPLÝVAJÍCÍCH Z ANONYMNÍCH NÁSTROJŮ

Článek 79

Anonymní účty a akcie na doručitele a poukázky na akcie na doručitele

1. Úvěrové instituce, finanční instituce a poskytovatelé služeb souvisejících s kryptoaktivy nesmí vést anonymní bankovní a platební účty, anonymní vkladní knížky, anonymní bezpečnostní schránky nebo anonymní kryptoměnové účty a rovněž jakýkoli účet, který by jinak umožňoval anonymizaci držitele klientského účtu nebo anonymizaci či zvýšené zamlžování transakcí, mimo jiné prostřednictvím mincí zvyšujících anonymitu.

Majitelé existujících anonymních bankovních nebo platebních účtů, anonymních vkladních knížek, anonymních bezpečnostních schránek držících úvěrovými institucemi nebo finančními institucemi, nebo účtů kryptoaktiv podléhají před jakýmkoli použitím těchto účtů, vkladních knížek nebo bezpečnostních schránek opatřením hloubkové kontroly klienta.

2. Úvěrové instituce a finanční instituce jednající jako akceptanti ve smyslu čl. 2 bodu 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/751 ⁽⁴⁶⁾ nepřijímají platby prováděné anonymními předplacenými kartami vydanými ve třetích zemích, pokud regulační technické normy přijaté Komisí v souladu s článkem 28 tohoto nařízení na základě prokázанého nízkého rizika nestanoví jinak.

3. Společnosti nesmí vydávat akcie na doručitele a přeměnit všechny existující akcie na doručitele na akcie na jméno nebo je imobilizují ve smyslu čl. 2 odst. 1 bodu 3 nařízení (EU) č. 909/2014 nebo je uloží u finanční instituce do 10. července 2029. Avšak společnostem, jejichž cenné papíry jsou kótované na regulovaném trhu nebo jejichž akcie jsou vydávány jako cenné papíry ve zprostředkovaném držení buď prostřednictvím imobilizace ve smyslu čl. 2 odst. 1 bodu 3 uvedeného nařízení nebo prostřednictvím přímé emise v zaknihované podobě ve smyslu čl. 2 odst. 1 bodu 4 uvedeného nařízení, je povoleno existující akcie na doručitele zachovat a vydávat nové. U existujících akcií na doručitele, které nejsou přeměněny, imobilizovány nebo uloženy do 10. července 2029, se automaticky pozastaví všechna hlasovací práva a distribuční práva spojená s těmito akciemi, a to až do jejich převodu, imobilizace nebo uložení. Všechny takové akcie, které do 10. července 2030 nebyly přeměněny, imobilizovány nebo uloženy, se zruší, což povede ke snížení základního kapitálu o odpovídající částku.

Společnosti nesmí vydávat poukázky na akcie na doručitele, které nejsou ve formě zprostředkovaného držení.

⁽⁴⁶⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/751 ze dne 29. dubna 2015 o mezibankovních poplatcích za karetní platební transakce (Úř. věst. L 123, 19.5.2015, s. 1).

Článek 80

Omezení velkých hotovostních plateb za zboží nebo služby

1. Osoby obchodující se zbožím nebo poskytující služby mohou přijmout nebo provést platbu v hotovosti pouze do částky 10 000 EUR nebo ekvivalentní částky v národní nebo cizí měně, ať už je transakce prováděna v rámci jedné operace, nebo v několika zjevně souvisejících operacích.

2. Členské státy mohou po konzultaci s Evropskou centrální bankou v souladu s čl. 2 odst. 1 rozhodnutí Rady 98/415/ES přijmout nižší limity⁽⁴⁷⁾. Tyto nižší limity oznámí Komisi do tří měsíců od zavedení opatření na vnitrostátní úrovni.

3. Pokud jsou již na národní úrovni stanoveny limity, které jsou nižší než limit stanovený v odstavci 1, zůstávají v platnosti. Členské státy oznámí Komisi tyto limity do 10. října 2024.

4. Limit uvedený v odstavci 1 se netýká:

a) plateb mezi fyzickými osobami, které nejednají v rámci své profesní činnosti;

b) platby nebo vklady provedené v prostorách úvěrových institucí, vydavatelů elektronických peněz ve smyslu čl. 2 bodu 3 směrnice 2009/110/ES a poskytovatelů platebních služeb ve smyslu čl. 4 bodu 11 směrnice (EU) 2015/2366.

Platby nebo vklady uvedené v prvním pododstavci písm. b) nad limit se oznamují finanční zpravodajské jednotce ve lhůtách stanovených finanční zpravodajskou jednotkou.

5. Členské státy zajistí přijetí vhodných opatření včetně uložení sankcí proti fyzickým nebo právnickým osobám jednajícím v rámci své profesní činnosti, které jsou podezřelé z porušení limitu stanoveného v odstavci 1 nebo nižšího limitu přijatého členskými státy.

6. Celková výše sankcí se vypočítá v souladu s příslušnými ustanoveními vnitrostátního práva tak, aby vedla k důsledkům přiměřeným závažnosti porušení, a tím účinně odrazovala od páčání dalších trestných činů stejného druhu.

7. Pokud z důvodu vyšší moci nejsou na vnitrostátní úrovni k dispozici způsoby platby peněžními prostředky ve smyslu čl. 4 bodu 25 směrnice (EU) 2015/2366 jinými než bankovkami a mincemi, mohou členské státy dočasně pozastavit uplatňování odstavce 1 nebo případně odstavce 2 tohoto článku a neprodleně o tom informují Komisi. Členské státy rovněž informují Komisi o předpokládané době nedostupnosti způsobů platby peněžními prostředky ve smyslu čl. 4 bodu 25 směrnice (EU) 2015/2366 jinými než bankovkami a mincemi a o opatřeních přijatých členskými státy k obnovení jejich dostupnosti.

Pokud se Komise na základě informací sdělených členským státem domnívá, že pozastavení uplatňování odstavce 1 nebo případně odstavce 2 není odůvodněno vyšší mocí, přijme rozhodnutí určené tomuto členskému státu, v němž požádá o okamžité zrušení tohoto pozastavení.

⁽⁴⁷⁾ Rozhodnutí Rady 98/415/ES ze dne 29. června 1998 o konzultacích vnitrostátních orgánů s Evropskou centrální bankou k návrhům právních předpisů (Úř. věst. L 189, 3.7.1998, s. 42).

KAPITOLA IX
ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

ODDÍL 1

Spolupráce mezi finančními zpravodajskými jednotkami a Úřadem evropského veřejného žalobce

Článek 81

Spolupráce mezi finančními zpravodajskými jednotkami a EPPO

1. Podle článku 24 nařízení (EU) 2017/1939 každá finanční zpravodajská jednotka ohlásí EPPO bez zbytečného odkladu výsledky svých analýz a veškeré další relevantní informace, pokud existuje důvodné podezření, že dochází nebo došlo k praní peněz a jiné trestné činnosti, v souvislosti s níž by EPPO mohl vykonat svou pravomoc v souladu s článkem 22 a čl. 25 odst. 2 a 3 uvedeného nařízení.

Do 10. července 2026 vypracuje AMLA ve spolupráci s EPPO návrhy prováděcích technických norem a předloží je Komisi k přijetí. Uvedené návrhy prováděcích technických norem stanoví formát pro ohlašování informací EPPO finančními zpravodajskými jednotkami.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v druhém pododstavci tohoto odstavce v souladu s článkem 53 nařízení (EU) 2024/1620.

2. Finanční zpravodajské jednotky včas reagují na žádosti EPPO o informace týkající se praní peněz a jiné trestné činnosti, jak je uvedeno v odstavci 1.

3. Finanční zpravodajské jednotky a EPPO si mohou vyměňovat výsledky strategických analýz, včetně typologií a ukazatelů rizik, pokud se tyto analýzy týkají praní peněz a jiné trestné činnosti, jak je uvedeno v odstavci 1.

Článek 82

Žádosti o informace adresované EPPO

1. EPPO bez zbytečného odkladu reaguje na odůvodněné žádosti o informace podané finanční zpravodajskou jednotkou, pokud jsou tyto informace nezbytné pro výkon funkcí finanční zpravodajské jednotky podle kapitoly III směrnice (EU) 2024/1640.

2. EPPO může poskytnutí informací uvedených v odstavci 1 odložit nebo odmítnout, pokud by jejich poskytnutí mohlo ohrozit řádný průběh a důvěrnost probíhajícího vyšetřování. Včas informuje žádající finanční zpravodajskou jednotku o odkladu nebo odmítnutí poskytnout požadované informace, včetně důvodů.

ODDÍL 2

Spolupráce mezi finančními zpravodajskými jednotkami a Úřadem pro boj proti podvodům

Článek 83

Spolupráce mezi finančními zpravodajskými jednotkami a úřadem OLAF

1. Podle čl. 8 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013⁽⁴⁸⁾ předá každá finanční zpravodajská jednotka neprodleně výsledky svých analýz a veškeré další relevantní informace úřadu OLAF, pokud existuje důvodné podezření, že dochází nebo došlo k podvodu, korupci nebo jinému protiprávnímu jednání poškozujícímu nebo ohrožujícímu finanční zájmy Unie, v souvislosti s nímž by OLAF mohl vykonat svou pravomoc v souladu s článkem 8 uvedeného nařízení.

⁽⁴⁸⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013 ze dne 11. září 2013 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 a nařízení Rady (Euratom) č. 1074/1999 (Úř. věst. L 248, 18.9.2013, s. 1).

2. Finanční zpravodajské jednotky včas reagují na žádosti o informace ze strany úřadu OLAF v souvislosti s podvodem, korupcí nebo jiným protiprávním jednáním, jak je uvedeno v odstavci 1.

3. Finanční zpravodajské jednotky a OLAF si mohou vyměňovat výsledky strategických analýz, včetně typologií a ukazatelů rizik, pokud se tyto analýzy týkají podvodu, korupce nebo jiného protiprávního jednání, jak je uvedeno v odstavci 1.

Článek 84

Žádosti o informace adresované úřadu OLAF

1. OLAF včas reaguje na odůvodněné žádosti o informace podané finanční zpravodajskou jednotkou, pokud jsou tyto informace nezbytné pro výkon funkcí finanční zpravodajské jednotky podle kapitoly III směrnice (EU) 2024/1640.

2. OLAF může poskytnutí informací uvedených v odstavci 1 odložit nebo odmítnout, pokud je pravděpodobné, že by jejich poskytnutí mělo negativní dopad na probíhající vyšetřování. O tomto odkladu nebo odmítnutí OLAF včas informuje žádající finanční zpravodajskou jednotku, včetně důvodů.

ODDÍL 3

Jiná ustanovení

Článek 85

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v článcích 29, 30, 31, 34, 43, 52 a 68 je svěřena Komisi na dobu neurčitou od 9. července 2024.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v článcích 29, 30, 31, 34, 43, 52 a 68 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci Komise vede konzultace s odborníky jmenovanými jednotlivými členskými státy v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů.

5. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

6. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 29, 30, 31 nebo 34 vstoupí v platnost pouze tehdy, pokud proti němu Evropský parlament ani Rada nevysloví námitky ve lhůtě jednoho měsíce ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o jeden měsíc.

7. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 43, 52 nebo 68 vstoupí v platnost pouze tehdy, pokud proti němu Evropský parlament ani Rada nevysloví námitky ve lhůtě tří měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o tři měsíce.

Článek 86

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen Výbor pro předcházení praní peněz a financování terorismu zřízený podle článku 34 nařízení (EU) 2023/1113. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

Článek 87

Přezkum

Do 10. července 2032 a poté každé tři roky provede Komise přezkum uplatňování tohoto nařízení a podá o tom Evropskému parlamentu a Radě zprávu.

První přezkum obsahuje posouzení:

- a) vnitrostátních systémů pro oznamování podezření podle článku 69 a překážek a příležitostí ke zřízení jednotného systému oznamování na úrovni Unie;
- b) přiměřenosti rámce pro transparentnost ohledně skutečných majitelů ke zmírnění rizik spojených s právníckými osobami a právními uspořádáními.

Článek 88

Zprávy

Do 10. července 2030 podá Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávy hodnotící nezbytnost a přiměřenost:

- a) snížení prahové hodnoty 25 % pro identifikaci skutečných majitelů právnických osob prostřednictvím vlastnického podílu;
- b) rozšíření kategorie zboží vysoké hodnoty tak, aby zahrnovala oděvy a oděvní doplňky vysoké hodnoty;
- c) rozšíření oznamování informací podle článku 74 na základě prahových hodnot na prodej dalšího zboží, zavedení harmonizovaných formátů pro oznamování těchto transakcí na základě užitečnosti těchto oznámení pro finanční zpravodajské jednotky a rozšíření informací shromažďovaných od osob obchodujících v zónách volného obchodu;
- d) změn limitu pro velké hotovostní platby.

Článek 89

Vztah ke směrnici (EU) 2015/849

Odkazy na směrnici (EU) 2015/849 se považují za odkazy na toto nařízení a na směrnici (EU) 2024/1640 a vykládají se v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze VI tohoto nařízení.

Článek 90

Vstup v platnost a použitelnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se od 10. července 2027, s výjimkou povinných osob uvedených v čl. 3 bodu 3 písm. n) a o), na které se použije od 10. července 2029.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 31. května 2024.

Za Evropský parlament

předsedkyně

R. METSOLA

Za Radu

předsedkyně

H. LAHBIB

PŘÍLOHA I

Orientační seznam rizikových proměnných

Toto je demonstrativní výčet rizikových proměnných, které povinné osoby musí zohlednit při vypracování posouzení rizik v souladu s článkem 10 a při určování toho, do jaké míry uplatnit opatření hloubkové kontroly klienta podle článku 20:

- a) Rizikové proměnné týkající se klienta:
 - i) obchodní nebo profesní činnost klienta a skutečného majitele klienta;
 - ii) pověst klienta a skutečného majitele klienta;
 - iii) povaha a chování klienta a skutečného majitele klienta;
 - iv) jurisdikce, v nichž má klient a skutečný majitel klienta sídlo;
 - v) jurisdikce, v nichž se nachází hlavní místo podnikání klienta a skutečného majitele klienta;
 - vi) jurisdikce, k nimž mají klient a skutečný majitel klienta významné osobní vazby.
- b) Rizikové proměnné týkající se produktů, služeb nebo transakcí:
 - i) účel účtu nebo obchodního vztahu;
 - ii) pravidelnost nebo délka trvání obchodního vztahu;
 - iii) výše aktiv, která mají být klientem uložena, nebo objem uskutečněných transakcí;
 - iv) úroveň transparentnosti nebo neprůhlednosti, které produkt, služba nebo transakce nabízí;
 - v) komplexnost produktu, služby nebo transakce;
 - vi) hodnota nebo objem produktu, služby nebo transakce.
- c) Rizikové proměnné týkající se distribučního kanálu:
 - i) rozsah, v jakém obchodní vztah probíhá bez osobního kontaktu;
 - ii) přítomnost jakýchkoli zavadějících subjektů nebo zprostředkovatelů, které by klient mohl využívat, a povaha jejich vztahu s klientem.
- d) Riziková proměnná u životního pojištění a jiného investičního pojištění:
 - i) úroveň rizika představovaná příjemcem plnění z pojistné smlouvy.

PŘÍLOHA II

Nižší rizikové faktory

Toto je demonstrativní výčet faktorů a typů důkazů možného nižšího rizika podle článku 20:

1) Rizikové faktory týkající se klienta:

- a) akciové společnosti kótované na burze a podléhající požadavkům na zveřejnění (buď podle pravidel burzy, nebo právních předpisů nebo vynutitelných prostředků), které ukládají požadavky na zajištění přiměřené transparentnosti, pokud jde o skutečné vlastnictví;
- b) orgány veřejné moci nebo státní podniky;
- c) klienti usazení v zeměpisných oblastech s nižším rizikem, jak je stanoveno v bodě 3.

2) Rizikové faktory týkající se produktů, služeb, transakcí nebo distribučních kanálů:

- a) životní pojištění, za něž je pojistné nízké;
- b) pojištění v rámci systémů důchodového zabezpečení, jestliže neexistuje žádná možnost odkupu pojištění a pojištění nemůže být použito jako zajištění;
- c) zaměstnanecký systém důchodového, výsluhového nebo podobného zabezpečení, ze kterého se zaměstnancům vyplácí důchod, pokud jsou příspěvky placeny srážkou ze mzdy a pravidla systému nedovolují postoupení členského podílu v rámci systému;
- d) finanční produkty nebo služby, které poskytují vhodně vymezené a omezené služby určitým typům klientů s cílem zvýšit přístup za účelem finančního začlenění;
- e) produkty, u nichž rizika praní peněz a financování terorismu snižují další faktory, jako například limity u elektronické peněženky nebo transparentnost vlastnictví (například některé typy elektronických peněz).

3) Faktory zeměpisného rizika – registrace, usazení, bydliště:

- a) členské státy;
- b) třetí země uplatňující účinné systémy v boji proti praní peněz a financování terorismu;
- c) třetí země, které byly ve věrohodných zdrojích označeny jako země s nízkou úrovní korupce nebo jiné trestné činnosti;
- d) třetí země, které podle věrohodných zdrojů, jako jsou vzájemná hodnocení, zprávy z podrobného hodnocení nebo zveřejněné navazující zprávy, mají požadavky týkající se boje proti praní peněz a financování terorismu v souladu s revidovanými doporučeními FATF a které tyto požadavky účinně uplatňují.

PŘÍLOHA III

Vyšší rizikové faktory

Toto je demonstrativní výčet faktorů a typů důkazů možného vyššího rizika podle článku 20:

1) Rizikové faktory týkající se klienta:

- a) obchodní vztah nebo příležitostná transakce jsou realizovány za neobvyklých okolností;
- b) klienti jsou usazeni v zeměpisných oblastech s vyšším rizikem, jak je stanoveno v bodě 3;
- c) právnické osoby nebo právní uspořádání jsou osobními nástroji držby aktiv;
- d) společnosti mají pověřené akcionáře nebo společníky nebo akcie ve formě na doručitele;
- e) podniky ve velké míře využívají hotovost;
- f) vlastnická struktura obchodní společnosti se zdá neobvyklá nebo příliš složitá vzhledem k povaze její obchodní činnosti;
- g) klient je státním příslušníkem třetí země, který žádá o právo pobytu v členském státě výměnou za jakékoli investice, včetně kapitálových transferů, nákupu nebo pronájmu nemovitostí, investic do státních dluhopisů, investic do společností, darů nebo dotování činností přispívajících k veřejnému zájmu a příspěvků do státního rozpočtu;
- h) klientem je právnická osoba nebo uspořádání vzniklá nebo vytvořené v jurisdikci, v níž nevykonává skutečnou hospodářskou činnost, nemá podstatnou hospodářskou přítomnost nebo zjevné ekonomické opodstatnění;
- i) klient je přímo či nepřímo vlastněn jedním nebo více subjekty nebo uspořádáními podle písmene h).

2) Rizikové faktory týkající se produktů, služeb, transakcí nebo distribučních kanálů:

- a) privátní bankovníctví;
- b) produkty nebo transakce, které by mohly napomáhat anonymitě;
- c) platby získané od neznámých nebo nespřízněných třetích osob;
- d) nové produkty a nové obchodní postupy, včetně nových distribučních systémů, a použití nových nebo rozvíjejících se technologií pro nové i již existující produkty;
- e) transakce související s ropou, zbraněmi, drahými kovy nebo kameny, tabákovými výrobky, kulturními uměleckými díly a jinými předměty archeologického, historického, kulturního a náboženského významu či ojedinělé vědecké hodnoty, jakož i slonovina a chráněné druhy.

3) Faktory zeměpisného rizika:

- a) třetí země podléhající zvýšenému monitorování nebo jinak označené FATF kvůli nedostatkům v dodržování předpisů v jejich systémech pro boj proti praní peněz a financování terorismu;
- b) třetí země, které byly ve věrohodných zdrojích či uznávaných postupech, jako jsou vzájemná hodnocení, zprávy z podrobného hodnocení nebo zveřejněné navazující zprávy, označeny jako země, které nemají účinné systémy pro boj proti praní peněz a financování terorismu;
- c) třetí země, které byly ve věrohodných zdrojích či uznávaných postupech označeny jako země s významnou úrovní korupce nebo jiné trestné činnosti;

- d) třetí země, na něž byly uvaleny sankce, embarga nebo podobná opatření uložená například Unií nebo OSN;
 - e) třetí země, které poskytují finanční prostředky nebo podporu pro teroristickou činnost nebo ve kterých působí označené teroristické organizace.
 - f) třetí země, které byly ve věrohodných zdrojích nebo v souladu s uznávanými postupy označeny jako země umožňující finanční tajemství:
 - i) vytvářením překážek spolupráci a výměně informací s jinými jurisdikcemi;
 - ii) přísnými právními předpisy o podnikovém nebo bankovním tajemství, které institucím a jejich zaměstnancům brání v poskytování informací o klientech příslušným orgánům, a to i prostřednictvím pokut a sankcí;
 - iii) nedostatečnými kontrolami v rámci procesu vzniku právnických osob nebo vytváření právních uspořádání nebo
 - iv) absencí požadavku, aby byly informace o skutečných majitelích zaznamenávány nebo uchovávány v centrální databázi nebo registru.
-

PŘÍLOHA IV

Seznam zboží vysoké hodnoty podle čl. 2 odst. 1 bodu 54:

- 1) šperky, zlatnické a stříbrnické zboží v hodnotě přesahující 10 000 EUR nebo ekvivalentní částku v národní měně;
 - 2) hodiny a hodinky v hodnotě přesahující 10 000 EUR nebo ekvivalentní částku v národní měně;
 - 3) motorová vozidla, jejichž cena přesahuje 250 000 EUR nebo ekvivalentní částku v národní měně;
 - 4) letadla, jejichž cena přesahuje 7 500 000 EUR nebo ekvivalentní částku v národní měně;
 - 5) plavidla, jejichž cena přesahuje 7 500 000 EUR nebo ekvivalentní částku v národní měně.
-

PŘÍLOHA V

Drahé kovy podle čl. 2 odst. 1 bodu 55:

- a) zlato,
- b) stříbro,
- c) platinu,
- d) iridium,
- e) osmium,
- f) palladium,
- g) rhodium,
- h) ruthenium.

Drahé kameny podle v čl. 2 odst. 1 bodu 55:

- a) diamant,
 - b) rubín,
 - c) safír,
 - d) smaragd.
-

PŘÍLOHA VI

Srovnávací tabulka

Směrnice (EU) 2015/849	Směrnice (EU) 2024/1640	Toto nařízení
Čl. 1 odst. 1	—	—
Čl. 1 odst. 2	—	—
Čl. 1 odst. 3	—	Čl. 2 odst. 1 bod 1
Čl. 1 odst. 4	—	Čl. 2 odst. 1 bod 1
Čl. 1 odst. 5	—	Čl. 2 odst. 1 bod 2
Čl. 1 odst. 6	—	Čl. 2 odst. 1 body 1 a 2
Čl. 2 odst. 1	—	Článek 3
Čl. 2 odst. 2	—	Článek 4
Čl. 2 odst. 3	—	Čl. 6 odst. 1
Čl. 2 odst. 4	—	Čl. 6 odst. 2
Čl. 2 odst. 5	—	Čl. 6 odst. 3
Čl. 2 odst. 6	—	Čl. 6 odst. 4
Čl. 2 odst. 7	—	Čl. 6 odst. 5
Čl. 2 odst. 8	—	Článek 7
Čl. 2 odst. 9	—	Čl. 4 odst. 3 a čl. 6 odst. 6
Čl. 3 bod 1	—	Čl. 2 odst. 1 bod 5
Čl. 3 bod 2	—	Čl. 2 odst. 1 bod 6
Čl. 3 bod 3	—	Čl. 2 odst. 1 bod 4
Čl. 3 bod 4	—	Čl. 2 odst. 1 bod 3
Čl. 3 bod 5	—	Čl. 2 odst. 1 bod 47
Čl. 3 bod 6	—	Čl. 2 odst. 1 bod 28
Čl. 3 bod 6 písm. a)	—	Články 51 až 55
Čl. 3 bod 6 písm. b)	—	Článek 58
Čl. 3 bod 6 písm. c)	—	Článek 57
Čl. 3 bod 7	—	Čl. 2 odst. 1 bod 11
Čl. 3 bod 8	—	Čl. 2 odst. 1 bod 22
Čl. 3 bod 9	—	Čl. 2 odst. 1 bod 34 a čl. 2 odst. 2

Směrnice (EU) 2015/849	Směrnice (EU) 2024/1640	Toto nařízení
Čl. 3 bod 10	—	Čl. 2 odst. 1 bod 35 a čl. 2 odst. 5
Čl. 3 bod 11	—	Čl. 2 odst. 1 bod 36
Čl. 3 bod 12	—	Čl. 2 odst. 1 bod 40
Čl. 3 bod 13	—	Čl. 2 odst. 1 bod 19
Čl. 3 bod 14	—	Čl. 2 odst. 1 bod 12
Čl. 3 bod 15	—	Čl. 2 odst. 1 bod 41
Čl. 3 bod 16	—	Čl. 2 odst. 1 bod 17
Čl. 3 bod 17	—	Čl. 2 odst. 1 bod 23
Čl. 3 bod 18	—	Čl. 2 odst. 1 bod 7
Čl. 3 bod 19	—	—
Článek 4	Článek 3	—
Článek 5	—	—
Článek 6	Článek 7	—
Článek 7	Článek 8	—
Čl. 8 odst. 1	—	Čl. 10 odst. 1
Čl. 8 odst. 2	—	Čl. 10 odst. 2 a 3
Čl. 8 odst. 3	—	Čl. 9 odst. 1
Čl. 8 odst. 4	—	Čl. 9 odst. 2
Čl. 8 odst. 5	—	Čl. 9 odst. 2 a 3
Článek 9	—	Článek 29
Čl. 10 odst. 1	—	Čl. 79 odst. 1
Čl. 10 odst. 2	—	Čl. 79 odst. 3
Článek 11	—	Čl. 19 odst. 1, 2 a 5
Článek 12	—	Čl. 19 odst. 7 a čl. 79 odst. 2
Čl. 13 odst. 1	—	Čl. 20 odst. 1
Čl. 13 odst. 2	—	Čl. 20 odst. 2
Čl. 13 odst. 3	—	Čl. 20 odst. 2
Čl. 13 odst. 4	—	Čl. 20 odst. 4
Čl. 13 odst. 5	—	Článek 47
Čl. 13 odst. 6	—	Čl. 22 odst. 4

Směrnice (EU) 2015/849	Směrnice (EU) 2024/1640	Toto nařízení
Čl. 14 odst. 1	—	Čl. 23 odst. 1 a 4
Čl. 14 odst. 2	—	Čl. 23 odst. 2
Čl. 14 odst. 3	—	Čl. 23 odst. 3
Čl. 14 odst. 4	—	Čl. 21 odst. 1 a 2
Čl. 14 odst. 5	—	Čl. 26 odst. 2 a 3
Článek 15	—	Čl. 20 odst. 2 druhý pododstavec a článek 33
Článek 16	—	Čl. 33 odst. 1
Článek 17	—	—
Čl. 18 odst. 1	—	Čl. 34 odst. 1 a 8
Čl. 18 odst. 2	—	Čl. 34 odst. 2
Čl. 18 odst. 3	—	Čl. 34 odst. 3
Čl. 18 odst. 4	—	—
Čl. 18a odst. 1	—	Čl. 29 odst. 4
Čl. 18a odst. 2	—	Čl. 29 odst. 5 a 6 a čl. 35 písm. a)
Čl. 18a odst. 3	—	Čl. 29 odst. 5 a 6 a čl. 35 písm. b)
Čl. 18a odst. 4	—	—
Čl. 18a odst. 5	—	Čl. odst. 29 odst. 6
Článek 19	—	Článek 36
Článek 20	—	Čl. 9 odst. 2, čl. 20 odst. 1 a čl. 42 odst. 1
Čl. 20, písm. a)	—	Čl. 9 odst. 2 písm. a) bod iii) a čl. 20 odst. 1 písm. g)
Čl. 20 písm. b)	—	Čl. 42 odst. 1
Článek 20a	—	Článek 43
Článek 21	—	Článek 44
Článek 22	—	Článek 45
Článek 23	—	Článek 46
Článek 24	—	Článek 39
Článek 25	—	Čl. 48 odst. 1
Článek 26	—	Článek 48

Směrnice (EU) 2015/849	Směrnice (EU) 2024/1640	Toto nařízení
Článek 27	—	Článek 49
Článek 28	—	Čl. 48 odst. 3
Článek 29	—	—
Čl. 30 odst. 1	—	Čl. 63 odst. 1, odst. 2, druhý pododstavec a odst. 4 a článek 68
Čl. 30 odst. 2	—	Čl. 63 odst. 5
Čl. 30 odst. 3	Čl. 10 odst. 1	—
Čl. 30 odst. 4	Čl. 10 odst. 7 a 10	Článek 24
Čl. 30 odst. 5 první pododstavec	Článek 11 a čl. 12 odst. 2	—
Čl. 30 odst. 5 druhý pododstavec	Čl. 12 odst. 1	—
Čl. 30 odst. 5 třetí pododstavec	—	—
Čl. 30 odst. 5a	Čl. 11 odst. 4 a čl. 13 odst. 12	—
Čl. 30 odst. 6	Čl. 11 odst. 1, 2 a 3	—
Čl. 30 odst. 7	Čl. 61 odst. 2	—
Čl. 30 odst. 8	—	Čl. 22 odst. 7
Čl. 30 odst. 9	Článek 15	—
Čl. 30 odst. 10	Čl. 10 odst. 19 a 20	—
Čl. 31 odst. 1	—	Článek 58 , čl. 64 odst. 1 a článek 68
Čl. 31 odst. 2	—	Čl. 64 odst. 3
Čl. 31 odst. 3	—	Čl. 64 odst. 5
Čl. 31 odst. 3a	Čl. 10 odst. 1, 2 a 3	Článek 67
Čl. 31 odst. 4 první pododstavec	Článek 11 a čl. 12 odst. 2	—
Čl. 31 odst. 4 druhý pododstavec	Čl. 12 odst. 1	—
Čl. 31 odst. 4 třetí pododstavec	—	—
Čl. 31 odst. 4 čtvrtý pododstavec	Čl. 11 odst. 2	—
Čl. 31 odst. 4a	Čl. 11 odst. 4 a čl. 13 odst. 12	—
Čl. 31 odst. 5	Čl. 10 odst. 7 a 10	Článek 24
Čl. 31 odst. 6	—	Čl. 22 odst. 7
Čl. 31 odst. 7	Čl. 61 odst. 2	—
Čl. 31 odst. 7a	Článek 15	—

Směrnice (EU) 2015/849	Směrnice (EU) 2024/1640	Toto nařízení
Čl. 31 odst. 9	Čl. 10 odst. 19 a 20	—
Čl. 31 odst. 10	—	Čl. 58 odst. 4
Článek 31a	Čl. 17 odst. 1	—
Čl. 32 odst. 1	Čl. 19 odst. 1	—
Čl. 32 odst. 2	Čl. 62 odst. 1	—
Čl. 32 odst. 3	Čl. 19 odst. 2, odst. 3 první pododstavec, odst. 4 a 5	—
Čl. 32 odst. 4	Čl. 21 odst. 1 a čl. 22 odst. 1 první pododstavec	—
Čl. 32 odst. 5	Čl. 22 odst. 1 druhý pododstavec	—
Čl. 32 odst. 6	Čl. 22 odst. 2	—
Čl. 32 odst. 7	Čl. 24 odst. 1	—
Čl. 32 odst. 8	Čl. 19 odst. 3 druhý pododstavec	—
Čl. 32 odst. 9	Čl. 21 odst. 4	—
Čl. 32a odst. 1	Čl. 16 odst. 1	—
Čl. 32a odst. 2	Čl. 16 odst. 2	—
Čl. 32a odst. 3	Čl. 16 odst. 3	—
Čl. 32a odst. 4	Čl. 16 odst. 5	—
Článek 32b	Článek 18	—
Čl. 33 odst. 1	—	Čl. 69 odst. 1
Čl. 33 odst. 2	—	Čl. 69 odst. 6
Čl. 34 odst. 1	—	Čl. 70 odst. 1
Čl. 34 odst. 2	—	Čl. 70 odst. 2
Čl. 34 odst. 3	Čl. 40 odst. 5	—
Článek 35	—	Článek 71
Článek 36	Článek 42	—
Článek 37	—	Článek 72
Článek 38	Článek 60	Čl. 11 odst. 2 čtvrtý pododstavec a odst. 4, článek 14 a čl. 69 odst. 7
Článek 39	—	Článek 73
Článek 40	—	Článek 77

Směrnice (EU) 2015/849	Směrnice (EU) 2024/1640	Toto nařízení
Článek 41	Článek 70	Článek 76
Článek 42	—	Článek 78
Článek 43	—	—
Čl. 44 odst. 1	Čl. 9 odst. 1	—
Čl. 44 odst. 2	Čl. 9 odst. 2	—
Čl. 44 odst. 3	—	—
Čl. 44 odst. 4	Čl. 9 odst. 3 a 6	—
Čl. 45 odst. 1	—	Čl. 16 odst. 1
Čl. 45 odst. 2	—	Čl. 8 odst. 3, 4 a 5
Čl. 45 odst. 3	—	Čl. 17 odst. 1
Čl. 45 odst. 4	Článek 48	—
Čl. 45 odst. 5	—	Čl. 17 odst. 2
Čl. 45 odst. 6	—	Čl. 17 odst. 3
Čl. 45 odst. 7	—	Čl. 17 odst. 4
Čl. 45 odst. 8	—	Čl. 16 odst. 3
Čl. 45 odst. 9	Čl. 41 odst. 1	—
Čl. 45 odst. 10	Čl. 41 odst. 2	—
Čl. 45 odst. 11	Čl. 41 odst. 3	—
Čl. 46 odst. 1	—	Články 12 a 15
Čl. 46 odst. 2	Čl. 39 odst. 2	—
Čl. 46 odst. 3	Čl. 28 odst. 1	—
Čl. 46 odst. 4	—	Čl. 11 odst. 1
Čl. 47 odst. 1	Čl. 4 odst. 1 a 2	—
Čl. 47 odst. 2	Čl. 6 odst. 1	—
Čl. 47 odst. 3	Čl. 6 odst. 2	—
Čl. 48 odst. 1	Čl. 37 odst. 1	—
Čl. 48 odst. 1a	Čl. 37 odst. 5 a čl. 62 odst. 1	—
Čl. 48 odst. 2	Čl. 37 odst. 2 a 6	—
Čl. 48 odst. 3	Čl. 37 odst. 7	—

Směrnice (EU) 2015/849	Směrnice (EU) 2024/1640	Toto nařízení
Čl. 48 odst. 4	Čl. 37 odst. 1 první pododstavec, článek 46 a čl. 54 odst. 4	—
Čl. 48 odst. 5	Čl. 46 odst. 2 a 3 a článek 47	—
Čl. 48 odst. 6	Čl. 40 odst. 1	—
Čl. 48 odst. 7	Čl. 40 odst. 2	—
Čl. 48 odst. 8	Čl. 40 odst. 4	—
Čl. 48 odst. 9	Čl. 37 odst. 3	—
Čl. 48 odst. 10	Čl. 40 odst. 3	—
Článek 49	Čl. 61 odst. 1	—
Článek 50	Článek 63	—
Článek 50a	Čl. 61 odst. 3	—
Článek 51	—	—
Článek 52	Článek 29	—
Článek 53	Článek 31	—
Článek 54	Článek 33	—
Článek 55	Článek 34	—
Článek 56	Čl. 30 odst. 2 a 3	—
Článek 57	Článek 35	—
Čl. 57a odst. 1	Čl. 67 odst. 1	—
Čl. 57a odst. 2	Čl. 67 odst. 2	—
Čl. 57a odst. 3	Čl. 67 odst. 3	—
Čl. 57a odst. 4	Čl. 44, čl. 46 odst. 1 a čl. 47 odst. 1	—
Čl. 57a odst. 5	Článek 51	—
Článek 57b	Článek 68	—
Čl. 58 odst. 1	Čl. 53 odst. 1	—
Čl. 58 odst. 2	Čl. 53 odst. 2 a 3	—
Čl. 58 odst. 3	Čl. 53 odst. 4	—
Čl. 58 odst. 4	—	—
Čl. 58 odst. 5	Čl. 53 odst. 5	—
Čl. 59 odst. 1	Čl. 55 odst. 1	—
Čl. 59 odst. 2	Čl. 55 odst. 2 a čl. 56 odst. 2 a 3	—
Čl. 59 odst. 3	Čl. 55 odst. 3	—
Čl. 59 odst. 4	Čl. 55 odst. 4	—

Směrnice (EU) 2015/849	Směrnice (EU) 2024/1640	Toto nařízení
Čl. 60 odst. 1	Čl. 58 odst. 1, odst. 2 první pododstavec a odst. 3	—
Čl. 60 odst. 2	Čl. 58 odst. 2 třetí pododstavec	—
Čl. 60 odst. 3	Čl. 58 odst. 4	—
Čl. 60 odst. 4	Čl. 53 odst. 6	—
Čl. 60 odst. 5	Čl. 53 odst. 7	—
Čl. 60 odst. 6	Čl. 53 odst. 8	—
Článek 61	Článek 60	—
Čl. 62 odst. 1	Čl. 59 odst. 1	—
Čl. 62 odst. 2	Čl. 6 odst. 6	—
Čl. 62 odst. 3	Čl. 59 odst. 2	—
Článek 63	—	—
Článek 64	—	Článek 85
Článek 64a	Článek 72	Článek 86
Článek 65	—	—
Článek 66	—	—
Článek 67	—	—
Článek 68	—	—
Článek 69	—	—
Příloha I	—	Příloha I
Příloha II	—	Příloha II
Příloha III	—	Příloha III
Příloha IV	—	—